

ซึมน้ำตา
 น้ำตานลิ่งริน แฉ่นดินนองน้ำนลาก
 ลมเอลงลม พัดเอาความทุกข์จาก สูดนมนแผ่นดินนี้
 สาขน้ำเตงอ่อนโงน กล้มโกมมีรานี
 เรือนเตงนอน เนมือนเแต่ก่อนไมมี หารซี่ง้มก้มจม
 เสียงร่ำระสำเมือง น้ำต่องไตรงช่วงข่ม
 ไตรเจียงจาซึมน้ำตาระทม ในลิมไนฟ้ามรานี
 สาขธรรมที่พร่ำพรหม สาขลมเอ้ออาร์
 ไทงใจงามแม่โงงามก้มมี น่องพี่ช่วงซึมน้ำตา
 ซึมน้ำตา ซึมน้ำตา จ้มมีอร่วมกันก่อน (ซึมน้ำตา)
 ทุ้มทช่วงกันก่อน (ซึมน้ำตา)
 ในบ้านเมืองนางดัก่อน (ซึมน้ำตา)
 ในจิตใจพื้นดินกล้ม (ซึมน้ำตา)

โดย...ไอ พรทาก
 (สามารถฟังเพลงนี้ได้จาก www.youtube.com)

สารบัญ

ปีที่ ๓๑(๓๔) ฉบับที่ ๓ เดือนก.ค.-ส.ค.'๕๔ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

ชั้นน้ำตา	๑
แถลง (กองทัพธรรม-กองทัพ “ทำ”)	๓
ชั้นขวัญผู้ประสพภัยน้ำท่วมภาคประชาชน	๔
จุลินทรีย์ พิษบอมบ์ (Peace Bomb)	๒๐
ขยะเอ๋ย (ลอยกระทง)	๒๑
สวนผักลอยน้ำ สู้กระแส น้ำท่วม	๒๒
วิธีการทำแพผัก	๒๔
จดหมายจากญาติธรรม	๒๖
จดหมายจากคุณเปร์ซอร์	๓๔
ประสพการณ์ในศาลแขวง	๓๙
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย (ภัยหลวงเอสเอ็มเอส)	๔๑
ลิบห่านาที่กับพ่อท่าน (หลักการค้ำบุญนิยมฯ)	๔๒
เทศกาลเจ'๕๔	๕๑
ธรรมะประทับใจ	๕๙
สรุปข่าวการชุมนุม Neo Protest	๖๑
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (ยาวให้เป็น เข็นเรื่อยไป ไขความจริงออกมาให้มากมาย)	๗๒
เรียงวลีกวีธรรม	๙๖
จากโลกีย์สู่โลกุตระ (สุขแสงบุญ สอนจันทร์)	๙๘
กว่าจะถึงอรหัตต์ (พระอุบาลีเถระ)	๑๐๐
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ก.ค.-ส.ค.๒๕๕๔)	๑๐๔
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๒๓
ไตรมาสอโศก(ประจำเดือน ก.ค.-ส.ค.๒๕๕๔)	๑๒๘
เก็บเล็กผสมน้อย (แก้อาการโง่งายๆ ด้วยสูตรสมุนไพรรักษาตัวเอง)	๑๓๕
น้ำจืดดีจริงหรือ?	๑๓๗
หลักการดูหนึ่งดูละคร (ยืมรับน้ำตาหนึ่งลิตร)	๑๓๘
กรรมตามสนอง	๑๔๑
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง (The Private Me เรื่องส่วนตัว(แยก)ของฉัน) ..	๑๔๒
หอมดอกพุทธา (เรียนรู้จากน้ำ)	๑๔๔

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๙-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๙-๙๕๗๐
 www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

ปกปก

กองทัพธรรม - กองทัพ "ทำ"

ในภาวะที่ประเทศไทยกำลังเผชิญ

กับภาวะมหาวิกฤติอยู่ในขณะนี้ ความเดือดร้อนของประชาชนหลายล้านคนกำลังรอความช่วยเหลืออย่างน่าสมเพชเวทนา มีคำถามมากมายถึงรัฐบาลที่กำลังบริหารบ้านเมืองอย่างพิเนาศย่อยยับว่า ท่านกำลังทำอะไร ! **ทำเพื่อใครๆ ๆ ๆ ???**

ในขณะที่บทบาทของกองทัพที่เข้าไปช่วยเหลือประชาชนได้รับคำชื่นชมจากทั่วสารทิศ แต่ก็ยังมีกองทัพमारเข้ามาซ้ำเติมความทุกข์ยากของประชาชนด้วยการรุมเขมือบเงินทองของบริจาคหรือแสวงหาผลประโยชน์จากความทุกข์เดือดร้อนของประชาชนในครั้งนี้

นอกจากนี้ก็ยังมียกทัพ "พูด" ที่เอาแต่พูด ๆ ๆ จนทำให้มีปริมาณน้ำท่วมทุ่งฟุ้งสูงชัน มีกองทัพ "ร้อง" ร้องๆ จนคอแทบแตก แต่ก็ไม่ได้ช่วยให้ความหิวโหยของประชาชนลดลงแต่อย่างใด

มีกองทัพ "เมตตา" รู้สึกสงข้าน-สงสาร เมตตา-เมตตา จนไม่เป็นอันทำอะไรขึ้นมาได้..... ฯลฯ.....

ในเมื่อมีคนพูด มีคนฟัง มีคนค้น มีคนคิด มีคนวิ่ง มีคนเต้น มีคนตี มีคนบ้า ซึ่งมีทั้งบ้ากาม - บ้าอำนาจ - บ้าเงินตรา - บ้ายศ - บ้ายอ - บ้า ๕๐๐ (พร้อมที่จะบ้าไปตามกระแสได้ทุกอย่าง)

แล้วสาระของชีวิตอยู่ตรงไหน ในขณะที่คืนวันผ่านไปอย่างรวดเร็ว !

แม้ภาคประชาชน และกองทัพธรรมมูลนิธิ จะได้เปิด "ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม" ซึ่งเป็นศูนย์เล็กๆ ที่เข้าไปช่วยเหลือประชาชน ที่เราคิดว่า ยังมีกลุ่มประชาชนอีกมากที่ความช่วยเหลือยังไม่ถึง นอกจากอาหารสดที่พร้อมรับประทาน เวชภัณฑ์ที่ใช้รักษาโรคแล้ว ยังมีข้าวสารวันละ ๑๐ กวา ตัน น้ำดื่มไม่ต่ำกว่าวันละหลายหมื่นขวด ที่เรานำไปส่งให้ถึงกับมือของประชาชน โดยไม่สนใจว่าจะเป็นเขตลือลือไหน จะไม่มีบัตรประชาชนหรือไม่มีเลขทะเบียนบ้าน ก็ไม่มีปัญหาใดๆ มารับมาขนเอาไปกินไปใช้กันได้เลย

นานนับเดือนที่เราระดมคน ระดมของ ใช้เรือท้องแบนลืบกว่าลำ ใช้สปีดลือสองลือถึงสี่คัน วิ่งส่งข้าวส่งน้ำไปตามหมู่บ้านผู้ประสบภัยน้ำท่วม จนทุรนทุรายทรอลง ทาง "สสส." จึงยื่นมือเข้ามาส่งเสริมให้เราเอาโครงการช่วยเหลือที่ยั่งยืนเข้าไปลงตามหมู่บ้าน เพื่อให้เขาสามารถพึ่งตนเองได้ในระยะยาว แทนที่เราจะเอาขวดน้ำไปส่งให้ ก็เปลี่ยนเป็นเอาเครื่องกรองน้ำไว้ให้เขาใช้เอง หรือต้องส่งอาหารกล่องกันทุกวันก็ไปส่งเสริมให้เขาตั้งโรงครัวไว้เลี้ยงกัน

"อ่อนน้อมถ่อมตน-เป็นคนรับใช้" คือสิ่งที่พ่อท่านย่ากับพวกเราที่เข้าไปร่วมสุขร่วมทุกข์กับชาวบ้าน โดยมีเป้าหมายในการกระทำที่ชัดเจนว่า **"พรหมจรรย์นี้มีใช้ลาภสักการะเป็นอันสูงส่ง มีใช้ต้องการบวการ หรือต้องการให้มีคนมาเคารพนับถือ แต่มีเป้าหมายเป็นไปเพื่อ...ความพ้นทุกข์"**

กองทัพธรรมจึงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกองทัพ "ทำ" และบทร้องเดิมๆ ที่ว่า **"ทำเป็นธรรมธรรมเราทำ"** นั้น พ่อท่านให้เปลี่ยนมาเป็น **"ทำมาทำ ทำมาทำ"** กันได้แล้ว หนุมสาวผู้แสวงหาสาระของชีวิตกันทั้งหลายเอ๋ย!

 คณะผู้จัดทำ

จุดกำเนิด

เนื่องจากสถานการณ์วิกฤติน้ำท่วมครั้งใหญ่ ตั้งแต่เดือนกันยายน ที่ท่วมมาตั้งแต่ภาคเหนือจนถึงภาคกลาง และทะลักเข้ามารอบๆกรุงเทพมหานคร ด้วยมวลน้ำที่มีจำนวนมหาศาล ทะลักเข้าทุกที่ทุกเขต ไม่ว่าจะเป็นเขตเกษตรกรรม ที่พักอาศัย นิคมอุตสาหกรรม โบราณสถาน ฯลฯ แม้หลายที่จะมีการป้องกันอย่างแข็งแรงแน่นหนา แต่ก็ไม่สามารถจะรักษาป้องกันไว้ได้ ซึ่งทำความเสียหายอย่างหนัก ส่งผลกระทบต่อในวงกว้างกว่าครึ่งประเทศ ทำให้พ่อท่านมีดำริที่จะช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยตามกำลังที่เราจะช่วยให้ได้ พ่อท่านให้ยุติกิจกรรมงานฉลองน้ำ(๑๘-๒๒ ต.ค.'๕๔) ที่บ้านราช ซึ่งเป็นการแจ้งยกเลิกก่อนวันงานเพียงไม่กี่วัน และเรียกให้ลูกๆมารวมกันที่สันตโศกในวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ปรับเปลี่ยนให้มีนโยบายช่วยเหลือผู้ประสบภัย หรือกิจกรรม **“ซบขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม ภาคประชาชน”** ขึ้นแทน ทำให้มีพี่น้องญาติธรรม ท่านสมณะ ลิกขมาตุจากทั่วประเทศตัดสินใจเดินทางมาที่สันตโศก กรุงเทพฯ เพื่อร่วมดำเนินงานที่จะเกิดขึ้นในวันเวลานับจากนี้ เป็นต้นไป

ในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งถือว่าเป็นวันเริ่มต้นกิจกรรมซบขวัญเป็นวันแรก มีการประชุมหารือเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม มีผู้เข้าร่วมประชุม ทั้งสมณะ ลิกขมาตุ และฆราวาส โดยมีพ่อท่านเป็นประธาน พ่อท่านให้ข้อคิดก่อนเริ่มประชุมว่า **ในการอยู่รอดต่อสถานการณ์ภัยพิบัติ เราต้องไม่เป็นหนี้ ต้องพึ่งพาตนเองได้ และช่วยเหลือผู้อื่น**

การประชุมเริ่มที่ **คุณตายแน่ มุ่งมาจน** นักข่าว FMTV ผู้ทำสื่อบข่าวน้ำท่วมมาตลอดหนึ่งเดือนชี้แจงว่า สื่อหลักๆนำเสนอข่าวน้ำท่วมตามจุดสำคัญๆ เช่น นิคมอุตสาหกรรม อχυธา ปทุมธานี เป็นต้น ซึ่งในความเป็นจริง ยังมีอีกหลายพื้นที่ ที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ

ที่ประชุมได้ตกลงให้เปิดศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมขึ้นมา โดยใช้ชื่อว่า **“ศูนย์ซบขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม”** ซึ่งต่อมาวันที่

๘ พฤศจิกายน พ่อท่านให้เพิ่มชื่อเป็น **“ศูนย์ซบขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม ภาคประชาชน”** ในการนี้พ่อท่านอนุญาตให้เปิดรับบริจาคเงินและสิ่งของจากบุคคลภายนอกได้ โดยตั้งศูนย์ที่ห้องที่เคยเป็น **ห้องศูนย์ฝึกอบรมฯ พุทธสถานสันตโศก กทม.** เป็นกองอำนวยการ ห้องถัดไปเป็นห้องเก็บของที่รับบริจาคมาติดต่อสอบถามที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๓-๐๑๖๖-๕๔๑๒, ๐๘๓-๐๑๖๗-๕๔๑๒, ๐๘๓-๐๑๗๑-๕๔๑๒,

๐๘๓-๐๑๗๒-๕๕๒

ในการประชุม ได้แบ่งผู้รับใช้รับผิดชอบงานเป็น ๕ แผนก ดังนี้

๑. งานรับโทรศัพท์ - คุณเทียนพุทธ พุทธิพงษ์โอศก
๒. งานรับสิ่งของบริจาค - ทพ.ทศพล เปี่ยมสมบูรณ์
๓. งานการเงิน - คุณแซมดิน เลิศบุศย์ และคุณบุสดี เผ่าพงษ์
๔. งานยานพาหนะ - คุณข้าพุทธ ขาวดารา
๕. งานอาหารและน้ำดื่ม - คุณขวัญดิน สิงห์คำ และคุณปลุกขวัญ รักพงษ์โอศก
๖. งานพยาบาล - คุณธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ และคุณไบพุทธ โอศกตระกูล
๗. งานพื้นที่กองหน้า - คุณมันแม่น กะการดี
๘. งานอำนวยความสะดวก - คุณแก่นฟ้า แสนเมือง
๙. งานสื่อสาร (FMTV) - คุณดินนา โคตรบุญอารยะ

ทุกวันเวลา ๗.๐๐ น. คณะผู้รับใช้และผู้สนใจจะมีการประชุมกันที่กองอำนวยความสะดวก โดยมีสมณะสิกขมาตุเป็นประธาน เพื่อรายงานการทำงาน ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์น้ำท่วม การดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามศูนย์ต่างๆที่ขอมาในแต่ละวัน จะมีการพิจารณาร่วมกันในการให้ความช่วยเหลือทั้งผู้ที่ติดต่อมา ทั้งมีทีมภาคสนามนำโดยสมณะ สิกขมาตุ ฆราวาส นำข้าวของขึ้นรถและลงเรือนำไปแจกตามจุดต่างๆ

ทุกวันหลังข่าวภาคค่ำ เวลาประมาณ ๒๑.๐๐-๒๒.๐๐ น. ศูนย์ซัพพลายจะรายงานความเคลื่อนไหวการทำงานในแต่ละวัน ผ่านรายการ **ซัพพลายผู้ประสบภัยน้ำท่วม** ทางสถานีโทรทัศน์ **FMTV**

เริ่มปฏิบัติการครั้งแรก

เริ่มแรกยังไม่มีรูปแบบในการช่วยเหลือที่แน่นอน จึงเริ่มจากการติดต่อไปยังศูนย์หรือหน่วยงานต่างๆ จนเริ่มมีหน่วยงานที่ต้องการความช่วยเหลือติดต่อมา เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ **ค่ายอดิศร ศูนย์การทหารม้า จังหวัดสระบุรี** ซึ่งเป็นศูนย์ช่วยเหลือผู้พักพิง ต้องการความช่วยเหลือเรื่องอาหารให้แก่ผู้พักพิง ๓๐๐ คน เนื่องจากทหารไม่มีงบประมาณในส่วนนี้ อยากจะขอรับการสนับสนุนเรื่องอาหารและนิมนต์พระสงฆ์เพื่อช่วยเยียวยาจิตใจของผู้ประสบภัย ซึ่ง**ทางกองทัพธรรม** ได้จัดทำอาหารไปส่งให้ ๕๐๐ ชุด พร้อมนิมนต์สมณะไปซัพพลายผู้ประสบภัยด้วย การเดินทางต้องเจอ น้ำท่วม จึงทำให้ต้องใช้เวลานานกว่าปกติอีกหลายชั่วโมง

วันรวมพล

วันที่ ๑๗ ตุลาคม เป็นวันที่พ่อท่านนั้ดรวมพลญาติธรรม เพื่อประชุมใหญ่เรื่องการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากน้ำท่วม มีญาติธรรมจากชุมชนต่างๆของชาวอโศกมาประชุมร่วมกันประมาณ ๒๐๐ คนเศษ พ่อท่านเกริ่นนำว่า ตอนนี้อาจต้องมาดูสภาพความเป็นจริง ว่าจุดไหนมีความจำเป็น มีความต้องการ และเรามีกำลังที่จะทำได้ ก็ให้เลือกทำไปตามลำดับ ซึ่งตอนนี้ก็เริ่มมีการแยกเสื้อผ้าที่

บริจาคผ่าน สขจ. มีการปรุงอาหารไปแจก มีการช่วยกันเย็บเสื้อชูชีพ

นอกจากนี้พ่อท่านยังกล่าวว่า**น้ำจะมี การให้ความรู้เรื่องแพฝัก** ใช้วัสดุเหลือใช้ต่างๆ มาทำแพฝักซึ่งประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีที่ ชุมชนราชธานีโศก ซึ่งเจอภาวะน้ำท่วมเช่นกัน พ่อท่านเห็นว่า การเคลื่อนที่ของน้ำ ก้อนน้ำแข็ง ขั้วโลกเหนือมีการละลายมากกว่าครึ่ง ทำให้ น้ำ มีการเคลื่อนที่จากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ ไม่อยู่นิ่ง น้ำ มีการเคลื่อนที่มากกว่าเดิม จะทำให้โลก บั๊นปวนเปลี่ยนแปลงแน่ ซึ่งต้องใช้เวลาก็ค นานกว่าจะกลับสู่สภาพเดิม พ่อท่านกล่าวว่าให้ พวกเรามาช่วยกันทำงาน พวกเรามีแรงงาน หุ่น สมรรถนะ ตอนนี่เรากำลังประสานกับหน่วย งานต่างๆ เพื่อสร้างสรรงาน ซึ่งไม่ยาก เพราะ เราไม่มีค่าตัวกันอยู่แล้ว

“งานนี้ยาว งานนี้หนัก” สรุปลงได้สั้นๆ เน้นๆ จากโอวาทของพ่อท่าน

ที่ประชุมได้ตกลงให้มีการตั้ง**กลุ่มแบ่ง**

เบาความทุกข์(การให้อาหารใจ) โดยสมณะเดินดิน **ติกขวีโร** เป็นหัวหน้ากลุ่ม โดยมีวัตถุประสงค์คือ ให้การเยียวยาผู้ประสบภัยในภาวะเครียด ให้การฟื้นฟูสภาพจิตใจ

ท้ายสุด พ่อท่านสรุปว่า งานนี้เป็นงานการกุศล เป็นความจำเป็นที่ต้องทำ ไปแสดงความดีงามทำประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน ในเรื่องประโยชน์ตน เป็นการฝึกฝนตนเอง เป็นผู้รู้จักให้ โดยที่ใจเราต้องสอดคล้องกับการเสียสละ ที่ทำไม่ต้องคิดว่าจะได้บุญคุณ ทำแล้วเขาจะรักเรา ตอบแทนเรา ซึ่งชมเรา ไม่ต้องคิด นั่นคือการเสียสละที่สูงสุด **ให้ฝึกใจ รู้จักใจที่จะลดละโลก ละ ความเห็นแก่ตัว โดยไม่หวังอะไรตอบแทนแม้ทางจิต** เรียนรู้ธรรมชาติ จับจิตใจตัวเองให้เป็น จัดการให้ ถูก วัตถุที่เราไม่มีเป็นไร หมดหาใหม่ได้ ยิ่งใจเราดี เจริญ แข็งแรง เราสามารถสร้างใหม่ได้

ป้องกันน้ำท่วมสันตือโศก

สถานการณ์วิกฤติเรื่องน้ำที่กำลังจะเข้าท่วมกรุงเทพฯ เริ่มชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ ทางคณะกรรมการ ชุมชนเริ่มประชุมหารือกันตั้งแต่เช้าวันที่ ๑๐ ตุลาคม แล้วเชิญชาวชุมชนทั้งหมดร่วมประชุมในช่วง สายของวันเดียวกัน เพื่อเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์น้ำท่วมที่จะเกิดขึ้น มีการนัดแนะกันร่วม บรรจุทรายเพื่อทำกระสอบทราย ให้แต่ละหน่วยงานจัดการดูแลทรัพย์สินเครื่องใช้สอยให้ยกขึ้นที่สูง และจัดเตรียมน้ำดื่มไว้ใช้ในหน่วยงานของตน พร้อมหยุดยา ให้ดูแลตน ฟังตนได้ โดยคาดการณ์ว่า

น้ำอาจจะอยู่กับเราประมาณ ๑ เดือน

การฝึกฝนคนที่ฝึกหัดไว้แล้วจะได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมด้วยบทเรียนบททดสอบจากสายน้ำที่จะท่วมมาในอีกไม่ช้า

๑๘ ตุลาคม ช่วงเช้า คณะกรรมการศูนย์ซัพพลายเรียกประชุมชุมชนอีกเป็นการด่วนที่ศาลาพักร้อน เพื่อรองรับสถานการณ์น้ำท่วมที่คาดว่าจะเข้าถึงสันตือโกก เนื่องจากมีรายงานว่ามวลน้ำขนาดมหึมาเข้าท่วมนิคมนวนครและกรุงเทพฯ คงไม่สามารถหลีกเลี่ยงสถานการณ์น้ำท่วมได้ จึงจำเป็นต้องช่วยเหลือตัวเองกันก่อนที่จะไปช่วยเหลือผู้อื่น ภารกิจช่วยเหลือผู้อื่นต้องเริ่มจากการทำตัวเองให้เบาภาระให้มากที่สุด เพื่อให้ไม่ต้องห่วงหน้าพะวงหลังใดๆสำหรับภายในชุมชนของเรานั้นในเรื่องการขนย้ายของขึ้นที่สูงที่ยังทำไม่เสร็จ ก็ได้รับการช่วยเหลือจากญาติธรรมที่เดินทางมาช่วยงานซัพพลายนี้ให้ลุล่วงไปอย่างรวดเร็ว การขนและจัดวางกระสอบทรายรอบอาคารที่จำเป็นต้องป้องกันก็สำเร็จไปอย่างรวดเร็ว (ทางปฐมอโศกทำและจัดส่งกระสอบทรายมาช่วยหลายต่อหลายคันรถ)

เตรียมความพร้อม

ถ้าภาวะน้ำท่วมจะหาซื้อของได้ยาก และอาจจะขาดแคลน จึงมีการจัดเตรียมและจัดซื้อ เช่น ข้าวสาร อาหารแห้ง ถั่วเขียวสำหรับเพาะถั่วงอก แก้วสำหรับทำอาหาร น้ำดื่ม เครื่องปั่นไฟ เรือ น้ำมัน เครื่องสูบน้ำ จุลินทรีย์สำหรับบำบัดน้ำเสียและของเสียจากร่างกาย เครื่องกรองน้ำดื่ม ถ่านน้ำประปา ไม่ไหลมีการเตรียมที่กรองน้ำโดยจะเอาน้ำที่ท่วมมากรอง เตรียมไม้เพื่อเอาไว้ทำทางเดินระหว่างตึกต่างๆ เตรียมหาที่จอดรถส่วนกลาง เตรียมย้ายครุฑชมร.จากชั้นล่างขึ้นไปชั้น ๒ ดูและระบบไฟฟ้าให้ตัดไฟชั้นล่างได้ ฯลฯ ถ้าน้ำท่วมชุมชนฯ เราจะเลี้ยงตัวเองได้ และอาจจะไปช่วยเหลือผู้อื่นได้ด้วย

กิจกรรมการกุศล

ที่ใต้โบสถ์มีการตัดเย็บเสื้อชูชีพซึ่งตามท้องตลาดราคาตัวละ ๒๕๐ บาท ปัจจุบันขึ้นราคาเป็น ๗๐๐ บาท เสื้อชูชีพส่วนหนึ่งจะนำไปแจกให้ผู้ประสบภัยในเขตพื้นที่น้ำท่วมสูง อีกส่วนจะให้ผู้ที่นำของไปแจกในพื้นที่ ใส่ไว้เพื่อความไม่ประมาท เพราะกระแสน้ำบางช่วงแรงมาก

คุณหมอเขียว และทีมงานวิถีธรรมแห่งประเทศไทย ประมาณ ๕๐ คน มาร่วมพักค้างที่ สันติอโศก และแบ่งคนลงพื้นที่แจกอาหาร พบผู้ประสบภัยที่ต้องการความช่วยเหลือเรื่องความป่วยไข้ และให้องค์ความรู้ในการดูแลตัวเอง ทีมงานอีกส่วนหนึ่งจะอยู่ที่ใต้โบสถ์เพื่อ**บรรจุาสุนไพรม** อีกทั้งดูแลพวกเรากันเองที่สันติอโศก

ใต้โบสถ์เล็กๆมีพื้นที่ไม่มากของเราแต่กลับมีกิจกรรมไม่น้อย วันเวลาผ่านไปๆ เราเริ่มมีงาน

แบ่งสารส้มบรรจุใส่ถุง เพื่อแจกจ่ายให้ประชาชน ที่น้ำประปาไม่ไหล เอาสารส้มไปแกว่งน้ำสำหรับ ใช้ได้ สั่งซื้อสารส้มมา ๑ ตัน แต่มดตีที่ประชุมสรุป ออกมาว่าให้สั่งซื้อสารส้มเพิ่ม อีก ๑๐ ตัน

ที่ลานหินชั้นล่างของพระวิหาร เริ่มจาก เป็นที่**คัดแยกเสื้อผ้า**เพื่อนำไปแจกผู้ประสบภัย แต่จากนั้นวันสองวัน ก็มีการขนแท็งค์น้ำซึ่งจุน้ำได้ แท็งค์ละ ๙๐๐ ลิตร ๑,๑๐๐ ลิตรมาตั้ง ท่าน สมนะนวกะต่างช่วยกันขัดช่วยกันล้าง จำนวนห้า จำนวนสิบ กระทั่งผ่านไปสามสัปดาห์ เรามีแท็งค์ น้ำขนาดใหญ่เต็มลานหินนั้น มากกว่า ๓๐ แท็งค์ มีญาติธรรมราชบุรีบริจาคน้ำดื่มให้ ปฐมอโศกช่วย จัดรถบรรทุกข้ามจังหวัดนำมาเติมใส่แท็งค์ให้ ครั้งละ ๑-๒ หมื่นลิตร หลายต่อหลายครั้ง มหกรรม ตรงจุดน้ำดื่มนี้ไม่ได้เริ่มก่อตัวอย่างยิ่งใหญ่ทันที จากจุดเริ่มต้นที่ดูเล็กจ้อย เรา**ล้างขวดน้ำ**(มือสอง) เอง และเรา**บรรจุน้ำดื่ม**ได้เพียงหลักพันขวด ขวด

ก็มีไม่เพียงพอ ต่อมาญาติธรรม อาสาสมัครภายนอกมาเพิ่ม จึงตัดสินใจสั่งซื้อขวดใหม่จากโรงงาน บรรจุทุกข้ามจังหวัดมาหนึ่งแสนขวด ที่กรุงเทพฯหาซื้อไม่ได้เพราะน้ำท่วม และทยอยซื้ออีกเป็นหลัก หมื่นขวด งานนี้หนัก งานนี้ยาว เราคงได้ซื้อหาขวดมาอีกหลายแสนขวด ทุกวันจะมี**ญาติธรรม** และ **อาสาสมัคร**ที่ทราบข่าวหมุนเวียนมาช่วยกันกรอกน้ำบรรจุขวดตลอดทั้งวัน จากนั้นก็นำน้ำหกขวดบรรจุ ใส่ถุงที่ติดป้ายข้างถุงว่า **“ศูนย์ชัยขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม”** และ **“แจกฟรี ห้ามขาย”** มี**ชื่อ กองทัพนธรรม** พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ด้วย เพื่อสร้างความมั่นใจว่าเป็นน้ำดื่มที่มีคุณภาพ ซึ่งจะมีทั้ง หน่วยงานที่ขอรับบริจาคน้ำเพื่อไปแจก และที่ทางศูนย์ชัยขวัญนำไปแจกเอง น้ำดื่มเป็นที่ต้องการ ของผู้ประสบภัยมาก เพราะหาซื้อได้ยาก และราคาสูง

การจัดซื้อขวด บางรุ่นสั่งซื้อที่จ.อุบลราชธานี **ทางบ้านราชฯจะต้องนำรถสิบล้อมาที่สันติอโศก** จึงช่วยเอา**น้ำดื่มใส่ขวด** และ**บรรจุทุกส่งมาให้** ซึ่งน้ำดื่มของทางบ้านราชฯ เป็นน้ำซับเป็นน้ำที่มีคุณภาพ มาก ทำให้ชาวบ้านราชฯที่ไม่ได้มาช่วยงานชัยขวัญฯที่สันติอโศกได้ร่วมงานบุญนี้ด้วย

เมื่อต้องผลิตน้ำจำนวนมากขึ้น และน้ำท่วมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ การขนส่งน้ำเริ่มลำบาก ที่ประชุมจึงพิจารณาจัดซื้อเครื่องกรองน้ำ มีการหาข้อมูลและพิจารณาหลายวัน เพราะต้องการให้เกิดประโยชน์สูง ประหยัดสุด เครื่องคุณภาพดีในราคาที่เหมาะสม และเหมาะกับสถานการณ์ เพราะเราเชื่อว่าจะน้ำจะท่วมสันติอโศก และน้ำประปาอาจไม่ไหล ในที่สุดก็เลือกเครื่องกรองน้ำที่เหมาะสมได้

ที่บพวิหารชั้นสองได้ปรับสถานที่ให้เป็น**แผนกงานพยาบาล** เตรียมทั้งยาแผนปัจจุบัน และยาสมุนไพร ให้ใช้สอยได้อย่างเพียงพอหากน้ำท่วมที่สันติอโศกนานนับเดือน แต่ขณะนี้น้ำยังไม่ท่วมที่สันติอโศก หน่วยงานพยาบาลจึงลงพื้นที่ร่วมกับทีมแจกอาหารน้ำดื่ม เพื่อไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยทุกวัน

งานบรรจุข้าวสารใส่ถุง เป็นหน่วยสำคัญหนึ่งของกิจกรรมครั้งนี้ เราซื้อข้าวสารหลายครั้งหนึ่งเดือนผ่านไป เราช่วยกันแบกข้าวสาร กรอกข้าวสารเป็นถุงขนาด ๓-๕ กิโลกรัมสำหรับแจก ข้าว ๑๐๐ กวาตันที่เดินทางไปถึงมือพี่น้องผู้ประสบภัยในหลายๆที่

การกรอกข้าว น้ำ และงานอื่นๆ มีญาติธรรมทั้งที่สันติอโศก-พุทธสถานต่างๆ-ชุมชนต่างๆ นักเรียนลัทธิมาลิกขา พันธมิตรฯ และอาสาสมัครมาช่วยกันมากหน้าหลายตา งานซับซ้อนเหมือนได้กระชับสัมพันธ์ เป็นแหล่งรวมน้ำใจของหลายๆคน หลายๆกลุ่ม บางบริษัทมาทำกันเป็นร้อย บางโรงเรียนมากันหลายสิบคน บางมหาวิทยาลัยมาทำกันเป็นกลุ่ม บางคนแม่ตัวคนเดียวก็มา หลายคนกลายเป็นผู้ประสบภัยเอง หลายคนติดตามข่าวตามสื่อต่างๆที่มีแต่ข่าวน้ำท่วม ได้เห็นภาพของแต่ละ

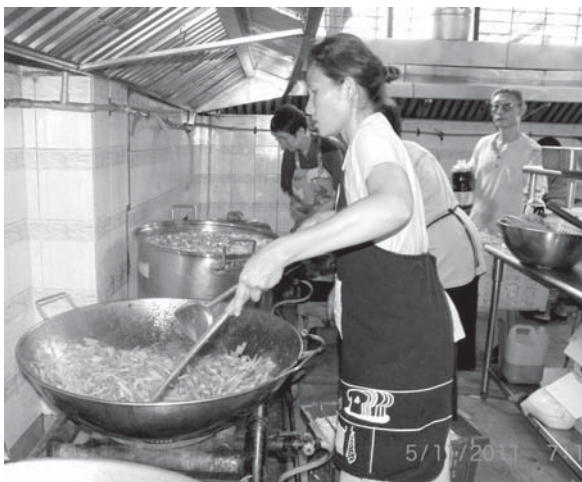
1/2011 ▲ กรอกข้าวสาร

▲ บรรจุ - บรรจุ

▼ ปรุงอาหาร - เตรียมอาหาร

5/11/2011

พื้นที่ที่ประสบภัย ต้องทุกข์ยากลำบาก เป็นความน่าเศร้าสลดใจของประเทศไทยครั้งใหญ่ ยากที่หลายคนจะทนดูได้จึงต้องหาทางช่วยกันร่วมแบ่งเบาทุกข์ให้เพื่อนพี่น้องไทย บนความทุกข์ยากครั้งนี้ เราได้เห็นความร่วมมือไม่ร่วมมืออย่างกระตือรือร้น ดุจธารน้ำใจที่ไหลรินมาไม่ขาดสาย ไม่ใช่เฉพาะที่ศูนย์ช่วยเหลือฯ แต่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในหลายหน่วยงาน หลายกลุ่ม ซึ่งมีความช่วยเหลือในหลายรูปแบบ แม้กระทั่งหลายคนที่กลายเป็นผู้ประสบภัยเอง แต่ก็มีน้ำใจช่วยเหลือ เพราะมหาอุทกภัยครั้งนี้ต้องประสบพบเจอกันถ้วนหน้า ไม่ว่าจะเป็นคนรวยคนจน น้ำใจจึงมีค่ายิ่งใหญ่ขึ้นมา เพราะหลายๆที่แม้มีเงินก็หาซื้ออะไรไม่ได้

เรือเป็นพาหนะสำคัญยิ่งในการไปถึงจุดต่างๆที่เดือดร้อน เพราะน้ำท่วมขังและท่วมสูง การหาซื้อเรือหายากมากและราคาสูงมาก จึงคิดจะทำเรือกันเอง งานนี้จึงมีการชักชวนศิษย์เก่าสัสมาลิกขา ให้มารวมกันเสียสละเพื่อชาติ แค่มี่ใจจะมาช่วยกันแล้วมาเรียนรู้การทำจากผู้รู้ ที่ท้ายซอยของสันตโศกบริเวณโรงช่างหน้าสถาบันขงะวิทยาด้วยหัวใจ(สขจ.) จึงมีภารกิจที่**ศิษย์สัสมาลิกขาและญาติธรรมร่วมกันต่อเรือ** จาก ๑๐ ลำ ที่กำหนดไว้ ในตอนต้น พอทำานให้ต่อเรือเพิ่มถึง ๒๐ ลำ เป็นเรือท้องแบนทำจากอลูมิเนียม ลำแรกที่เสร็จพอเอาไปทดลองปรากฏว่ารั่วมาก ต้องเอามาแก้ใหม่ จนฝีมือพัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆจนลำที่ ๔ ไม้รั่วแล้ว ใช้เวลาในการต่อ ๔ วัน ๒ ลำ ทางปทุมโมศกเองก็ช่วยต่อด้วย แต่พอปทุมโมศกตั้งศูนย์ช่วยเหลือด้วย ปทุมโมศกก็ต้องเอาไว้ใช้เองเหมือนกัน การหาซื้อเครื่องยนต์เรือหายากมาก ต้องติดต่อสั่งซื้อจากอุบลฯและระยอง พันธมิตรเพชรบูรณ์ก็ช่วยหาที่เพชรบูรณ์ให้และบริจาคให้มาเลย ๘ เครื่อง

หากน้ำมีชีวิตและความรู้สึก น้ำคงไม่อยากไหลเข้ามายังกรุงเทพฯเท่าไรนัก เพราะต้องรองรับขยะ คราบน้ำมัน สารเคมี สิ่งปฏิกูล ของเน่าเสียสารพัด บรรยากาศค่าน้ำใสๆที่เห็นปลาแหวกว่ายที่อุบลราชธานี คงไกลจากความจริงที่น้ำในกรุงเทพฯต้องพบเจอและเผชิญก่อนจะหลากไหลลงทะเลไป ซ้ำเติมปลาทะเลให้ทุกข์ทรมานต่อ การทำน้ำเสียให้ใสและสะอาดขึ้นจึงเป็นแนวคิดของผู้พยายามแก้ปัญหา ที่ศูนย์วิจัยชีววิทยาของเราบริเวณหลังพระวิหาร ก็เป็นอีกแห่งหนึ่งในหลายๆแห่งในสังคมยามนี้ที่ทำดินระเบิดขึ้น ที่ศูนย์ของเราเรียกมันว่า “พีช บอมบ์”(Peace Bomb) ลูกระเบิดดินสันติภาพ เป็นการนำน้ำจุลินทรีย์ มาผสมร่วมกับรำ กากน้ำตาล แร่ภูเขาไฟ และดินหรือทราย ปั้นเป็นลูกกลมๆนำไปตากในที่ร่มให้เชื้อเจริญเติบโตพร้อมใช้งาน โดยใช้เวลาดตากประมาณ ๕-๗ วัน ก็สามารถนำไปใช้บำบัดน้ำให้ใสขึ้นและลดกลิ่นเน่าเหม็นได้

แจกอาหารพร้อมรับประทาน

พวกเราได้ทำอาหารมังสวิรัตพร้อมรับประทาน แจกจ่ายผู้ประสบภัย และเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือประชาชน มีทั้งเจ้าหน้าที่มารับเองที่สันตโศก และที่ไปแจกเอง

การทำอาหาร มีการแบ่งเป็นทีมหุงข้าว หุงอยู่หลังร้านดินอุ้มดาว ในการหุงข้าวได้ใส่น้ำส้มสายชูเพื่อทำให้ข้าวบูดช้าลง จำนวนการแจกอาหารแรกๆอยู่ที่หลักร้อย ต่อมาก็เป็นพันจนสูงสุดวันละประมาณ ๓,๐๐๐ ชุด ซึ่งถือว่าเต็มที่แล้ว สำหรับแรงงานที่เรามี ซึ่งจะต้องหุงข้าวประมาณ ๒๔ หม้อเบอร์ ๕๐

ทีมปรุงอาหาร ทำอยู่ที่ชมร. ตั้งแต่วันที่ ๑๙ ตุลาคม ชมร.ก็เปิดขายแต่อาหารถุงด้านหน้าร้าน เพื่อส่วนหนึ่งช่วยกันทำอาหารไปแจก มีทีมแม่ครัวจากบ้านราชและญาติธรรมหลายๆทีมช่วยกัน จนตอนหลังต้องทำอาหารแจกมากขึ้น ชมร.ก็ปิดร้านดขายไปเลย เพื่อจะมาช่วยกันทำอาหารแจกอย่างเดียว เป็นงานที่หนักเหนื่อย ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก เตรียมผัก เตรียมเครื่องปรุง ตั้งแต่ตอนกลางวัน พอตอนเช้าแม่ครัวจะต้องปรุงอาหารแต่เช้า ประมาณ ตี ๒ ตี ๓ ช่วงแรกๆยังมีผักไร้สารพิษ ก็เน้นให้ใช้ผักไร้สารพิษ แต่ตอนหลังผักไร้สารพิษมีไม่เพียงพอ ต้องซื้อผักตลาดมาทำก็จำเป็นต้องใช้ ทั้งๆที่ขัดกับอุดมการณ์ของชมร.ที่ใช้เฉพาะผักไร้สารพิษเท่านั้น เป็นการอนุโลมเพื่อให้

● บรรจุอาหารใส่ถุง

มีอาหารไปแบ่งปันให้พี่น้อง และยังมีกับข้าวอีกส่วนหนึ่งที่ญาติธรรมรวมกลุ่มกันทำมาสมทบ

ส่วนวัตถุดิบทำอาหารก็ได้จากเครือข่ายในที่ต่างๆ เช่น **ศิระชะโศก ร.ร.ผู้นำ วังน้ำเขียว ลพบุรี ภูผาฟ้า น้ำ ดอยรายปลายฟ้า กลุ่มญาติธรรมตามจังหวัดต่างๆ ฯลฯ** เป็นประเภทผักสด และพืชผักที่เก็บไว้ได้นาน เช่น ฟักทอง ฟักเขียว มันเทศ หน่อไม้ หอม กระเทียม เป็นต้น

เมื่อทำอาหารเสร็จแล้ว ทีมบรรจุกาหารจะช่วยกันบรรจุใส่ถุงเป็นชุดๆ ที่ศาลาฟังธรรม ซึ่งทุกคนร่วมมือร่วมใจกันทำอย่างเต็มที่

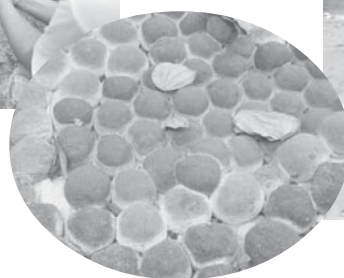
ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่ปทุมธานี

ต่อมาเมื่อปริมาณน้ำท่วมขยายวงกว้างท่วมเขตกรุงเทพฯ มากขึ้น การออกไปช่วยเหลือพื้นที่ที่ห่างไกลเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก ประกอบกับน้ำได้ไหลท่วมพื้นที่หลายแห่งในจังหวัดนครปฐม **ชุมชนปทุมธานี** จึงเปิดเป็น**ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยอีกแห่ง** โดยให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่จังหวัดนครปฐม และพื้นที่ใกล้เคียง มีรูปแบบการช่วยเหลือเช่นเดียวกับที่ศูนย์ที่สันติอโศก ใช้งบประมาณร่วมกัน ทางชุมชนปทุมธานีเองก็บริจาคร่วมด้วย และเปิดเป็นจุดรับบริจาคอีกแห่งหนึ่งด้วย

ที่พุทธสถานศาลาอโศก จังหวัดนครสวรรค์ น้ำไม่ท่วม แต่ชาวนครสวรรค์ส่วนอื่น ๆ น้ำท่วมสูง **ชาวศาลาอโศก และนักเรียนสัมมาสิกขา** ได้เข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยร่วมกับ**ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพภาคประชาชนภาคเหนือ(ศช.) และชาวพันธมิตร** โดยร่วมกันบริจาคเงิน แล้วทำอาหารไปแจก วันละ ๕๐๐-๑,๐๐๐ ชุด ตั้งแต่วันที่ ๑๗-๒๑ ต.ค.๒๕๕๔ โดยแจกชุมชนที่หน่วยราชการไปไม่ถึง หลังวันที่ ๒๑ ต.ค. น้ำเริ่มลดแต่น้ำก็ยังท่วมขังอยู่ และส่งกลิ่นเหม็น จึงทำ**น้ำหมักจุลินทรีย์ และพีชบอมบ์(Peace bomb จุลินทรีย์ทำเป็นก้อน)** ไปใส่ในน้ำที่เน่าเหม็น ทำให้น้ำที่เน่าเหม็นลดลงมาก ได้ผลดี จนประชาชนสนใจ หน่วยราชการและเจ้าของกิจการบางแห่งเห็นผลจึงให้ความร่วมมือหาหัวเชื้อและกากน้ำตาลมาบริจาค(วัตถุดิบในการทำ) และช่วยกันต่อเชื้อเพื่อเพิ่มปริมาณนำไปบำบัดน้ำให้ดีขึ้น กลิ่นเหม็นลดลง น้ำตกตะกอนมากขึ้น ใสขึ้น ผู้อำนวยการของ ศช.ได้นำไปเผยแพร่ที่กรุงเทพฯ จนหน่วยงานทางกรุงเทพฯ ลั่งมา ต้องทำส่งไปให้เป็นหมื่นขวด และยังมีผู้นำไปขึ้น Face book จนมีการเผยแพร่กันมากขึ้น

● ทำพีชบอมบ์

● *บนความทุกข์ยากครั้งนี้เราได้เห็น
ความร่วมมือไม่ร่วมมืออย่างกระตือรือร้น
ดูจากรน้ำใจที่ไหลรินมาไม่ขาดสาย*

● *ต่อสะพานช่วยกันเงนเท้า*

ทัพใหญ่ลงพื้นที่

ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมภาคประชาชน จากสันติอโศก จะไปตามพื้นที่ประสบอุทกภัยต่างๆ เช่น บางกระดี บางบัวทอง ดอนเมือง สายไหม รามอินทรา หนองจอก เป็นต้น โดยจะไปเป็นคณะใหญ่ ใช้รถลึบล้อลึบสองล้อ ๓-๔ คัน รถไฟร์วิล ๒ คัน สำหรับลากเรือ เรือประมาณ ๑๒ ลำ (แรกๆมีเรือไม่กี่ลำ เพราะยังไม่เสร็จ เมื่อต่อเรือได้มากขึ้น ก็จะมีเรือช่วยกันลำเรียงข้าวของ ไปส่งถึงผู้ที่อยู่ตามซอยตามหมู่บ้านที่น้ำลึกได้มากขึ้น) ขบวนที่ไปนำโดย สมณะทองแท้ วินยธโร โดยมีสมณะ ลิกขมาตุ นักเรียนลัทธิมาลิกขา ญาติธรรม อาสาสมัคร ทีมพยาบาลแผนปัจจุบัน และทีมหมอเขียว

แผนทางเลือกไปด้วย รวมประมาณ ๕๐ ชีวิต แรกๆไปขบวนเดียว ต่อมาก็เริ่มแบ่งเป็น ๒ สาย ๓ สาย แล้วแต่ความเหมาะสม แต่ละครั้งก็จะนำอาหาร พร้อมรับประทาน ข้าวสาร น้ำดื่ม พืชขอมบร์ สารส้ม ของใช้จำเป็น และ ยารักษาโรค ทีมพยาบาลและทีมหมอเขียวจะช่วยดูแลรักษาผู้ที่เจ็บป่วย

การเดินทางในแต่ละพื้นที่ค่อนข้างลำบาก ถนนบางแห่งท่วมลึกลึกจนรถเสียมาหลายครั้งแล้ว ผู้นำทางจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ ถ้าถ่วงไม่ได้แล้วต้องใช้เรือแทน บางแห่งน้ำท่วมไม่ท่วมตลอด ต้องช่วยกันยกเรือเป็นช่วงๆในช่วงที่ไม่มีน้ำ จากการเข้าไปแจกอาหาร พบว่าทุกพื้นที่เดือดร้อนขาดแคลนอาหารและน้ำดื่ม เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่ย้ายออกไปอยู่ศูนย์พักพิง เนื่องจากเป็นห่วงบ้าน

ขบวนที่นำข้าวของไปแจก จะเพิ่มปริมาณขึ้นทุกวัน เช่น ข้าวสารแรกๆนำไปวันละไม่ถึงตัน ต่อมาก็เริ่มเป็นตัน ๓ ตัน ๕ ตัน ๘ ตัน ๑๐ ตัน ๑๓ ตัน.....และ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นวันครบรอบ ๑ เดือน ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย เอาข้าวไปแจกวันเดียว ๒๓ ตัน หมอตส์ตอกข้าวชุดนี้ที่กรอกใส่ถุงไว้ เงินบริจาคก็เริ่มร่อยหรอ เรายังจะทำไปตามกำลังเท่าที่เราทำได้ หมอตส์เงินบริจาคเมื่อไรก็ค่อยยุติการทำบุญ น้ำบรรจุขวด เรายังนำไปแจกวันหนึ่งๆหลายหมื่นขวด อาหารพร้อมรับประทานวันละ ๒-๓ พันชุด และอื่นๆ

● เรือช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่เดือดร้อนที่อยู่ห่างไกล

● ครัวเรือนผู้ประสบภัยที่คุ้นเคยทำกิจกรรมต่างๆ ได้รับความ
 ทักษะ และแนะนำการดูแลสุขภาพ ทั้งแผนปัจจุบัน และ
 แพทย์ทางเลือก นำข่าวสาร น้ำ อาหารสุก งาม และ
 อื่นๆ ไปฝาก เพื่อแบ่งปันกัน

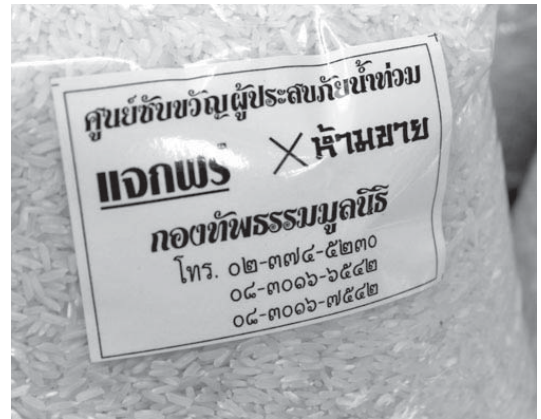

ซึ่งมาถึง ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ครบ ๑ เดือน ทางศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมทั้ง ล้นตลิ่งและปฐมอโศก ได้แจกข้าวสารทั้งสิ้น ๒๔๕ ตัน น้ำดื่ม ๓๔๖,๖๒๐ ขวด ขวดมีตั้งแต่ขนาด ๕๐๐ ถึง ๖,๐๐๐ มิลลิลิตร ซึ่งบรรจุน้ำได้มากกว่า ๒ แสนลิตร อาหารพร้อมรับประทานวันละประมาณ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ ชุด ยาทั้งแผนปัจจุบันทั้งแพทย์ทางเลือก และอื่นๆอีก มากมาย มีรายรับรายจ่ายของเงินบริจาคดังนี้

**ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมภาคประชาชน
รายรับ-รายจ่าย**

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ยอดยกมา	๑,๓๒๘,๓๖๔.๕๐	บาท
รายรับ		
รับบริจาค	๖,๑๐๗,๗๔๔.๐๐	บาท
รับบริจาคผ่านธนาคาร	๔,๗๓๓,๕๘๒.๐๐	บาท
รวมรายรับ	๑๑,๑๖๙,๖๙๐.๕๐	บาท
รายจ่าย		
ค่าพาหนะและค่าผ่านทาง	๑๕๗,๒๘๙.๐๐	บาท
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	๑,๑๒๔,๒๑๗.๐๐	บาท
ค่าเครื่องมือเครื่องใช้	๔๑๑,๕๕๕.๐๐	บาท
ค่าอาหารและค่าเครื่องดื่ม	๑,๑๓๐,๑๕๘.๐๐	บาท
ค่าวัสดุสำนักงาน	๕๖,๕๐๔.๐๐	บาท
ค่าใช้จ่ายในการต่อเรือ	๙๘๑,๕๒๘.๐๐	บาท
ค่าซ่อมบำรุง	๖๐๔,๖๔๓.๐๐	บาท
ค่ายา/เวชภัณฑ์	๒๘๐,๔๖๘.๐๐	บาท
ค่าโทรศัพท์	๑๔,๑๗๕.๐๐	บาท
ค่าใช้จ่ายถุงยังชีพ	๖,๒๑๘,๓๑๗.๐๐	บาท
ค่าใช้จ่ายศูนย์ปฐมอโศก	๖๔๐,๓๔๐.๐๐	บาท
รวมรายจ่าย	๑๑,๖๑๙,๑๙๔.๐๐	บาท
ยอดคงเหลือยกไป	๕๕๐,๔๙๖.๕๐	บาท

ยิ่งที่มลงพื้นที่แจกของวีรรถไปตามที่ต่างๆ แลนเรือเข้าไปลึก ไปไกลเท่าใด ก็ยิ่งพบว่า ยังมีผู้คนที่เดือดร้อนอีกเป็นจำนวนมาก

หลายแห่งที่เราไปซัซบขวัญ เราเจอความขาดแคลนที่เขาขอมลุน้ำดำๆมาหาเราที่อยู่ในเรือ เราเห็นรอยยิ้มที่สว่าง เราเห็นการไหว้ของเขาที่สะท้อนจิตใจผู้ให้อย่างเรา จนเราพยายามชิงไหว้เขาก่อน เราเจอน้ำใจที่เขาใสซื่อ ขาดน้ำขอแค่น้ำ ขาดข้าวขอแค่น้ำ ไม่เอาในสิ่งที่ตนมีพอแล้ว เพื่อเราจะได้อาไป แจกคนอื่นๆที่เดือดร้อน เราเห็นประกายความดีที่งามล้ำในท่ามกลางความอึดอัดทุกข์ทุเลของสังคม

มีบ้างที่เราไปแจกแล้วเจอคนเวียนมารับของหลายรอบ เราก็ต้องศึกษาวิธีพูดให้เขามีหิริ ละอาย และเห็นใจผู้อื่นที่ต้องการการแบ่งปันเช่นกัน และมีด้วยที่คนของเราแย่งฝีกวจีกรรมไม่เก่ง พูดจาหรือ

หยาบคายของมอบให้ยังดูไม่งาม ในหมู่ เราจึงพยายามย้ำความสำคัญของหลักในการให้ทานของศาสนาพุทธ ที่ว่า “ควรให้ด้วยความเคารพ ให้ด้วยความอ่อนน้อม”

แต่ละวัน เราออกเดินทางไปในพื้นที่ซึ่งที่ประชุมส่วนกลางได้พิจารณาร่วมกันแล้วว่าควรให้ความช่วยเหลือ เราไปกันทุกวัน เราไปให้ได้มากวันที่สุด เท่าที่เงินบริจาคของเราจะมีพอ เท่าที่เวลาและโอกาสจะเอื้อให้เราได้ทำงานซัซบขวัญฯ เข้าสัปดาห์ที่สี่ของการทำงาน เราเหลือเงินบริจาคน้อยมาก จึงมีการบอกข่าวไป มีคนเห็นประโยชน์และบริจาคเงินผ่านธนาคารกรุงไทยเข้ามาที่บัญชีกองทัพรธรรมมูลนิธิเพิ่มเติม ใครคนหนึ่งไม่บอกนาม ไม่ออกตัวแต่โอนเงินมาร่วมบริจาคจำนวนหนึ่งล้านห้าแสนบาท นับเป็นตัวเลขเงินที่สูงมากในเวลาที่เราที่กำลังทรัพย์เหลือจืดจิด

ใครคนนั้นเป็นอีกคนที่เห็นประโยชน์และร่วมเสียดสละเพื่อสังคม

ณ ขณะนี้เราก็ยังท่วมซังหลายพื้นที่ ยิ่งหากไปท่วมอีกหลายแห่ง กำลังแรงของเรายังคงพร้อมเสมอ เราจึงยังไม่หยุดการแบ่งปันข้าว น้ำ ยา และอื่นๆ กระทั่งโครงการต่อไปที่เรามุ่งหวังจะให้เป็นโครงการที่ ๒ ก็คือ “โครงการกัวิกฤตอุทกภัย เพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต” ซึ่งเป็นการผลักดันให้ชุมชนแต่ละแห่งรวมกลุ่มกัน ดูแลช่วยเหลือกันและกัน แม้ไม่มีความช่วยเหลือใดๆเข้าไป พวกเขาก็ยังคงอยู่รอด อยู่ได้ดี และผาสูกร่วมกันทั้งชุมชน ซึ่งโครงการนี้ต้องการให้เขาดูแลกันได้ ถ้ามีอุทกภัยอีกก็ครั้งก็คาม เราพยายามไปให้ถึงเป้าหมายนี้

✿ ทิวทัศน์

จุลินทรีย์ พีชบอมบ์ (Peace Bomb)

การเกิดอุทกภัยครั้งนี้ทำให้เราได้มีความรู้ใหม่ๆ เป็นการต่อยอดการพึ่งพาตัวเอง ย้ำว่าเราทุกคนควรพึ่งตนเองและเรียนรู้อยู่กับธรรมชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีความรุนแรงมากขึ้น ปัญหาใหญ่ของน้ำท่วมในขณะนี้ คือ **น้ำที่ท่วมขังนานจนเกิดน้ำเน่าเสีย สกปรกเหม็น** เราควรจัดการอย่างไร ???

พีชบอมบ์ Peace Bomb เป็นชื่อที่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ตั้งให้ เป็นระเบิดสันติภาพ **ประโยชน์** ของเจ้าพีชบอมบ์ คือ การย่อยสลายอินทรีย์วัตถุที่เน่าเหม็นให้กลับมามีชีวิตและใสได้เหมือนน้ำปกติ ในช่วงที่น้ำท่วมนี้ ภาครัฐและเอกชนได้มีการมาร่วมประชุมหาแนวทางกันช่วยผู้ประสบภัย ซึ่งโครงการหนึ่งที่ทางกองทัพธรรมได้เข้าร่วมประชุมคือ **“ปฏิบัติการคืนน้ำใส ถวายพ่อ”** เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลเนื่องในวันคล้ายวันพระราชสมภพในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งจะครบ ๗ รอบ หรือ ๗๔ พรรษา ตัวแทนในการเข้าร่วมประชุมคือ **อาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ** และทีมงานซึ่งมีหลายหน่วยงานเข้าร่วมคือ ศูนย์ขับเคลื่อนผู้ประสบภัยน้ำท่วมภาคประชาชน(กองทัพธรรม) กรมพัฒนาที่ดิน นิคม องค์การบริหารจังหวัดอุดรธานี และสำนักงานเขตบางเขน

ในการประชุมในแต่ละหน่วยงานได้เสนอแนวทางการแก้ไข เพื่อบำบัดน้ำท่วมขังกันแตกต่างกันไป ที่ประชุมให้ความสนใจการใช้พีชบอมบ์ของทางศูนย์ขับเคลื่อนฯ ซึ่งใช้ระยะเวลาเพียง ๗ วันก็สามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งเป็นการประหยัดเวลาได้มาก ทางศูนย์ได้มีการจัดโครงการสอนทำพีชบอมบ์ ๖ ครั้ง โดยศูนย์ขับเคลื่อนผู้ประสบภัยน้ำท่วมภาคประชาชนสนับสนุน ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจัดโครงการที่ วัดเทพศิลา, โรงเรียนสุเหร่าซีรอ, มัสยิดอัลฮาม และนิคม แต่ละที่มีผู้เข้าร่วมโครงการประมาณ ๕๐ คน ซึ่งได้ลงมือปฏิบัติจริงและนำไปใช้จริง ในการปฏิบัติการคืนน้ำใสถวายพ่อ นั้นเริ่มปฏิบัติ วันที่ ๒๒, ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่เขตบางเขนและสายไหม ใช้พีชบอมบ์ ๒๕,๐๐๐ ก้อน วันที่ ๒๙-๓๐ พฤศจิกายน ที่จังหวัดปทุมธานี

สูตรจุลินทรีย์ พีชบอมบ์ (Peace Bomb)

ส่วนผสม	จำนวน (ก.ก.)	ประโยชน์
๑. รำอ่อน	๑ ก.ก.	อาหารแก่จุลินทรีย์
๒. แร่ภูเขาไฟ	๕ ชีด	เพิ่มแร่ธาตุให้จุลินทรีย์และลดความเป็นกรด
๓. ดินสุมบูรณ์	๕ ชีด	ช่วยปั้นก้อนง่ายขึ้นและมีจุลินทรีย์ดี
๔. กากน้ำตาล หรือน้ำตาลแดง	๑๐% ของน้ำที่ใช้	แหล่งอาหารด่วนให้แก่จุลินทรีย์
๕. หัวเชื้อจุลินทรีย์	๒ แก้ว	เชื้อตั้งต้น
๖. น้ำสะอาด	ตามสมควร	เพื่อง่ายต่อการปั้นและให้จุลินทรีย์ใช้งาน

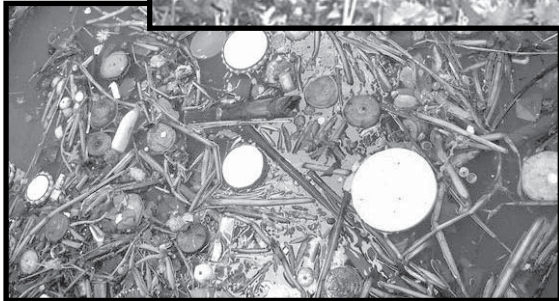
- วิธีทำ**
- ผสมวัตถุดิบให้เข้ากัน
 - ปั้นเป็นก้อนกลมขนาดเหมาะสมมือ
 - วางผึ่งไว้ในร่มประมาณ ๕-๗ วัน
 - รอให้มีราขาวขึ้นเต็มก้อน จนก้อนพีชบอมบ์แห้งมีกลิ่นหอมจึงนำไปใช้

วิธีใช้ โยนลงน้ำเสียที่นิ่ง ความสูงน้ำไม่เกิน ๑ เมตรในปริมาณ ๑ ก้อน ต่อ ๔ ตารางเมตร

- หมายเหตุ**
- ภายใน ๑๒ ชั่วโมง น้ำหายเหม็นและใสขึ้นเรื่อยๆ
 - พีชบอมบ์ที่ยังไม่ได้ที่ มีกลิ่นเหม็น ห้ามนำไปใช้ เพราะจะยิ่งทำให้น้ำเหม็น ถ้าแก้ไขไม่ได้ให้ใช้เป็นปุ๋ย
 - แร่ภูเขาไฟ ถ้าไม่มีให้ใส่ดินเพิ่มตามจำนวนแร่ภูเขาไฟ พีชบอมบ์สามารถใช้ในภาคการเกษตรได้

ลอยกระทง

ค

คนไทยเราเชื่อกันว่า การลอยกระทง ก็เพื่อขอขมา พระแม่คงคา เพราะเราได้ อาศัยน้ำ จากแม่น้ำทั้ง กิน ใช้ สารพัดในชีวิตประจำวัน รวมทั้ง ings ปลูกขยะมูลฝอยต่างๆ ลงน้ำ และเรายังเชื่อว่า จะลอยทุกข์โศก โรคภัยทั้งหลาย ออกไปจาก ชีวิตเราด้วย

แต่ในความเป็นจริง เราทิ้งขยะ เราทำร้ายแม่น้ำมากเพียงใด ในแต่ละวันเราได้ **ทำคุณ** อะไร ให้แม่น้ำบ้าง เรารู้สึกสำนึกคุณ ต่อแม่น้ำจริงๆหรือ !!!?

ชีนเห็นขยะในแม่น้ำลำคลองในทะเลทุกครั้งก็เศร้าใจ บางครั้งเราเคยสงสัยว่า แม่น้ำและทะเล ต้องทนรับความมั่งกั่งของมนุษย์มานานแค่ไหนแล้ว และจะต้องทนไปอีกนานเท่าใด **ขยะทุกหนแห่ง ไม่เคยลดลงเลย มีแต่จะมากขึ้นทุกวันๆ** ยิ่งมนุษย์บริโภคมาก ก็ยิ่งสร้างขยะมาก การบริโภคอย่าง ฟุ่มเฟือยของมนุษย์ ทั้งกิน ทั้งใช้ ก่อให้เกิดมลภาวะ และทำความวิบัติมาสู่มนุษย์เอง

ขยะจำนวนมากตกลงไปในแม่น้ำลำคลองและทะเล สร้างปัญหาให้สิ่งมีชีวิตอื่นๆที่อยู่ในน้ำมา เป็นเวลานาน **มนุษย์มีแต่เอา เอา เอาจากธรรมชาติ อย่างไม่บันยะบันยัง** ก็ไม่น่าแปลกที่วันหนึ่ง แม่น้ำจะโกรธ ภูเขาจะถล่ม ทะเลจะคลื่นคลั่ง แผ่นดินจะประสพภัยพิบัติ ...ก็มนุษย์นั้นแหละคือผู้ที่ ต้องรับกรรมในสิ่งที่ตนเองก่ออย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้

รภัทล์

ในภาวะน้ำท่วมเป็นบริเวณกว้างพื้นที่เกษตรมากกว่า ๒๐-๓๐ จังหวัดต้องเสียหาย ส่วนจะเสียหายมากหรือน้อย ก็ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่น้ำท่วม และปริมาณน้ำ หลายคนเดือดร้อนต้องอพยพออกจากที่อยู่อาศัย ไปตั้งเต็นท์ริมทาง หรือไม่ก็ต้องไปอยู่ในศูนย์พักพิง ที่ปลอดภัยกว่า เรือสวนไร่นาล่มพีชผลการเกษตรเสียหาย โดยเฉพาะปีนี้ หลายพื้นที่อาจเตรียมการไม่ทัน เพราะความที่ไม่เคยเจอ น้ำท่วมมาก่อนในรอบหลายสิบปี แต่บางพื้นที่ก็เจอมาทุกปี จนต้องหาวิธีรับมือปรับตัวเพื่อให้อยู่รอดท่ามกลางสภาวะเช่นนี้

“เราคงเปลี่ยนแปลงธรรมชาติไม่ได้ แต่เราเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เข้ากับธรรมชาติได้”

ลูกกิมฮวด ไม้เนื้อทอง วัยราว ๕๖ ปี เป็นคนหนึ่งที่ไมื่อยอมแพ้ต่อโชคชะตา และหาวิธีที่จะอยู่รอดท่ามกลางธรรมชาติลงโทษ จากความที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านราชธานีอโศก อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี เป็นหมู่บ้านอยู่ริมแม่น้ำมูลถูกน้ำท่วมทุกปี เลยคิดหาวิธีทำอย่างไรเวลาน้ำท่วมเราจะมียกิน จึงได้ทำแพปลูกขึ้นมา เริ่มแรกเอาผักตบชวาทำเป็นแพ แต่อยู่ได้ประมาณหกเดือนก็จม ถ้าได้โฟมมาทำคงดี เลยออกหาเก็บโฟมตามถังขยะและถามคนเก็บขยะจนรู้แหล่ง ที่บอกให้ไปเก็บเอาได้ เพราะโฟมขายไม่ได้ราคา ตอนนี้น้ำท่วมผักก็ยังเก็บกินได้อย่างที่คิดไว้

“เหนื่อยนะ แต่ก็เหนื่อยแค่ที่แรก แต่สบายตอนหลัง แถมน้ำท่วมก็ไม่ต้องกลัว”

กว่าจะมาเป็นแพสวนผักวันนี้ หลังเก็บโฟมมาได้จำนวนมาก ก็ใช้สแลนห่อเป็นมัดก้อนใหญ่ๆ เสร็จแล้วก็เอามาเย็บติดกันกับโครงไม้ไผ่โดยใช้เชือกพลาสติกที่รัดของ ซึ่งก็มาจากการตระเวนเก็บที่เขาทิ้งนั้นแหละ เพราะจะเหนียวด้วย เสร็จแล้วก็เอาขุยมะพร้าวที่เอาไปไม่ रोยหน้าด้านบนแพ แล้วก็โรยดิน โรยปุ๋ยหมักธรรมชาติ เสร็จแล้วจะปลูกอะไรก็ได้ หยอดลงไป พอรากงอก มันก็จะดูต้นน้ำขึ้นมาเอง ไม่ต้องเสียเวลาไปรดน้ำ ไม่ต้องกลัวพวกวัว ควาย ลงไปกินด้วย

ลูกก็มีสวดแล้วว่า ตอนนี่ทดลองปลูกผักหลายชนิด ถ้าเป็นผักน้ำก็ง่ายหน่อย แต่ถ้าเป็นผักบนบกก็ต้องใช้ดินหนาหน่อย เมื่อพวกพืชผักออกขึ้นมา โตขึ้นรากก็จะแข็งแรง ยึดเกาะไว้ได้ ต่อให้น้ำท่วมก็ไม่ต้องห่วงว่าจะอด เพราะสวนแพก็จะลอยขึ้นตามระดับน้ำที่สูงขึ้น เราก็แค่ใช้เรือพายไปเก็บ ผักที่ปลูกตอนนี้ มีทั้งผักบุ้ง ผักกูด แล้วยังปลูกข้าวด้วย หากกลัวว่าแพจะลอยหายก็เอาเชือกผูกโยงไว้

ราคาค่างวดการทำสวนผักลอยน้ำก็ไม่มากมาย เพราะส่วนใหญ่เป็นวัสดุที่นำกลับมาใช้ใหม่(รีไซเคิล) เก็บหามาทั้งโฟมและเชือกพลาสติกที่มัดลังกระดาษ ปุ๋ยก็ทำจากเศษวัชพืช เป็นพวกปุ๋ยหมักธรรมชาติ หากแต่สวนผักแห่งนี้ มากันด้วยคุณค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามสภาวะไม่ปกติ เช่นน้ำท่วม ...แม้มนุษย์เราไม่อาจเอาชนะธรรมชาติ แต่เราสามารถอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้ด้วยการปรับตัวของเราเอง

★ *พงษ์พัฒน์ ห่อดี* สืบสร้างสุขจุลราชธานี

น.ส.พ.ควงศักดิ์ คอฉ้วน ถิ่นไทยงาม ๑๖ ต.ค. '๕๔

วิธีทำแหผัก

มีขั้นตอนดังนี้

○ เก็บโฟมที่เขาทิ้งมาจำนวนมากๆ แล้วนำมาหักให้เป็นชิ้นเล็ก

○ โฟมที่มีความยาวตัดให้เป็นแท่งยาว วางรอบๆ ถุงปุ๋ย แล้วเอาโฟมชิ้นเล็กใส่ตรงกลาง ให้นำแน่นเต็มถุง เย็บปากถุงให้แน่น

○ เอาถุงโฟมเรียงในซาแลน แล้วเย็บให้เป็นแพ โดยใช้เส้นพลาสติกรัดกล่องที่เขาทิ้ง (เส้นพลาสติกที่เอามาถักตะกร้า)

○ เอาไม้ไผ่ประกบแพแล้วมัดด้วยเส้นพลาสติกให้แข็งแรง เท้าก็ได้แพจากขยะที่ดูไร้ค่า

○ เก็บผักตบชวาใส่บนแพให้หนาๆ จะล้นหรือไม่ล้นก็ได้ ถ้าไม่มีจะใช้ขุยมะพร้าว หรือใบไม้อะไรก็ได้ แล้วใส่เกลบดำหรือเกลบดิบ ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องใส่

○ ใส่ดินแล้วโรยปุ๋ย ใส่จุลินทรีย์ ใช้ปลุกได้เลย หรือจะบ่มดินสัก ๑๐-๑๕ วัน เพราะถ้าเป็นผักตบชวา มันจะเป็นช่วงที่มันคลายความร้อนออกมา ซึ่งอาจทำให้ผักเหี่ยวได้

○ ทำการเพาะปลูกได้ทั้งข้าวและพืชผักต่างๆ

○ ถ้ารากของพืชสามารถดูน้ำขึ้นมาเองได้ ก็ไม่ต้องรดน้ำ ต้องคอยสังเกตว่าควรรดน้ำแค่ไหน

โอมุกโดง...ชาวบ้านนครเมืองเรือ

จดหมาย

จากญาติธรรม

ของหายได้คืน FOUND!!!

ดิฉันเป็นโศกสายนอกคอก นอกกฎหมาย เคยล้มพับสี่ใกล้ขีด ด้วยแรงโยงของธรรมชาติ หน้าที่ยึดเหนี่ยว และพบสายพันธุ์กัลยาณมิตรหลายท่าน แต่ก็ถอยออกมา เพราะชดกิลเลไม่ไหว ยังติดตามเข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยเสมอมา แล้วก็ชะงักไป

ใจหายใจคว่ำกับคำพูดประชดประชัน เสียดสี แหลมคม ดุดันของท่านที่ตั้งไว้เป็น idols ฤเราก็ไม่ต่างจากปฤชอื่นในยามโกรธแค้น

โล่งใจในวันนี้ ได้กลับมาดูทีวีช่องเดิมๆ เซยๆ ผู้คนพูดจากันง่ายๆ แต่สร้างสรรจริงใจ หลังจากไม่กล้าดูมาชวงยาวๆ

เสียใจอย่างยิ่งกับคุณวีระ คุณราตรี ถ้าแลกได้จะไปติดคุกเขมรแทนให้ เพราะดิฉันแข็งแรง ไม่มีโรคภัย ความทรนาครับได้ พอปะทัง ตอนนั้นยังคิดว่าถ้าเชิญชวนไปติดคุกเขมรทั้งหมดก็จะสมัครใจไปนอนคุกนรกนั้นคนแรก

๕๕ อัญชลี แก้ววงศ์ ๒๕๕๘๙๐๓

“เท่าที่ทราบมา โศกสายนอกคอกนอกกฎหมาย ไหววี วิ่งแต่ชาวโศกสายฝึกฝนในวิถีพุทธ มุ่งลดละเลิกกิเลส อย่างเดียว”

อยากรู้ให้อ่านตำรา อยากรมีปัญญาให้อ่านใจ

ข้อคิดจากการอ่านหนังสือทำให้ผมมีความฉลาดขึ้น และพอจะรู้เรื่องอะไรต่อมิอะไรบ้าง แล้วก็รู้เท่ารู้ทันใจของตนเองบ้างแหละนะ ถ้าเรามีจริง ลำบากที่ดี เราจะขยัน อ่านและมองที่ตนให้มาก คงฉลาดขึ้นกว่าที่เราไม่ได้อ่าน เหมือนแต่ก่อนๆนะ ที่แน่ๆผู้ที่อ่านหนังสือ สามารถอ่านใจตนเอง ได้เช่นที่พ่อท่านเทศน์ว่า ผู้ที่รู้มากระวังโรจะติด

ส่วนนักปราชญ์
ผู้รู้ บอกไว้ว่าอยากมีความรู้
ให้อ่านตำรา อยากมีปัญญา
ให้อ่านถึงจิตใจตนเองด้วย เรา
ใคร่ควรเชยชวนว่าทุกครั้งที่เราอ่านหนังสือ
จบแต่ละเล่ม จงหาข้อสรุป ให้ตัวของเราเอง
ด้วยว่าเราอ่านจบแล้วได้ประโยชน์อะไรจาก
การอ่าน และได้ข้อคิดข้อความอย่างไรบ้าง
และมีความรู้สึกอย่างไรบ้างนะ นี่คือนี่สิ่งที่เราจะ
ได้จากการอ่าน บางครั้งผมก็เขียนและอธิบายไม่ถูก
เหมือนกัน

ต่อมาเรื่องประชาธิปไตย และความเข้าใจความหมายของ
พันธมิตรเพื่อประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เรามีใช้ทำเพื่อตน แต่เราทุกคน
ทำเพื่อสังคมและเพื่อประเทศชาติ ทำเพื่อมวลมนุษยชาติ และเพื่อพ่อแม่หลวงของเรา

ธีธัช สุทธิ (ลุงน้อย) อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี

“ร้อยรัฐวิสัยหนึ่งท่า ตรวจตนด้วยศีล ๕ ทุกวัน ก็เป็นการเพิ่มปัญญาอีกวิธีหนึ่งโดยการอ่านใจ
ตนเอง”

ทำบุญโดยไม่ต้องใช้เงิน

ดิฉันได้รับ E-mail จากเพื่อนๆ เรื่อง “๙ วิธีทำดีได้บุญโดยไม่ต้องใช้เงิน” เห็นว่าเป็น
สิ่งดีๆ และนำมาเล่าสู่กันฟังค่ะ

๑. ตื่นเช้าขึ้นมาก็คิดแต่สิ่งดีๆ (ตัวเรามีความสุข คนรอบข้างมีความสุขด้วย)
๒. ยิ้มแย้มแจ่มใส
๓. ทักทายปราศรัย
๔. แบ่งปันน้ำใจไมตรี ให้ความช่วยเหลือคนอื่น
๕. ปลุกปลอบให้กำลังใจ ช่วยแก้ปัญหาให้คนอื่น
๖. ให้คำชมด้วยความนียมยินดี (กล่าวชมคนอื่น)
๗. แนะนำคำสอนที่ดีมีคุณค่า
๘. การให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น
๙. ฝึกจิตให้สงบและสบายด้วยการสวดมนต์ทำสมาธิ มีสติ

ธีธัช สุทธิ (ลุงน้อย) อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี

“อนุโมทนากับการนำเรื่องราวสาระดีๆ มาเตือนแบ่งปันกัน”

การเมืองคู่ควรกับคนสกปรก จริงหรือ?

ไม่ได้เขียนตอบมานานมาก เป็นเพราะตัวชี้แจงโดยแท้ แต่อ่านทุกฉบับไม่เคยทิ้ง และนำไปบริจาคต่อให้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยคะ ความจริงต้องการนำไปบริจาคตามห้องสมุดโรงเรียนด้วย แต่ไม่ทราบว่าทางโรงเรียนจะรับไหม แล้วก็ไม่ทราบว่าที่นำไปบริจาคห้องสมุดมหาวิทยาลัยโดยนำใส่กล่องที่รับบริจาคหน้าห้องสมุด ได้ใช้ประโยชน์มากน้อยเพียงใด แต่สำหรับตนเองก็พยายามจะนำคำสอนที่ได้อ่านไปปรับนิสัยที่ไม่ดีของตัวเอง แต่ก็ยังเป็นไปอย่างลุ่มๆดอนๆเพราะไม่มีความขยัน และ

แนวแน่ในการฝืนใจตนเอง พอได้รับหนังสืออ่านแล้วหรือฟังธรรมดึกๆจาก พระภิกษุดีๆที่นำนับถือก็จะมีกำลังใจปฏิบัติ พอคล้อยหลังไปก็รู้สึกหย่อนยานในการปฏิบัติมาก แต่จะพยายามต่อไป

ไม่เห็นด้วยกับการออกไปชุมนุมเรียกร้องทางการเมือง ถึงแม้ไม่ได้ไปทะเลาะกับใคร แต่คล้ายๆจะร่วมมือเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ควรเข้าไปยุ่ง การเมืองมันคู่ควรกับคนสกปรก มีแต่คนหาประโยชน์ใส่ตัว ไม่สนใจว่าในหลวงจะรู้สึกอย่างไร ดีแต่ปากพูดว่าเคารพรักในหลวง

๕๕ *จันทนา หอมมาก จ.สมุทรปราการ*

“การเมืองเป็นงานเพื่อบ้านเพื่อเมือง เพื่อประเทศชาติ และประชาชน

ไมใช่เป็นงานเพื่อบุคคลใดเป็นส่วนตน ส่วนพรรคพวกของตน หรือวงศ์วานวานเครือใครตระกูลใดตระกูลหนึ่งในหลวงทรงเป็นแบบอย่างอันเลิศของผู้ทรงงานหนัก เอาจริงชาติบ้านเมือง และประชาชนของพระองค์ ที่เราคนไทยชาวซึ่งใจกันดีในภาวะชาติวิกฤต ที่พระองค์ตรัสเตือนเป็นระยะๆตลอดมา เรารับรู้และสนใจความรู้สึกของน้ำพระทัยในพระองค์ท่าน เราจึงต้องออกมารวมตัวกัน ช่วยกัน กอบกู้ชาติบ้านเมืองของเราไว้ละ!”

ขออนุญาตในบุญที่กำกับ

ขอเป็นกำลังใจให้ครับ การทำหนังสือการเขียนหนังสือเป็นเรื่องยากมาก ยิ่งถ้าเราเห็นว่าต้องเกิดประโยชน์ ผมเองเขียนคอลัมน์การเกษตรเดือนละ ๓ ฉบับ บางครั้งท้อมากไม่อยากเขียน บางครั้งนึกไม่ออกว่าจะเขียนอะไร บางครั้งไม่มีเวลาเขียน หลายครั้งอยากจะเลิกเขียน แต่จิตดีขึ้นมาบอกว่าต้องเขียนเพื่อตัดสันดานไอ้ตัวชี้แจง อย่าอ้ำอึ้ง อ้างนี่ มันอยู่ที่เราจัดการ ถ้าเราทำไม่ได้ นั่นคือเรามีการจัดการที่ล้มเหลว

“เวลากับชีวิต ใช้ก็หมด ไม่ใช้ก็หมด” ใช้เถอะใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด จึงจะคุ้มค่ากับคำว่า “คน” ซึ่งเหนือกว่า “สัตว์”

๕๖ *ทอง ธรรมา จ.นครราชสีมา*

“คนฉลาดรู้จักเปลี่ยนอารมณ์ คนโง่ทนนั่งจ้องใจตนเอง”

อโศกมีวิธีที่จะช่วยเหลือชาวบ้านโดยไม่ต้องไ้เงินไหม?

ดิฉันได้รับหนังสืออย่างสม่ำเสมอ พ่อได้รับก็รีบอ่านทันที เพราะหนังสือสารอโศก และดอกหญ้า ทำให้ดิฉันเห็นความตั้งใจจริงของผู้จัดทำที่จะเสนอแนะสิ่งที่ดีต่อผู้อ่าน ดิฉันนำข้อเสนอแนะนั้นมาปฏิบัติด้วย แต่บางอย่างก็ทำได้ยาก พอผ่านไปสักพักดิฉันก็มักจะกลับไปปฏิบัติแบบเดิมอีก ดิฉันจึงจำเป็นที่จะต้องคอยอ่านหนังสือของท่านอยู่เสมอ

ยามที่ดิฉันท้อแท้ ดิฉันก็มีธรรมะของพระพุทธเจ้า ช่วยปลอบใจให้กำลังใจ จากหนังสือของท่าน ดิฉันขอเป็นกำลังใจให้ท่านทำหนังสือที่ดีอย่างนี้ออกมาเรื่อยๆ เพื่อเป็นบุญต่อผู้อ่าน ดิฉันยังได้นำหนังสือไปบริจาคให้ห้องสมุดประชาชน เพื่อให้ผู้อื่นได้อ่านต่อด้วย

ในความคิดเห็นของดิฉัน คนกลุ่มใหญ่ยังหลงใหลลาภ ยศ สรรเสริญ อบายมุข ยากที่จะถอนตัวออกมาได้ ถึงแม้จะได้ฟังธรรมะจากพ่อท่าน จากสมณะองค์อื่นๆ แต่พอสถานการณ์จริงปรากฏ ทุกคนก็แพ้ต่อสิ่งยั่ววนทางจิตใจ อยากรักตาม ดิฉันก็ขอให้กำลังใจให้ทุกคน ทุกท่านปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อศาสนาพุทธจะได้ดำรงอยู่ต่อไปยังไปเรื่อยไป ในเวลานี้ และขอให้ท่านมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหลายๆ เพื่อเป็นกำลังของศาสนาต่อไป

เรื่องการเมือง ดิฉันก็เอาใจช่วยนะคะอยากให้มีคนของอโศกสมัครส.ส.มากๆ เด็กๆที่จบปริญญาตรีมีมากพอหรือยัง เลือกตั้งคราวหน้าอยากให้ส่งลงสมัครมากกว่าครั้งนี้ แต่การเมืองก็คือเรื่องของชาวบ้านที่ต้องใช้เงินเพื่อไปช่วยเหลือชาวบ้าน เพื่อให้เขารู้จักท่าน อโศกมีวิธีที่จะช่วยเหลือชาวบ้านโดยไม่ต้องไ้เงินไหม อยากให้เข้าไปช่วยชาวบ้านจนเขารู้จักพวกท่าน เขาจะได้เลือกท่านเข้าไปสู้กับพวกทุนนิยมในสภาเพราะขณะนี้ทุนนิยมใหญ่มาก พ่อค้าแม่ค้าต้องการให้ของแพง เพื่อเขาจะได้เงินมากๆ คนที่ทำงานได้ค่าแรงกินเงินเดือนก็อยากได้เงินมากๆ เพื่อเอาไปซื้อของกินของใช้ตามที่เขาต้องการ เราไม่สามารถหยุดความต้องการเหล่านี้ลงได้หรอก อาจหยุดได้แต่ก็เพียงชั่วคราว สุดท้ายเขาก็จะกลับมาทำเหมือนเดิมอีก ดิฉันขอเป็นกำลังใจให้อโศก สามารถเข้าไปในสภาให้ได้หลายๆในอนาคต

๕๕ สมาชิกเลขที่ ๒๕๒๗๑๑

“ชาวอโศกกำลังทำการเมืองแบบที่พระพุทธเจ้าเฝ้าฯ จริงใจ ไหว้บังคับ วิสาณิกเกื้อกูลกัน เรียนรู้ ฝึกตนไปพร้อมๆกัน โดยวิสันฐานสำคัญ คือวิศีลห้า รับประทานอาหารมังสวิรัต และละเลิกอบายมุข ให้ได้เป็นเบื้องต้น”

ความจริงในท่ามกลางทะเลชีวิต

ผมเป็นลูกของแม่วัง คงกระโทก ครับผม ก็
คุ้นเคยกับโอศกมาตั้งแต่อายุ ๑๑ ปีครับ เคยไปที่สี่มาโอศก
ศิระระโอศก ราชธานีโอศก และสันตือโอศกด้วย เวลาไปก็โบก
รถไปกับพระอีก ๒ รูปครับ และก็ห่างมานานมาก จนตอนนี้
ผมอายุ ๒๘ ปีแล้ว ผมก็ไม่รู้ว่าโอศกจะเหมือนเดิมหรือ
เปล่านั้น ผมรู้สึกดี ๆ ทุกครั้งที่ได้ไป แต่ผมไม่มีโอกาสได้ไปเลย
เพราะผมต้องทำงานหาเงิน ยิ่งทำงานมากเท่าไรเปลี่ยนงานบ่อย
เท่าไร ได้เจอคนมากเท่าไร ยิ่งเห็นนิสัยของคนมากขึ้นเท่านั้น

ส่วนใหญ่นิสัยของคนที่ผมเจอ (๑) เห็นแก่ตัวหาแต่ประโยชน์ให้ตัวไม่ค่อยรับผิดชอบ
(๒) ไม่ค่อยจริงจังหลอกกันไป หลอกกันมา สวมแต่หน้ากากเข้าหากัน แค่ ๒ ข้อ ผมว่าก็คงเพียงพอ
แล้ว ผมเบื่อมากบางครั้งแทบบ้าจริงๆ แต่ไม่รู้จะทำยังไงดี เพราะกองทัพต้องเดินด้วยท้อง เพราะ
บ้านจน ไม่ได้ร่ำรวยอะไรครับ จึงต้องทนทำ ผมจบ ม.๖ แต่ผมเป็นคนที่ไม่ค่อยชอบความทันสมัยนัก
คอมพิวเตอร์ผมยังเล่นไม่ค่อยเป็นเลย งานที่ผมได้ทำก็เย็บผ้าบ้าง โรงโกบ้าง โรงแป้งบ้าง ส่งของบ้าง
ไม่ค่อยได้งานดี ๆ กับเขาเลย จริงๆแล้ว ผมไม่ชอบงานโรงงานเลย แต่ผมไม่มีทางเลือกก็เลยต้องทน
ทำครับ ผมชอบทำอะไรทำนา แต่น้ำทำก็ไม่ค่อยดี ผมชอบอยู่กับต้นไม้ใบหญ้าที่ไม่ต้องพูดว่ากันไปว่า
กันมา ปิดทองหน้าพระตลอด ทำอะไรแล้วแต่คนอื่นจะไม่รู้ ผมเบื่อจริงๆเลย ทางโอศกพอจะมีวิธีไหน
ช่วยผมได้บ้างไหมครับ

ผมไปไหนไม่ได้เพราะห่วงแม่ ไม่มีใครอยู่กับแม่ พ่อก็เป็นคนไม่ค่อยรับผิดชอบอะไร กิน
ข้าวก็หากินแต่ตัวเอง กินแต่หมู แต่เลือดแต่เนื้อ แต่แม่ผมกินใจ ผมต้องคอยไปซื้ออาหารเจมาให้แม่
ร้านที่ขายอาหารเจ ก็อยู่ในโคราช ไกลจากบ้านผมประมาณ ๖๐ ก.ม. แม่ต้องเลี้ยงหลานอีก ๑ คน อายุ
๒ ขวบ พี่สาวเอามาทิ้งไว้ แล้วไปทำงานอยู่กรุงเทพฯครับ แล้วอีกอย่างแม่ก็ป่วยด้วย
กะโหลกที่อยู่บนหัวใหญ่ขึ้นมาผิดปกติมาก มีอาการปวดหัวบ่อย หน้ามืดบ่อย ถ้ารู้สึกว่ามีไหวจริงๆ
หมอบให้ไปผ่าเอากะโหลกออก แต่แม่นิ่งสมาธิทุกวัน วันละ ๒ ชม. เดียวนี้ก็เริ่มดีขึ้นแล้ว แล้ว
อีกอย่างครับ เพื่อนบ้านที่อยู่รอบๆบ้านผม ด่ากันทุกวัน ทะเลาะกันทุกวัน เปิดเพลงเสียงดังกันทุกวัน
บ้านอยู่ติดๆกัน ไหนจะเบื่อบ้างเรื่องงาน เรื่องเพื่อนร่วมงาน เรื่องพ่อที่ไม่ค่อยเอาไหน เรื่องเพื่อนบ้านที่
สร้างแต่ความรำคาญ ผมควรทำยังไงดีครับ

๘๘ คำจริง ปอกสันเกีย:

*“วิธีช่วยของชาวโอศก คือชวนให้มาปฏิบัติธรรม ฝึกถึงศีล ๕ รับประทานอาหารมังสวิรัต และ
ลดละเลิกอบายมุขทุกชนิด เพราะมิแต่ทางสายนี้เท่านั้น ที่จะเป็นหลักประกันให้แก่ชีวิตทุกชีวิตที่เข้า
สังกัดเป็นชาวศีลวันแดงประกันภัยไม่จำกัด!”*

คิดเพื่อตัวเองน้อยๆ ทำเพื่อคนอื่นเยอะๆ แล้วชีวิตจะมีความสุข

มีผู้ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมเขียนความรู้สึกส่งมาทางอีเมลว่า สำหรับเหตุการณ์น้ำท่วมในคราวนี้ ทำให้หนูได้พบสัจธรรมที่ชัดเจนอีกหนึ่งข้อ คือ คนเราที่เกิดมานี้ช่างมีความทุกข์กันจริงๆ ค่ะ ซึ่งส่วนใหญ่คนที่ทุกข์มากๆ กลับเป็นคนรวย

ยิ่งรวยมากยิ่งขึ้นทุกข์มาก เพื่อนหนูบางคนบ้านน้ำท่วมแต่ร่ำรวย ตอนนั้นก็หนีน้ำไปพักอยู่ชิดนีย์ อีกคนก็ไปอังกฤษเลย แต่กลับโกล้บ้ำแล้วค่ะ กลับกัน คนที่ไปเสียสละเพื่อคนอื่น เช่นพวกทหารหรือว่าอาสาสมัครอื่นๆ (แม้ว่าจะไปเพื่อหน้าที่ก็ตาม) เป็นต้น

ใช้ว่าบ้านเขาจะไม่ท่วม(ส่วนใหญ่ช่วยแต่คนอื่นด้วย บ้านตัวเอง ลูกเมียตัวเอง ที่ติดอยู่ในบ้านที่น้ำท่วมยังไม่ได้เข้าไปดูเลย) แต่เขาไม่ค่อยทุกข์ก็เพราะว่า ได้เอาเวลาไปทำความดีและเห็นอย่างอื่นที่ไม่เหลือเวลาจะไปฟุ้งซ่านอะไรอีก

ก็เลยได้ข้อสรุปว่า คิดเพื่อตัวเองน้อยๆ ทำเพื่อคนอื่นเยอะๆ แล้วชีวิตจะมีความสุข (อย่างน้อยก็ทุกข์น้อยลง)

สำหรับหนูเห็นคนทุกข์กันมากๆ (คราวนี้เห็นได้ชัด) ก็ทำให้รู้สึกแปลกใจเล็กน้อยค่ะ เนื่องจากตนเองมันไม่รู้สึกรู้สึอะไรนะคะ เพราะเห็นว่าทุกข์ไปก็คงทำอะไรให้น้ำท่วมไม่ได้ ก็เลยไม่รู้ว่าจะทุกข์ไปทำไม

เพราะทุกข์ไป คิดมากไป ก็ไม่มีประโยชน์อะไร เผลอๆ คิดมากอาจจะบ้าหรือตายเพราะคิดมาก คุณคิดมากก่อนน้ำท่วมใหญ่มากกว่านี้ได้(คืออาจไม่ได้ตายเพราะน้ำท่วม แต่ตายซะก่อน) ก็จะได้บอกเพื่อนๆ ที่เขามีความทุกข์ แล้วเราก็พอมีความรักที่เขามั่ง(พูดไปแล้วพอเข้าใจบ้าง) ไปในทำนองนี้แหละค่ะ แต่ก็พูดได้ไม่กี่คนหรอกค่ะ แต่อีกสัจธรรมที่เห็นชัดมากก็คือ

๑. คนโสดจะไม่คิดมากเท่าคนมีครอบครัว
๒. คนยิ่งรวยเท่าไรก็ยิ่งทุกข์มากเท่านั้น (เพราะว่ากำลังจะเสื่อมและเสียสิ่งที่ตนเองมี)

“เห็นทุกข์ เห็นสัจธรรม เข้าใจตนเข้าใจคนอื่นจึงเข้าใจโลกใบนี้ !”

ชาวบ้านราชฯช่วยขับขั้วัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม

ราชธานีโอศกวันนี(๙ พ.ย.'๕๔)ได้ส่งน้ำดื่มบรรจุขวด หมั้นหกพันขวด และเครื่องอุปโภคบริโภคด้วยเต็มคันรถ มาให้ศูนย์ขับขั้วัญฯสันตือโอศก ครรวหน้าจะส่งไปให้เรื้อยๆครับ

“สาธุ แม้บ้านราชฯน้ำท่วมก็ยังมีน้ำใจส่งมาให้ชาวทวม.กัน้ำท่วมเช่นกัน”

โปรอ ไมหวัง แต่เราทำเป็นธรรม

จดหมายของ “ลูกๆผู้มาร่วมบุญกับกองทัพธรรม”

ทราบว่าเขาเพิ่มคำขวัญ “ขับขั้วัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม ภาคประชาชน” ขอพระคุณชาวกองทัพธรรม ที่เปิดโอกาสให้ชาวบ้านอย่างพวกเราได้มีส่วนร่วม มีแรง มีเวลา ก็มาช่วยกันกรอกน้ำ กรอกข้าวสาร บั้ณถูกระเบิดดินสันตือภาพพิชบอมบ์ บรรจุอาหารสด อาหารแห้ง ปอกเห็ด เต็ดผัก ต่อเรือรวมไปถึงออกไปยกของ ยกเรือเมื่อไปเยี่ยมผู้เดือดร้อน อย่างคิดไม่ถึงว่าเราคนตัวเล็กๆคนหนึ่งจะสามารถช่วยผู้กำลังทุกข์ยากได้มากมายอย่างนี้

ขอกราบขอพระคุณชาวกองทัพธรรมที่ให้โอกาสนี้กับพวกเราณะคะ ส่วนเงินเราไม่มีมากมายพอจะไปช่วยส่วนนี้ ก็ได้แต่ร่วมอนุโมทนาด้วยคะ ทราบจากคุณคนที่ทำงานด้านการเงินว่า หากทราบที่มาของผู้บริจาคเขาก็จะติดต่อกลับไป เพื่อขอพระคุณทุกราย ดีจังคะ เป็นการทำให้ผู้บริจาคเขารู้ว่าเงินถึงมือแล้ว ดังที่เขาตั้งใจ สำหรับท่านที่เมื่อไม่กี่วันนี้บริจาคมาล้านห้า(ได้ยื่นแ้วๆมาอย่างนั้น) ไม่ทราบว่าจากที่ไหน หากติดตามรายการพ่อท่านอยู่ก็ขอขอพระคุณท่าน ที่มีน้ำใจเอื้ออาทรช่วยพี่น้องร่วมชาติของเรา รวมถึงเปิดโอกาสให้พวกเราชาวบ้านตัวเล็กๆ มีเรียวแรง มีเวลา แต่ไม่มีตั้งค์ได้มาร่วมบุญใหญ่ ช่วยพี่น้องๆของเราในครั้งนี้ด้วย ไม่ว่าจะท่านจะเป็นใครจากไหนขออนุโมทนาทุกๆท่านด้วยนะคะ

“วิกฤตภัยน้ำท่วมกรุงเทพฯ๕๔ ช่วยได้ด้วยน้ำใจจากเราคนไทยด้วยกันเอง ผู้ฝึกขังตนเองได้แล้วจึงเป็นที่ขังของผู้อื่นได้ วิกฤตครั้งนี้คนกรุงเทพฯได้บทเรียนสำคัญจากธรรมชาติ ถึงเวลาหรือยังที่เราจะตระหนักถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่า”

หมู่บ้านเล็กๆที่ตำรวจ ๒๕ นาย มาเยี่ยม

คณะเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๒๕ นาย นำโดย พลตำรวจตรี วิวัฒน์ ชาญพนา ผู้บัญชาการตำรวจภูธร จ.อุบลราชธานี มาเยี่ยมให้กำลังใจชาวบ้านราชาในฐานะผู้ประสบอุทกภัย มาดูว่าเราอยู่กันอย่างไรกันอย่างไร มีอะไรที่เขาคงจะช่วยบ้าง แอ้มมีน้ำดื่มขวดละลิตรครึ่งจากประเทศลาว จำนวน ๔๘๐ ขวด มาเป็นของฝากให้ชาวบ้านราชาด้วย ในโครงการตำรวจเยี่ยมประชาชน เนื่องจากน้ำยังท่วมบริเวณหมู่บ้าน เราจึงเชิญคณะนายตำรวจทั้ง ๒๕ ท่านนี้ชมบริเวณหมู่บ้าน โดยภาพ Top View ที่ชั้น ๔ เอื้อนบุญบุญ ซึ่งจะเห็นภาพเหื่อนเหื่อนและเหื่อนเหื่อน(บ้านทุกหลังอยู่ท่ามกลางน้ำ) ตลอดรวมถึงแพพักที่เป็นเสมือนชูเปอร์มาเก็ตผักสดของหมู่บ้านเราด้วย

จากการพูดคุยสัมผัสได้ว่าท่านตั้งใจมาผูกสัมพันธ์ ชาวเราได้เลี้ยงอาหาร ๑ มื้อตามประสาพี่น้องมาเยี่ยมถึงเรือน ลักครู่ใหญ่จึงกลับ

“ขอบคุณคุณตำรวจที่ใส่ใจเยี่ยมเยือนประชาชนคนตัวเล็กอย่างชุมชนราชาน้อยโศก คงจะได้พบแล้วว่า วิถีชีวิตชุมชนเราอยู่ได้ ไม่ทุกข์ไม่เดือดร้อน แม้จะสะดวกสบายน้อยลงบ้างก็ไม่กระไร...”

จดหมายจากคุณเพชร

กราบนมัสการท่านสมณะ

ดิฉันราตรี พิพัฒนาไพบูรณ์ เขียนจากคุกเพชร อากาศจดหมายฉบับนี้ ผ่านมาทางเพื่อนชื่อตุ๊ก เพราะตุ๊กจะไปทานข้าวที่สันติอโศกเป็นประจำ และที่ไม่ระบุว่าต้องเป็นท่านสมณะรูปใดเพราะไม่อยากให้ต้องลำบากกับคนฝาก

เนื่องจาก**มีเรื่องจะขอเรียนปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติธรรม** อยู่ที่นี่ มีเวลาอ่านหนังสือของท่านได้มาก การปฏิบัติธรรมที่เกี่ยวกับจิตของตัวเอง ล้วนๆ เพราะผัสสะทางกาย วาจา มีน้อยมาก (เพราะสื่อสารกับคนอื่นไม่ได้ ไม่เข้าใจภาษา) ตอนนี่ฝึกกิน ๒ มื้อ ระวังมือไม่กินจุจกิก ทำได้ไม่มีปัญหา และตั้งใจไม่กินขนม(ซึ่งเป็นของชอบมากๆ) ยกเว้นผลไม้และน้ำผลไม้ ยังต้องใช้ชีวิตกดข่มอยู่

ได้อ่านหนังสือสมาธิพุทธ ๔ รอบ, เจริญชีพด้วยการก้าว ๓ รอบ และหนังสืออื่นๆอีกประมาณ ๔ เล่ม (หลักการปฏิบัติตนให้บริสุทธิ์, ความรัก ๑๐ มิติ, พุทธคืออเทวนิยม, คนดีอะไร) อ่านสารวโฑกสัปดาห์ละ ๑ เล่ม และดอกหญ้าประมาณ ๓ สัปดาห์ได้ ๑ เล่ม

อยากเรียนถามท่านสมณะ **จะฝึกให้มีสติรู้ตัวทั่วพร้อม ให้สติอยู่กับปัจจุบัน จะทำได้อย่างไร** พยายามแล้วแต่ไม่ก้าวหน้า กิจกรรมที่ทำเวลาอยู่ที่นี่เป็นกิจกรรมที่ทำได้โดยอัตโนมัติ เช่น ซักผ้า กวาดบ้าน สติเลยหลุดอยู่เสมอ แม้แต่เวลาสวดมนต์ก็พยายามให้สติอยู่กับบทสวดก็ยังไม่ได้ดีตลอด แต่ก็พยายาม ฝึกพิจารณาอารมณ์จิตที่เกิดว่าผิดศีลข้อไหนบ้าง ตามทันบ้างไม่ทันบ้าง และหาเหตุ

พิจารณาให้เกิดปัญญาให้ได้ **อยากได้คำชี้แนะ และวิธีการฝึกเจโตสมณะ**

ก่อนหน้านี้เขียนจดหมายออกมาคุยกับคนอื่นๆหลายคน เขียนมาขอให้ช่วยหาหนังสือทางเอก, เปิดโลกเทวดา และถามตอบปัญหาการปฏิบัติธรรม เขียนมาถามถึงเรื่องเหตุการณ์ในกลุ่มที่คบคั่นว่ามีอะไรบ้าง เพราะอยากเปิดรับผัสสะ**เพื่อจะได้ฝึกตัวเอง** เพราะอยู่ที่นี่มีเวลาพิจารณาจิตของตัวเองได้มาก แต่ทุกครั้งก็เงิบหาย ไม่มีใครท้อ...ใครอ้อ...อะไรกลับมาเลยไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร ไม่อยากให้รับรู้เรื่องที่จะทำให้ไม่สบายใจ หรือ ฯลฯ หนังสือที่ให้ช่วยหากก็ไม่ได้รับคำตอบว่าไม่ได้เพราะอะไร หาไม่ได้หรือไม่อยากให้ส่งมาย

มีความมั่นใจว่าถ้าท่านสมณะเมื่อได้อ่านจดหมายฉบับนี้แล้ว ท่านคงไม่นิ่งดูดยไม่ตอบกลับมาแน่ ฉะนั้นถ้ายังไม่ได้รับคำตอบอีกก็คงเป็นเพราะเหตุอื่น ถ้าเป็นด้วยเหตุอื่น ซึ่งไม่รู้ว่าจะไรที่ช่วยการที่จะเขียนอะไรออกมาอีกแล้ว จดหมายฉบับนี้ก็จะฉบับสุดท้ายที่จะสื่อสารกับคนภายนอก

จึงเรียนมาเพื่อขอพึ่งใบบุญจากท่านสมณะ สังฆัง สระระณัง คัจฉามิ
ขอน้อมกราบพื่อท่าน ท่านสมณะ ท่านสิกขมาตุและญาติธรรมทุกท่าน

ราตรี ๒๑-๑๐-๕๕ ณ เปรซอร์

ปล. ถ้าท่านจะตอบขอให้ช่วยเป็นการพิมพ์ เพราะจะผ่าน
การตรวจได้ง่ายกว่าลายมือเขียน และถ้าท่านต้องการติดต่อกับ
ผู้คนที่นำจดหมายมา ท่านสามารถติดต่อโดยผ่านพีดีนา(FMTV)

สำนักดี คุณราตรี

อาตมาเพิ่งได้รับจดหมายจากคุณวันที่ ๔ พ.ย.'๕๕
ซึ่งพื่อท่านก็เพิ่งได้รับมาแล้วมอบหมายให้อาตมาตอบ

ก่อนหน้านี้ได้เห็นคุณตุ้มมารับอาหารแห้ง บอกว่าจะ
ฝากแม่คุณวีระมาเยี่ยมคุณ แต่ไม่ได้พูดคุยถามไถ่กันเท่าไรนัก

ดีเลยจดหมายคงเป็นโอกาสให้ได้คุยกันในฉบับนี้เลย

คุณถามว่า จะฝึกให้มีสติรู้ตัวทั่วพร้อม ให้สติอยู่กับปัจจุบันได้อย่างไร? (พยายามแล้วแต่ไม่
ก้าวหน้า กิจกรรมที่ทำอยู่เป็นกิจกรรมที่ทำไม่ได้โดยอัตโนมัติเช่น ชักผ้า กวาดบ้าน.... สติเลยหลุดอยู่เสมอ ..แม้แต่
เวลาสวดมนต์ก็พยายามให้สติอยู่กับบทสวด ก็ยังทำไม่ได้ตลอด แต่ก็พยายามฝึกพิจารณาอารมณ์จิตที่เกิดว่า
ผิดศีลข้อไหนบ้าง ตามทันบ้าง ไม่ทันบ้าง และหาเหตุพิจารณาให้เกิดปัญญาให้ได้)... จึงอยากได้คำชี้แนะ และ
วิธีการฝึกเจโตสมณะ

ตอบ จะฝึกให้สติอยู่กับปัจจุบันได้อย่างไรนั้น ? ก็ต้องลองตรวจเช็คดูซิว่า มันหลุดเพราะ
อะไร? ซึ่งต้นเหตุสำคัญมี ๓ ประการด้วยกัน คือ ๑. กามวิตก(รูป-รส-กลิ่น-เสียง-สัมผัส) ๒. พยาบาท
วิตก(เจ้าคิดเจ้าแค้น) ๓. วิหิงสชาติก(หมกมุ่นกับอดีตที่ควรตีความออกไป หรือพุ่งชนไปกับอนาคตที่
คดๆ งอๆ เอาเป็นสาระแก่นสารไม่ได้) **ความจริงจึงอยู่ที่ปัจจุบัน**(ควรตะบันเข้าไป) แม้ปัจจุบันขณะ
แต่ละขณะความจริงก็ตั้งอยู่บนปลายเข็มที่ผ่าน “เร็วไปๆ” อยู่ตลอดเวลา พระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนไว้
ว่า “อดีตคือสิ่งที่ล่วงเลยมาแล้ว (อย่าไปขย่ำขี้) อนาคตคือสิ่งที่ยังมาไม่ถึง(อย่าไปกังวลเหมือนนั่งเขกหัว
ตัวเอง) พึงทำแต่ละปัจจุบันขณะให้ดีที่สุด(เพราะแต่ละขณะก็อยู่ชั่วแว็บเดียวเท่านั้นเอง เกิดขึ้น-ตั้งอยู่-และ
ดับไป ถ้าใครไปติดยึดมั่นถือมั่นอะไรขึ้นมา จากชั่วแว็บ ก็จะกลายเป็นชั่ววูบ และชั่ววินวินรันดร์)”

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า ปัจจัยที่จะทำให้สติแข็งแรงขึ้นคือ “โยนิโสมนสิการ” เช่น ตอนนี้อาตมา
กำลังฝึกไม่กินขนม ก็ต้องหยั่งเข้าไปอ่านอารมณ์ที่ทำให้เราชอบขนม
ไม่มีอารมณ์ชอบตัวนี้เราตายไหม? เราไม่ได้สนองอารมณ์ชอบตัวนี้มันก็
ไม่เห็นตาย แล้วทั้งร่างกายและจิตใจก็ยังสบายกว่าด้วยหรือเปล่า?

พื่อท่านเคยสอนพวกเราว่า “**ขนม ๑๐๐ อย่างทำจากข้าวอย่าง
เดียว** เพราะฉะนั้นกินข้าวอย่างเดียวจึงเท่ากับกินขนม
๑๐๐ อย่าง” แล้วพยายามอ่านอารมณ์ที่เรากินข้าวโดยไม่มีขนม

ว่ามันสงบกว่า ประณีตกว่า มีสติรู้ตัวได้ดีกว่า ก็จะเป็นปัจจัยที่จะทำให้สติแข็งแรงขึ้น แม้แต่เรื่อง พยาบาทวิตก หรือ วิหิงสาวิตก เราก็ตาม “โยนิโสมนสิการ” แบบกัดไม่ปล่อย การเจริญสติของเรา ก็ดีขึ้นไปตามลำดับ

ชีวิตช่วงนี้คุณมีโอกาสดูเวลาอ่านหนังสือได้มาก ก็ควรเอาประโยชน์ในจุดนี้ให้เต็มที่ อ่านหนังสือเล่มใดแล้ว ก็อ่านซ้ำอีกได้ ดูซิเราจะมีอารมณ์เมื่อมั๊ย? ผัสสะมันก็เกิดตลอดเวลาอยู่แล้วสิ่งเกตุตึ่ๆ การอ่านหนังสือ(หรือจะทำอะไร)ก็อย่าลืมอ่านใจด้วย พยายามพิจารณาให้ออกแยกแยะความแตกต่าง มันมีอาการอย่างไร เอาสภาวะมาเทียบเคียงกับที่เรารับรู้มา(จากหนังสือหรือฟังธรรม) ถ้ามันเกิดจิตว่าง ก็กำหนดจดจำไว้ (จะจดบันทึกสภาวะจิต สภาวะธรรมทุกวันก็ยิ่งดี เพราะเรามีเวลามากอยู่แล้ว ...ต่อไปอาจส่งให้บริษัทฟ้าอภัยพิมพ์ กลายเป็น Best seller ก็ได้)

พุทธะคือ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน รู้อะไร.. ตื่น จากอะไร แล้วเบิกบานอย่างไร? บางคนยังไม่ค่อยเข้าใจ พยายามทำความเข้าใจในภาษา คำความ กับ สภาวะจิต อาจจะยากบ้าง ถ้าติดตรงไหน ก็ให้พยายาม ย้อนทวนกลับไปอ่านตอนก่อนๆดู แล้วสรุปความหมาย ของภาษาธรรมะให้ได้

เจโตสมถะ คือทำจิตให้สงบ

(เจโต = จิต ; สมถะ = หยุดหรือสงบ)

แต่ทุกๆไปเขามักถือเป็นการนั่งสมาธิ

ซึ่งมีอุบายวิธีมากมายให้เลือกใช้ตามจริตของตน เช่น หลงจำลองก่อนนอนเขาก็จะนับว่า เขาเกิดมาได้กี่ปี กี่เดือน กี่วันแล้ว ถ้าจะตายเป็นไง? พร้อมทั้งจะตายหรือยัง? การระลึกถึงความตาย ไว้เสมอๆ เรียกว่าเจริญ “มรณัสสติ” ก็จะทำให้จิตของเราหยุดและสงบขึ้นมาได้ ทำบ่อย ๆ ก็จะมี ความชำนาญ ทำให้จิตสงบตั้งมั่นได้เร็วขึ้น

แต่ส่วนใหญ่เขานิยมใช้ให้มีสติอยู่กับลมหายใจเข้า-ออก ไม่ว่าจะบริกรรม “สัมมาอรหัง”, “พุท-โธ”, หรือ “เอ-ฮู” จะเพ่งลูกแก้ว หรือเพ่งเทียน ก็มีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ **การสะกดจิตให้หยุดอยู่กับเรื่องนั้น สิ่งนั้น** ซึ่งจะเป็นอุปการะในการปฏิบัติธรรม ทำให้เราได้หัดอ่านอารมณ์ของจิตที่สงบชั่วคราว และยังได้เป็นการพักผ่อน

นอกจากนี้**พ่อท่านก็สอนให้ทำเดวิโซไปด้วย**คือ ขณะที่เรานั่งเจโตฯ เมื่อสงบแล้ว เราก็ทำการทบทวนตรวจสอบพฤติกรรมที่ผ่านมาของเราไปด้วย ก็เหมือนเราคิดบัญชี งบดุล แต่ละครั้งคราว แต่ละวันเมื่อมีใจหทัยมีผัสสะ เกิดกิเลสเพิ่มหรือลดอย่างไร กำไร-ขาดทุนมากน้อยแค่ไหน ...**เป็นการศึกษาเรียนรู้ทำความเข้าใจจิตวิญญาณของเราให้กระจ่าง ก็จะทำให้เราสามารถแก้ไขตัวเราให้ดีขึ้นได้** แต่ทางที่ดีก็ควรกำหนดเวลาด้วย ว่า จะนั่งนานเท่าใด ฝึกๆไป ต่อไปก็จะกำหนดจิตใจให้อยู่ในการควบคุมได้

เออละ สำหรับธรรมะคงพอเท่านี้ก่อนนะ สงสัยอะไรก็ถามได้อีก ยินดีตอบให้เสมอ ส่วน สถานการณ์เมืองไทยก็เริ่มจะวิกฤตแล้ว ทุกข์ภัยได้กันถ้วนหน้า การออกไปช่วย ดูเหมือนจะไม่มีความ

จบวันสิ้น อุทกภัยครั้งนี้สาหัสจริงๆ พ่อท่านก็เตือนว่า ปีหน้าจะหนักกว่านี้(ตามที่มีคำพยากรณ์กันทั้ง โหราศาสตร์และวิทยาศาสตร์)

ที่ทุกข์กันมากก็เพราะมีข้าวมีของมาก ถ้าเรามีแต่พออยู่ หรืออยู่อย่างพอเพียง รู้จักพอ คงจะไม่ทุกข์มากนัก

คุณกับคุณวีระก็สามารถก้าวผ่านความทุกข์ที่ต้องถูกจองจำนี้ได้ อาตมาเชื่อว่าพวกเราต้องสามารถผ่านด่านนี้ ลูกอโศกแทบทุกคนล้วนแต่มีใจหทัยประจำตัว จะเรียกว่า เป็นนิบากรรมก็ได้ ซึ่งจะเป็นประสบการณ์ให้ชีวิตเราเข้มแข็งขึ้น ดีขึ้นอีกด้วยซ้ำไป

“ลูกอโศกย่อมสามารถเอาประโยชน์ได้จากทุกสถานการณ์” นี่ก็เป็นเคล็ดลับในการทำบุญ คุณวีระอาจสำเร็จวิชา “สูงสุดคืนสู่สามัญ”จากที่นั่นได้ เพราะคนที่จะเป็น “จอมยุทธ์” ได้นั้นจะต้องมี “ลัจจานุโลมญาณ”สามารถยืดหยุ่นต่อคนอื่นได้สูงโดยที่จิตใจตัวเองไม่เสีย ซึ่งพ่อท่านเป็นตัวอย่างให้เราได้เห็นอยู่แล้ว

แม้แต่คุณราตรีเองก็ต้องขอชื่นชม ขนาดอยู่ในคุกอย่างนั้นก็ยังอุทิศสัพพัญญูเป็นห่วง คนไทยฝากสวดมาช่วยชัยขวัญผู้ประสพภัยน้ำท่วม แถมอยู่ในคุกที่แสนจะยากลำบากอย่างนั้น ก็ยังสามารถฝึกฝนบำเพ็ญ“ตบะธรรม”ให้เคร่งครัดได้อย่างน่าอัศจรรย์ ธรรมะที่ประพฤติดีแล้วย่อมคุ้มครองผู้ประพฤติธรรม แม้จะตกน้ำก็ไม่ไหลตกไฟก็ไม่ไหม้ แม้จะอยู่ในคุกก็ยังทำทุกวินาทีให้เป็น วินาทีแห่งบุญได้ เพราะเราคุ้มครองธรรม ธรรมจึงคุ้มครองเรา

“...ฝึกหยุด.. แต่ไม่หยุดฝึก...”

เจริญธรรม

ส.ดินไท

๖ พ.ย.'๕๔

ปล. จดหมายของคุณราตรีน่าจะเป็นประโยชน์กับมิตรสหาย และคนไทยที่ยังติดตามข่าวคราวด้วยความเป็นห่วง เขียนเรื่องราวเล่ามาบ่อยๆ ได้ก็ดี พร้อมกันนี้ได้ฝาก**ธรรมะของพ่อท่าน เรื่อง ความสำคัญของ “โยนิโสมนสิการ”** มาให้พิจารณาด้วย

โยนิโสมนสิการเป็นเช่นใด ?

ทุกวันนี้ขอภัยอาตมาพูดที่ไรว่าที่เขายังเข้าใจผิด เข้าใจไม่ถูก อาตมาก็ต้องพูดตรงๆจากความเข้าใจตนเอง ไม่ได้มีความโกรธเคือง ไม่ได้มีการข่มไปเบ่ง ไม่ได้มีความอวดดีบอวดดีอะไรเลย แต่ต้องพูดว่า อันนี้ยังไม่ถูก ที่ถูกต้องมันไม่ใช่อย่างนั้น ก็ต้องพูด

มนสิการไปอธิบายรวมกันทั้งคำว่า โยนิโสมนสิการ **เขาไปแปลรวมเลยว่า** เป็นการพิจารณา การใคร่ครวญ การไตร่ตรอง นึกๆเอา ฟังแล้ว ก็เป็นแค่ความนึกคิด **นั่นไม่ใช่**

มนสิการคือการปฏิบัติ การกระทำ ทำให้เกิดเปลี่ยนแปลง เป็นการกระทำ มนสิการโรติ เป็นคำกริยา ถ้าเป็นคำนาม เป็นมนสิการ คือ การทำใจในใจ

พอท่านแปลเป็นภาษาไทยอย่างนี้ มันตรง แต่ท่านไปเข้าใจผิด เหตุที่ท่านเข้าใจผิดว่า การปฏิบัติ จะทำ..นี่ คือการไม่ใช่เป็นการทำ ทำจะต้องเกิดปฏิกิริยา การแก้ไข ปรับปรุง จะต้องมึเหตุปัจจัย จะต้องมีการทำงานกันอย่างหนัก ท่านไม่เข้าใจว่าอย่างนั้น ท่านกลับไปให้หยุด ท่านเข้าใจว่าการทำใจในใจ คือการให้ จดจ่อที่กสิณให้หนึ่งๆ ทำไว้อย่างนี้ **การทำใจในใจมันกินความหมดทุกอย่าง มีแก้ไขปรับปรุง มีอะไรเยอะเยอะเลย** แต่กลับไปเข้าใจว่า ให้หนึ่งๆสงบ เข้าใจว่า การปฏิบัติธรรมนี่ คือให้จิตสงบ ทำไว้ในใจ คือทำอย่างนี้ จิตจึงจะสงบ ท่านไปแปลอย่างนั้น ความหมายเลยไม่ชัดเจน

ที่ถูกแล้วมันจะต้องชำระ จะต้องแก้ไข จะต้องรบบรามาฟันกับกิเลส !

การทำใจในใจนี้แหละเป็นจุดสำคัญ ในมูลสูตรท่านบอกว่า เป็น “สัมภาวะ” ท่านแปลเป็นไทย ว่า เป็นแดนเกิด สัมภาวะคือเป็นตัวภาพ ตรงนี้แหละเป็นที่ที่จะทำให้จิตเป็น

เป็น “สมะ” เจริญทุกอย่าง

สมะ = สมบูรณ์ทุกอย่าง บุรณก็บุรณะคือเต็ม จะเต็มอย่างสมะ ตรงนี้แหละ ครอบอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นที่เกิดที่ตายอยู่ตรงนี้นั่นเอง ตรงนี้ มนสิ ที่ใจในใจ ตรงที่ “ใจ” นี้

จิตวิญญาณเป็นประธาน

คนจะต้องรู้ตัวใจนี้แหละ คือจะต้องเรียนรู้

วิญญาณอาหาร คุณต้องรู้จักจิตวิญญาณ **มนะหรือวิญญาณ** ก็ใจ ๒ คำนี้เป็นไวยากรณ์ มนสิหรือวิญญาณ เพราะฉะนั้นจะต้องรู้ นี่ตัววิญญาณเป็นตัวที่จะต้องศึกษา เพราะเป็นตัวอาศัยทุกอย่าง แม้แต่ อาศัยศึกษา อาศัยปฏิบัติ อาศัยอยู่ อาศัยเป็น ทุกอย่าง ในชีวิตของสัตว์ที่มีชีวิต

จิตนิยามนี้ ตัวจิตนี้แหละเป็นตัวหลักหมด เลยแล้วมันก็ออกมาเป็นกายกรรม วาจากรรม ให้มี บทบาทลีลาเนทานต่างๆ เกิดจากจิตวิญญาณ เป็นตัวเหตุใหญ่ เพราะฉะนั้นจะต้องเข้าใจตัวนี้ ทำที่ตัวนี้ **มนสิ ต้องทำให้ถ้วน ถ่องแท้ ละเอียด แยกคาย โยนิโส** หรือที่แปลอีกคำหนึ่ง ท่านแปลไว้ในพจนานุกรม ของฉบับภูมิพล ท่านแปลชัดว่า “ลงไปถึงที่เกิด”

“โยนิ” แปลว่าที่เกิด “โยนิโส” ลงไปถึงที่เกิด ให้ปฏิบัติ ให้หยั่งรู้ ให้กระทำจนไปถึงที่เกิด นั่นแหละคือมนสิการ

โยนิโสสอดคล้องกับมนสิการ

ท่านแปลสัมภาวะว่าแดนเกิด เพราะฉะนั้น โยนิโส ก็คือ สัมภาวะ ตรงนี้แหละที่เกิด ลงไปถึงที่เกิดตรงนี้.

เรื่องที่ยังมาลงในสารคดี

ประสบการณ์ ในศาลแขวงอุบลราชธานี

ประสพการณ์เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งเป็นสิ่งที่ประทับใจ ควรจดจำ และเป็นสิ่งที่ต้องจดจำ เพราะมันเกิดอาการที่เรียกว่า **“ลืมไม่ลง”** ได้เตือนใจ ไม่ให้ผิดซ้ำอีก เหมือนกับสุภาษิตที่ว่า **“ผิดเป็นครู”** นั่นเอง คิดว่าท่านคงเคยพบกับเหตุการณ์สะใจ และทุกข์ใจ แต่ที่จะเล่าต่อไปนี้เป็นเหตุการณ์ที่เอียงไปข้าง **“ทุกข์ใจ”** โดยเฉพาะไม่ค่อยได้ผ่าน **“โรง”** และ **“ศาล”** โดยเฉพาะ **“ศาลแขวง”** บ่อยนัก จึงขอเล่าให้ฟัง อาจจะเป็นประโยชน์สำหรับชาวอุบล หรือบุคคลอื่นได้เรียนรู้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกับตนเอง และหมู่กลุ่ม

วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขณะที่เลิกจากการประชุมประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ปลัดอาวุโส อำเภอมหาชนะชัย ทักทายและแจ้งว่า มีสมาชิกของท่านถูกจับเรื่องปิ่นอยู่ที่บุรีรัมย์ ไปถามป.โย่ง(ปลัดโย่ง)ดู

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น **“เจริญธรรมครับ...อาเต็มไทถูกจับขังอยู่ที่สถานีตำรวจวารินฯ ไม่มีใบขับขี่หกล้อ(ขนส่ง) ให้เอาใบประกันตัว ขอใบรับรองไปด้วย”**

ก่อนที่จะพูดโทรศัพท์ ซักถาม **ปลัดสุภาวดี(ปลัดโย่ง)** ถึงเรื่องราวที่ปลัดอาวุโสแจ้ง ท่านไม่ทราบ จึงเล่าเรื่องที่รับโทรศัพท์มา ท่านปลัดดีใจหาย ไม่เป็นไร เอาบัตรประจำตัวผู้ใหญ่บ้านมาเดี่ยวทำให้เอง ปลัดกล่าว

จากนั้นเดินทางไปพบอาเต็มไท ที่สถานีตำรวจวารินชำราบกับ **อาเทไท** ห้องสี่เหลี่ยมแคบๆ ล้อมรอบด้วยมุ้งสายบัวบนชั้น ๒ ภายในห้องขัง คนนั่งนอนเรียงรายอยู่ ๕-๖ คน อาเต็มไทหนึ่งก้มหน้ามีขวดน้ำอยู่ข้างหน้า จากนั้นผู้เขียนลงไปพบกับ **สารวัตรทองดี** เจ้าของเรื่อง พูดคุยทักทายกัน เนื่องจากรู้จักท่านมาก่อนในคดีคนเลื้อยแดงเผาเรือบ้านราช นำบัตรประชาชนมายื่นให้ ท่านพูดไปพิมพ์ไป

เสร็จแล้วนำเอกสารไปยังที่ห้องข้างบนเพื่อให้เจ้าหน้าที่ปล่อยตัว นำมาพบสารวัตร และนัดมาเพื่อฟ้องศาลในวันที่ ๓ ธ.ค. ๕๓ เวลา ๘.๐๐ น. แล้วอนุญาตให้กลับบ้านได้

ทางเราต้องการให้ฟ้องในช่วงบ่าย แต่สารวัตรแจ้งว่าไม่ทัน ต้องรอทั้งอัยการและศาล

๓ ธ.ค. ๒๕๕๓ ต้องทำ

กิจกรรมหลายอย่าง เช่น จัดโรงบุญฯ ที่บ้านคำกลาง นัดถ่ายรูปร่วมกับนักบวชเพื่อออกอกรายการโทรทัศน์ ร่วมลงนามถวายพระพร และไปพบตำรวจกับอาเต็มไท เวลา ๐๘.๐๐ น.

ตอนกลางคืนวันที่ ๒ ธ.ค. ๕๓ ต้องไปเตรียมอาหารที่อุทยานบุญนิยม จึงนอนอยู่ที่นั่น กลับเข้าวัดถ่ายรูปกับสิกขมาตุก่อนรายการวิปัสสนาข่าว แล้วเปลี่ยนชุดเป็นชุดผู้ใหญ่บ้าน ไป อบต. บุ่งไหม แต่ยังไม่ถึงเวลาทำกิจกรรม(๐๙.๐๐ น.) จึงแจ้งลาแล้วไปพบสารวัตรตามนัด สรุปว่าได้ ๒ งานใน ๔ งานสำหรับเช้านี้

สารวัตรตรงเวลาพอสมควร ท่านพิมพ์เอกสารพิมพ์ลายมือ เซ็นต์คำประกันเสร็จให้ไปรอที่อัยการจังหวัด ให้เบอร์โทรเพื่อประสาน

จังหวัดนี้แะรับประทาน

อาหารที่อุทยานบุญนิยม แล้วเดินทางไปยังการจังหวัดข้างเทศบาลนครอุบลฯ พบเจ้าหน้าที่ตำรวจที่แนะนำ แล้วให้ไปรอที่ศาลแขวงข้างทุ่งศรีเมือง

เป็นประสบการณ์ใหม่ พบทนายความเดินขวัไคว่ห้องใกล้เคียง ฟ้องร้อง เป็นคดีความ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจพูดจาเมนาว่าไม่มีน้ำ ซึ่งขั้นตอนต่างๆ เราไม่ทราบมาก่อน ที่ต้องถูกฟ้องศาลเนื่องจากเป็นกฎหมายขนส่ง

รอประมาณ ๓๐ นาที ก็เห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจนำผู้ต้องหา มาใส่กุญแจมือติดกัน ๒ คน ๓ คน เดินเข้ามาในห้องควบคุม ด้านหลังศาลบ้างเดินออกมาเป็นคู่ ลองสอบถามดูว่าถูกปรับด้วยคดีอะไร **“เป่าแอลกอฮอล์”** ฟังด้วยความสงสัย และอีกคู่หนึ่งเดินออกมาจึงตัดสินใจถาม **“ทำอะไร” “ทำเพื่ออะไร”** เขาบอกวิธีเป่าและคนที่พบแอลกอฮอล์ถูกปรับ ๘,๐๐๐ บาท เขาถือใบเสร็จออกมาถามบ่นว่า **“ราคาเหล้าแพงเหลือเกิน”**

บ้างเป็นคดีเสพยาบ้างบ้างเป็นคดีตีกัน สำหรับคนหยาบตำรวจจึงพูดจากระโห้กระโฮกฮากด้วย แต่สำหรับเราั่งรออยู่ ตำรวจซักถาม เขาพูดสุภาพด้วย จากนั้นนำผู้ต้องหาทั้งกลุ่มคือมีทั้งขับรถเม้า ไม่มีใบขับขี่เข้าในห้องขัง ซึ่งเรียกว่า **“ห้องควบคุม”** บางคนใส่กุญแจมือ มีญาติมารออยู่ข้างนอก รอจนกว่าศาลท่าน

มาฟ้องเป็นช่วงบ่าย เราั่งรอปล่อยให้เป็นไปตามกระบวนการของศาลต่อไป

ประมาณบ่ายสองครึ่งมีใบเรียกแต่ละคน จากศาลผ่านทีวี และอ่านคำตัดสินให้ฟัง และจ่ายค่าปรับทีละคน จนเสร็จสิ้นในเวลา ๑๕.๓๐ น. จึงออกจากศาลแขวง

ตำรวจในศาลแขวงล้วนใส่เสื้อแดงทั้งนั้น แม้กระทั่งที่เว้าคูล้วนเป็นภาพอาลัยอาวรณ์อดีต นายกทักษิณทั้งนั้น ถ้าเป็นไปได้ ยอยากบอกว่า อย่าไปเลย โรงศาลไปแล้วต้องทำใจ เป็นประสบการณ์หนึ่งชีวิต

สิ่งที่เรานูหาพรรณสอนใจ

๑. การถูกจับครั้งนี้เป็นกรณีศึกษา เนื่องจากชาวอโศกจะเป็นคนทำอะไรง่าย ๆ แต่บางครั้งแฝงด้วยความมักง่ายด้วย บางครั้งมักพูดว่า **“ไม่เป็นไรหรอก เขาคงไม่กล้าจับหรอก รู้จักกัน** จึงทำให้เกิดผลเสียสำหรับหมู่กลุ่มเสียประวัติ เสียเงินค่าปรับโดยไม่จำเป็น เสียจิตวิญญาณ เสียเวลา ๒ วันเต็มๆ

๒. ในช่วงวันคริสต์มาสปีใหม่ ตำรวจต้องทำงานเข้มเนื่องจากประชาชนจะมีงานฉลองตามค่านิยม จึงมีการดื่มกินเสพยา จึงเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ อันตราย สูญเสียในชีวิตและทรัพย์สิน ตำรวจเขาทำหน้าที่กันอย่างหนัก

๓. ทำให้เข้าใจคนที่มีอาชีพตำรวจ เขาต้องพูดจาเมนาว่าไม่มีน้ำ หัวนๆเป็นการขมไว้ก่อนสำหรับคนหยาบคาย ทำผิด

ใช้ว่าจะรับผิดชอบต่างๆ เขาอยู่กับคนหยาบคายส่วนใหญ่ จึงใช้ความหยาบคายข่ม จึงติดเป็นนิสัย ขอภัยตำรวจที่สุภาพก็มี แต่ค่าเฉลี่ยมักจะหยาบคาย

๔. การขึ้นโรงขึ้นศาลโรงในที่นี่ คือ โรงพัก ไม่จำเป็นอย่าไปเลย เสียเวลามาก มีขั้นตอนยุ่งยากมาก ทั้งโรงทั้งศาลเลย

๕. อำนาจศาลหากทำงานเอาคุณธรรมเป็นที่ตั้ง ก็จะเป็นบุญเป็นกุศลทั้งแก่ตนเองและประชาชน

๖. คนฝากขังจำนวนมาก ค้ายาบ้า เป็นวัยรุ่นทั้งนั้น สงสารพ่อแม่ต่างมานั่งรอจ่ายค่าปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท เมแล้วขับ ๘,๐๐๐ บาท ชายสุราให้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ๒,๕๐๐ บาท ไม่มีใบขนส่ง ๕,๐๐๐ บาท แต่ละคนเกิดจากการกระทำของตนเองทั้งนั้น ที่เดือดร้อนคือตนเองและพ่อแม่ผู้ปกครอง

สรุปว่าการเป็นนักปฏิบัติธรรม ต้องทำในสิ่งที่ถูกต้องตามกฎระเบียบวินัย ทั้งตนและสังคม อย่าให้ถูกจับเลย ความผิดเห็นชัดเจน เถียงไม่ออกจึงต้องจำนน จึงอยากฝากว่า การทำอะไรง่าย ๆ อะไรก็ได้ ไม่ได้ ข้างนอกเขาจะไม่ยึดหยุน **เราต้องปฏิบัติตนเองให้ถูกกฎระเบียบ ชี้อตรงและพูดได้เต็มที่หากเราถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เป็นตัวอย่างให้คนอื่นได้เห็น จะมีผลให้คนอื่นปฏิบัติตามได้ จึงจะได้ชื่อว่า เป็นนักปฏิบัติธรรมที่สมบูรณ์**

ภัยลวงเอสเอ็มเอส

กลโกงจาก “เอสเอ็มเอส (SMS)” หรือข้อความในโทรศัพท์มือถือ ซึ่งมีจลาจลได้ฉวยโอกาสหลอกลวงประชาชน ด้วยวิธีการนำเงินรางวัล หรือทรัพย์สินเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ มาล่อตาล่อใจเหยื่อ ด้วยวิธีการส่งเอสเอ็มเอสเหล่านี้เข้าเครื่องมือถือเบอร์ต่างๆว่า... *คุณเป็นฟุไซคต์ ได้รับรางวัลเงินสดจากรายการ.....* โดยทิ้งเบอร์ติดต่อกลับไว้ให้ ซึ่งมีจลาจลเหล่านี้ จลาจลพอที่จะกำหนดระยะเวลาในการติดต่อกลับมาด้วย เพื่อให้เหยื่อรู้สึกเสียดาย หากต้องพลาดโอกาสของไป

หากพลาดติดเบ็ดโดยอมโทรศัพท์กลับไปตามเอสเอ็มเอสที่ส่งลงมา แก๊ง ๑๘ มงกุฎจะพูดจาชวนเชื่อให้เหยื่อตายใจว่าถูกรางวัลได้รับเงินสดหลายแสนบาท โดยอ้างว่าเป็นการคืนกำไรให้กับลูกค้าของทางบริษัทตามแต่จะอุปโลกน์ชื่อขึ้นมา แต่หากเหยื่ออยากจะได้รับรางวัล จะต้องโอนเงินเข้าบัญชีเป็นค่าภาษีหัก ณ ที่จ่ายไปก่อน จำนวนร้อยละ ๕ ของเงินรางวัล นอกจากนี้ แก๊งต้มตุ๋นเหล่านี้ ยังมีกลลวงอีกรูปแบบหนึ่ง คือ หลอกให้เหยื่อไปที่ตู้เอทีเอ็ม อ้างว่าส่งเงินรางวัลไปให้แล้ว และเมื่อเหยื่อหลงกลว่ายังมีเงินโอนเข้ามา คนร้ายจะอ้างว่าเหยื่อยังไม่สมัครสมาชิก ต้องทำตามขั้นตอนเสียก่อน ซึ่งแท้จริงแล้ว คือการโอนเงินเข้าบัญชีของแก๊งต้มตุ๋นนั่นเอง

ความสูญเสียที่เกิดขึ้น ทางสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค หรือ สคบ. ได้จับตาดูอย่างใกล้ชิดและประกาศเตือนให้ผู้บริโภคระลึกรู้เสมอว่าการจับรางวัลนั้น ตามกฎหมายกำหนดว่าไม่สามารถตั้งของรางวัลเป็นเงินสดได้ หากมีเอสเอ็มเอสหรือข้อความ

“ระวังมีจลาจลส่งข้อความเข้ามาถือคุณ โดยใช้เงินรางวัลมาล่อโดยหลอกเหยื่อโอนเงินเข้าบัญชีเป็นค่าภาษีหัก ณ ที่จ่ายไปก่อน”

เข้ามาถือหลอกลวงในลักษณะดังกล่าวเข้ามา ให้พึงระลึกรู้ว่าเป็นกลลวงและแจ้งตำรวจให้ดำเนินการสืบสวนจับกุมทันที.

* ที่มา...หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ออนไลน์
nmnr.jarataccountingandlaw.com

หลักการคำบุญนิยม...

ยืนยันความอยู่รอดของมนุษยชาติ

บทนำ

เมื่อนักการศาสนา ทางคัมภีร์พุทธ วิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจโลกซึ่งกำลังชวนเซ ถึงต้นเหตุของปัญหาและทางออกอย่างกระชับ ตรงประเด็น จึงมีเพียงนักเศรษฐศาสตร์ที่ควรสนใจ แต่ทุกคนควรได้ศึกษาอย่างจริงจังเพื่อผนึกกำลังร่วมกันแก้ไข เพราะนี่อาจเป็นทางรอดสุดท้ายทางเดียวที่เหลืออยู่

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ยืนยันความอยู่รอดของมนุษยชาติ มีหนทางเดียวนี้เท่านั้น ที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบมากกว่า ๒๕๐๐ ปีแล้ว และอีกข้อย้ำถึงลูกโอฬากทุกคนอย่าละเลย ทบทวนหลักการคำบุญนิยมของเราให้จงหนัก พิสุงน์ “สินค้าดี ราคาถูก เชื่อสัตย์ มีน้ำใจ” ดังที่เราได้พากันมาแล้ว และกำลังทำอยู่

* มุมมองของพ่อท่านต่อสภาวะเศรษฐกิจโลกในขณะนี้เป็นอย่างไร *

อาตมามองตั้งแต่เมืองไทยทะลุไปหาต่างประเทศ ทะลุไปถึงรอบโลกตามประสาอาตมาก็เห็นว่า มันก็ยิ่งแย่งลงทุกวันๆ อาการมันหนักแล้วตอนนี้ เพราะมันเคี้ยวขึ้น มันชูดรีดมันเอาเปรียบเอาไรตจนกระทั่งวัตตุดิบททรัพยากรธรรมชาติร่อยหรอ มันก็หมดมันก็เลยแย่งชิง คนในโลกก็เพิ่มไป 7 พันกว่าล้านแล้ว มันก็เลย 2 ด้าน ด้านที่ร่อยหรอก็ขาดแคลนวัตถุดิบธรรมชาติ ก็หมดก็พร่องอีกด้านคนที่ตระกละตระกลาม คนที่มีกิเลสหนาขึ้น คนรวยก็ยิ่งโลภโมโหสิ้น ร่ำรวยก็กตุนมากขึ้นเอาเปรียบเอาไรตในเชิงวิธีคิด พวกที่ฉลาดๆ อาตมาไม่อยากเรียกว่าปัญญาชนหรอก เป็นพวกทุรชน มันก็ยิ่งหนักหนาสาหัสขึ้นทุกวันเพราะกิเลสเขาไม่ได้ลด เขาไม่ได้เรียนรู้กิเลส แล้วก็ไม่ได้รู้จักพอ ไม่รู้จักมักน้อย ก็โลภโมโหสิ้นไปอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจทุนนิยมโลกคือวิธีการดำเนินไปด้วยสภาพของงูกินหาง กินหางตัวเองไปเรื่อยกินจนกระทั่งถึงคอตัวเองแล้วตอนนี้มันจ่อคอหอยแล้ว มันกินไปจนหมดแล้วเหมือนแชร์แม่ชะม้อย คือเอาเงินของคนข้างนอกมาให้ตัวเองแล้วก็เอาไปปล่อยคนอื่นต่อไป กอบโกยมากขึ้นเรื่อยๆจนมันถึงวตลงๆ พวกที่ถูกดูตมันก็

หมดลงๆ ตัวเองก็ได้ค่อยลงๆๆ ก็พยายามที่จะให้ผู้ที่เข้ามาหนุน เพราะตัวเองไม่มีอะไร ได้มาก็เอาไปกินก็ผลาญก็ใช้ก็จ่าย ก็ทำลายก็ล่อ สุดท้ายมันก็ไม่ cover แล้ว หมุนไม่ทันการแล้ว อยู่ไม่รอดแล้ว กินตัวเองไปเรื่อยจนถึงคอบ่างงูกินหาง ตอนนั้นมันเป็นเช่นนั้นแล้ว แม้จะเป็นประเทศมหาอำนาจก็ดี ประเทศที่รวยๆก็ดี เอาเข้าจริงก็ไปเที่ยวกู้ยืมเขามา แล้วก็เป็นที่อยู่เท่าไรๆ มันเปิดเผยออกมาแล้ว ก็กู้ยืมมาอีกเพราะไม่มีทางที่จะเลือก เพราะฉะนั้นสรุปแล้วเศรษฐกิจโลกทั้งหมดกำลังจะตาย นับวันจะผูกคอตายกันไปเรื่อยๆ ไม่มีทางฟื้นหรือระบบทุนนิยม

ในระบบที่ไม่ลดตนเอง ไม่สร้างจิตให้เป็นจิตเผื่อแผ่ ไม่โลกไม่หลง ไม่เห็นแก่ได้ เป็นพวกมักน้อยสันโดษกินใช้น้อยลง ไม่หลงหรรษา ไม่หลงรูปรส กลิ่นเสียงสัมผัส ไม่หลงอบายมุข ไม่หลงสิ่งมอมเมากันอยู่ทุกวิถีทางทั่วโลก ซึ่งทำให้กิเลสมันยิ่งโง่ มันยิ่งหนา มันยิ่งโต มันยิ่งต้องการแรงขึ้น-มากขึ้นไม่รู้จักจบไม่รู้พอ มันมีแต่หนักหนาจัดจ้านเพิ่มขึ้นๆๆ เพราะฉะนั้นแก้ด้วยวิธีที่เขาแก้กันอยู่ตามวิธีการและความรู้ของโลกทั้งหมดทั้งมวล ไม่มีทางแก้ได้ ทุนนิยมคือวิธีเอาเปรียบกัน และเผาผลาญ ไม่มีจบ หมุนเวียนกันไปกันมา เปลี่ยนกันผลาญ แย่งครองตำแหน่งกันรวย กลับไปกลับมา ไม่จบ รวยแล้วก็ผลาญก็ทำลาย แล้วก็แย่งแย่งกันรวย สมบัติผลัดกันชม แล้วก็กลับวนเวียนมาจน แย่งกัน-แก้แค้นกันแล้วกันอีก วนเวียนนานับชาติไม่ถ้วนับกับกลับไปไม่ได้

และยิ่งผลาญยิ่งทำลายลงไปเรื่อยๆ ทั้งวัตถุดิบ ทั้งธรรมชาติ ทั้งสิ่งแปรรูปแล้วเรียกว่าสร้างหรือประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ ถ้ามันเกินขอบเขตที่ควรของมัน มันก็คือ ความสูญเสียมากกว่าความเป็นคุณค่า เพราะทุกอย่างในโลก เกิดขึ้น-ตั้งอยู่-แล้วก็ขึ้นปลายคือเสื่อมไป โลกที่มีคนเกิดมาจะก่อความวิบัติวิบัติไปเรื่อยๆ อะไรก็ไม่เจริญขึ้น มีแต่ร่อยหรอลงๆๆๆ ในระบบโลกีย์ หรือระบบที่ใช้

**หากไม่หันมาทางศาสนาที่
ลดละความเสพ เสพนี้แหละคือ
ความผลาญ ไม่มาลดละความ
ยึดติด ติดนี้แหละคือความ
เห็นแก่ตนเป็นตัวตนเป็นของตน
จึงมีแต่ความรู้และความจริง
ทางศาสนาเท่านั้นที่จะกอบกู้
มนุษยชาติและสังคมโลกได้**

สมองคิดก่อนมาเรียกว่าระบบทุนนิยม มีแต่รุนแรงและร้ายแรงขึ้นเป็นปฏิกษาคหวิ มีอัตราการก้าวหน้า ในการทำลายสูงชันขึ้นๆเป็นอัตราทับทวีจากบวกเป็นคูณและเป็นยกกำลังสูงชันตามลำดับ

หากไม่หันมาทางศาสนาที่ลดละความเสพย์ เสพนี้แหละคือความผลาญ ไม่มาลดละ ความยึดติด ติดนี้แหละคือความเห็นแก่ตนเป็นตัวตนเป็นของตน จึงมีแต่ความรู้และความจริงทางศาสนา เท่านั้นที่จะกอบกู้มนุษยชาติและสังคมโลกได้ ทุกศาสนาแหละ สอนให้มักน้อยสันโดษ พยายามสอนให้ มักน้อย เอาเปรียบแต่น้อย ทำตัวลดลง ถึงขั้นไม่เอาเปรียบเลย และกลับเสียสละอย่างบริสุทธิ์ใจอีกด้วย เสียสละให้มากขึ้น ทุกศาสนาก็พยายามสอนอย่างนี้ทั้งนั้น ก็ดีก็ช่วยกันบ้าง จึงพอทำเนา แต่ก็กอบกู้ ยาก พอชลดได้ ไม่ถาวรยั่งยืน ถ้าไม่มีทฤษฎีที่ลึกเข้าไปถึงขั้นปรมาตถธรรม กำจัดกิเลสได้ถูกตัวตนของ **“จิตวิญญาณ”** อย่างรู้แจ้งเห็นจริงด้วย**“ญาณปัญญา”**เป็นวิทยาศาสตร์

ซึ่งอาตมาแน่ใจว่า **“พุทธ”** เป็นศาสนาที่เข้าถึงจิตวิญญาณเป็น**“วิทยาศาสตร์ทางจิตวิญญาณ”** รู้แจ้งกระจะกระจางในความเป็น **“จิต-เจตสิก-รูป-นิพพาน”**จริง

แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าช่วยกันเร่งรัดพัฒนาทางศาสนาให้มากกว่าเร่งรัดพัฒนาทางโลกโลกีย์ หรือทุนนิยม เพิ่มภูมิโลกุตระหรือบุญนิยมให้ได้ สังคมโลกก็จะดีขึ้น ยิ่งสามารถเรียนรู้ถึงขั้น **“ปรมาตถธรรม”** ดังกล่าวได้จริงกว้างขวางแพร่หลายในโลก โลกก็จะดีขึ้น

ที่นี้ศาสนาพุทธโดยตรงนั้นสอนให้ลดให้น้อยถึงแก่นจิต สามารถทำให้จิตลดละกิเลสตัวที่มัน โลภโมโทสัน ไม่รู้จักพอ ให้มันลดน้อยลงได้จริง นืออย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งก็คือมันมีปัญญารู้เห็น ความเป็น**“จิตวิญญาณ”** และรู้อบโลกวิทู คือ ความเป็นโลก ทั้งความเป็นโลกีย์และความเป็นโลกุตระ นี้สำคัญ จิตของพุทธเรามีปัญญาที่รู้แจ้งจริงในเรื่องของ **“ความจริง”** ทั้งรูปธรรมและนามธรรมทั้งหลาย หมด จนถึงขั้น **“ทำให้”** มันไม่มีตัวตน มันไม่มีเรามีเขา

จนมี**“ปัญญา”**เห็นแจ้งเห็นจริงว่า **“ตัวเรา”**ที่เที่ยงแท้เป็น**“ตัวเรา”**นิรันดรนั้นไม่มี หรือก มันเป็นเรื่องของความหลอกจิตไป หลงอุปาทาน ไปยึดติด ไปเข้าใจผิดว่าการ ได้มากได้เยอะเป็นเรื่องดีเรื่องรวย พุทธจะ รู้แจ้งอะไรดีไม่ดีในความละเอียดลึกล้ำต่างๆ จะชัดเจนยิ่งขึ้นๆ

จะเห็นจริงที่สุดได้ว่า การมีชีวิต อยู่ตามระบบของพระพุทธเจ้ามี **กำลัง๔** คือ

กำลังปัญญา กำลังวิริยะ กำลังอนวัชระ กำลังสังคหะ เป็นตัวสมบูรณ์ของกำลังหรืออำนาจของพลังงานทาง จิตซึ่งจิตเป็นพลังที่แท้จริงแล้วมีพลัง ถ้าพลังทางปัญญาก็คือมันฉลาด ฉลาดอย่างซื่อสัตย์สุจริต ฉลาดอย่างรู้จักความจริง โธ..คนเราก็จะไปมีอะไรนอกจากต้องมียัน **กำลังวิริยะ กำลังปัญญา กำลัง อนวัชระ** ก็คือรู้จักสิ่งๆที่ผู้รู้ทั้งหลายเห็นในโลกเข้าใจ ว่าทำอะไร สร้างอะไร มีอะไรเป็นสิ่งที่ไปดูถูกไป แตะต้องไปตำหนิไม่ได้ เพราะฉะนั้นผู้รู้ก็จะขยันหมั่นเพียรสร้างสรรค์หรือทำงานที่เหมาะสมที่ควรทำเต็มที่

เพราะขยันคือวิริยารัมภะ มีกำลังแห่งความขยันความเพียร วิริยะ มันมีจริงๆ มันมีปัญญารู้ว่า เพียรไปทำไม เพียรอะไร ควรจะทำอะไร มีปัญญาเลือกเฟ้นรู้ว่านัยะ ของเศรษฐศาสตร์ที่เขาเรียนกันอยู่ รู้จักว่าอุปสงค์-อุปทานแต่ละยุคแต่ละสมัยแต่ละกาลละองค์รวมของแต่ละที่ แต่ละบริบท แต่ละสังคม หมู่กลุ่มด้วย จะเข้าใจหมดเลย

มันรู้ชัด และมันไม่เห็นแก่ตัวจริงๆ เพราะฉะนั้นมันจะยืดหยุ่น อนุโลมปฏิโลมตามความเป็นจริงนี้ได้ถูกต้องหมด ไม่มีอคติ เสร็จแล้วก็ได้ดีสะสม แต่สังคหะ พลังสังคหะ ไม่ใช่เหนียว ไม่หวงแหวน ไม่สะสม เป็นของตัวเองของตน สังคหะคือสงเคราะห์ เกื้อกูล ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นพลังที่ ๔ ที่เมื่อมีพลัง ทั้ง ๓ นั้นแล้ว พลังสังคหะจึงจะเกิดจริง เป็นสุดยอดแห่งคุณค่าของมนุษย์ของสังคมของโลก ที่

อาตมาเห็นว่าพระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้แล้วบอกเรา อาตมาศึกษาพิสูจน์ตาม ก็เห็นจริง สุดยอดจริงๆ เพราะฉะนั้นเมื่อมีกำลัง ๔ จึงพันภัย ๕ ที่ ท่านอธิบายไว้มันจริงๆ **ข้อที่ ๑ อาชีวิกภัย ภัยในการยังชีวิตดำเนินชีวิตไปมันไม่กลัว** มันจะอยู่ในโลกนี้มีชีวิตอยู่ในโลกนี้มันไม่กลัวกับการยังชีพ การมีชีวิตอยู่ในโลกในสังคม เราอยู่กับหมู่คณะ โดยไม่ต้องหลีกเลี่ยง อยู่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับประชาชนทั้งหลาย รวมกับหมู่คณะนี้แหละช่วยประชาชนอย่าว่าแต่.. **“ไม่คลุกคลีเกี่ยวข้องกับหมู่คณะ”** เท่านั้น อยู่กับประชาชนทั้งหลายทั้งปวงทีเดียว เพราะมันมั่นใจในความขยัน ในความซื่อสัตย์ ไม่เอาเปรียบเอาัดในความดีงามทุกอย่างที่จะทำให้แก่สังคม ที่ทำอยู่กับสังคมอยู่กับประชาชนทั้งหลาย

สังคมาประชาชนคือผู้ที่เราจะต้องรู้จักตั้งัญญกตเวที หรือรู้จักบุญรู้จักบาป และควรเป็นชีวิตที่ได้บุญ รู้จักคุณค่าของความดีความไม่ได้อย่างชัดเจนถูกต้อง ชีวิตคนต้องเสียสละ จึงจะเป็นคนเจริญแท้จริง คนที่ชีวิตมีแต่ได้เปรียบหรือเอาเปรียบ เป็นชีวิตที่ไม่เจริญ ไม่เป็นบุญของตนเลย แม้จะมีบุญมาแต่ปางบรรพ์ เป็นชีวิตที่ได้เปรียบเสมอ หากชีวิตนี้ไม่เสียสละก็กินบุญเก่า ส่วนใครเสียสละ ใครเอาเปรียบ ใครจะมีเชิงชั้นหลอก มันจะพอรู้กันได้ จะฉลาดจะโง่งงก็พอรู้ตามปัญญาของแต่ละคนจริง

เพราะฉะนั้น ๑.ตัวเราเองกินน้อยใช้น้อย ๒.เราพยายามเพียรสร้างสรรค์มาก ๓.สร้างสรรค์สิ่งที่เป็นสาระอันสมควร เป็นประโยชน์ตลอดเวลา สิ่งที่ไม่เป็นภัยเป็นโทษ ไม่ต้องสะสมเลย เมื่อจริงว่าเราหมดเนื้อหมดตัว เราสร้างมากกว่าที่เรากินเราใช้ แม้จะเก็บไว้บ้างก็แต่พอหนุนหนุนใช้เท่านั้น ไม่สะสมกักตุนไว้เป็นของเราหรือเป็นของพวกของเรายังกระจายไปตามที่ควรแจกควรแจกเพื่อแม่เกื้อกูลไป มันเป็นเรื่องของลัทธิธรรม มันเป็นเรื่องสุจริตธรรมที่ถูกต้องที่สุดเลย

เพราะฉะนั้นมันก็ไม่กลัวการดำเนินชีวิตอยู่ **ไม่กลัวใครตำหนิ ที่เป็นข้อที่ ๒ อลิโลกภัย** เพราะเราเองทำดีทุกอย่าง มันใจในความดีความถูกต้องในสมมุติสัจจะ ซึ่งตัวเองก็มีปรมาตถสัจจะมีความจริงที่สูงสุด ที่เข้าใจอย่างทะลุปรุโปร่งแล้ว โดยเฉพาะมีชีวิตที่ไม่เอาเปรียบ ชีวิตมีเสียสละหรือซัดๆคือเสียเปรียบทั้งๆที่เต็มใจเสีย มากกว่าเอาหรือมากกว่าได้จริงๆ จึงเป็นชีวิตที่เจริญทั้งในขณะที่มีชีวิตอยู่ ยิ่งตายไปก็ยังมีกุศลติดตัวไปแน่ๆ จึงไม่กลัวว่าเรามีชีวิตทำงานอยู่กับสังคม ไม่ได้ทำอย่างเอาเปรียบจริง แต่ทำอย่างเสียสละ จึงไม่กลัวใครจะตำหนิเลย เพราะเรามีปัญญา รู้ชัดจริงๆว่าเราทำงานเสียสละอยู่จริง ไม่ได้ลำเอียงหลงผิดเข้าข้างตนด้วยพลังปัญญาที่ได้ปฏิบัติธรรมมาจน **“ปัญญาเจริญแท้จริง”** เป็นพลัง

ส่วนสมมุติของโลก สมมุติสัจจะต่างๆ เราเข้าใจใครยังงแคไหนก็เข้าใจเขาในฐานะอย่างโน้นอย่างนี้ มีความต้องการอย่างโน้นอย่างนี้ก็พอเข้าใจทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเราจึงไม่กลัวที่จะทำสิ่งนี้ว่ามันจะไม่เหมาะไม่ควรเพราะเราคำนวณประมาณด้วยสัปปริสรธรรม ๗ ประการ รู้ควรรู้ประมาณ รู้มนุษยชาติ รู้บุคคล รู้จักหมู่กลุ่ม รู้จักมวลสังคัม รู้จักกาลสมัยโอกาส รู้จักสาระเนื้อแท้ของครมหยั่งถึงธรรมะ อัตตะ รู้จักเป้าหมายเนื้อแท้สำคัญของสิ่งประกอบองค์ประกอบ รู้จักตัวเราเองที่จะทำอะไรอย่างไว้กับสังคัมได้

แคไหนว่าจะยอมรับเราดีหรือไม่ รู้ประมาณเพราะฉะนั้น **มัตตัญญูตา** รู้จักประมาณอย่างแท้จริง จึงเป็นผู้จัดสรรทุกอย่างที่จะมีพฤติกรรมอยู่ในสังคัม ทำงานทุกอย่างอยู่ในสังคัมอย่างไม่กลัวถูกตำหนิ รู้จักสังคัมหมู่กลุ่มนั้นว่าเราควรจะทำอย่างไร แคไหน เพราะมี **ปริสัญญูตา** ญาณที่รู้หมู่กลุ่มด้วย

และข้อที่ ๓ **ไม่สะทกสะท้านเมื่ออยู่ต่อหน้าหมู่กลุ่มสังคัม** **ปริสสารัชชภัย** ไม่

ได้สะทกสะท้านต่อสังคัมบริษัทหมู่กลุ่มไหนๆ เพราะเรา...๑.ไม่ได้ไปทำร้ายใคร ไม่ได้ไปเอาเปรียบใคร ไม่ได้ไปเบียดเบียนใคร มีแต่ไปให้ มีแต่ไปเกื้อกูลไปช่วยเหลือเขา เรามีแต่ความจริงใจ ๒.เรามีความบริสุทธิ์ใจที่จะช่วยเขาจริงๆ ไปที่ไหนเราก็ไปทำให้เขาทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเราจะไปกลัวทำไม เราแน่ใจชัดเจนว่าเราทำแต่ดีเพื่อเขาจริงๆ เราไม่ได้ไปทำร้ายใคร คนที่จะมาทำร้ายเราเพราะเขาไม่ฉลาดรู้ เขาไม่มีข้อมูล เราก็ห้ามไม่ได้ คนที่เข้าใจผิดเราก็ห้ามเขาไม่ได้ เราก็หลบเลี่ยงเอาบ้าง แต่คนที่เขาเห็นเขารู้ เขาก็จะช่วยป้องกันเราด้วย

เพราะฉะนั้นจะ**ไม่สะทกสะท้านไม่กลัวแม้แต่ความตาย** **มรณภัย** ข้อที่ ๔ นี่เป็นภูมิธรรมที่ลึกซึ้งจากความคิดความตายจากอะไรต่ออะไร แม้แต่**ทุกตภัย** ข้อที่ ๕ **เพราะว่ามันไม่ตกต่ำแล้ว** **ทุกตภัย** คือ**ไปสู่ในทางต่ำทางชั่วเราไม่ได้ทำแล้วจริง** ทำแต่ดีจริงๆ มันหมดที่จะทำชั่วแล้วนี่ไม่ต้องไปกลัว กลัวทำไมเราไม่มีนรก ไม่มีทุกต การทำกรรมที่ต่ำที่ชั่ว เราไม่มีความเสื่อมความเสียหายอย่างนั้นแล้วจริง เราไม่มีความเลวในการกระทำหรือพฤติกรรมของเราจริงๆ ซึ่งเป็นสุดยอดแห่งปัญญา

สุดยอดแห่งความรู้ สุดยอดแห่งความจริง ที่เราเป็นจริง เป็นสุดยอดแห่งความเป็นมนุษย์ผู้ประเสริฐ เพราะฉะนั้นอาตมาว่ามาศึกษาอย่างนี้ แล้วเป็นคนอย่างนี้ได้จริงปัญหาโลกไม่มีหรือ ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหารัฐศาสตร์ ปัญหาสังคมศาสตร์ ปัญหาความเป็นอยู่ทุกด้าน สบายหมด เพราะฉะนั้นวิชานี้ของพระพุทธเจ้าเป็นวิชาที่สุดยอด

ตามประสาอาตมาหรือโพธิสัตว์ก็รู้ว่าพระพุทธเจ้าศึกษาอะไรค้นคว้าอะไร อาตมาก็พูดอยู่ว่า พระพุทธเจ้านั้นทุกชาติทุกๆ เป็นล้านๆชาติ ท่านก็ศึกษาเรื่อง“คน”กับ“ความเป็นสังคมมนุษย์” ศึกษากัน เป็นล้านๆชาติ ชาติแล้วชาติเล่านับชาติไม่ถ้วนหรือ กชีวิตโพธิสัตว์นั้นแหละคือชีวิตการศึกษาไปเป็น พระพุทธเจ้าแต่ละชาติๆ กว่าท่านจะปฏิญาณตนว่าท่านเองเป็นพระพุทธเจ้า ได้รับความรู้ถึงขั้นสอบ ผ่านระดับสุดยอดอย่างนี้ ไม่ใช่เรื่องพูดเล่น ไม่ใช่เรื่องนิยาย ไม่ใช่เรื่องหลอกล่ออะไรกัน เรื่องจริง

เพราะฉะนั้นคนเข้าไม่ถึงมันเป็นไปได้ ชาวพุทธจึงควรต้องศึกษา ติดตามศึกษาเอาเถิด เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธนะ มีศาสนาพุทธ มีพุทธศาสนิกชน ๙๕% จะต้องมาใส่ใจศึกษาให้ถูกต้องให้

สัมมาทิฐิจริงๆ แล้วนำไป อธิบายสร้างให้คนเข้าใจให้คน ปฏิบัติจนเข้ามรรคเข้าผลเองได้ เป็นอาริยบุคคล ตามที่ พระพุทธเจ้าตรัสเป็นอนุศาสน์ อย่างแท้จริงให้ได้ จะได้เป็นสุดยอดแห่งสังคมและมนุษยชาติ จะทำให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุขยั่งยืนถาวร มีแต่การแก้ไขปัญหาคด้วย ทางนี้เท่านั้น อาตมามองไม่เห็น ทางอื่น

ไม่ใช่ได้แต่อวยพรกัน แต่ปาก ขอให้อายุ วรรณะ สุขะ พละ หรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์อะไร กันเท่านั้น แต่ปฏิบัติมิฉาทิฐิ กันอยู่ ผู้ที่เข้าใจศาสนาพุทธจะไม่เอาแต่อวยชัยให้พร เพราะมันเป็นเทวนิยม มันได้ผลแค่จิตวิทยา บรรเทาใจชั่วคราว ไม่มีผล ล้างสารอะไร มันต้องให้จิต บรรลุผล มันจึงจะจริงและถาวร

✿ **ในภาวะการณ์เช่นนี้ ชาวโศกควรมึหลักในการดำรงชีวิตอย่างไร** ✿

ชาวโศกก็คือผู้ดำเนินตามที่อาตมาเข้าใจธรรมะพระพุทเจ้า อาตมาก็นำเอาความจริงที่อาตมามีปัญญาารู้ได้ตามภูมิ นำมาสาธยายเปิดเผย พวกเราได้ยินได้ฟังรู้ว่าดีก็มาเอา ก็มาเรียนปฏิบัติตามกันจนมีมรรคมีผล จนกระทั่งกลายเป็นสังคัม กลายเป็นหมู่กลุ่มขึ้นมา เป็นชาวโศก แล้วก็มึวัฒนธรรม มีวิธีการดำเนินชีวิต มีระบบที่เราเรียกว่าระบบบุญนิยม จนถึงทุกวันนี้ขึ้นมาเรื่อยๆ มันก็จะไปเรื่อยๆ เพราะอาตมามั่นใจว่า ธรรมะของพระพุทเจ้าที่เป็นสัมมาทิฏฐิจริงเป็นสิ่งที่ยั่งยืนเที่ยงแท้ ไม่มีแปรเปลี่ยน ซึ่งแต่ละคนจะรู้ได้ด้วยตนเองในแต่ละคน อาตมาก็รู้ตนเองว่าอาตมาก็ไม่เปลี่ยน อาตมาเคยพูดก็คงจะจำได้กันว่า ถ้าอาตมาสอนคน หรือเผยแผ่ธรรมะของพระพุทเจ้าออกไปนี้ ไม่มีใครรับได้เลย ไม่มีใครรู้เรื่อง หนีจากอาตมาไปหมดเหลืออาตมาอยู่คนเดียว อาตมาก็จะเป็นอยู่อย่างนี้อย่างเดิมนี้นี้แหละ คนเดียว แต่ความเป็นจริงมันไม่เป็นอย่างนั้น ก็มีคนรับได้มีคนทยอยมาเพิ่มเติมอยู่เรื่อยๆ เป็นอย่างที่ว่าอาตมาคาดว่า จะเป็น ซึ่งอาตมาไม่ได้พูดเล่นเลย เหลืออาตมาคนเดียวอาตมามั่นใจว่าอย่างนี้ถูกต้อง เพราะอาตมารู้ว่าใจอาตมารู้สึกได้ตามที่เป็นได้แล้ว เป็นต้นว่า **“อารมณ์สุขชนิดเนกขัมมสติอุเบกขาหรือสุขว่างจากอารมณ์สุขโลกีย์แล้ว”** มันเป็นอย่างไร มันไม่เปลี่ยนแปลงเพราะอะไรอย่างไร มันชัดเจนในสิ่งที่ เป็นที่มีคุณสมบัตินั้นแล้ว จึงเชื่อ จึงมั่นใจ ไม่ใช่เชื่ออย่างหลก่ลวย เชื่อแค่ตรรกะ หรือเชื่อสิ่งที่ยังไม่มีไม่เป็นที่แน่นอน แต่นี่มันมีมันเป็นอย่างมั่นคงแล้วด้วย ชัดเจนยิ่งแล้ว จึงเชื่อ

เป็นแต่เพียงว่า พุทธธรรมตามภูมิของอาตมานั้นเสนอไปแล้ว เขาไม่รับเลย หรือเขารับไม่ได้ หรือเขารับได้แต่ทำไม่ไหว มันสุดวิสัยไม่มีภูมิที่เขาจะรับอันนี้ได้ เขาก็ไม่รับ แต่อาตมาก็มั่นใจว่าอันนี้ของพระพุทเจ้าอย่างนี้จริงๆ ไม่เปลี่ยนแปลงแน่นอน อาตมาก็รู้ว่าความเที่ยงแท้ที่จริงยังยืนรูวัง ตลอดกาล สัสตัง... ฯลฯ จิตเป็นเช่นนี้ของเรา แม้นคนอื่นได้ก็จะต้องเหมือนกัน จะต้องเที่ยงแท้ยังยืนตลอดกาลเหมือนกัน เพราะฉะนั้นคนที่มาได้มรรคได้ผลตามอาตมา ถ้าจริง อาตมาไม่กลัวหรอกว่าจะถอยหนีไปไหน เราไม่กลัวจริงๆ ถ้ามันไม่จริงเขาก็ไป ถ้าจริง เขาก็อยู่ อยู่ที่ไหน ก็ต้องใช้ปัญญาของตนเองทั้งนั้น ทุกคนไ่งเท่าที่ตัวเองฉลาด หรือฉลาดเท่าที่ตัวเองไ่ง ก็ตนเองทั้งนั้นเป็นตัวตัดสินใจ ไปสร้าง หรือไปอยู่ที่อื่นถึงแม้คุณจะรู้ว่าดีแล้วไปอยู่ที่อื่นมันก็เหนื่อยมันก็หนักมันก็แบก อยู่ที่นี้ก็ร่วมกันรวมกัน ก็หนักร่วมกันแบก หรือคุณเห็นว่าที่อื่นเบา ก็แล้วแต่ หนักงานหนักสมัครงานเบา เรายืนยันว่า **“งานหนักไม่เคยฆ่าคน”** ถ้า

มีปัญญาแท้ที่จะรู้จักประมาณ แต่อาตมาว่าสาธารณโภคีนี้ร่วมรวมกันแน่นกว่า และเบากว่า ที่ที่ไม่เป็นสาธารณโภคี เพราะกำลังจะแตกจะแยก ไม่รวมมีกำลังเป็นมัดเดียวไฟ

ที่สำคัญ ความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน ทิฏฐิสามัญญตา อุดมคติปลายทางตรงกันไม่มีอะไรขัดแย้ง ไม่มีอะไรเป็นแรงต้าน ไม่มีอะไรสูญเสียเปล่า มีแต่เสริมหนุนอันนี้ลิ มันเป็นพลังยิ่งใหญ่

*** ทุกวันนี้สังคมให้ความสำคัญ มั่นใจต่อสินค้าของชุมชนชาวอโศกอย่างมาก
พ้องกันเมื่อไรจะกำชับกำชา หรือถึงเดือนให้สติพวกเราบ้าง ***

ที่ จะตั้งเตือนก็คือ **๑. อย่าไปลดคุณภาพของสินค้า ๒. อย่าไปเอาเปรียบเอารัด**
๓. อย่าฉวยโอกาส พอเห็นที่เห็นท่า คนเขานิยมมากขึ้นเรื่อยๆ ก็ฉวยโอกาส จะไปเพิ่มราคา จะไปปลอมแปลงของ หรือว่าจะไปทำอะไรลงไปต่ำกว่าเก่าก็แล้วแต่ พวกนี้มันจะเสื่อมทั้งสิ้นอย่าทำ เขานิยมก็ดีแล้ว ถูกต้องแล้ว มันก็นิยมลิเพราะสินค้าเรา **๑. ของดี ๒. ราคาถูก ๓. ชื่อสัตย์ ๔. มีน้ำใจ** ที่อาตมาวางกฎหลักพวกนี้ให้แล้ว เราควรเข้าใจจริงๆถึงเนื้อแท้เลยนะ

- ๑. ของดี คุณต้องตรวจคุณภาพ คุณต้องรักษาให้ดี ดียิ่งขึ้นไปเรื่อยๆ
- ๒. ราคาต่ำ ราคาถูก ถูกลงไปเท่าไรยิ่งดี
- ๓. ชื่อสัตย์อย่าไปมดเท็จ อย่าไปโกง อย่าไปเล่ห์ อย่าไปเหลี่ยม อย่าไปทุจริตอะไร ไม่น่าเอานั่นๆ ทำให้ตรง
- ๔. มีน้ำใจ อย่ากระด้าง อย่าหยิ่งผยอง อย่าถือดี อย่าหลงตน ต้องอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนรับใช้
- ๕. ขายสด งดเชื่อ อย่าเป็นหนี้ อย่าไปสร้างหนี้ทั้งเราทั้งเขา อาตมาก็บอกพวกเราอยู่แล้วนี่คือหลักใหญ่ๆ ของการยังชีพดีที่สุตสบายสัมบูรณ์

การยังชีพที่ถึงผลสบายสมบูรณ์มีอยู่ ๓ หลักใหญ่

๑. อย่าเป็นหนี้ อย่าตกอยู่ในวงจรต้องผูกพันกับวงจรทุนนิยมหรืออิทธิพลโลกีย์ ยืมเงินมีเสียดอกเบี้ย หรือผูกพันพินันชนต่ออยู่กับระบบทุนนิยม เช่น หวย หุ่น หรือประกัน ผ่อนส่ง ต้อง

ละแวกที่สุดเรามีแค่เป็น“หนุ่”ก็จำเป็นที่สุดแล้ว

๒. ฟุ้งตนให้รอด ทำงานสร้างสรรค์
ไม่ต้องไปเบียดเบียนใคร ไม่ต้องไปพึ่งใคร
อย่าให้ใครต้องเป็นภาระ ทำอยู่หากิน ทำอยู่
ทำกินให้คุ้มตนเอง ให้อยู่รอดได้ด้วยตน ด้วย
หมู่พวกของตน

๓. เมื่อเหลือเพื่อจริง ก็เผื่อแผ่
เกื้อกูลเสียสละแจกจ่าย

สามหลักใหญ่นี้แหละ สุดยอดแห่ง

ชีวิตที่ประเสริฐ ขอย้ำอีกครั้ง ๑. อย่าเป็นหนี้เป็นอันขาด ๒. ขยันหมั่นเพียรสร้างสรรค์และ
ฟุ้งตนรอด มั่นนอย สันโดษ อย่าไปฟุ้งเพื่อ สรุ่ยสุ่ยอะไร ๓. เมื่อเหลือ เมื่อมีส่วนเกิน เมื่อทำได้
พอเพียง เพราะฟุ้งตนเองรอดก็ให้เพิ่มปริมาณ ให้เพิ่มคุณภาพ ให้เพิ่มดีขึ้นมาๆ เหลือแล้ว แล้วแจกจ่าย
เจือจาน เกื้อกูลคนอื่น

สามหลักนี้ ประพจน์ได้ถูกต้องเต็ม ก็สมบูรณ์ ทุกคนรับผิดชอบ ทุกคนทำอย่างนี้ สังคม
ไม่มีปัญหาเลยขอยืนยัน เมื่อสังคมไม่มีปัญหา เป็นเรื่องที่ดีที่สุด มิแต่จะได้ช่วยผู้อื่นต่อไป

บทสรุป

คู่ขัดแย้งที่ระบบทุนนิยมน่าจะต้องเข้าใจให้ได้ คือ ระบบบุญนิยม เพราะเป็นมิตรที่ดีที่สุด
เนื่องเพราะเราคือฝ่ายธรรมะ ผู้ผดุงความดีงามเสียสละ ความบริสุทธิ์ และความยุติธรรม
เราจึงยืนยงอยู่คุ้มครองโลกตลอดกาล

ระบบทุนนิยม คือ ฝ่ายอธรรมที่รู้ตนเองยังไม่ได้

ผู้ไม่รู้ตนว่า ตนมุ่งทำลายล้างทุกสิ่ง แม้ที่สุดตัวมันเอง ก็จะทุกข์ จะเสื่อมในที่สุด

มันแค่เป็นสงครามสังคัม ที่กำลังเคียวขั้นระหว่างธรรมะกับอธรรม ไม่ใช่เราม่าแกงกัน
และชาวโศกก็เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนครั้งสำคัญนี้

เทศกาลเช'๕๔

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.) สาขาหน้าสันตือโคก

เทศกาลกินเจ ชมร.ปี'๕๔ นี้ ขายดีกว่าปีที่แล้ว อาจจะเป็นเพราะเรามีลูกค้าส่วนหนึ่งเป็นพันธมิตร หลังจากเลิกการชุมนุมประท้วงคราวนี้ จึงมีลูกค้าเพิ่มขึ้น

ปีนี้ฐานชมร.รับเด็ก**นักเรียนสส.สอ.ม.๒** มาช่วยเป็นพนักงานหน้าร้าน ๑๓ คน แต่ก็ทำกันไม่ค่อยทัน เพราะเด็กๆยังไม่ค่อยชำนาญเท่าไร แต่ก็ช่วยงานผู้ใหญ่ได้เยอะ

สำหรับช่วงงานเจ ราคาข้าวของในท้องตลาดขยับตัวเพิ่มสูงขึ้นมาก แต่ชมร.ยังมั่นคงที่จะขายอาหารในราคาเดิมคือ **กับข้าวถูกละ ๑๐ บาท อาหารพิเศษ ๑๕ บาท และยังมีหยุดยืนยันทันในนโยบายบุญนิยมระดับสูงสุดของพ่อท่าน คือ การแจกฟรี ข้าวราดกับข้าว ๑ อย่างราคา ๐ บาท** เพื่อเป็นบุญเกื้อกูลต่อกัน

นโยบายที่ยังทำกันได้ดีคือ **การใช้ผักไร้สารพิษ** ที่มาจากแหล่งที่ตรวจสอบแล้วว่า ไร้สารพิษแน่นอน และที่เห็นอีกอย่างคือ **อาหาร**

เพื่อสุขภาพ ทางชมร.พยายามไม่ทำประเภทอาหารทอดขาย เพราะต้องการให้ลูกค้าเข้าร้านไม่ใช่เพื่อมากินอาหารอร่อย แต่...ให้มากินพืชผักไร้สารพิษ และอาหารเพื่อสุขภาพจริงๆ

บรรยากาศ ๙ วันงานเจปีนี้ ช่วงแรกๆ ตอนเช้าเราบริการลูกค้าไม่ค่อยทัน เพราะลูกค้ามาเยอะขึ้น ขายดีกว่าปีที่แล้ว และพิเศษอีกอย่างคือ **วันอาทิตย์ที่ ๒ ตุลาคม (วันที่ ๕ ของการ**

กินเจ) คุณสุชาติ สีละคมสัน เหมอาหาร แจกทั้งร้าน (ยกเว้นใส่ถุงกลับบ้านคิดราคาตามปกติ) วันนี้ลูกค้าเยอะมาก เยอะตั้งแต่เช้าจนเลิกร้าน ที่นั่งเต็มเกือบทั้งวัน รับประทานฟรีก็เยอะ ซื้อมากกลับบ้านก็เยอะ เป็นบรรยากาศที่น่าอนุโมทนาและอบอุ่นดี

ขนาดวันสุดท้าย วันที่เก้าของเทศกาลกินเจ คิดว่าจะได้นอนขาย เพราะทุกปีที่ผ่านมาวันสุดท้ายจะไม่ค่อยมีลูกค้า แต่ปีนี้ลูก

ค้าเยอะจนถึงวันสุดท้าย หรืออาจจะเป็นเพราะว่าวันนี้เป็นวันพระ

สุดท้าย เทศกาลงานเจ'๕๔ ปีนี้ ก็จบลงด้วยความประทับใจ ที่มีคนมากินเจที่ชมร.สันติกันจนถึงวันสุดท้ายของงาน

๕๒ คุณธรรพ์ธิดา โสภณเชือก(แม่หนอง)

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.) ที่จตุจักร

งานเจที่ชมร.สาขาจตุจักรปีนี้ บรรยากาศคึกคักกันตั้งแต่ช่วงสองถึงสามสัปดาห์ก่อนเทศกาลกินเจจะเริ่มขึ้น

โดยเฉพาะในวันเสาร์และวันอาทิตย์ของแต่ละสัปดาห์จะมีลูกค้ามาเลือกซื้อหาสินค้าจำพวกอาหารแห้ง อาหารสำเร็จรูป วัตถุดิบที่สามารถนำไปใช้ปรุงอาหาร

ลูกค้าหลายคนไม่เพียงซื้อหาเพื่อนำไปให้พ่อเพียงแก่สมาชิกในครัวเรือน แต่เป็นผู้ค้าที่ตระเตรียมนำไปจำหน่าย หรือทำอาหารจำหน่ายในช่วงเทศกาลกินเจ

ซึ่งจะซื้อหากันไปในจำนวนคนละหลายๆ

ยังเขยิบใกล้สัปดาห์เทศกาลกินเจเท่าไร ในร้านก็จะแน่นขนัดไปด้วยผู้คน ประกอบกับมีรายการโต๊ะขาวโต๊ะขาวมาถ่ายทำรายการและนำไปออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ASTV ทำให้ทางร้าน ชมร. แผนกอาหารต่างๆและในส่วนร้านค้าของแห้งมีลูกค้ามาอุดหนุนอย่างอุ้นหนาผาคั่ง ต่อแถวรอซื้อของเข้าคิวยาวเหยียด

จากมวลลูกค้าที่มีมาก ทำให้ฝ่ายแคชเชียร์ในส่วนร้านของแห้งและฝ่ายขาย

คูปอง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่อาสาสมัครแรงงานฟรี และเป็นนักปฏิบัติธรรมนั้น ต่างพูดคุยจัดสรรตัวเอง เพื่อเพิ่มกำลังในการเสียดสวันและเวลามาช่วยที่ร้าน เพื่อให้งานบริการดำเนินไปอย่างควบคุมกับการประพตติธรรม อย่างมีเมตตาและสามัคคีห้ต้งต่อกันและกัน เพื่อให้งานบริการที่หนักพอแล้วได้ดำเนินไปอย่างเบาใจ และไม่เจ็บป่วยกันห้สามารถเอื้อเฟื้อกับลูกค้าอย่างมีเมตริจิต

เทศกาลกินเจปีนี้ ได้เห็นน้ำใจผู้มารับประทานอาหารที่ดูจะเพิ่มมากขึ้นทุกปี และน้ำใจจากผู้ช่วยงานในแต่ละด้าน แต่ละแผนกของร้านที่เห็นดีเห็นชอบร่วมกัน เพื่อเผยแพร่อัจธรรม

เจ ๑๐ บาท

งานเจ ๕ บาทจะเปิดขายเฉพาะช่วงเทศกาลกินเจ ที่หน้าร้านแต่ชีวิต แต่เพราะข้าวของขึ้นราคากันมากจนปีนี้ไม่สามารถขายในราคา ๕ บาทเหมือนทุกปีได้ จึงขึ้นราคาเป็น ๑๐ บาท เลยต้องเปลี่ยนเป็น “เจ ๑๐ บาท”

เจ ๑๐ บาท เป็นกิจกรรมของนักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโคก ร่วมใจกับนักเรียนสันติบาล ซึ่งเป็นน้องๆระดับอนุบาลและประถม จึงมีตั้งแต่เด็กเล็ก เด็กโต เด็กวัยรุ่น โดยมีผู้ใหญ่ และครูคอยดูแล ภายในร้านจึงมีหลายวัย รวมประมาณ ๓๐ กว่าชีวิต ร่วมกันทำอาหารขาย

ก่อนเทศกาล ๒-๓ สัปดาห์ พี่ม.ปลายเป็นผู้วางแผนในการทำงาน แบ่งเป็นแผนกต่างๆ ให้เลือกแผนกตามความถนัดของแต่ละคน แล้วรับผิดชอบแผนกนั้นโดยมีน้องม.ต้นและน้องสันติบาลเป็นที่มงาน มีสมณะและครูให้คำปรึกษาดูแล พี่ ม.ปลาย

ดูแลห้อง ม.ต้น นื่อง ม.ต้นดูแลห้องสันติบาล

เริ่มขายอาหารกันตั้งแต่วันอาทิตย์ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๔ ก่อนเทศกาลกินเจ ๒ วัน รุ่นพี่ ๒ คน ต้องตื่นตั้งแต่ตี ๓ เพื่อไปจ่ายตลาด ส่วนคนอื่นๆ รวมทั้งน้องสันติบาล ตื่นตี ๔ ครึ่ง เริ่มเตรียมของ และเมื่อวัตถุดิบมาจากตลาดแล้วก็ช่วยกันเตรียมอาหาร ปิ้งอาหาร รุ่นพี่พาน้องทำเสร็จแล้วบรรจุใส่ถุง วางขายโดยมีน้องๆ เด็กเล็กเป็นพ่อค้าแม่ค้าที่คอยส่งเสียงแจ๋วเรียกลูกค้า ขายกันตั้งแต่เช้าถึงประมาณบ่ายโมง ช่วยกันเก็บล้าง ทำความสะอาด ตอน ๔ โมงเย็นประชุมสรุปงาน และแต่ละคนทำแบบประเมินตนเอง ให้คะแนนเพื่อน ตอน ๖ โมงเย็นช่วยกันเตรียมอาหารสำหรับวันต่อไป

กิจกรรมนี้ทำให้เด็กได้ฝึกการ “เป็นงาน” ให้ทำงานเป็น วันแรกๆ อาจจะชุกชลัก รสชาติอาหารยังไม่ค่อยลงตัวก็ถูกติ มีผู้ใหญ่แนะนำจนสามารถปรุงได้รสชาติที่กลมกล่อม ได้ฝึก “ศีลเด่น” เพราะเด็กๆ จะต้องหัดดูแลจิตใจตัวเอง ไม่เอาแต่ใจตัวเอง มีการสรุปแต่ละวัน ตีติงแนะนำกัน และสุดท้ายได้ฝึก “ชาญวิชา” การทำอาหาร การค้าขาย เป็นวิชาหนึ่งของการดำรงชีวิต

กิจกรรมหนัก เหนื่อย แต่สร้างคนให้เข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ สร้างจิตวิญญาณสัมพันธของพี่น้องที่ต้องเกื้อกูลอบรมดูแลกัน

ปทุมมอศอก

เทศกาลกินเจปีนี้ **ปทุมมอศอก** จัดขาย ๒๕ ก.ย. - ๖ ต.ค. ๒๕๕๔ โดยขายอยู่ ๒ ที่ คือ **ร้าน มรฐ.(มังสวิรัตินครปทุม)** และ **มรป.(มังสวิรัติปทุมมอศอก ซึ่งอยู่หน้าชุมชนปทุมมอศอก)** ที่ผ่านมาร้าน มรฐ. ปิดบ่อย ลูกค้าจึงห่างหายไป พอเปิดขายเจวันแรกๆ จึงไม่ค่อยมีลูกค้า แต่พอวันหลังๆ ลูกค้าก็บอกต่อกัน ทำให้ร้านคึกคักขึ้น และร้าน มรฐ. อยู่กลางเมืองนครปทุม ซอย ๒ อยู่ใกล้กับโรงเรียนนี้ทางเทศบาลก็จัดถนนสายหน้าร้านให้ร้านค้าต่างๆ มาเปิดร้านขายข้างถนน เป็นเทศกาลงานเจของจังหวัด

ลูกค้า มรฐ. ส่วนใหญ่มีทั้งเจ้าประจำและผู้ใหม่ โดยเฉพาะแม่ค้าพ่อค้าที่ขายอาหารเจบริเวณใกล้เคียงจะเข้ามารับประทานอาหารประจำ เพราะร้าน มรฐ. ราคาถูกกว่าที่เขาขายอยู่

ข้าวราดกับข้าวอย่างเดียวยับประทานฟรี ราดกับข้าว ๒ อย่าง ๑๕ บาท ๓ อย่าง ๒๐ บาท
อาหารถุง ถุงละ ๑๕ บาท อาหารพิเศษถุงละ ๒๐ บาท บริการตั้งแต่ตี ๕ ถึงบ่ายโมง

มี**ชาวชุมชน**มาช่วยกันประมาณ ๑๐ กว่าคน **ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา**หมื่นเวียนมาช่วยกัน
เกือบ ๑๐ คน **นักเรียนสัมมาสิกขา** ๒๗ คน **ครู** ๔ คน

วันสุดท้ายของการกินเจเป็นวันพระด้วย แม่ครัวประมาณผิด คิดว่าจะขายดี เลยทำอาหาร
มาก ปรากฏว่าลูกค้ายอมแพ้ อาหารเหลือมาก เราจึงจัดช่วงสมนาคุณพิเศษให้กับลูกค้าที่มาอุดหนุน
เราโดยลดราคาลงเหลือถุงละ ๑๐ บาททุกอย่าง ในช่วง ๑๐ โมงเช้าจนปิดร้าน ปรากฏว่า พวกแม่
ค้าพ่อค้าขายในตลาดพากันมาอุดหนุนกันมากมาย จนเกือบหมด

อีกร้านหนึ่งของปฐมอโศกคือ**ร้าน มรป.** เทศกาลเจแรงงานมีน้อยจึงต้องปิดโรงครัวชุมชน
ไปช่วยกันที่ร้าน ฉะนั้นนอกจากให้บริการลูกค้าแล้วยังเป็นครัวให้กับชาวชุมชนด้วย บรรยากาศดีใน
ทีมงานที่ให้บริการ เพราะมีทั้งเด็กๆและผู้สูงอายุมาร่วมด้วยช่วยกัน ตลอดจนชาวชุมชนที่พอปลีก
เวลามาได้ก็มาแวะเวียนทั้งช่วยทำและช่วยรับประทานอย่างเป็นกันเอง

มีนักเรียนชั้น ม.๑ ช่วยงาน ๑๗ คน ครู ๑ คน ผู้สูงอายุและชาวชุมชนประมาณ ๘-๑๐
คน ศิษย์เก่า ๑ คน ลูกค้าส่วนใหญ่มีทั้งผู้รับประทานประจำและผู้ที่มาใหม่ช่วงเจ และมีทัวร์จาก
ต่างชาติมาลง ๑ วัน ประมาณ ๓๐ คน

ราคาอาหารจานละ ๒๐ บาท ถุงละ ๒๐ บาท ทุกอย่าง ขายตั้งแต่ ๖ โมงเช้าถึงบ่ายโมง

บ้านราชเมืองเรือ

ร้านอุทยานบุญนิยม ของชาวบ้านราชเมืองเรือ ที่อยู่ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี เต็มแน่นไปด้วยผู้คนที่มาร่วมงานบุญกินเจ ทั้งผู้ที่ใส่ใจในการถือศีลงดเว้นอาหารเนื้อสัตว์ และผู้ที่ใส่ใจในการเสียดสละเพื่อบริการอาหารบุญในราคาที่ถูกแสนถูก **ปลอดภัย ไม่ใช้ผงชูรส** และยังมีให้เลือกมากมาย หลากสิบอย่าง **อาหารราคาตั้งแต่ ๕ บาท สูงสุดแค่ ๒๐ บาท** ข้าวราดแกงอย่างเดียว ๑๐ บาท ๒ อย่าง ๑๕ บาท ตั้งแต่ ๓ อย่างขึ้นไป ๒๐ บาท

เทศกาลกินเจเป็นช่วงเวลาแสดงพลังสามัคคี ชาวชุมชนบ้านราชร่วมแรงร่วมใจไปช่วยงานเจ มีทั้งเด็กเล็ก เด็กโต วัยรุ่น คนหนุ่มสาว ผู้ใหญ่ ผู้เฒ่า ทุกเพศทุกวัย ล้วนมีใจเสียดสละร่วมกัน**โดยไม่มีค่าจ้าง** ลูกเด็กเล็กแดงก็มาช่วยผู้ใหญ่ ตามที่เขาจะสามารถทำได้ ดูอบอุ่นคึกคัก ทำให้ลูกค้าไม้ได้มาอุดหนุนเฉพาะอาหาร แต่มาดูมาสัมผัสพลังสามัคคี และการเสียดสละของทุกคน **ซึ่งผู้มาช่วยงานปีนี้ทั้งหมดมี ๔๔๓ คน** มีชาวบ้านราชเอง ทั้งญาติธรรมชาวอุบลก็มาร่วมช่วยกัน และยังมีเครือข่ายต่างๆที่มีใจกุศลมาเสียดสละร่วมด้วย เหมือนงานรวมญาติ ต่างช่วยกันคนละไม้ละมือ ไม่ว่าจะหัน ปอก ล้าง ผัด แกง ฯลฯ

ร้านเจอีกแห่งหนึ่งของ

ชาวบ้านราชาคือ **ร้านสหกรณ์บุญนิยม** อยู่ตรงข้ามตลาดวารินชำราบ ปกติจะขายเฉพาะอาหารแห้ง แต่ช่วงเทศกาลเจจึงเปิดขายอาหารเจด้วย **ปีนี้ไม่มีผู้มาเสียสละแรงบุญถึง ๔๔ คน**

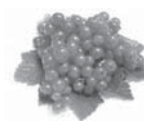
ที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ก็ขายอาหารเจ เป็นอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดอุบลฯ ที่มีการร่วมเสียสละแรงบุญในเทศกาลกินเจ ระหว่างชาวชุมชนที่นี่และนักศึกษาคณะเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งในปีนี้ได้ยกระดับการดำเนินงานส่วนหนึ่งขึ้นเป็น**บุญนิยมระดับ ๔** ซึ่งก็คือในส่วนที่ **ถ้ารับประทานข้าวราดกับข้าวเพียงอย่างเดียว ๐ บาท ฟรี ไม่ต้องเสียสตางค์**

เป็นที่ศรีครึ้น อบอุ่น ลูกค้าช่วยกันล้างจานเอง มีอาจารย์ตั้งแต่ระดับดอกเตอร์ จนถึงนักศึกษา มารับประทานกันอย่างต่อเนื่อง

โดยที่พลังรวมของชาวชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งร่วมกันปฏิบัติธรรมเป็นกลุ่มในวาระเทศกาลงานเจครั้งนี้ ได้มีความมุ่งมั่นหมาย เพื่อปฏิบัติบูชาพ่อท่าน ในวาระที่พ่อท่านมีอายุครบ ๗๗ ปี

ชมร. เชียงใหม่ (ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย)

มีสมาชิกมาร่วมรับประทานอาหารกันมาก สมาชิกให้ความร่วมมือ ในเรื่องของการล้างภาชนะบริการตนเอง มีเศษอาหารน้อยมาก ในส่วนของอาหารปีนี้มีมากพอสมควร ขนมหวานมี ซาลาเปา โดนัท บวดฟักทอง ฯลฯ **เด็กนักเรียน สส.ภ.** มาร่วมงานเจด้วย ช่วยแบ่งเบาได้มาก เป็นอีกแห่งหนึ่งที่มีบรรยากาศอบอุ่นเหมือนการรวมญาติพี่น้อง และในช่วงงานเจนี้มีท่านสมณะมาร่วมประชุมสรุปงานเจด้วยทุกวัน **ชมร.เชียงใหม่ก็ยังคงให้ท่านสมาชิกได้รับประทานอาหารศูนย์บาท** เหมือนเช่นธรรมเนียมที่เคยปฏิบัติมาเป็นปกติ(ที่นี่เป็นแห่งแรกที่ ๐ บาทก็รับประทานได้) ในบางแผนก เช่น ร้านก๋วยเตี๋ยวมียอดผู้มาเหมาแจกมากกว่ายอดขายเสียอีก งานเจได้ทำบุญลดการเบียดเบียนชีวิตสัตว์ ซึ่งเป็นเพื่อนที่มีชีวิตทั้งหลาย และยังได้ทำบุญเพิ่มอีกด้วย

ร้านมังสวิรัตีสีมาอโศก(มร.ส.) นครราชสีมา

เป็นช่วงที่งานหนัก เหนื่อย คนวัด ชาวชุมชน เด็กนักเรียน ของพุทธสถานสีมาอโศกจึงมาช่วยกันมาก และยังมีชาวพันธมิตรมาร่วมช่วยกันด้วย เพื่อต้อนรับญาติผู้สนใจกินเจ ซึ่งมารับประทานกันเยอะมาก เพราะอาหารราคาถูก สะอาด ปลอดภัย เชื่อถือได้

ในส่วนของ ๐ บาทก็รับประทานได้

ก็ยังคงให้บริการกันอยู่เป็นปกติ แต่ลูกค้าพอรู้ว่าตักอย่างเดียว ๐ บาท ก็จะตักอาหารเพิ่มเป็นหลายอย่าง เพราะอยากจ่ายเงิน อยากช่วยทำบุญกับทางร้านด้วย

เทศกาลกินเจปีนี้ มีคนที่สนใจเปิดร้านขายอาหารเจกันเยอะมาก แสดงให้เห็นว่าผู้คนเริ่มสนใจการละเว้นเนื้อสัตว์ ไม่เบียดเบียนชีวิตเขามาต่อชีวิตเรา

แม้จะมีร้านเจที่เปิดขายกันมาก แต่ร้านมังสวิรัตินะครราชสีมาในเครือช่ายอโศก ที่ช่วงเจจะเปลี่ยนเป็นเจทั้งหมด ก็ยังได้รับความนิยมไว้วางใจกันเนื่องแน่น เพราะเรามีนโยบายการจำหน่ายระดับ ๑ ที่ขายในราคาต่ำกว่าท้องตลาด (ระดับ ๒ เท่าทุน ระดับ ๓ ต่ำกว่าทุน ระดับ ๔ แจกฟรี) และยังมีบุญนิยมระดับสูงสุด คือ แจกฟรี อยู่ด้วย

การขายอาหารของเราไม่ได้หวังกำไร เป็นเป้าหมาย แต่เป็นการเผยแพร่อาหารมังสวิรัตินำประชาชนได้รู้จัก และได้รับประทานอาหารบุญเพื่อเมตตาธรรม เผยแพร่บุญนิยม เพื่อให้สังคมได้รู้จักความมกน้อยสันโดษ รู้จักการพอเพียง มีกำไรน้อยๆก็อยู่ได้ ผู้ไปช่วยกันทำงานก็เป็นผู้มาร่วมกันเสียสละ เพราะทำงานฟรีไม่หวังสิ่งตอบแทน

นอกจากนั้น ยังเห็นการใช้ผักไร้สารพิษถ้าจัดทำได้ บางแห่งทำได้ ๑๐๐% เลย สะอาดเป็นสิ่งที่เราไม่ละเลย สารปรุงแต่ง เช่น ผงชูรส ที่เป็นภัยต่อร่างกายจะไม่ใช้เลย

การจำหน่ายบุญ เป็นการประกาศศีลธรรม เป็นภารกิจหนึ่งของการเข็นกงล้อพระธรรมจักร

☸️ รวมนิตย

SSSU: ประทับใจ (๑๓๓)

สำหรับชาวโศกแล้วเทศกาลเจ

เป็นกาละสำคัญ ที่พวกเราจะทุ่มโถมกำลังกายและใจ ทำงานกันเต็มที่ เพื่อเชิญชวนชักชวนประชาชนหันมากินอาหารบุญ ที่ปราศจากเลือดเนื้อของสัตว์ ด้วยอาหารหลากหลายชนิดที่ปรุงแต่งกันอย่างสุดฝีมือ

นี่เป็นปีแรกที่ได้เข้ามาช่วยขายที่ **อุทยานบุญนิยม** ในหน้าเจ รู้สึกตื่นตาตื่นใจกับการจัดร้าน ที่ขยายออกไปรอบๆอุทยานซึ่งกว้างขวาง แบ่งสัดส่วนการวางขายและการบริการลูกค้า ให้เดินเลือกซื้อหาได้สะดวก สถานที่ตระเตรียมวัตถุดิบ ที่ปรุงอาหารก็แยกออกไปต่างหาก ส่วนอาหารพิเศษต่างๆเช่น ส้มตำ กวยเตี๋ยวหลอด กวยจั๊บ ของทอดต่างๆ ฯลฯ ก็จัดเป็นร้านๆ มีผู้ช่วยกันหลายคน

ตอนที่รู้ว่าที่นี่ มีผู้ช่วยงานประมาณ ๔๐๐ กว่าชีวิตในแต่ละปี ก็เคยงง ทำไม่ใช้คนมากจัง แต่มาเห็นเข้าจริงๆ **ทุกคนมีงานล้นมือ** อาหารหลายสิบชนิดมีขายตลอดวัน ตั้งแต่ประมาณ ๖ โมงเช้า ถึง ๑ ทุ่ม สู้ยันกับลูกค้าที่ทยอยเข้ามาไม่ขาดสาย บางเวลาเช่นวันธรรมดาช่วงเช้าคนจะเยอะมาก เพราะเป็นคนทำงานและช่วงเย็นก็เช่นกัน ลูกค้าบางคนบอกว่า เขากินกับเราทั้ง ๓ มื้อและทุกวัน มีเสียงเปรยลอยเข้าหูโละโละ...คนแน่นยิ่งกับตลาดนัด

สังเกตว่า เรามีลูกค้าทุกระดับชั้นก็ว่าได้ ตั้งแต่หนุ่มสาวไฮโซ แต่งตัวทันสมัยเปียบ

เด็กหนุ่มสาววัยรุ่น นักเรียนนักศึกษา พวกครูอาจารย์ คุณหมอมือและพยาบาลมาเป็นครอบครัวก็มีดูน่าอบอุ่น รวมทั้งชาวบ้านทั่วไป **ชนิดตักข้าวใส่กับ ๑ อย่าง พูนจาน ๑๐ บาท ก็อ้อมแปล้ไปเลย** เรียกได้ว่า **ร้านนี้ไม่มีช่องว่าง** ทุกคนเท่าเทียมกันหมด **พวกเราให้บริการทุกระดับประทับใจ**

นอกจากข้าวราดแกงและกับข้าวอื่นอีกหลายสิบชนิดให้เลือก **ราคา ๑๐ บาท ถ้าตักกับข้าว ๒ อย่างก็ ๑๕ บาท กับข้าว ๓ อย่างก็ ๒๐ บาท และกับข้าวใส่ถุงไปบ้านก็ถูกลง ๑๐ บาท** รวมทั้งขนมไทยโบราณ กล้วยบวชชี ฟักทองแกงบวช ขนมต้มรสชาติดี ไม่หวานจัด นอกนั้นจะเป็นอาหารพิเศษ เช่นก๋วยเตี๋ยวบะหมี่เกี๊ยว ใครไม่กินเห็นจะไม่ได้แน่ พวกเด็กนักเรียนห่อเกี่ยวกันเป็นถาดๆ สู้คนกินได้สบาย มีมักกะโรนี ผัดไท กระเพาะเจ ขนมจีนน้ำพริก น้ำยา ฯลฯ **ราคา ๑๕ บาท** และพิเศษกว่านั้นก็ **ของทอดทั้งหลายจานละ ๒๐ บาท**

เราจำหน่ายหน้าที่เก็บเงิน ซึ่งจัดไว้ ๕ โต๊ะบริการลูกค้า เมื่อลูกค้าเลือกหยิบอาหารใส่ถาดเรียบร้อย ก็ยกมาให้พวกเราคิดเงิน บางคนกินที่นี่ และหิ้วกลับบ้านอีกหลายถุงใหญ่ บอกว่าจะฝากคนไหนคนนั้น เพราะอาหารเราขายตามนโยบายของดีราคาถูก จึงเหมาะเป็นของฝากที่มีคุณค่า ลูกค้าหลายคนเจอก็ทักทายกัน ยิ้มแย้ม เป็นภาพที่รื่นรมย์ เมื่อมองดูไปพลางก็พลอยยิ้มกับเขาไปด้วย

วันหนึ่งลูกค้ากำลังยื่นถุงที่โต๊ะจ่ายเงินทันใดนั้น เรากำลังทอนเงินพลวัน อ้าวพวกเขาเงิบเสียง และทุกคนก็ย่อขาลงยกมือไหว้ผู้ที่เดินเข้ามาอย่างสง่างาม และยิ้มละม้ายบนใบหน้า พ่อท่านของพวกเขาแน่นอน อ้อไม่ใช่สิ วันนี้พ่อท่าน ไม่ใช่ของเราเท่านั้น แต่เป็นศูนย์รวมแห่งความศรัทธาของทุกคนที่ได้รู้จักมักคุ้น หลายครั้งที่ข้างทำเนียบ ตรงสะพานชมัยมรุเชฐ์ เคยมีผู้หญิงคนหนึ่งกระหืดกระหอบมา บอกเราว่า ดูข่าวตำรวจจะมาสลาย เห็นพ่อท่านเขาน้ำตาไหล

รีบมากแล้วพ่อท่านถูกจับ และฟังอีกหลายคนจึงรับรู้ต่อนั้น มีคนเคารพรักพ่อท่านมากขึ้นเหมือนเรา พ่อท่านกำลังมีลูกเพิ่มมากขึ้นๆ เมื่อพวกเขาได้ประจักษ์ถึงความเสียสละอันยิ่งใหญ่ต่อมนุษยชาติของพ่อท่าน

เนื่องจากน้ำท่วมในหมู่บ้านราชาธานี อโศก พวกเราบางส่วนจึงย้ายมาพักที่อุทยานนับว่าแออัดพอสมควร หลายคนเริ่มเหนื่อยล้าป่วยบ้าง แต่ก็อดทนสู้กันดี บางคนเกือบไม่รู้ว่าป่วย ถ้าเขาไม่บอก เพราะยังทำงานกันขยันขันแข็ง สู้กับวันที่ฝนตกเจิ่งนองไปทั่ว และลูกค้าที่ทยอยมาไม่ขาดสาย เห็นชัดถึงพลังศรัทธาที่ขับเคลื่อนงานศาสนาเดินรุดหน้าไปอย่างมั่นคงแม้ช้า รอสักวันที่ลูกๆที่ยังไม่มา จะเข้ามาร่วมผนึกกำลังผลักดันงานศาสนาของพ่อท่านอย่างแข็งขันต่อไป

๘ ลูกบ้านราชเมืองเรือ

๑๖ ต.ค. ๕๔

สรุปข่าวการชุมนุม NEO PROTEST

เช้าของวันที่ ๑๑ ม.ค. ๒๕๕๔ ถ่ายทอดสดทาง FMTV รายการเกาะติดสถานการณ์วิกฤติชาติ **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** ได้ประกาศขอแรงประชาชนไทยให้ออกมาแสดงอหิंपิไทยของมวลประชาชนที่แท้จริง กรณี ๗ คนไทยถูกลักพาตัวที่เขตแดนไทยตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธ.ค. ๒๕๕๔ ที่บ้านหนองจาน ต.โนนหมากมุ่น อ.โคกสูง จ.สระแก้ว โดยมาสมทบกับกลุ่มพี่น้องประชาชนไทยหัวใจรักชาติ ที่ประตู ๔ ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก ซึ่งออกมาชุมนุมตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธ.ค.๒๕๕๓

๑๓ ม.ค. ๒๕๕๔ ช่วงเช้า ที่วีไทย สัมภาษณ์พ่อท่านที่สันติอโศก ก่อนเคลื่อนขบวนไปชุมนุมประท้วง สมณะ ลิกขมาตุฎฐาจิธรรม และพี่น้องประชาชนจากทุกภาคของประเทศเดินทางมาชุมนุมปักหลักปักค้างใช้พื้นที่บริเวณถนนพิษณุโลก ตั้งแต่สะพานชัยมรุเชฐจนถึงแยกมิสกวัน เรียกการชุมนุมครั้งนี้ว่า **NEO PROTEST** หรือ**ปฏิบัติ**

การประชุมประท้วงแนวใหม่

เกิดเป็นชุมชนไทยคู่ฟ้าดิน อยู่กันด้วยระบบสาธารณโภคี เปิดหน่วยงานบริการพี่น้องที่มา ร่วมชุมนุม เช่น รักษาความปลอดภัย, เวที, พยาบาล, กองอำนวยความสะดวก, FMTV, โรงครัวกองทัพธรรม, สุขภาพวิถีธรรม, ชยะวิทยา, ตัดผม, ดนตรีไทย, ห้องน้ำ-ห้องสุขา ฯลฯ

๑๘ ม.ค. ๒๕๕๔ ผู้ชุมนุมเคลื่อนขบวนธรรมยาตรา จากที่ชุมนุมไปยังสำนักราชเลขาธิการพระบรมมหาราชวัง เพื่อถวายฎีกาขอพึ่งพระบารมี ากรณัฐบาลที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ไม่ปกป้อง ๗ คนไทยที่ถูกลักพาตัว

๑๙ ม.ค. ๒๕๕๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเจรจาขอเปิดถนน ตกลงให้ย้ายเวทีเข้ามา เพื่อเปิดพื้นที่การจราจรตรงสะพานซมัยมรุเชฐ และขอเปิดเส้นทางถนน ๒ เลนกลางถนนพิษณุโลกให้รถวิ่งผ่านได้ ตั้งแต่ ๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. การจราจรจึงวิ่งผ่านกลางที่ชุมนุมประท้วง เปิดเส้นทางได้ ๓ วัน จึงขอปิดการจราจร เพราะเกรงว่าจะมีอันตรายต่อผู้ชราและเด็กที่ร่วมชุมนุมอยู่

๒๑ ม.ค. ๒๕๕๔ ศาลเขมรตัดสินให้จำคุกคนไทย ๕ คน (นายพนิช วิจิตเศรษฐ์ เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ นายตายแน่ มุ่งมาจน น.ส.นฤมล จิตรวรรธนา นายกิจพลธรรม์ ชุสนะเสรี) คนละ ๙ เดือน แต่ให้รอลงอาญา ๒ ปี จึงให้เดินทางกลับประเทศไทยได้ และปรับเงินคนละประมาณ ๑ หมื่นบาท

๒๒ ม.ค. ๒๕๕๔ คนไทยทั้ง ๕ คน เดินทางจากเขมรกลับประเทศไทย นายตายแน่ มุ่งมาจน เดินทางมาที่ชุมนุมประท้วง ขึ้นเวที Neo Protest ร่วมรายการกับพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ สมณะเดินดิน ดิกขวีโร คุณอำพา สันติเมทนีดล

๒๓ ม.ค. ๒๕๕๔ เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ และน.ส.นฤมล จิตรวรรธนา ร่วมรายการที่เวที Neo Protest กับพ่อท่าน สมณะเดินดิน ดิกขวีโร คุณอำพา สันติเมทนีดล และนายแก่นฟ้า แสนเมือง

๒๕ ม.ค. ๒๕๕๔ พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือที่เรียกว่าทัพหลวง ออกมา

ชุมนุมเรียกร้องให้รัฐบาลปฏิบัติ ๓ ข้อ คือ ๑. ยกเลิก MOU43 ๒. ลาออกจากภาคีมรตคโลก และ ๓. ผลักดันทหารและประชาชนเขมรออกจากแผ่นดินไทย โดยยึดพื้นที่ปักหลักพักค้างที่ถนนราชดำเนินนอก ตั้งแต่แยกมิกสกวันจนถึงสะพานมัฆวานรังสรรค์

๑ ก.พ. ๒๕๕๔ ศาลกัมพูชาตัดสินพิพากษาในความผิดฐานบุกรุกล้ำชายแดนเข้าไปในเขตทหาร และจารกรรมข้อมูลทางทหาร โดยศาลสั่งจำคุก **นายวีระสมความคิด** ๘ ปี และปรับ ๑.๘ ล้านเรียล (ประมาณ ๑๗,๐๐๐ กว่าบาท) และ **น.ส.ราตรีพิพัฒนาไพบูรณ์** จำคุก ๖ ปี และปรับ ๑.๒ ล้านเรียล (ประมาณ ๑๒,๐๐๐ บาท)

๒ ก.พ. ๒๕๕๔ เครือข่ายประชาชนไทยหัวใจรักชาติเคลื่อนขบวนไปที่กระทรวงต่างประเทศ

๔-๖ ก.พ. ๒๕๕๔ เกิดการปะทะที่ภูมูเขือ ตามแนวชายแดนไทย-เขมร อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ พื้นที่พันธมิตรได้นำสิ่งของไปให้กับทหารและประชาชน โดยขบวนรถไฟได้นำสิ่งของไปมอบให้ที่ จ.ศรีสะเกษ ในวันที่ ๑๑ ก.พ. ที่จ.ศรีสะเกษ ญาติธรรมชาวกองทัพธรรม ร่วมกันทำอาหารที่ร้านน้ำฟ้า ในตลาดกันทรลักษ์ ไปให้ทหารหาญที่ป้องกันการรุกรานของกัมพูชา (๖-๑๑ ก.พ.)

๕ ก.พ. ๒๕๕๔ พันมิตรร่วมใจกันมาชุมนุมกันอย่างล้นหลาม มีมติให้ยกระดับการชุมนุมกดดันให้นายกฯอภิสิทธิ์ และคณะรัฐมนตรีลาออก ทั้งคณะ เพิ่มจากข้อเรียกร้องเดิม ๓ ข้อ เพราะรัฐบาลไม่ทำหน้าที่ปกป้องรักษาอธิปไตยของชาติ และยังมีกรณีอื้ออวมืดบงกชอย่างรุนแรง ไม่ต่างจากยุคทศวรรษการเมือง

๘ ก.พ. ๒๕๕๔ ตำรวจมาเจรจาขอถนน ๒ เลน แต่ไม่สำเร็จ

๙ ก.พ. ๒๕๕๔ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี มีมติประกาศใช้ พ.ร.บ. ความมั่นคงในราชอาณาจักร หมวด ๒ มาบังคับใช้ในเขตพื้นที่ทั้งหมด ๗ เขต ประกอบด้วย เขตดุสิต ป้อมปราบฯ ปทุมวัน วังทองหลาง วัฒนา ราชเทวี และพระนคร ตั้งแต่วันที่ ๙-๒๓ ก.พ. ๕๔ โดยมีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย (คอ.รส.)

๑๑ ก.พ. ๒๕๕๔ พี่น้องพันธมิตรฯ ออกมาชุมนุมพร้อมเคลื่อนขบวนไปปฏิญาณตนเพื่อแสดงความจงรักภักดีต่อชาติที่ลานพระบรมรูปทรงม้า

พันธมิตร ประชาชน และกองทัพธรรม ร่วมกันบริจาคของไปช่วยทหารและคนไทยที่ได้รับความเดือดร้อนที่ชายแดนไทย-เขมร

๑๓-๑๙ ก.พ. ๒๕๕๔ เป็นกาละที่ กำหนดไว้จะต้องจัดงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๕ ที่ศาลิโอศก จ.นครสวรรค์ แต่ภารกิจ กู้ชาติยังดำเนินอยู่ จึงต้องจัดงาน **พุทธาภิเษก** ในที่ชุมนุมนี้ ซึ่งน่าจะเป็นการจัดงานครั้งแรกและอาจจะเป็นครั้งเดียวที่ได้มาจัดกันบนถนนพิษณุโลก นับเป็นงานทั้งเข้มและขลัง ท่ามกลางผัสสะมากมาย ทั้งตำรวจจะมาสลายการชุมนุม ทั้งชาวบ้านที่เดินผ่านไปมา แต่พวกเราก็สามารถรับประทานอาหารวันละ ๑ มื้อ ถือศีล ๘ ทำให้สงบท่ามกลางความวุ่นวาย เป็นก้อนน้ำแข็งท่ามกลางเตาหลอมเหล็กได้อย่างสบาย

๑๖ ก.พ. ๒๕๕๔ ครม. มีมติให้ประกาศใช้ พ.ร.บ. ความมั่นคงฯ

คอ.รส. ออกหมายเรียกแกนนำ ๑๐ ท่าน เช่น **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ พลตรีจำลอง คุณสนธิ** ฯลฯ ให้ไปรับทราบข้อกล่าวหา ฝ่าฝืน พ.ร.บ. ความมั่นคงฯ

เครือข่ายประชาชนไทยหัวใจรักชาติ ยื่นฟ้องศาลปกครองไต่สวนฉุกเฉิน เพิกถอน พ.ร.บ. ความมั่นคง

เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลนำกำลังเข้าตรวจค้นอาวุธและสิ่งผิดกฎหมายในสถานที่ชุมนุม เริ่มจากสะพานข้ามยมธุระฐู ถนนพิษณุโลกไปจนถึงถนนราชดำเนิน เชิงสะพานมัฆวานรังสรรค์ พบเพียงมีดสั้น ๑ เล่ม สำหรับตัดต้นไม้เท่านั้น นอกจากนี้โทรศัพท์มือถือของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาตรวจ

คั้นได้หล่นหายระหว่างการตรวจค้น ญาติธรรมเก็บ
ได้ ส่งคืนให้ในวันเดียวกันนั้น

๒๒ ก.พ. ๒๕๕๔ พ่อท่านพร้อม
แกนนำพันธมิตรฯ รายงานตัวรับทราบข้อกล่าวหา
ว่าร่วมกันฝ่าฝืนประกาศและข้อกำหนด ห้ามบุคคล
เข้าหรือต้องออกจากบริเวณหรือสถานที่ที่กำหนดตาม
พ.ร.บ.การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
พ.ศ.๒๕๕๑ ที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล

**๒๓ ก.พ. ๒๕๕๔ สมาคมนักข่าวต่าง
ประเทศ(FCCT)** นิมนต์พ่อท่านไปให้สัมภาษณ์ที่
สมาคม

๒๘ ก.พ. ๒๕๕๔ เข้าตรู่เจ้าหน้าที่
ตำรวจปราบจลาจลเข้าสลายผู้ชุมนุมพันธมิตรออก
จากถนนหน้ากระทรวงศึกษาธิการ เปิดถนน ๒ เส้น
ให้รถยนต์วิ่งผ่าน แต่พอช่วงบ่ายชาวพันธมิตรที่ได้
รับทราบข่าวจึงมาชุมนุมกันมากมาย เต็มถนนทุก
เลนเหมือนเดิม

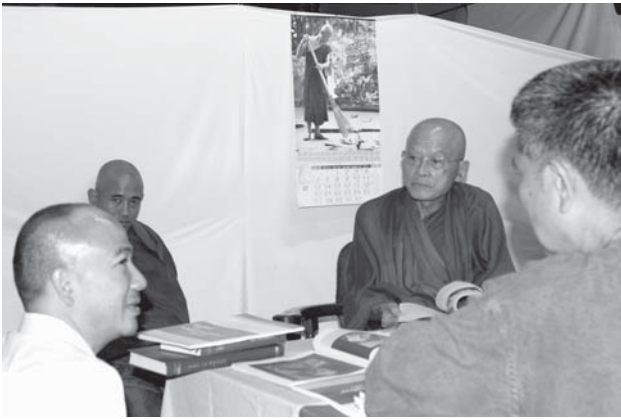
๓ มี.ค. ๒๕๕๔ นักข่าว Spring News
สัมภาษณ์พ่อท่าน

๗ มี.ค. ๒๕๕๔ ขณะกำลังทำวัตรเช้า
กองกำลังตำรวจหลายร้อยนายกดดัน บุกรื้อเต็นท์
ไล่หรือล้อมของบรรดาผู้ชุมนุมเมื่อย่ำรุ่งตอนตี ๔ ที่
แพร่ภาพไปทั่วโลก ก่อให้เกิดคำครหา
และทำให้ภาพพจน์ของตำรวจในฐานะผู้รับใช้
ประชาชนเสียหายมีใช้น้อย การประจันหน้ากับกลุ่ม
ผู้ชุมนุมญาติธรรมที่เป็นสตรีเสียเป็นส่วนใหญ่ ยืน
เผชิญหน้ากับตำรวจเรียงเป็นหน้ากระดานด้วยท่วง
ทำนองสงบเย็นในคืนใกล้วันสตรีสากล ทำเอา
บรรดาตำรวจทั้งหลายเห็นท่าไม่ดีจึงต้องล่าถอยกลับไป
แม้ตำรวจปฏิบัติการยึดล้อมไม่สำเร็จ แต่
เจตนาธรรมณ์ยังมุ่งมั่นในการชิงล้อมเพื่อหวังสลาย
การชุมนุมตามคำสั่งของรัฐบาลยังคงอยู่ไม่สิ้นสูญ
จ้องหาโอกาสจังหวะเหมาะในการบุกชิงล้อมเป็นระยะ
(บางส่วนจาก น.ส.พ.ไทยโพสต์)

๙ มี.ค. ๒๕๕๔ ส.ส.พนิช วิจิตเศรษฐ์
มาพบพ่อท่านที่ชุมนุม

ตำรวจเอาแท่นปูนกันแนวทางเดิน
สะพานชั้มยมรุเชฐ

๑๐ มี.ค. ๒๕๕๔ พลตำรวจตรีวิชัย

สังข์ประไพ นำหนังสือแจ้งให้ผู้ชุมนุมออกจากพื้นที่ เพื่อใช้พื้นที่ในงานกาชาดระหว่างวันที่ ๓๐ มี.ค.- ๓ เม.ย. ๒๕๕๔

๑๔ มี.ค. ๒๕๕๔ ตอนตี ๔ ตำรวจหลายพันนายบุกเข้าพื้นที่ นำรถเครนขนาดใหญ่เข้ามาเพื่อหวังรื้อทุบทำลายล้างอีกครั้งหนึ่ง แต่ก็ล้มเหลวอีกเมื่อเจอกับบรรดาสมณะและญาติธรรมของกองทัพธรรม นำโดย**สมณะโพธิรักษ์**นั่งสวดมนต์เป็นระเบียบ เสียงสวดมนต์อยู่ในอาการสงบสันติภาพมิได้มีอาการต่อสู้ขัดขืนแต่อย่างไร อีกทั้งการแพร่ภาพสดๆ ของโทรทัศน์และการถ่ายทอดทางวิทยุตลอดทั้งคืน ทำให้ประชาชนทุกวัยทุกเพศโดยเฉพาะผู้หญิงได้ออกมาหนุนช่วย และบรรดาไทยมุงที่ติดตามเหตุการณ์ก็ออกมาเต็มถนนเช่นกัน โชคดีที่ตำรวจยังได้สติไม่ฝืนลุยเข้าไป การถอยกลับคราวนี้เป็นไปแบบชั่วคราว เพื่อรอคำสั่งในการสลายการชุมนุมใหม่อีกครั้ง เพราะเมื่อ ๒ คืนก่อนก็ออกมาไหลๆ ฝลุนๆ กันอีก

๑๕ มี.ค. ๒๕๕๔ พิธีรับกลดของนักเรียนสัทธิสมาธิฯ ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จาก ๘ โรงเรียนสัทธิสมาธิฯ ของชาวอโศก จำนวน ๒๘ คน เข้ารับกลดจากพ่อท่านฯ ท่ามกลางสายฝนที่ตกลงมา รุ่นนี้ได้ชื่อว่ารุ่น NEO PROTEST มี **นายแผ่นดำ อัมพูช** เป็นประธานรุ่น

ติดตั้งหลังคาโครงเหล็กขนาดใหญ่ครอบหน้าเวที Neo Protest

การชุมนุมครั้งนี้มีภาวะอากาศที่แปรปรวนซึ่งทั้งอากาศร้อนด้วยแดดแผดเผาระอุไปทั่วฝนตกแบบชุ่มฉ่ำเปียกนองกันแทบจะนอนไม่ได้และในวันนี้อากาศแปรปรวนกลายเป็นหนาวเย็นในหน้าร้อนถึง ๑๗ องศา ทางกองทัพธรรมและชาวพันธมิตรต้องจัดหาทั้งเสื้อกันหนาว ผ้าห่ม และเสื้อกันฝนมาให้แก่ผู้มาชุมนุม

๑ เม.ย. ๒๕๕๔ พลตรีจำลอง ศรีเมือง แถลงข่าว มีมติที่ประชุมแกนนำพันธมิตร รณรงค์ให้มีการโหวตโนหากมีการเลือกตั้งเกิดขึ้น เพื่อปฏิรูปการเมืองครั้งใหญ่ โดยเสนอให้มีการเว้นวรรคไม่มีการเลือกตั้งสัก ๔-๕ ปี

๓-๔ เม.ย. ๒๕๕๔ การชุมนุมก็ยัง

ดำเนินอยู่ แต่งงานอบรมธรรมะประจำปีที่กำหนดไว้ ก็ถึงวาระแล้ว จึงต้องย้ายที่จัดงาน**ปลูกเสกพระแก้วของพุทธ ครั้งที่ ๓๕** จากที่พุทธสถานคีระชอโคก มาที่การประชุมหม่ม ชุมชนไทยคู่ฟ้าดินกลางเมืองกรุงเทพฯ จุดยุทธศาสตร์สำคัญ ช้างทำเนียบรัฐบาล ถือศีล ๘ กินมือเดียว อบรมธรรมะกันทั้งวันท่ามกลางความรื่นเริงของแสงแดดและความวุ่นวายของผู้คนที่เดินผ่านไปมาเพื่อไปงานกาชาดที่สวนอัมพร

๖ เม.ย. ๒๕๕๔ เวทีพันธมิตรนิมนต์**สมณะเดินดิน ดิถีวีโร** และ**สมณะบินบน ถิรจิตโต** เทศน์ในรายการประเด็นข่าวประเด็นธรรม โดยมีพิธีกรคือ **คุณกิตติชัย ไพโรจน์ไชยกุล(โก้)** และได้รับนิมนต์ให้ออกรายการเกือบทุกวัน ยกเว้นบางวัน **หมอเขียว ใจเพชร** เข้าร่วมรายการ

เนื่องในวันจักรี กองทัพอธรรมไปวางพวงมาลาสักการะพระบรมรูปรัชกาลที่ ๑ เชิงสะพานพุทธฯ

๑๓ เม.ย. ๒๕๕๔ เวทีพันธมิตรจัดงานฉลองเทศกาลสงกรานต์ นิมนต์พ่อท่าน**สมณะโพธิรักษ์**ไปเทศน์ช่วงสาย ตอนบ่ายมีการประกวดเทพีสงกรานต์ โดยผู้เข้าประกวดจะต้องมีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป ผู้ได้ตำแหน่งเทพีสงกรานต์ คือ **น.ส.ตะวันธรรม ขำทิพย์พาทิ** ชาวกองทัพธรรม ซึ่งมีอุดมการณ์ในการร่วมประທံง คือ **จะขอร่วมเก็บขยะทุกครั้งถ้ามีการชุมนุม**

๑๗ เม.ย. ๒๕๕๔ เปิดโรงเรียนล้มหมาอชีวะไทยคู่ฟ้าดิน สอนวิชาชีพฟรีแก่ผู้สนใจทุกวันเสาร์-อาทิตย์ เปิดสอนวิชาทำปุ๋ย นำยาอเนกประสงค์ แชมพู สบู่เหลว ฯลฯ นอกจากนั้นยังมีอีกหลายๆวิชา ที่สอนกันมาก่อนหน้านี้แล้ว เช่น สานตระกร้า ทำไม้กวาด ทำอาหาร ตอกเส้น ผู้ร่วมชุมนุมให้ความสนใจมาเรียนกันคับคั่ง

๒๒ เม.ย. ๒๕๕๔ กองทัพอธรรมปักหลักชุมนุมครบ ๑๐๐ วัน

๓๐ เม.ย. ๒๕๕๔ เขมรยิงไทย

๗ พ.ค. ๒๕๕๔ พ่อท่านประชุมร่วมกับแกนนำพันธมิตรที่เต็นท์สมณะมีมติให้ปักหลักชุมนุมต่อจนกว่าจะรู้ผลการประชุมเรื่องเขาพระวิหาร

เป็นมรดกโลก

๑๔ พ.ค. ๒๕๕๔ พ่อท่านไปร่วมงานเสวนาปัญหาบ้านเมือง เรื่อง ไทย-เขมร กรณีศาลโลก ที่หอประชุมเล็กมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๑๕-๑๗ พ.ค. ๒๕๕๔ ในโอกาสวันวิสาขบูชา(๑๗ พ.ค.) และครบรอบ ๓๐ ปี ที่ชาวโคกเคยร่วมจัดงานวันวิสาขะ'๒๔ ที่สวนลุมพินี และเป็นวาระที่จะฉลองปัญญาสมโภชด้วย จึงเป็นโอกาสที่ได้จัด **งานฉลอง ๓๐ ปี วิสาขปุณณิ ปัญญาสมโภช** ที่ข้างสถานที่สำคัญของรัฐบาล พ่อท่านกำหนดให้เป็นงานถือศีล ๑๐ เพิ่มความเข้มข้นจากงานพุทธานุ ปลุกลเสกฯ ฝึกไม่ใช้เงินทอง ซึ่งในงานนี้มีพันธมิตรหลายคน มาฝึกถือศีล ๑๐ ด้วย

๑๘ พ.ค. ๒๕๕๔ เวลา ๕.๐๐ น. ประชุมใหญ่พรรคเพื่อฟ้าดิน ตั้งแต่ก่อตั้งพรรคมา ๘ ปี พรรคไม่เคยส่งผู้สมัคร ส.ส. เลย แต่ทำงานมวลชนมาตลอด ในปีนี้ถ้ายังไม่ส่งผู้สมัครส.ส.ลงเลือกตั้ง กกต.อาจยุบพรรคได้ จึงมีการประชุมเพื่อเลือกผู้สมัครลงเลือกตั้ง ผลการลงมติได้ นายแก่นฟ้า แสนเมืองสมัคร ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ ๑ คน

๑๙ พ.ค. ๒๕๕๔ พรรคเพื่อฟ้าดิน สมัคร ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อ ๑ คนคือ **นายแก่นฟ้า แสนเมือง** ที่สนามกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง **น.ส.ขวัญดิน สิงห์คำ** หัวหน้าพรรคเป็นผู้จับสลากได้หมายเลข ๑๘ พลตรีจำลอง ศรีเมือง พันธมิตรฯไปร่วมให้กำลังใจและรณรงค์ Vote No

๒๓ พ.ค. ๒๕๕๔ ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน เนื่องจากการติดป้ายหาเสียงรณรงค์ให้ Vote No มีปัญหาว่าไม่ได้สังกัดพรรคใด จึงถูกเก็บป้ายได้ พันธมิตรจึงขอให้พรรคเพื่อฟ้าดินช่วยลงสมัครส.ส.แบบแบ่งเขต เพื่อที่จะได้ใช้ชื่อพรรคติดป้ายหาเสียงได้ถูกต้องตามที่ กกต.กำหนด พรรคเพื่อฟ้าดินจึงต้องช่วยกันลงสมัคร ส.ส.ให้ได้มากที่สุด จึงมีการคัดเลือกญาติธรรมให้ลงสมัคร ส.ส. ได้ ๑๕๗ คนทั่วประเทศ และกองทัพธรรมเป็นกำลังสำคัญในการจัดการติดป้ายโฆษณาณรงค์ Vote No และจัดส่งไปให้ทั่วประเทศ

“บางส่วนของผู้สมัครส.ส.เขตพรรคเพื่อฟ้าดิน”

๒๕ พ.ค. ๒๕๕๔ ครบรอบ ๓ ปี ของการประชุม ๑๙๓ วัน จึงมีการจัดงานฉลองรำลึกถึงที่เวทีพันธมิตร

๓๐ พ.ค. ๒๕๕๔ ประชุมผู้สมัคร สต.น. (สอบตกแน่นอน) ของพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่สถาบันบุญนิยมชั้น ๕ โดยพ่อท่านกำหนดนโยบายให้ทุกคนไปช่วยกัน รณรงค์ให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิให้มากที่สุด เพื่อแสดงความเห็นตามระบอบประชาธิปไตยอย่างนอนหลับสบาย สันติสุขให้กาช่อง “ไม่ประสงค์ลงคะแนน” เนื่องจากเห็นว่า การเลือกตั้งครั้งนี้ไม่เป็นไปตามครรลองระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

๓๑ พ.ค. ๒๕๕๔ กลางดึกมีคนร้ายขี่รถจักรยานยนต์มา ขว้างระเบิดใส่บริเวณสะพานมัฆวานรังสรรค์ ใกล้เวทีพันธมิตร ทำให้ นายหนูปั้น ภูทองเงิน อายุ ๕๖ ปี คนขายไอศกรีม และนายไพฑูรย์ วิเศษศรี อายุ ๕๗ ปี ได้รับบาดเจ็บสาหัส เบื้องต้นกระเด็นระเบิดที่พบไม่ใช่ระเบิดสังหารเป็นระเบิดแสวงเครื่อง ไม่มีสะเก็ดระเบิด มีแต่ควันและไฟไหม้ เป็นการสร้างสถานการณ์

๖-๑๐ มิ.ย. ๒๕๕๔ จัดงานอโศกราชอีกครั้งที่ ๓๐ โดยรวมงานโฮมไต้หวัน บัณฑิตศิษย์เก่าบุษารธรรมครบรอบวันตั้งพรรคเพื่อฟ้าดิน งานบูชาพระบรมสารีริกธาตุ และอโศกราช

เมื่อญาติธรรมและศิษย์เก่าสัมมาสิกขามารวมตัวกันในงาน จึงมีการช่วยกันไปติดป้าย Vote No กันในตอนดึก ส่วนกลุ่มญาติธรรมที่อยู่จังหวัดต่างๆที่มีผู้สมัคร ส.ส. ก็ได้ขนแผ่นป้ายกลับไปติดที่จังหวัดตัวเองในตอนเดินทางกลับ

๑๐ มิ.ย. ๒๕๕๔ รณรงค์โหวตโนที่สี่ลมนจตุจักร ส่วนลุ่มพินี่

๑๑ มิ.ย. ๒๕๕๔ รณรงค์โหวตโนที่สวนจตุจักร

๑๒ มิ.ย. ๒๕๕๔ รณรงค์โหวตโนที่สยาม

๑๖ มิ.ย. ๒๕๕๔ รณรงค์โหวตโนที่เยาวราช

ที่เวที Neo Protest มีพิธีไหว้ครูของสัมมาสิกขาลัษวีงชีวิต และ ร.ร.สัมมาสิกขาลันตือโศก

๒๔ มิ.ย. ๒๕๕๔ รณรงค์โหวตโนที่สยาม

เข็ยทราย

อุบลราชธานี

มุกดาหาร

จันทบุรี

พิษณุวั

ชลบุรี

๑ ก.ค. ๒๕๕๔ แกนนำพันธมิตรประกาศ ยุติการชุมนุมรวมพลังปกป้องแผ่นดิน หลังประสบ ผลสำเร็จรัฐบาลถอนตัวจากภาคีมรดกโลกช่วย ไทยปกป้องศักดิ์ศรีอธิปไตยของไทย การชุมนุม ของพันธมิตรรวม ๑๕๘ วัน ของกองทัพธรรมรวม ๑๗๐ วัน จะขอใช้เวลาในการเก็บข้าวของและรื้อ ถอนอุปกรณ์การชุมนุมประมาณ ๕ วัน

การชุมนุมครั้งนี้ มีการประสานสัมพันธ์ ๓ เครือข่าย คือ ช่อง ๑๓ สยามโก, FMTV และ ASTV วิทยากร-พิธีกรของ ๑๓ สยามโก และ ASTV ได้พลัดเปลี่ยนหมุนเวียนมาขึ้นเวทีของ FMTV และสมณะชาวโคกได้ขึ้นบรรยายธรรมในรายการ ประเด็นข่าวประเด็นธรรมบนเวทีพันธมิตร และ ญาติธรรมได้ร่วมขึ้นเวทีในรายการต่างๆด้วยเช่นกัน การชุมนุมครั้งนี้อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์ ที่สำคัญ “ยาวให้เป็น ยืนเรื่อยไป ไขความจริง ออกมากันให้มากๆหมดๆ” ซึ่งการชุมนุมอย่างสงบ เรียบร้อยสวยงามครั้งนี้ พ่อก่านตัดเกรดให้ระดับ เกียรตินิยมเลยทีเดียว

✿ ทองแก้ว นามบุญนิม

บันทึกประชาสมณะ (เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔) “ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป ไขความจริงออกมาให้มากที่สุดๆ”

รายงานประชาสมณะเดือนนี้ยังอยู่ในช่วง Neo-Protest จะชุมนุมอีกยาวนานแค่ไหนนั้นยังมีอาจทราบได้ แต่ยิ่งชุมนุมไป ก็ยิ่งเกิดสังจธรรม ตามหลักการที่พ่อท่านได้ให้ไว้ว่า

“ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป ไขความจริงออกมาให้มากที่สุดๆ”

สถานการณ์การสู้รบกันระหว่างทหารไทยกับทหารเขมร ใครเป็นต้นเหตุ มีการกล่าวหาว่า พวกเราเป็นผู้คลั่งสงคราม เป็นพวกคลั่งชาติ รัฐบาลประกาศพรบ.ความมั่นคง กล่าวหาว่า พวกเรามาทำลายความมั่นคงของรัฐจริงหรือไม่? โปรดติดตามคำตอบได้จากบทบาทการทำงานของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ได้ ณ บัดนี้

ไทยปะทะเขมร ๔ กุมภาพันธ์

๑๘.๔๘ น. ที่สุรินทร์ทหารกัมพูชานับ ๑๐๐ นาย พร้อมอาวุธหนักได้ประชิดปราสาทตาควาย-ปราสาทตาเมือนธมแล้ว ส่วนหมู่บ้านที่โดนกระสุนปืนใหญ่จนถูกไฟไหม้จนได้รับความเสียหาย คือบ้านโนนเจริญ มีบ้านถูกไหม้ไป ๑๐ หลังคา (มีชาวบ้านตาย ๑ ราย), อาคาร ร.ร.ภูมิสรอลไหม้ ๑ หลัง และอบต.เสาชงชัย หลังคาเสียหาย

๑๘.๓๖ น. แม่ทัพภาค ๒ สั่งให้หยุดยิงตอบโต้กัมพูชา มีทหารบาดเจ็บ ๒ นาย ถูก

สะเก็ตรระเบิด แต่อาการปลอดภัย ขณะที่นายก อบต.เสาชงชัย บอกทหาร ๒ ฝ่ายกำลังคุยกันอยู่ เบื้องต้นเสียงปืนสงบแล้ว ๑๐ นาที

๑๘.๒๐ น. รายงานข่าวแจ้งว่าเหตุ ประเทศไทย-เขมร มีชาวบ้านตาย ๑ ราย เพราะ ระเบิดลงบ้านทำให้ไฟไหม้ ขณะที่ CTN รายงานว่ามีคนล้มพญาเสียชีวิตแล้ว ๒ คน ทหารไทยโดนเขมรจับ ๔ นาย

๑๘.๑๐ น. : ที่โรงพยาบาลกันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ แจ้งมีทหารไทยที่ประจำการที่ผามอ อีแดงบาดเจ็บจากสะเก็ตรระเบิดแต่ยังรู้สึกตัวดี

๑๘.๐๐ น. : ลีอ เขมร ย้ายไทย ยิง รถถังได้ ๒ คัน จับทหาร ๕ นาย

(จากข่าว Mithai. Com ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔)

จากสถานการณ์การปะทะกันระหว่างทหาร ไทยกับทหารเขมรเมื่อวันศุกร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ พ่อท่านได้พูดถึงประเทศเขมรไว้ว่า

“สังคมเดือดร้อน แม้แต่เพื่อนบ้านก็ เบียดเบียนกัน รังแก แก่งแย่ง ถ้าเขาทำดี เราก็ แบ่งให้อยู่ แบ่งให้ทำอะไรต่ออะไรได้ แต่ที่นี้เขาทำ เลวทำร้ายแรงขึ้น ออกชื่อได้เลย เจ้าขุนเซน เขาไม่เข้าใจ เขาซีโลกไปอย่างนั้นแหละ เขาทำ เขาก็ยิ่งจะไม่ได้ แต่ถ้าเพื่อเขาไม่ทำอย่างนี้ ถ้า เป็นคนน้อยคนเล็ก แบ่งให้ใช้น้อย แบ่งขอ หน่อยอะไรอย่างนี้ ก็ไม่มีปัญหาอะไร อนุโลม ปฏิโลมได้

อย่างทุกวันนี้ว่ากันจริงๆโดยลัจจะ คน เขมรเขามาหากินในไทยวันหนึ่งๆเป็นแสนๆคน เย็นก็กลับไป หลายคนไม่กลับ ค้างอยู่ในไทยเยอะ เราก็อนุโลมปฏิโลมเขาแล้ว แม้แต่ชายแดน

เขาบุกรุกมา เราก็อนุโลมไปอาศัยอยู่ ถ้า เขาไม่คิดโลภมากอย่างนั้นะ มาหาเหตุ เอาเรื่อง ของพระวิหารมาเป็นหลัก เสร็จแล้วจะกิน ๔๖

แล้วจะกินที่อีกล้านแปด จะกินอีกเป็นแถวไป อีก ซีโลกนะ

ถ้าเขาไม่เกิดตะกละตะกลามอย่างนี้ ก็จะ อยู่อย่างนี้ไปได้เรื่อยๆ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันไป คนที่เป็นปู้ชุนที่อยู่ชายแดน บางทีก็แต่งงานกัน เป็นเขมรเป็นไทยครึ่งๆอยู่กันอย่างนี้ พี่ๆน้องๆ อะไรกัน เหมือนกับคนทั่วไป เกื้อกูลกัน อาศัยกัน อยู่อาศัยกันกินไม่ต้องยึดมั่นถือมั่นว่านี่ที่ดินของกู มั่นกิ่งง่าย

แต่ขุนเซนสร้างบาปมากไป แก่ตะกละ มากไป แก่ไปมองเห็น แก่จะได้อะไรๆไปอีก

ไอ้โฮ!มีคนไปเปิดทางว่าจะได้สมบัติไปอีก ๕ ล้านล้าน ที่เป็นทรัพย์ใต้ดิน ที่จะไปเอา

ฟอสซิลของเขามาใช้หมดเนี่ย ซึ่งมันหลง หลอก ถูกพวกนี้หลอก มันก็เลยอำมหิต โหดร้าย ทำอะไรเกินเรื่องเกินราว เดียวก็แพ้กัยตัว คอยดู! ตอนนี้อยิ่งใหญ่แล้ว เดียวก็แพ้กัยตัว

นี่เป็นเรื่องของการเกิดจริงเป็นจริงที่ อาตมานำมาประกอบในการบรรยายอธิบายธรรมะ ให้ฟัง นี่เป็นสิ่งที่เกิดจริง ซีโลกหลงหน้ามิดตามัว อะไรต่างๆนานา ทำกรรมกิริยาหยาบคาย บาป อะไร เขาไม่รู้บาปบุญคุณ คนที่ไปหลงร่วม ร่วม รายได้ ร่วมผลประโยชน์ ร่วมอะไรต่ออะไร คนไทยนี่แหละ อาตมาขอเตือน ที่ไปมีตำแหน่ง มีอำนาจ มีฐาน ร่วมไปทำทุจริต ทำสิ่งที่เป็น

อบายมุข ทำสิ่งที่เป็นอะไรเนี่ย! เลิกเถอะ! เลิกเถอะ! อย่าเลย! มันไม่ใช่ความเจริญ มันอบาย!

อาตมาขอเน้นเรื่องอบายเนี่ย! มาฝึกหัดบ้าง เลิกทางวัตถุนั้น และมาหัดอ่านจิต และคุณจะได้ผลทางจิต จะละอบายได้ จะเป็นคนเจริญ เป็นโสดาฯ สกิทาฯ อนาคาฯ ขึ้นไปจริงๆ

ทำให้ตนเองเจริญ สังคมบ้านเมืองก็เจริญ ถ้าไม่เช่นนั้น อบายแค่นี้ยังไม่รู้เรื่อง เป็นคนมีตำแหน่งหน้าที่ยศชั้นสูงๆ ก็ไปหลงรวยในอบายมุข หลงรวยในการพนัน หลงรวยในการค้าสิ่งเสพติด หลงรวยในการค้าของเถื่อน หลงรวยในการที่จะต้องได้เปอร์เซ็นต์ ได้สินบน ซึ่งมันเป็นเรื่องรู้อยู่ เขาก็รู้อยู่ว่าเป็นเรื่องผิด แต่กิเลสแรงอดไม่ได้

อาตมาว่ามาลดละเถิด ชีวิตมีตำแหน่งหน้าที่สูงประมาณขนาดนั้น มันพออยู่พอกินพอใช้

เหลือแต่ว่า มาหัดลดละขัดเถลาเถอะ มาเรียนรู้สังขารว่าอบาย ในโลกที่ต่ำๆ คุณมีตำแหน่งสูงๆ ได้อำนาจ ได้สัมปทาน เขาส่งสวยได้เปอร์เซ็นต์ ได้เป็นผล จากสิ่งที่เป็นอบายมุข จากสิ่งเสพติด จากสิ่งเถื่อน จากสิ่งผิดกฎหมาย จากสิ่งทีอะไรก็แล้วแต่อยู่ในแถบชายแดนที่เกิดเหตุอยู่ขณะนี้ มหาศาลเยอะเยอะ อาตมาว่า

สำนึกเถอะ ได้สติตื่นเถอะ อย่าไปหลงจมอยู่กับเรื่องเลวร้ายนรกร้ายสิ่งเหล่านั้นเลย ตัดใจ ช่มเถอะ ใช้แต่เงินเดือน ใช้แต่รายได้อันสุจริตนี้ และก็มาลดตัวเองให้พอ มักน้อยบ้าง มากแล้วเดือนหนึ่งๆที่ได้ทั้งเงินเดือน เงินเบี้ยเลี้ยง เงินอะไรที่ได้ทุกวันนี้อย่าไปทำเลยอันไหนที่เป็นทุจริตอะไรที่มันเป็นอบาย

อาตมา... ถ้าเชื่อว่าพูดไปนี้ ท่านผู้รู้ ท่านผู้ที่อยู่ในฐานะที่มีโอกาส ได้เบี้ย ได้บาท ได้อะไรต่าง ๆ นานา ได้รายได้ ได้สิ่งที่มันทุจริตพวกนี้ ข้ามพ้นอันนี้ได้ละ เป็นบุญของสังคม เป็นบุญของประเทศ เป็นความเจริญของมนุษยชาติ โดยเฉพาะตัวคุณเอง สังคมมนุษย์ สังคมประเทศก็เจริญด้วย”

(ทำวัตรเช้า ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ บ้างทำเนียบฯ)

ประมาททำไม?

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า

“ชนเหล่าใด ทอดทิ้งกิจที่ควรทำเสีย ไปทำกิจที่ไม่ควรทำ อาสวะทั้งหลายย่อมเจริญแก่ชนเหล่านั้น ผู้เป็นเจ้ามานะ ประมาทแล้ว”

ในเมื่อยังมีลูกๆ บางคนบางส่วนมีความประมาทในการปฏิบัติธรรมอยู่ พ่อท่านจึงต้องกล่าวตึงเตือนด้วยความเมตตาว่า

“ตั้งใจเรียน ตั้งใจพากเพียรปฏิบัติ อย่าไปนึกว่า อาตมาจะอยู่ ๑๕๐ ปี คำว่าอีกนาน คุณอาจจะตายวันพรุ่งนี้ก็ได้ คุณอาจจะตายเดือนหน้าก็ได้

จริง! อาตมาอยู่นานได้จริง แต่คุณตายก่อนอาตมานะ แล้วคุณประมาทได้หรือ? ถ้ามจริง ๆ เถอะ ไม่อยากได้อรหันต์ไว้หรือ?

เฮ้! อยากได้ ประมาททำไม? ผัดผ่อน
ทำไม? ขวนขวายเข้า ปากเพียร ปรียติ ปฏิบัติ
ปฏิเวธ ทำให้มันได้จริงๆ ใส่ใจต้องพยายาม
พิจารณา พยายามสังวรระวัง พยายามปฏิบัติ
สติปัฏฐาน ๔ สัมมัปปธาน ๔ เข้าไปจริงๆ อิทธิบาท
ให้มากๆ สังวร แต่อย่าให้มันเคร่งเครียด
จนกระทั่งมันมากไป ก็เอาตามลำดับ ซึ่งเอาตาม
ก็คิดว่า พวกเราเข้าใจแล้ว ปากเพียรปฏิบัติ

ทุกวันนี้มีแล้ว แต่พวกเรายังไม่เกิดปัญญา
ญาณ ที่จะรู้ละเอียดนัก เพราะไม่ค่อยได้พิจารณา
และไม่ปฏิบัติอย่างเอาจริงเอาจัง คือมันมีสิ่งที่
ประกอบทั้งนอกและใน โลกมันหยาบมาก
พอเราได้ดีแล้ว เรารู้สึกว่า มันสิ่งวิเศษที่เราได้
แล้ว เราก็เลย เอ้อ! ก็คนอื่นตั้งเยอะ เขายังไม่ได้
เลย เราได้ก็ดีแล้ว นี่มันหลอกเราให้ประมาท หรือ
เราอยู่ได้ขนาดนี้ ก็พอไปพอมานะนี้ แล้วก็ไป
ชูเอี้ยกับกิเลส ไม่เป็นไรนะ เราค่อยๆไป เพื่อน
ยังไม่ไปอีกตั้งเยอะ พ่อท่านจะอยู่อีกตั้ง ๑๕๐ ปี

อะไรก็แล้วแต่พวกนี้ อย่าประมาท
อย่าไปคิดอย่างนั้น เอาตามอกแล้วว่า คุณจะ
ตายวันพรุ่งนี้ มะรินนี้ก็ได้ มันเที่ยงแท้ที่ไหนเล่า
เอาตามอยู่นานได้จริง แต่คุณเองคุณนึกว่าคุณจะ
อยู่นานเหมือนเอาตามหรือ? หรือถามไปแล้ว ไม่
อยากได้อรหันต์เร็วๆหรือ? ก็อยากได้ เฮ้!

อยากได้ อยู่ดีๆ วิ่งมาชนเอาหรือ?
อรหันต์วิ่งมาชน ก็เลยได้อย่างนั้นหรือ? หรือไป
ซื้อตามร้านขายยา ไปซื้อเอาตามซูเปอร์มาร์เก็ต
เดี๋ยวนี้เขามีแหล่ง Complex ได้หรือ?

มีขายหรือ? ชั้นสูงขนาดไหนก็ไม่มีขาย มี
แต่ของหลอก ยิ่ง Complex ชั้นสูงเท่าไร
ไฮโซเท่าไร ยิ่งหลอกซับซ้อนลึกซึ้งมากเท่านั้น
ฉิบหายมากเท่านั้น

ในโลกต้องรู้เท่าทัน ถ้าไม่รู้เท่าทัน เราก็
จมอยู่ในโลกนี้ วัตถุนิยมในสังคมพุทธศาสนา
ทุกวันนี้ก็หลอกกันอยู่ วัตถุนิยมน่าเกลียดกว่า
จิตนิยม เพราะจิตนิยมยังมักน้อย สันโดษ ส่วน
วัตถุนิยมนี้ไม่มีมักน้อยสันโดษ หลอกฟังบรรลัษ
ใหญ่ ทรูหรา พูฟ้าไม่มีที่สิ้นสุดเป็นปากกรวย
และหลงงามพริ้งสวยดีประเสริฐอะไรของเขา
หลอกกันไปลึกลับไปในทางสว่าง

อีกอันหนึ่งลึกลับไปในทางมืด มันก็เลย
ไม่ค่อยรู้ มันก็จบ มันก็ไม่เดิน มันก็เลยหยุด

เพราะฉะนั้นในทางมืด ทางไม่สว่าง
มันไม่เดิน มันก็จบ มันก็หยุด แต่ทางสว่างนี่นะ
มันไม่มีหยุด มันเดินไม่หยุด มันเดินไปในที่กว้าง
มันเดินไปในที่ไม่มีที่สิ้นสุด แล้วมันไม่ได้มืด มัน
ไม่ได้หยุดเหมือนกับสายมืด สายดับ สายหยุด

แต่สายสว่าง สายเดินมันไม่หยุด มันทารุณ
มาก หนักมาก หลอกได้มาก และไม่จบ

เพราะฉะนั้น น่าเกลียดมาก ชับซ้อน
เลวร้ายอีกก็ชั้นๆ ก็ไม่รู้ตัว แม้สายดับ มันมีจบ
มันมีหยุด

มันไม่มีที่ไปแล้ว มันมืด มันตันแล้ว
มันหยุดตันแล้ว มันก็มีที่จบ

สายจิตนิยมยังพอทำเนา สายวัตถุนิยมไม่
ไหว แล้วก็หลอกโลก โลกคนอยู่ในสายลึมตา
คนปกติลึมตาก็เลยมีบิรวารเยอะ มีคนถูก
หลอกเยอะ สายสว่าง สายมหายาน สายปัญญา
แล้ว ก็หลงว่าตัวเองเป็นมหายาน ยานใหญ่นำไป
เรือชนสัตว์ หินยานยานเล็ก ก็หลงกัน ๒ ทิศ
เราจะต้องรู้ทัน พยายามศึกษาให้ลึ้มมา ให้รู้จัก
ความจริง”

(ทำวัตรเช้า ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
ข้าพเจ้าเขียน)

สังคมอาริยะ

(๒๖ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔)

สังคมปัจจุบันมีแต่แก่งแย่งแข่งขันกัน เห็นแก่ลาภยศสรรเสริญโลกีย์สุขเป็นใหญ่ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า “โลภ รัจฉานัง ปริปันโถ = ความโลภเป็นอันตรายแห่งธรรมทั้งหลาย”

ท่านมหาตมา คานธี มหาบุรุษของโลก ก็ได้กล่าวไว้ว่า “ทรัพยากรในโลกเพียงพอที่จะหล่อเลี้ยงคนทั้งโลก แต่ไม่เพียงพอที่จะหล่อเลี้ยงคนที่มีความโลภเพียงคนเดียว”

พ่อท่านพาคณมากล้ำจน มักน้อย สันโดษ สร้างสังคมทวนกระแส โดยยืนหยัดยืนยันว่า

“แม้จะห่มทั้งห่มุ เราก็มียังไม่มาก เทียบกับพวกฟุ้งเฟ้อหรูหราฟู่ฟ่าที่เขาสะสมกอบโกยมักมาก เขามากกว่าแน่นอน มากกว่าเทียบไม่ติด แต่เราไม่ต้องมากขนาดนั้น เราก็คือสุข และเราก็ไม่เป็นโทษ

คนมีไม่มากแต่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น ส่วนคนมีมากนั้น มีแต่โทษเพราะเอาของผู้อื่น เอาเปรียบผู้อื่น กอบโกยผู้อื่น แล้วยึดเป็นตัวของตัวเอง เอาไปกอบหอบไว้ก็ดี เอาไปกอบไปสร้างก็ดี เอาไปหมกไปหมักไว้ หรือกอบไปไว้เป็นของตัวเองของตนมาก คนอื่นมีผลกระทบ อดอยากยากแค้น ตนเองก็มาก

เพื่อมากเกินไป

สิ่งเหล่านี้ เป็นเรื่องที่เราเข้าใจกันได้ เห็นจริงได้ อย่างเช่นพวกเรา พอมีอาศัยใช้สอย ในปัจจุบัน พอขนาดนี้มีพอแล้วก็

สะพัดออกไป ให้เกิดหมุนเวียน แล้วช่วยกันขยันหมั่นเพียรสร้างสรรค์ เพราะกินน้อย ใช้น้อยได้ แล้ว จึงไม่ต้องไปบ้ำเรอ บำรุงอะไรมาก ไม่ต้องบ้ำเรอตาหูจุกกิ้นกายใจ ไม่ต้องบ้ำเรอความมีมากมาย แค่นี้ก็พอ พอแล้วก็สะพัดออก แล้วเราก็มีพลังงานสร้างสรรค์ มีพลังที่จะใช้สอยอาศัยอยู่อย่างสมบูรณ์ อย่าง เพียงพอ อย่างสมดุลงไม่ต้องมากต้องเกินนี้ เพราะอารมณ์เสพ อารมณ์ติด อารมณ์ที่จะต้องมี ต้องเป็น ต้องมีไม่รู้จักสิ้นสุดนั้น เราตัดหมดแล้ว เราลดหมดแล้ว เราทำลายไปแล้วจริง ไม่มีในตัวเราจริง จึงเป็นคนไม่เบื่องไม่ผลาญ ไม่ต้องไปแย่ง ไม่ต้องไปชิง เพราะเราสร้างอยู่แล้ว เหลือกิน ฟุ้งตนรอด มีส่วนเกิน

นอกจากมีส่วนเกินแล้ว ยังเอามารวมกันอีก รวมแล้วก็ยังสะพัดออกได้อีก อาศัยใช้สอยก็ได้ มันก็พอเป็นไป จึงเป็นเศรษฐกิจศาสตร์บุญนิยม หรือเป็นเศรษฐกิจศาสตร์พอเพียงที่พิสูจน์ได้

นี่เป็นผลที่ได้ แล้วเป็นผลที่จริง อยู่ในสังคมมนุษย์ เราก็คือสังคมแบบนี้ สังคมบุญนิยมหรือสังคมพุทธ สังคมที่เป็นเศรษฐกิจพอเพียงอย่างนี้ ซึ่งเข้าถึงขั้นสู่สาธารณโภคี ไม่ยึดมั่นถือมั่นเป็นของเรา ทุกอย่างเป็นของส่วนกลางที่มีอยู่อย่างนี้ แล้วก็บริหารกันไป

ถ้ายังมีมวล มีพลังงานเพิ่มขึ้น มีตัวบุคคล มากขึ้น มีสมรรถนะของบุคคลมากขึ้น มันก็เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้มากขึ้น นี่ก็คือสังคมศาสตร์ และแม้ว่าเราจะอยู่

ในสังคมอย่างนี้ เราช่วยกันบริหาร ช่วยกันดูแล
ปกครอง เป็นสังคมองค์กรรวม

เพราะฉะนั้นพวกเราเป็นสังคมองค์กรรวม
ที่เป็นสมาชิกสังคมนี้ รู้จักกฎเกณฑ์ หลักเกณฑ์
วัฒนธรรม เป็น“ศีลสามัญญาตา”เราอยู่ในกรอบ
ในขอบเขตวัฒนธรรมนี้ วินัยอย่างนี้ กฎจะเป็น
อย่างนี้ อะไรที่มันยังไม่บริบูรณ์ กฎไม่บริบูรณ์
ระเบียบไม่บริบูรณ์ ศีลยังไม่บริบูรณ์ เรายังขัด
ยังแย้ง เรายังไม่เป็นเอง ไม่เป็นไปได้อีกแล้ว
มันยังขัดยังแย้ง ยังต้องต่อสู้ คุณก็ทำของคุณไป

มีทฤษฎีสามัญญาตา มีความเห็นเป็นทิศทาง
โลกุตระ อย่างชัดเจนชัดแจ้ง อย่างจริงแล้วก็มีผล
ไม่ได้สงสัย ไม่ได้ลังเล ไม่ได้เปลี่ยนแปลง ไป
อย่างนี้แหละ รู้ทิศทางที่สูงที่สุด รู้ขั้นตอนโสดา
สกิทาฯ อนาคาฯ อรหัตต์ รู้สังคมอาริยะ
อาริยะระดับ ๑, ๒, ๓, ๔ ชัดเจน แล้วเราก็เป็น
ให้ได้

มันจะเป็นสิ่งจริงที่มันไม่วิจิติจจา มันไม่
กลับกลอก ไม่เปลี่ยนแปลง“อวินิปาตะ” แล้วมัน
จะเสถียร มันคง ไม่มีอะไรมาทำลายได้อีก
“อสังหิรัง” ไปแล้วไปเลย “อสังกุปปัง” ตายแล้ว
ตายเลย ไม่มีกลับมาเร็ว ไม่มีกลับมาฟื้นใหม่
ไม่มีการหลบไปหลบมา มันเป็นที่พิสูจน์ได้

สังคมแบบนี้ เป็นสังคมอาริยะ หรือเรียก
ว่า คิวิลิซ(civilize) เป็นสังคมที่พิสูจน์ได้

แม้คุณนี้จะป็นยุคที่ใกล้กลียุคแล้วก็ตาม
แต่แน่นอนมันมีความแข็งแรงมั่นคงอย่างเดียว
แต่ความโต ความใหญ่ที่จะไปแข่งกับโลกเขานั้น
สู้เขาได้ไหม? ไม่ได้หรอก จนกว่าจะเป็นกลียุค

กลียุคจะมากกว่าดลัคนที่ไม่มัญญาเหล่านั้น
หมดไปตามบาป มันจะล้าไปเอง อันนี้เป็นลัจจะ
ที่คนเชื่อไม่ได้ง่ายๆ จะเชื่อแต่คนที่พอ
เข้าใจ”

(ทำวัตรเช้า ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
ข้าพเจ้าเทียบรูปาล)

นักรบจรยุทธ์

นักรบส่วนใหญ่มุ่งใช้ดาต่อตา ฟันต่อฟัน
ท้าท้ากัน เอาชนะคะคานกัน เป็นความรุนแรง
พระพุทธรเจ้าตรัสว่า “ผู้ชนะย่อมก่อเวร” “ผู้แพ้
ย่อมอยู่เป็นทุกข์” พอทำนิจิงพาคณมาเป็นนักรบ
ธรรมาธรรมสงคราม ซึ่งมีลักษณะดังนี้

“เราสามารถที่จะทำงานในสังคม เป็น
สังคมที่ทำงานให้แก่สังคมโลก มาช่วยรังสรรค์
การเมืองระดับประชาธิปไตยที่จะใช้อย่างนี้ ให้
เป็นการเมืองระดับประชาธิปไตยที่ลึกซึ้งที่ต้งาม
ประท้วงก็ประท้วงให้ดี ประท้วงที่เป็นกุศล
ประท้วงให้ถูกต้องตามลัจธรรม ประท้วงที่เป็น
ประโยชน์ ให้ลึกซึ้ง ให้งามให้ดี

อาตมาพยายามพาคณทำอยู่ คุณช่วย
อาตมาทำหน่อยได้มั๊ย? อาตมาพาคณมาทำมา
สร้างมาตีมอนสเตอร์(demonstrate) หรือมา
ปรุ้งแต่ง มากอบกอกก็ได้ มาให้เกิดตัวอย่าง ให้
เกิดโมเดล จะได้ไปเป็นตัวอย่างที่คุณอื่นเขา
จะได้นำไปเป็นตัวอย่างที่จะเอาไปใช้อีกที

มันเป็นชิ้นงานของสังคม นี่เป็นสังคมลักษณะหนึ่ง ประกอบไปด้วยมนุษย์ ประกอบไปด้วยกรรมกริยา ประกอบไปด้วยอุปกรณ์การรบ เป็นธรรมชาติ มีคนเป็นตัวหลัก มีกล้องถ่ายรูป มีโทรทัศน์ มีเครื่องปั่นไฟ มีเทคโนโลยีต่างๆ มีผักพืชธัญญาหาร มีการกินการอยู่มีที่หลับที่นอน มีเต็นท์ เตียนี่กลดไม่เหลือแล้ว กลดหาย ไปเกือบหมดแล้ว ยังมีอยู่ที่สมณะบ้าง สิ่งเหล่านี้ ก็เป็นอุปกรณ์ต่างๆ ที่เราเอามาออกสนาม

งานนี้เป็นงานของนักบวชจรยุทธ์เคลื่อนที่ได้เร็ว ไปไหนได้คล่องตัว สะดวกง่าย สบายมาก เป็นนักบวช“ธรรมาธรรมสงคราม” เป็นสงครามทางธรรมะ ไม่ใช่สงครามที่จะไปฆ่าไปแก่งกัน นี่ลึกซึ้ง คนมีปัญหาจะเข้าใจ

ที่อาตมาพาทำวันนี้ต่อไปในอนาคตจะเป็นพงศาวดาร เป็นประวัติศาสตร์ที่คนจะค่อยระลึกรู้ ค่อยๆเข้าใจ จากวันนี้ไปถึงข้างหน้า เรื่องนี้จะ เป็นเรื่องประวัติศาสตร์ เป็นพงศาวดารให้คนรุ่นใหม่เขานำไปศึกษา แล้วไปพัฒนาสูงขึ้นไปกว่านี้ อันนี้คนทำได้ และเป็นประโยชน์ เขาจะศึกษา

คนไม่เข้าใจจะกลัว ที่มาชุมนุมอย่างนี้ อาจก่อให้เกิดสงคราม เหตุปัจจัยมันมีเยอะกว่านั้น อย่าเพิ่งตีขลุม สงครามไม่ได้เกิดเพราะเรา

แต่เราเป็นผู้มาห้ามสงครามต่างหาก ห้ามสงครามที่จะไม่ให้เกิดรุนแรง มันซ่อนลึก คนมีดวงตา คนมีปัญหาเท่านั้นจะเข้าใจ แม้ในกลุ่มที่เราชุมนุมอยู่ที่นี่ ผู้ที่เป็นตัวการ ทำให้รุนแรง ทิ่มแทง ทำให้เขาเกิดอตรนทนไม่ได้ เกิดโกรธ ทำให้สุนเซนโกรธ อย่างที่คุณกำลังว่าอยู่นี้เพราะคุณนี้แหละ ไปด่าสุนเซน สุนเซนจึงโกรธ ใครทำไปก็ให้เขาทำ แต่เราไม่พยายามทำ เราพยายามให้ลดลงไป

อาตมายังพูดถึงสุนเซน สุนเซนเขาทำผิด ทำบาป อาตมาก็อยากให้สุนเซนได้รับรู้ อย่าทำเลย หยุดเถอะ! สิ่งที่ทำนั้นมันเป็นบาป อย่างนี้เป็นต้น อาตมาก็ทำอย่างนี้ ส่วนคนที่ไปยุแหย่ด้วยอาการอารมณ์ไม่ชอบ โกรธด่าทอ บาปใคร บาปมันนะ บุญใครบุญมันนะ ใครทำให้เกิดโกรธ เกิดโลภเกิดราคะ คนนั้นบาป

การทำบาปคือการทำให้เกิดกิเลส ยิ่งให้กิเลสเกิด นั่นคือบาป คนทำให้ลดกิเลส นั่นคือบุญ ทำให้ลดโลกโกรธหลงคือบุญ คนทำให้เกิดกิเลสโลกโกรธหลงแม้บ่อยก็บาปน้อย ทำให้เกิดมากก็บาปมาก”

(ทำวัตรเช้า ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔)

ลับลวงพราง

คนทำชั่วนับวันจะยิ่งโกหกหลอกลวงอำพรางได้มากขึ้น ศรัทธาบุญชั้ยคงต้องเรียกคนโกงยุคนี้ว่า “พี่” เสียแล้วกรรมัง พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า

“คนหลอกลวง เย่อหยิ่ง พุดเพื่อ ชี้อื้อเชิดตัว มีจิตไม่ตั้งมั่น ย่อมไม่มอกลงามในธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงแล้ว” ประเด็นนี้พอท่านมีทรรศนะน่าสนใจว่า

“ยุคนี้หยาบใหญ่นั้นคือผู้ที่รวยและผู้ที่มีอำนาจใหญ่ ผู้มีอำนาจใหญ่ยังมีความเป็นปฤชนร้ายกาจอยู่ จะหยาบให้เห็น ขอภัยเถอะอย่างฮุนเซนนี่เห็นชัด หยาบ แรง จะต้องเอาลากเอายศให้เต็มที ฉลาดแกมโกง(เงกตา) ไม่อายหรือกเขาน่าจะอายโลกและความประพฤติของเขา เขามารุกราน ทำร้ายทำลาย ทั้งๆที่ยังเราก่อน แต่โกหกซับซ้อน ใช้เล่ห์กล เอาลูกชายมาโฆษณาว่าลูกชายบาดเจ็บ คือสร้างภาพ หลอกโลกหาเสียงให้แก่คนเขมร เขาก็ปั้นลูกชาย อาตมาได้ข้อมูลมา ที่จริงลูกชายเขาไม่ได้บาดเจ็บ แต่มาโกหกโลกว่าบาดเจ็บ เพื่อสร้างวีรกรรมให้แก่ลูกชาย เพื่อไปฟ้องโลก คือ สร้างภาพ ทำเลวทำร้ายได้สารพัด

นี่แหละคือตัวอวิชาของปฤชน!

เขาหลงตระกูลลาภ ยศ สรรเสริญ เพื่อตัวเพื่อตน เพื่อลูกกุหลานกุ เป็นความรักมิติแคบมาก และเบียดเบียนโลก โลกโมโหสัน ยิ่งใหญ่อะไรต่างขนาดตามที่เราพอรู้ อย่าไปเอาอย่างเลยลักษณะที่จะไปยิ่งใหญ่ในโลก จะได้เป็นใหญ่จะต้องรวยมากๆ มีอำนาจมากๆ มันเป็นอบายมันสัตว์นรก “อมนุสโส” จิตใจไม่สูง ทั้งๆที่เกิดเป็นมนุษย์ เป็นคนไทย ขอร้องเถอะ ที่เป็นผู้ใหญ่ผู้โต มีอำนาจบาตรใหญ่ร่ำรวย กอบ โกย สะสม ขอร้องเถอะ สำนึก-ศึกษา เปลี่ยนแปลง อย่าไปหลงเลย มันหลอกคนมานานแสนนาน

คนไม่รู้จักอวิชา ก็โง่ สับสน หลงสั่งสมอยู่อย่างนี้ ทำให้เกิดความวุ่นวายรุนแรงในสังคม หลงนึกว่าตัวเองพบความสนใจ พบความมีลาภมากๆ พบความมียศสูงๆเป็นอำนาจ ได้สรรเสริญ ได้ตำแหน่ง ยศศักดิ์ สรรเสริญ พยายามลบลวงพราง ลิ่นทางก็โกหกต้อๆ และเก่งมาก โกหกเก่งจนจับไม่ได้ คนที่โกหกเก่งมาก จนคนอื่นจับไม่ได้

ช่วมากหรือช่วน้อย(เสียงตอบ...ช่วมาก) เขาเก่งจับไม่ได้ จนคนไม่รู้ว่โกหก เขาลบลวงพรางได้อย่างไม่มีใครจับได้ เขารู้้อยู่คนเดียว เขาเก่งนะฉลาดมาก ลบลวงพรางได้เก่ง ที่เป็นความซับซ้อนอยู่ในมนุษยชาติ เป็นอวิชาซ้อนกับการมีความรู้ มีความรู้แต่มันไม่ใช่วิชา วิชากับอวิชา มันตรงข้ามกัน แต่มันเป็นความรู้เหมือนกัน ความรู้ที่เลว ซับซ้อนในความเป็นลัจจะ

คนไม่ศึกษาสังขธรรม หลงมมกายกับสิ่งเหล่านี้ หลงลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข หลงไปโดยตนเองก็ไม่รู้คืออวิชา ไม่รู้ว่าตัวเองไปมมกาย ไม่ตื่น หลงว่าดี ควรได้ ควรมี ควรเป็น น่าได้ นำมี นำเป็น ก็ลงทุนลงแรงไปทำชั่วอย่างไร ซับซ้อนอย่างไรก็ไม่เคยรู้สึก ก็นำสงสารไม่รู้จะทำยังไง?

เพราะฉะนั้นในขณะนี้เหตุการณ์บ้านเมืองประเทศเราก็มีความซับซ้อนของคนทีอวิชา ดังกล่าวมีอยู่ คนที่เข้าใจ ไม่ได้อยู่ในฐานะที่อาตมากล่าวแล้ว คนที่มีฐานะค่างฟ้าก็มีนะ ได้ยศ ได้ตำแหน่งค่างฟ้า ร่ำรวยค่างฟ้าและอยู่เบื้องหลัง เพราะรู้เหมือนกันว่า ไม่ต้องออกหน้า แต่บงบงไว้ อย่างนั้น ก็หลงอยู่อย่างนั้น ทำบาปอยู่อย่างนั้น

ธรรมดาคนเรานี้รวยก็อยาก โชว์มีเยอะ ก็อยากอวดอ้าง แต่พอมีภูมิธรรมนิดนึง เอ้อ! บังไว้หน่อย ไม่ต้องเปิดเผยเรามีอำนาจ แต่อำนาจไม่ต้องให้ใครรู้จัก แต่มันก็มีอำนาจ เห็นมั๊ย? มันซับซ้อน จนกระทั่งสุดท้าย มันจะเปิดเผยเลย อำนาจมันจะเปิดเผย แม้พยายามปิดบังไว้ แต่ใช้อำนาจอยู่ในเบื้องหลัง แม้จะไม่หลงรวย แต่ก็หลงอำนาจ บางแง่บางคน ไม่หลงอำนาจ แต่หลงรวย ซ่อนไว้ไม่ให้คนรู้ว่ารวย สะสม เสรีจ แล้วก็ตายไปทั้งอำนาจ ตายจากไปทั้งรวย เมื่อคุณสะสมความรวย ความมีอำนาจในชาตินี้ โดย

โอง โดยทุจริต โดยเบียดเบียนผู้อื่น เอาเปรียบ
เบ่งอำนาจ เอาความรวยไปใช้อำนาจ ไปใช้เป็น
ฤทธิ์ในการที่จะได้มาสมใจอะไรก็แล้วแต่
เป็นการทำบาป ตายจากชาตินี้ ชาตินี้คุณได้
อำนาจมาก คุณได้ความรวยสมบัติมาก

คุณได้มากนะ แต่คุณทำกรรมเบียดเบียน
ทำกรรมให้คนอื่นทุกข์ร้อน เสียหาย ขาดแคลน
มาก คุณเป็นบาป

คุณร่ำรวยมากชาตินี้ แต่กรรมวิบาก
คุณบาปซ้ำซ้อนมากกว่าเก่า และคุณจะต้องไป
ใช้หนี้ทับทวีเป็นปฏิกาคทวี นี่คือการช่วยของ
กรรมวิบากที่อวิชชา

เพราะฉะนั้นคุณยิ่งพราง ยิ่งหลง ยิ่งบาป
ซ้อน ใจที่โง่ๆ มันจะทำร้าย มันก็ทำซื่อๆ
ไม่ซับซ้อน คนรู้จักป้องกันง่าย ดุหยาบดูเถื่อน
ก็ตาม คนก็ป้องกันง่าย หนึ่งง่าย

แต่พวกที่ซับซ้อนหลอกมาฆ่า เลือดเย็น
ไม่ให้อภัย ตายสนิทเลย ตายไม่รู้ตัว ดีไม่ดี
ตายยังนึกว่า เขาช่วยอีก เพราะเขาหลอกได้สนิท
เข้าใจไหม? เขาล้วงตบกินไส้ เขาไม่ให้อภัยตัวหรอก
ทั้งๆที่คนนี้เป็นคนฆ่าคนนี้ โดยลับลวงพรางซ้อน
แล้วคนนี้ตายด้วยฝีมือเขา แต่คนตายกลับนึกว่า
คนนี้น่าบูชา ช่วยเหลือเขา นี่คือการแก่งฉิบหาย
ขอใช้ศัพท์นี้ นี่คือการแก่งฉิบหายในสังคม”

(หัวข้อสไลด์ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ บัณฑิตเนียบ)

Meeting ของชาวโศก

งานพุทธาภิเษกของชาวโศกปีนี้ นับเป็น
ครั้งแรกที่มาจัดงานที่ข้างท่าเทียบ ตั้งแต่วันที่
๑๓-๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งอยู่ในช่วงของ
การประชุม Neo-Protest โดยพ่อท่านได้กล่าวเปิด
งาน ว่า

“วันนี้เป็นวันเริ่มเปิดงานพุทธาภิเษกสุด
ยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๕ เราจัดปีละครั้ง ก็หมาย
ความว่า เป็นปีที่ ๓๕ ที่เราจัด ถ้าเรารวมกัน
จริงๆ ก็ตั้งแต่ยังไม่ตั้งชื่อว่า งานนี้เป็นงานอบรม
ธรรมกันจริงๆของชาวโศก เราเริ่มต้นมาตั้งแต่ ๒
ปีก่อนที่จะมาเป็นนับ ๑ ของงานที่ตั้งชื่อเป็นเรื่อง
เป็นราว เป็นหลักเป็นฐานที่ตั้งชื่อว่า “พุทธาภิเษก
สุดยอดปาฏิหาริย์” ก็ดี

“ปลุกเสกพระแท่นพุทธ” ก็ดี เป็น ๒
งาน

เพราะแต่ก่อนเรามีพุทธสถานอยู่แค่
สันตโศก, ศาลิโศก, ศิระะโศก เราก็ไปจัด
งานกันที่ศาลิโศกก็ชื่องาน “พุทธาภิเษกสุดยอด
ปาฏิหาริย์” ศิระะโศกตั้งชื่อว่า “ปลุกเสกพระ
แท่นพุทธ” เป็นต้น เราก็มีแค่นั้นก็จัดกันอยู่
อย่างนั้นมา

จนมาถึงปีนี้ชาวโศกเราจริงๆจะเข้าใจดี
จะรู้ว่างานนี้เป็นงานรวมชาวโศกเท่าที่มีอยู่ใน
ประเทศไทย ถึงเวลาบอกว่า งานพุทธาภิเษกๆ
งานปลุกเสกๆ เราจะต้องมาศึกษาอบรมฝึกฝน
เป็นงานศึกษาอบรม ฝึกฝนสำหรับชาวโศกหรือ
ก็คืองาน meeting ของชาวโศกนั่นเอง

เพราะฉะนั้น ใครอยู่ที่ไหน ชาวโศกอยู่
ทุกจังหวัดของประเทศไทย บางคนอยู่ต่างประเทศ
มาจากสวิสเซอร์แลนด์ มาจากอเมริกา ก็มี ก็มา
รวมกัน meeting แบบเรา มาพบปะกัน ไม่ได้พบ

ปะเพื่อสำเร็จสำราญเหมือนกับชาวโลก เขา meeting หาความสุข ลึกๆของชาวโศกก็หาความสุข มาพบปะ สังสรรค์กันนี้ เราก็หาความสุข แต่ความสุขของเรานั้นไม่เหมือนเขา ความสุขของเขาเป็นความสุขโลกๆ ระวังไปตามเรื่อง แล้วแต่ภูมิธรรมของกลุ่ม ภูมิธรรมลามก เขาก็ meeting มีลามกกันสนุกครึกครื้น เป็นโปรแกรมสำคัญของเขา เขาจะจัดโปรแกรมสุดยอด ลามกก็มี นั่นคือชาวโลกเขาทำ นอกนั้น ทั่วๆไปก็มาบันเทิงเรีงรมย์กินอยู่ สนุกสนาน เต็มรำครึกครื้นบำเรออารมณ์เป็นโลกียสุข

แต่ของชาวพุทธชาวโศก ทำให้เกิดจิตเป็นสุข แต่ไม่ใช่สุขบำเรออารมณ์ เป็นความสุขที่เป็นอุปโลมุข หรือเป็นอุปโลมุข หรือเต็มๆ ก็คือปรหมัง สุขัง เป็นสุขอย่างพิเศษ มันยิ่งกว่าสุขของโลกียมันเป็นสุขอย่างยิ่งที่ไม่ใช่ของมนุษย์ธรรมดา

มนุษย์ธรรมดาเขาบำเรอกิเลสโลกีย เป็นลามก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข บำเรอกาม บำเรออัตตา ไปตามประสาเขา แล้วเขาถือว่ามีชีวิตชีวิตต้องมีสุขแบบนี้ ต้องได้เงินมากๆ ได้ตำแหน่งยศศักดิ์เพิ่ม ได้รับการสรรเสริญเยินยอ ได้บำเรอรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสผัสกามคุณ ๕ บำเรออัตตา บำเรอกามสุข สุขของเขาคือกามสุขกับอัตตาทัดถสุข คือสุขบำเรออัตตา

นั่นเป็นสุขสุดยอดของชาวโลก แต่ชาวโศก เราเรียนรู้แล้ว ออกมาจากกาม ออกมาจากอัตตา เรียกว่า เนกขัมมะ ออกจากโลกียสุข โลกียทุกข์ ออกจากโลกียอย่างแท้จริง

นี่คือลัจจะที่ชาวโศกเราเป็น”

(ก่อนฉัน ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
บันทึกหน้า๒๒)

เราคลังชาติจริงหรือ?

จากบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ได้เขียนว่า

“วันนี้หลายสิ่งหลายอย่างบนเวทีปราศรัยของมวลชนกลุ่มต่างๆไปไกลกว่าที่คาดคิด ผู้ปราศรัยอาจพูดด้วยความคะนองปาก หรือเพื่อเอาใจผู้ชุมนุม แต่นั่นคือสิ่งที่ปลุกฝังเข้าไปในความคิดของมวลชน เมื่อเข้าไปแล้วก็ยากที่จะถอนคืน มีการสร้างความเกลียดชัง แบ่งพรรคแบ่งพวก ใครคิดไม่เหมือนเป็นคนเลว ถ้าสิ่งเหล่านี้ยังดำเนินไปเรื่อยๆ ความรักชาติจะกลายเป็นคลังชาติจนขาดสติ จึงมีข้อเรียกร้องไปยังบรรดาแกนนำผู้ชุมนุมทุกเลื้อทุกสี ต้องให้ข้อมูลที่แท้จริงกับมวลชน เลิกคะนองปาก เลิกพูดในสิ่งที่ตัวเองก็รู้ว่าเป็นไปไม่ได้ อย่างน้อยๆควรให้เกียรติมวลชน อย่าก่อลัทธิคลังชาติ เพราะสุดท้ายแกนนำผู้ชุมนุมเองก็จะเอาไม่อยู่.”

เราคลังชาติหรือไม่? พ่อท่านได้อธิบายว่า

“เขาว่พวกเขาคลังชาติ คลังชาติ หมายความว่าคนที่รักชาติมาก จนกระทั่งทำอะไรเพื่อชาติจนเกินหน้าเขา หรือเกินที่เขาคิดว่ามันเกิน เขาก็ว่ามันเกินไป ที่จริงคนไทยหรือพวกเรา ขออภัยเถอะ ยังรักชาติไม่เต็มที่หรอก อย่าว่าแต่คลังเลย ชี้น้ำได้เลย แม้แต่ชาวโศกเองก็เถอะ ยังไม่ได้ฐานะคลังชาติหรอก จริง! ยังหรอก เอาไหมล่ะ? ออกแนวหน้าไปยังกับเขมรทันทีตอนนีเอาไหมล่ะ?

ถ้าจะเรียกว่ามันใกล้ๆเนี่ย! ยังไม่ถึงว่าคลังหรอก แต่ก็ถึงขั้นกล้าเท่านั้น กล้าที่จะไปทำงานเพื่อประเทศชาติ อย่างมั่นใจว่า ชนะด้วยกอบกู้ประเทศ กอบกู้ชาติได้อย่างที่นายทหารกล้าทั้งหลายแสดงออก อย่างนี้เป็นต้น ขณะนี้ก็ยัง

ไม่ถึงขั้นเรียกว่าคลังชาติยังมีคนที่ไม่อยู่ในตำแหน่ง
หน้าที่ พวกทหารเก่าบอกผมจะไป อายุมากแล้ว
ผมก็จะไปขึ้นแนวหน้าคราวนี้ อย่างนี้เป็นต้น

เขาไม่ได้คลังชาติ เขากล้า เพราะฉะนั้น
คนที่บอกว่า คลังชาติ พูดประชาต แดกดัน อาตมา
ว่า คนที่มาทำงานเพื่อชาติขนาดนี้ ที่ถูกแดกดัน
ยังไม่ใช่คลังชาติที่เดียวอย่างที่อาตมากำลังอธิบาย
ให้ฟังนี่นะ มาหาว่าเขาคคลังชาติ กับนักคิด โดย
เฉพาะพวกคอมมิวนิสต์ พวกนักฉลาดว่างั้นเถอะ
ได้แต่คิดๆๆ แล้วก็พูด เขียน อย่างคอมมิวนิสต์นี้
เขียน ว่าพวกเราคคลังชาติ

อาตมาว่าคนที่พากันออกมาทำงาน อย่าง
พวกเรา เขาว่าพวกเราคคลังชาติ ทั้งที่ออกมา
ทำงานเพื่อเสียสละ เพื่อที่จะช่วยชาติ เขาหาว่า
พวกเราคคลังชาติ เรากลับมาทำงาน ไม่ได้มีรายได้
ไม่ได้เพื่อผลตอบแทนอะไรผิดกับคนที่เขาคิดเขียน
ได้เลี้ยงตัวเลี้ยงชีพ ได้แต่ว่าคนนั้นมองคนนี้
ตัวเองไม่ได้มาเสียสละอย่างนี้ ทำอย่างนี้ทำไม่ได้

มันหนักหนาสาหัสเห็นเดี๋ยวขนาดนี้
เขาทำไม่ได้หรอก แต่เราทำแล้ว เขาก็เอาเราไป
ว่าพวกคลังชาติ ตราชื่อประชดประชันว่าคลังชาติ
เอาเราไปเขียนหากิน ไปคิดไปพุดวิเคราะห์วิจัย
หากิน เขาก็ว่าเราทำงาน งานที่เขาทำคือหากิน
ทั้งๆที่เราทำนี้เราไม่ได้ทำเพื่อหากินเหมือนเขาเลย
แต่เขาก็มองเราว่าคลังชาติ พวกเราทำเพื่อที่จะ
ช่วยชาติหรือเสียสละ แต่เขาทำงานหากินเพื่อ
ตัวเขาเองแท้ๆ ทำอาชีพเพื่อตัวเอง เราต้อง
วางมือจากอาชีพของเรามาทำงานนี้ด้วยความ
เห็นแก่ส่วนรวมด้วยซ้ำ เราทำอย่างนี้เขากลับ
ตั้งให้เป็นคนคลังชาติ ตาหนิอย่างนั้นอย่างนี้
แทนที่จะเข้าใจให้ลึกๆว่า การกระทำของเรา
เจตนาอะไร เพื่ออะไร ไหนๆเราก็ไม่ได้ไปทำ
อะไรเขาเลย ฟังโดยปัญญาดีๆซิ ว่ามันหนักไป
ข้างไหน มีกะใจหรือใจดำกันแน่

ตัวเองอาศัยงานที่ของเขาทำ ถ้าไม่มี
อย่างนี้ คุณก็มาเอาไปเขียนไม่ได้ แต่คุณก็เอา
ของเขาไปโดยไม่เห็นใจ โดยไม่เข้าใจ โดยไม่เห็น
อะไรๆแก่เขาบ้างเลย ทั้งๆเรามาทำงานอันนี้
ไม่ได้ไปกระเทือนพวกนักคิดพวกนี้เลยนะ พวก
นักคิดพวกนี้ได้แต่นั่งมองนั่งเขียนแล้วก็เอามา
วิจัยวิจารณ์อะไรต่างๆนานา ทั้งๆที่เรายังไม่น่าจะ
ถึงขีดที่จะถูกด่าถูกใส่ความ อย่างที่อาตมาวิจัย
ตอนต้นแล้ว แทนที่จะแนะนำ ทักท้วง เพราะ
เราอาจจะผิด แต่ก็ไม่น่าจะถูกด่า ถูกตราตั้งเป็น
คนโกงคนคลัง

คลังชาติหมายความว่าทำลายนะ เขาคิดง่าย ๆ ตื่น ๆ ว่า พวกเรามาทำให้เกิดความลำบากเสียหาย มาปิดถนนจราจร แล้วเราอยากปิดถนนจราจรให้มันลำบากอย่างนี้หรือ? มันสนุกนักหรือ? มันอนบนถนนเนี่ย! เราทำงานนี้ เราว่าเราเสียสละเพื่อที่จะเป็นภาวะกดดันชนิดหนึ่งของสังคม เพื่อที่จะให้ผู้มีอำนาจผู้มีหน้าที่ไปทำสิ่งที่ดีกว่านี้ให้แก่ชาติ

เราอาจจะขยันแต่ใจ โง่ก็ช่วยชี้แนะด้วยความฉลาดของคุณที่เห็นจุดตีกว่านี้ให้เราก้ได้นี้ แทนที่จะตราเราว่าเป็นคนคลังคนหลง ถ้าคลังถ้าหลงเห็นแก่ตัว หรือทำเพื่อตัวเองก็ไปอย่าง

นี่เป็นปฏิจจสมุขบพาทหรือว่าอิตบัจจยตาอันนี้เพื่ออันนี้ เพราะเหตุนี้จึงเป็นอันนี้ แต่คุณไม่รู้จักอิตบัจจยตา ไม่รู้จักเหตุปัจจัย เราทำงานเสียสละ บอกว่าปิดถนน มันสนุกนักหรือมันอนกลางถนน อย่างกับเราอยากจะทำกันถนน มันอนกลางถนนอะไรนักหนา แต่เราจำนนต่างหากเล่า

แต่มันจะต้องเป็นเหตุปัจจัย มาทำอย่างนี้จะได้ กดดันหน่อย ได้ชัดเจน ให้เกิดอิตบัจจยตาผลักดันให้เกิดประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ ซึ่งประโยชน์นั้น โดยจริงแล้วเราก็ไม่ได้ด้วยซ้ำ แต่ได้ด้วยกันในสังคมประเทศชาติ และประชาชนทั้งหมด แม้แต่คุณก็มีส่วนได้ด้วย ถ้าเป็นผลสำเร็จคนทำงานเขาลงทุนลงแรงเสียสละ ไปว่าเขาคลังชาติ กับคนที่ได้แค่เป็นนักจับข้อต่อยข้อผิด แล้วก็ค่าพวกที่เขาทำงานให้ส่วนรวม เป็นพวกคลังชาติ แล้วก็อาศัยการดำการเขียน หากินเลี้ยงชีพ เอาแต่ได้ไหมเนี่ย! นี่ว่ากันให้ชัดๆ อาตมาไม่ได้หาเรื่อง แต่ขอวิเคราะห์ให้ฟัง”

(ทำวัตรเช้า ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ บังทำเนียบฯ)

ธรรมาวุธช่วยสังคม

สังคมยิ่งเดือดร้อน เอาไร้อาเบรียบผู้คนเห็นแก่ตัวกันมากขึ้นๆ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า

“ผู้บริโรคกาม ย่อมปรารถนากามยิ่งขึ้นไป” และ**“ความสันโดษเป็นทรัพย์อย่างยิ่ง”**

พ่อท่านได้นำเอาธรรมะของพระพุทธเจ้ามาพิสูจน์จนเกิด หมู่กลุ่ม เป็นชุมชนบุญนิยมที่สามารถพึ่งตนจนเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้ ดังคำสอนของพ่อท่านที่ว่า

“ในสังคมของพวกเรา ชื่อชายแลกเปลี่ยนน้อย มีแต่ให้กัน เกื้อกูลกัน อุดหนุนจนเจือกัน อุปถัมภ์ค้ำชูกันมาก ด้วยปัญญา ไม่ล่อไม่หลอก ช่วยกันคนละไม้คนละมือ คนละแรงงาน คนละความสามารถ คนละสมรรถนะ ตั้งแต่ตัวเล็กถึงตัวใหญ่ มันเป็นสังคมที่มีพฤติกรรมและมีวัฒนธรรม ออกมาทำงาน ก็ถือว่ามาทำงานอันนี้เป็น “ธรรมาวุธ” คือกรรม เอากรรมเป็นธรรมาวุธ

เพราะฉะนั้นกุศลกรรมใดที่เราสามารถที่จะทำให้เป็นกุศลกรรมดีที่สุด ก็พยายามทำแจกกุศลกรรมออกไป ที่เรามาอยู่ในนี้แล้ว ทุกคนพยายามประพฤติไป วันแล้ววันเล่า มันจะนานก็ไม่เป็นไร ทำให้ดีขึ้นแล้วกัน อาย่ายังอยู่นาน ยิ่งเลเวลลง ไม่เอานะ ยิ่งอยู่นาน ต้องยิ่งดีขึ้น ยิ่งอยู่นาน เรายังชำนาญ ยิ่งจะฝึกฝน ยิ่งจะดีขึ้น เราทำอันนี้เป็นธรรมาวุธ เป็นอาวุธที่จะให้เปลี่ยนแปลง ให้คนเปลี่ยนสำนึก เปลี่ยนจิตวิญญาณ เปลี่ยนความยึดถือ แล้วให้เกิดปัญญา รู้ อะไรถูกอะไรผิด อะไรดีอะไรชั่ว แล้วเขาก็เปลี่ยนมาจากผิด จากไม่ดีมาเป็นดี มาเป็นถูกต้อง

นี่คือการแก้ไข ไม่ใช่มาบังคับข่มขีบีบคั้นจนเขายอมแบบโกลีก็ย ตีจนกระทั่งเขาไม่สามารถสู้ได้ เขาก็เลยจำนนที่จะต้องทำตามที่คุณบังคับ

อย่างนั้นมันไม่สำเร็จ มันไม่จบ มันเป็นการชนะที่ไม่สูงส่งเด็ดขาด ไม่สุดยอด มันได้แค่ชั่วคราว

การชนะสุดยอดก็คือ เขาทำของเขาเอง เขาเปลี่ยนของเขาเอง เขาแก้ไขของเขาเอง อันนี้เป็นการทำงานของเราที่เรามาประท้วง หรือเราจะมาขอให้เปลี่ยนแปลงด้วยความดี

จริงๆแล้ว พวกกลุ่มสังคมนาวอโศกไม่ต้องออกมาทำอันนี้ก็ไม่เดือดร้อน กลุ่มชาวอโศกอยู่อย่างไม่ต้องร่ำรวย ไม่ต้องเบียดเบียน เพราะว่าร่ำรวยมันโง่ ร่ำรวยมันบาป ร่ำรวยมันชั่ว

เราก็ไม่ได้ทำชั่ว สังคมเราไม่ได้เป็นสังคมนาวอโศก เราไม่ได้ไปหอบเอาของคนอื่น มากอบเก็บเอาไว้เป็นของเรามากเกินไป เรามีโอกาส เราขยัน เรามีสมรรถนะ เราจะทำได้แต่ละคนของพวกเรา ถ้าจะทำงานหาเงินดูเอาจากสังคมได้ไม่น้อยหรอก คนหนึ่งวันหนึ่งถ้าเราช่วยกันเอาเปรียบ วันหนึ่งเราก็ได้เยอะ ใช่มั้ย?

แต่เราก็ทำงานอย่างเต็มที่แหละ ขาดทุนให้สังคม ทำมากกว่าแต่เราเอาน้อยกว่า หรือเราสะพัดออกให้มากกว่าเท่าที่จะทำได้ เหลือไว้พอทำงาน ไม่ขาดแคลน ไม่เดือดร้อนเท่านั้น

นี่เป็นเศรษฐศาสตร์ที่ดีที่สุดแล้ว

มาที่นี้ เราก็มาปฏิบัติเศรษฐศาสตร์

อย่างนี้ หรือแม้แต่รัฐศาสตร์ นักการเมืองก็การเมืองแบบนี้ เราทำการเมืองภาคประชาชน เราไม่ได้เข้าไปรับแต่งตั้งไม่ได้เลือกตั้งไม่ได้สมัครเข้าไปในกรอบของนิตินัยเราเป็นประชาชนสามัญที่จะช่วยมนุษยชาติ ช่วยประเทศชาติ ช่วยสังคมได้ เราก็ทำตามหลักเกณฑ์ของสังคม ทำตามสำนึก ทำตามปัญญา ทำให้แก่สังคม”

(ทำวัตรเช้าที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
บ้านหน้าเตี้ยฯ)

ประชาธิปไตยแท้หรือเทียม

เจ เอฟ คลาร์ค นักบวชนิกายแบ็บติสต์ชาวอังกฤษ ได้กล่าววาทะอันแหลมคมเกี่ยวกับการเมืองไว้ว่า **“นักการเมืองคิดถึงการเลือกตั้งครั้งต่อไป แต่รัฐบุรุษคิดถึงคนรุ่นต่อไป (A politician thinks of the next election; a statesman, of the next generation.)”**

นักการเมืองไทยทุกวันนี้ แทนที่จะปฏิบัติ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ กลับมุ่งมันที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน และพวกพ้อง โดยไม่เห็นแก่ประชาชนเป็นสำคัญ ประเด็นนี้พ่อท่านได้อธิบายว่า

“ถ้าเกิดคนได้รับความรู้ เปลี่ยนพฤติกรรม เป็นจรรยา(ความประพฤติ) เป็นวิชา(ความรู้) อาตมาไม่ว่าหรอก อาตมามุ่งหมายอยู่ที่เนื้อแท้ งานนี้เป็นงานเกี่ยวกับการเมือง ได้ปริมาณของสภาวะประชาธิปไตยขึ้นไปสู่ปัญญาของคนสามารถที่จะประพจน์มีจรรยาเป็นประชาธิปไตยบ้าง

โดยประชาธิปไตยนี้ อาตมาขอยืนยันว่าเป็นประชาธิปไตยที่มีธรรมาธิปไตย ที่มีอำนาจของธรรมะเข้าไปประกอบ ไม่ใช่ประชาธิปไตย

โหลยโทย ประชาธิปไตยละเทะ ประชาธิปไตย
น้ำเน่า อย่างที่กำลังสร้างกันให้แก่สังคม

ฝีมือนักการเมือง(ขออภัยอีกพันครั้ง)ตั้ง
แต่นายกฯ ถึงรัฐมนตรี ถึงผู้ทำงานนักการเมือง
โดยนิตินัย มิจฉาภิภูฐิ อวิชา ไม่ได้สร้าง
ประชาธิปไตย ไม่ได้สอนประชาธิปไตย แต่มอมเมา
ประชาธิปไตยให้ประชาชน ด้วยความเห็นแก่ตัว
และประพฤติแบบนี้ หาเสียงสร้างค่ายกล ถ้า
ยุบสภาแล้ว จะต้องเลือกตั้ง จะต้องได้มา แล้ว
ก็ซ่อนฆ่ากันเองอยู่ในพรรคร่วมรัฐบาลแย่งกัน

แม้ที่สุดต้องแก้รัฐธรรมนูญเป็นแบบนี้
เรารู้แล้วว่า เราจะได้เปรียบอย่างไร เราจึงจะเอา
แบบนี้ นี่คือการสร้างประชาธิปไตยหรือ เป็น
ตัวอย่างประชาธิปไตยหรือ? อาตมาบอกว่า
ไม่ใช่! แม้แต่การประพฤติ ทั้งกายกรรม วชิกรรม
ที่แสดงออก มาให้ประชาชนเห็น ไม่ใช่
ประชาธิปไตย

แต่อาตมาพยายามพาทำ ได้น้อยได้นิด
ช่างมัน เขาทำให้เลอะให้เสียอาตมาพยายามทำให้
เป็นก็แล้วกัน อาตมาถือว่า ความถูกต้องคือธรรมะ
สุจริตคือธรรมะ ความมีประชาธิปไตยนี้ในโลก
สังคมทุกวันนี้ทั่วโลก เขาเข้าใจ เขาอยากได้
ประชาธิปไตยที่ดีที่สุดสูงที่สุด อาตมามั่นใจว่า
อาตมาเข้าใจประชาธิปไตยดี ดีที่สุด สูงที่สุดคือ
อะไรตามภูมิของอาตมา อาจจะไม่เหมือนใคร

เพราะฉะนั้น อาตมาทำงานนี้ให้
ประชาชนได้แค่นี้ ตามความมุ่งหมาย เป้าหมาย
เพียงว่า มีปริมาณแสดงออกเป็นประชาธิปไตย
มากไม่มากก็ช่างมัน ให้ได้ความจริง เป็น
ประชาธิปไตยจริง แสดงคุณภาพของความเป็น
ประชาธิปไตยที่มีจิตที่กุศลจิตเป็นธรรมะที่แท้ และ
มีปัญญารู้จักความถูกต้อง ไม่ต้องมาพราง หลอก
ลวง มาซบซ้อน เพื่อแสดงสิทธิ์ร่วมชุมนุม

ยืนยันอำนาจอธิปไตยเป็นมวลประชาชน

ถ้าประชาชนเข้าใจ ๑ คน ๑ เสียง แล้วมา
แสดง นี่คือ ๑ คนในหลักสากล แล้วก็ชุมนุม
อย่างสันติ อหิงสา ชื่อสัตย์ บริสุทธี คมลึก
แมนประเด็น นี่แหละคือ พฤติกรรมจรณะ
ของประชาธิปไตยที่ดีที่สุด ถูกที่สุด

อาตมาว่ารัฐบาลควรจะต้องสนับสนุนให้
เราแสดงการประท้วง เป็นนีโอ-โปรเทสต์อันนี้ให้
ชัดเจน สนับสนุน ไม่ใช่จะฆ่าทำลาย ไม่ใช่จะมา
ล้มล้าง”

(ทำวัตรเช้าที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
ข้าพเจ้าเขียน)

ธรรมะวันมามบูชา

ทำไมพญาแร้งจึงเป็นสัญลักษณ์ของ
ชาวอโศก? และเขาโคกับชนโคคืออะไร? พ่อท่าน
ได้อธิบายไว้ว่า “พญาแร้งเป็นสัญลักษณ์ของ
ความซบซ้อน เป็นสัตว์โลกที่มนุษย์มีความรู้สึก

น่าเกลียด เพราะ
กินของเน่า กิน
ซากศพ แต่
ความจริงแล้ว
เป็น สัตว์ สงบ
ไม่รบกวน สัตว์
ทำความสะอาด
ให้โลก ไม่
เบียดเบียน สัตว์

ที่ไม่ตายจะไม่กิน มีคุณธรรม มีวินัย แข็งแรง
บินได้สูง สูงถึงขนาดเครื่องบิน jet เคยเจอในชั้น
บรรยากาศที่สูงขึ้นไม่มีนกบินถึงแล้ว

เป็นสัตว์มีระเบียบ ส่วนมากจะอยู่เป็นหมู่
มีหัวหน้า มีพญาแร้ง ตัวไหนเจอซากศพก่อน ก็

จะรอ จะยังไม่กิน จนกว่าหัวหน้าจะมาจิกเป็นตัวแรก พอหัวหน้าจิกแล้วบริวารจึงจะรุมกิน

อาตมาเห็นว่า นักแร้งนำสงสาร น่านับถือ มีคุณสมบัติที่ประเสริฐมากมายที่คนไม่มองให้ลึกซึ้ง จึงเอามาเป็นสัญลักษณ์ชาวโคกอยู่ในสังคมเป็นที่รังเกียจของสังคม แต่จริงๆพวกเราข้างนอกขรุขระจริง แต่ข้างในต๊ะตึงโหน่งอยู่น้า! ข้างนอกใครก็เห็นเป็นเงาะป่า แต่ข้างในเรามีทอง

วันมาฆบูชาเป็นวันที่ชาวพุทธจะต้องเข้าใจว่า เป็นวันสำคัญของศาสนาพุทธแท้จริง ซึ่งในประวัติของพระพุทธเจ้า เป็นวันสำคัญ ที่เริ่มมีมวลของพระสงฆ์มารวมกันวันเพ็ญเดือน ๓

เป็นวันสำคัญไม่ใช่เฉพาะพระพุทธเจ้าพระองค์นี้ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์จะมีวันมาฆบูชา บางพระองค์มีวันมาฆบูชาหลายครั้งในชีวิตของพระพุทธเจ้า บางองค์มีถึง ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง

แต่พระสมณะโคดมมีครั้งเดียว และมีพระอรหันต์น้อยองค์ที่สุด คือมีแค่ ๑,๒๕๐ รูป เป็นพระพุทธเจ้าองค์ปลายภัททกัปปลายยุค ซึ่งเป็นยุคแห่งความเสื่อมของสังคมมนุษย์แล้ว

ผู้ที่จะเป็นสงฆ์สาวกนั้นมีน้อย เหมือนเขาโค เทียบกับชนโคในตัวโค คนในโลกนี้ก็จะมีย่อยมากมายไม่รู้กี่ร้อยกี่พันล้าน แต่คนที่เป็สงฆ์สาวกได้จริงเท่าเขาโค อย่างนั้นจริงๆ

สำหรับพระสมณะโคดมองค์นี้มีพระสงฆ์ที่เป็นอรหันต์ในวันมาฆบูชาแค่ ๑,๒๕๐ และมีแค่ครั้งเดียวในชีวิต มาโดยมิได้นัดหมาย

๒. เป็นพระอรหันต์ที่พระพุทธเจ้าบวชให้ทุกองค์ ๓. เป็นวันเพ็ญเดือน ๓ มาฆปุณมีเป็นสัญลักษณ์อันหนึ่งของศาสนาพุทธ

เราสามารถกัน อย่างน้อยก็มารำลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ที่เราเคารพ และความเป็นพระสงฆ์ควรจะเป็นอาหุเนยยบุคคล

ปาหุเนยยบุคคล ทักขิเนยยบุคคล

ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ อย่างต่ำที่สุดก็เป็นโคตรบุคคล หมายความว่า ๑.เป็นสมณเพศ มีโภคภัณฑ์อาภายะ สละทรัพย์ศฤงคารต่างๆ บ้านช่องเรือนชานไม่มี ไม่ได้ไปแย่งสมบัติของชาวคฤหัสถ์ ไม่สะสมเครื่องอุปโภคบริโภค ละปล่อยทิ้ง และ ๒.ญาติปริวารัญญ์ปหายะ ขอแยกขอปลีกจากญาติทั้งหลาย ไม่ได้อยู่ในฐานะของสังคมแบบคฤหัสถ์ ซึ่งต้องดูแลรับผิดชอบเลี้ยงดูพ่อแม่ลูกเต้าเหล่าหลาน จะต้องรับผิดชอบตามฐานะทางสังคมสามัญมนุษย์ทั่วไป

กลายมาเป็นคนผู้ไม่มีทรัพย์ศฤงคารแล้ว ไม่สะสมทรัพย์สินแล้ว จึงอยู่ในฐานะมีชีวิตให้ผู้อื่นเลี้ยงไว้(ปรปักษ์พัตธา เม ชีวิกา) มาเป็นผู้ที่ใช้ชีวิตเนื่องด้วยผู้อื่น คือให้คฤหัสถ์เป็นผู้ดูแลเลี้ยงไว้ จะไม่ทำมาหากินเช่นคฤหัสถ์ทั่วไป ไม่หารายได้ มีชีวิตไม่สะสมแม้แต่กองกิเลส ต้องสละออกให้หมดจริงๆ มีแต่บริวาร มีแต่เครื่องประกอบที่จะใช้ในชีวิต จะมีบ้างก็เครื่องบริวารและเครื่องใช้ที่จะทำประโยชน์สร้างสรรค์ให้แก่สังคม”

(คืนวันมาฆบูชาที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปีทำเนียบฯ)

สัมมาทิฏฐิของอาริยะ

ในวันมาฆบูชาปีนี้ พ่อท่านได้กล่าวถึง สัมมาทิฏฐิ ซึ่งเป็นเรื่องละเอียด ลึกซึ้ง เป็นหนึ่งในสัมมาอาริยมรรคอันมีองค์ ๘ ดังนี้ว่า

“พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ มหาจัดตารีสกสูตร ข้อ ๒๕๒-๒๕๑ สัมมาทิฏฐิเป็นข้อต้นที่จะต้องศึกษาก่อนมี ๑๐ ข้อ คือ

๑. ทาน(ทินนัง) ทำทานอย่างไร จึงจะลดกิเลส(อตฺถิ ทินนัง) ถ้าไม่ลดกิเลส เป็นนัตถิ ทินนัง การทำทานที่สอนให้อธิษฐานร่ำรวย ทำจิตให้เพิ่มกิเลส ไม่มีผล(นัตถิ)ลดกิเลส มิจฉาทิฏฐิ

๒. ยัญพิธี(ยัญจฺง) วิธีปฏิบัติให้ลดกิเลส คือศีล สมาธิ ปัญญา เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ ถ้าลดได้เป็นอตฺถิ ลดไม่ได้เป็นนัตถิ ดังนั้นศีลพรตที่สอนให้ปฏิบัติ แต่ปฏิบัติไปแล้วกิเลสเพิ่ม เป็นมิจฉาทิฏฐิ

๓. จิตเสวยผล(หุตฺง) สั่งเวทย์ที่บวงสรวงแล้ว มีผล หมายความว่า ปฏิบัติทานปฏิบัติศีลแล้วมีมรรคผล จิตเสวยผล จิตลดกิเลสได้ เห็นกิเลสจางคลาย เห็นความดับของกิเลส อย่างนี้เป็นอตฺถิ หุตฺง จิตเสวยอาริยะผล เป็นสัมมาผล

แต่ถ้าจิตตนไม่ลดกิเลส ดีไม่ดีจิตเสวยแต่กิเลส ปฏิบัติทานก็ดี ปฏิบัติศีลภาวนาก็ดี มีแต่กิเลสอ้วนขึ้น หนาขึ้น โตขึ้น มากขึ้นๆ (ปุถุ แปลว่า อ้วน,หนา,โต ฯลฯ) แต่ไม่รู้ตัว ยังทำไม่ได้ที่สำคัญไม่มีญาณเห็นจิตตนได้รับมรรคผล เป็นมิจฉาทิฏฐิ

๔. กรรม(สุกตะทุกกะภูณัง กัมมานัง พลัง วิปาโก) คุณจะได้มรรคผลหรือเป็นโลกีย์ สุขโลกีย์ สวรรค์โลกีย์ นรกโลกีย์ ก็เกิดจากกรรมทั้งนั้น เป็นผลเป็นวิบาก จะปฏิบัติมีผลเข้ากระแสโลกุตระก็เกิดจากกรรม กายกรรม วจีกรรม

มโนกรรม สุจริต ๓ จากการปฏิบัติมรรคองค์ ๘ คือ สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะ ทุกกรรมต้องปฏิบัติให้เป็นอตฺถิ ให้เป็นกรรมที่เป็นโลกุตระ ไม่เช่นนั้นก็เป็นมิจฉาอาชีวะ

๕. โลกนี้(อยัง โลโก) ต้องรู้จักโลก รู้ความเป็นโลกของปรมาตฺถิ ความวนของจิต-เจตสิก ที่เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ขึ้นสวรรค์ ลงนรก โลกียนี้คือโลกสามัญ

โลกนี้ โลกของทุกคนในโลกโลกียปุถุชนทั่วไป ที่จมอยู่กับโลกเช่นนี้เองเป็นสามัญปุถุชนทั้งนั้นๆ หลงจมอยู่เป็นสุข เป็นทุกข์ หรือไม่สุขไม่ทุกข์ โดยหลงเสวยอยู่ในความวนนี้

นี่คือ คนโลกๆ ความเป็น“โลกนี้”อย่างนี้

๖. โลกหน้า(ปโร โลโก) โลกอื่นจากโลกที่วนเวียนตกรกขึ้นสวรรค์-จากชั้นสวรรค์แล้วตกรก ไม่ได้ออกจากโลกนี้มาไม่รู้ที่ชาติ ต้องแยกออกว่า “ปรโลก” คือ โลกุตระ คือโลกใหม่ โลกที่ทวนกระแสกับโลกสามัญปุถุชน ต้องแยกออก

๗. แม่(มาตา) มีสิ่งหรือสภาวะอย่างหนึ่งที่ทำให้“จิตเราเกิด”(โอปปตฺติโกนิ) เรียกว่า ความเป็น“แม่” เช่น ศีลเป็นแม่ ทำให้จิตเราเกิดใหม่ ให้กำเนิดโลกุตรจิตหรือกำเนิดจิตอาริยะหรือมรรคองค์ ๘ เป็นแม่ เป็นต้น

๘. พ่อ(ปิตา) มีสิ่งหรือสภาวะอย่างหนึ่งที่ทำให้“จิตเราเกิด”(โอปปตฺติโกนิ) เรียกว่า ความเป็น“พ่อ” เช่น ปัญญาเป็นพ่อ ทำให้จิตเราเกิดใหม่ ให้กำเนิดโลกุตรจิตหรือกำเนิดจิตอาริยะหรือโพชฌงค์ ๗ เป็นพ่อ เป็นต้น ถ้ารู้ไม่ได้ก็ยังมีมิจฉาทิฏฐิ

ศีลกับปัญญาช่วยทำให้จิตเกิด“โอปปตฺติกะ”เหมือนล้างเท้าด้วยเท้า ล้างมือด้วยมือ ในโสณทัณฑสูตร

มีอีกเยอะที่จับคู่กันแล้ว อันนั้นเป็นพ่อ อันนี้เป็นแม่ เราก็ต้องเข้าใจว่า มันช่วยกันทำให้เราเกิด ปฏิบัติมรรคองค์ ๘ ไม่มีโพชฌงค์ ๗ ไม่ได้มรรคเป็นทาง โพชฌงค์ ๗ เป็นการเดิน มรรค ๘ เป็นแม่ โพชฌงค์ ๗ เป็นพ่อ ต้องเข้าใจอย่าง สัมมาทิฏฐิ ไม่เช่นนั้นก็ไม่รู้ว่าอะไรเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้“จิตเราเกิด”ได้จริง

๙. สัตว์โอปปาติกะ (สัตว์ โอปปาติกะ) คือจิตวิญญาณอยู่ในร่างกายยาวาวาหนาคีบแก้ว คอกของเราเอง ความเป็น“สัตว์”แท้ๆ คือจิตนี้เองที่จะชี้บ่งว่าเราเป็น“มนุษย์”(จิตสูง)หรือ “อมมนุษย์”(จิตต่ำ) ต้องรู้จิต-เจตสิก รูปก็เป็นรูปจิต-อรูปรจิต จึงจะรู้ว่า จิตเราเดินทางเข้าทางนิพพาน ต้องมีเจโตปริยญาณ ๑๖

จิตไม่มีรูปร่าง-ไม่มีสีระ(อสีระ) จิตไปไหนมาไหนแต่เดียวตาย-ไม่เกี่ยวกับใคร(เอกจริง) มีร่างกายเป็นถ้ำอยู่(คูหาสยง) เป็นต้น ต้องเรียนรู้จิต เจตสิก เห็นนามรูปที่เป็นรูปจิตอรูปรจิต จึงจะมีทางไปนิพพาน ต้องมีเจโตปริยญาณ ๑๖

๑๐. สมณพราหมณ์(สมณะ พราหมณ์ สัมมัคคตา สัมมาปฏิปันนา เย อิมัญจ โลกัง ปรัญจ โลกัง สยง อภิญญา สัจฉิกัตวา ปเวเทน ติติ) อัถถิ โลเก ในโลกมี หมายความว่า เราได้พบคนที่เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบหรือได้พบอาริยบุคคล นั่นคือ ในโลกนี้ยังมีอาริยบุคคลให้เราได้พบได้เรียนรู้จากท่าน

นัตถิ โลเก ในโลกไม่มี หมายความว่า เราไม่ได้พบคนที่เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบหรือไม่ได้พบอาริยบุคคล นั่นคือ ในโลกนี้ไม่มีอาริยบุคคลให้เราได้พบได้เรียนรู้จากท่าน หรือเราพบแต่เราไม่รู้ว่าท่านเป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบที่แท้ หรือเป็นอาริยบุคคลที่แท้ เราไม่มีภูมิพothที่จะรู้จัก

ต้องรู้ว่า อะไรไม่มีในโลก

ก็สมณพราหมณ์ใจ! สมณพราหมณา สัมมัคคตา สัมมาปฏิปันนา นั้นแหละ หมายถึง สมณะผู้เป็นอาริยบุคคลที่แท้จริง ที่สัมมาทิฏฐิ ผู้พร้อมจะสอนเรา หรือเป็นสัตว์บุรุษในโลกที่จะให้เราได้ฟังคำสอน ซึ่งแปลว่า เป็นสาวก เป็นผู้ฟังคำสอนจากท่าน เพราะศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่ต้องมี“สาวก” “รู้เอง”ไม่ได้ ผู้รู้เองได้คือผู้ที่บรรลुरुธรรมจริงเริ่มตั้งแต่“ปัจเจกบุคคล” ไปจนเป็น“สังฆอภิญญา”อย่างที่ท่านตรัสไว้ใน “สัมมาทิฏฐิ ข้อที่ ๑”นี้ใจ ว่า *สังฆ อภิญญา*

คุณจะได้เห็น คุณจะได้พบ คุณจะได้ฟัง คุณจะรู้จัก เรียกว่า สัตบุรุษ คุณจะพบไหม?

สมณพราหมณา สัมมาปฏิปันนา เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ดำเนินชอบ แล้วก็ประกาศโลกนี้ โลกหน้า ให้คนเข้าใจ เข้าถึงโลกหน้าได้ อย่างถูกต้องสัมมา มีผลไปนิพพาน ไปโลกโลกุตระ ได้จริง

คุณเจอไหมล่ะ? สมณะที่ประกาศโลกนี้ โลกหน้าให้คุณรู้แจ้งเห็นจริง พิสูจน์แล้วคุณก็เกิดสัจฉิกัตวาเอง คุณรู้แจ้งเห็นจริงเอง ปฏิบัติจนกระทั่งเกิดรู้แจ้งจริง เห็นนิโรธ คุณฟังแล้วไปปฏิบัติ จนเกิดเห็นจริงเกิดแจ้งจริง เวทิตัพโพวิญญูติ ได้ของจริงเองเป็นเฉพาะตน”

(คืนวันมาฆบูชาที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปีพ.ศ. ๒๕๕๔)

กรม.อนุมัติประกาศใช้ พ.ร.บ.มั่นคงฯ ๗ เขตใน กทม.

เมื่อวันที่ ๘ ก.พ. ที่ทำเนียบรัฐบาล พล.ต.อ.วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี ผบ.ตร. กล่าวว่า คณะรัฐมนตรี(ครม.) เห็นชอบ พ.ร.บ.รักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร หมวด ๒ ตามที่ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) เสนอมา โดยจะประกาศพื้นที่ความมั่นคงใน ๗ เขต ได้แก่ ดุสิต, ป้อมปราบ, พระนคร, ราชเทวี, ปทุมวัน, วังทองหลาง และวัฒนา ตั้งแต่วันที่ ๙-๒๓ ก.พ.๒๕๕๔ เพื่อใช้ควบคุมสถานการณ์การชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย

ทั้งนี้ ในเวลา ๑๖.๐๐ น. วันเดียวกัน จะมีการประชุมคณะกรรมการอำนวยการ กอ.รมน. มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน เพื่อพิจารณาการจัดทำแผนควบคุมสถานการณ์ระหว่างวันที่ ๙-๒๓ ก.พ. และแต่งตั้งผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย(ศอ.รส.) โดยจะใช้กำลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นหลักในการปฏิบัติงาน เชื่อว่าจะสามารถควบคุมสถานการณ์ให้อยู่ในความสงบเรียบร้อยได้.

เมื่อรัฐบาลประกาศพ.ร.บ.รักษาความมั่นคงในราชอาณาจักรดังกล่าว พ่อท่านก็ได้ให้ทัศนะว่า

“ทำไมเรามารักษาความมั่นคงให้ประเทศให้รัฐ แต่มันไปกระทบความมั่นคงของฐานะของท่านหรือเปล่า? งอนแง่นในฐานะอำนาจของท่านหรือเปล่า? มันไปกระทบรัฐบาลนี้หรือเปล่า? แล้วคุณก็มาบอกว่า นี่รักษาความมั่นคง ความมั่นคงของรัฐบาลชนิดผสมพันธุ์ของคุณนี่

ละนะ แล้วคุณก็มาอ้างว่า นี่รักษาความมั่นคงของรัฐ ไม่ใช่ละ ความมั่นคงของรัฐบาลที่คุณกุมอำนาจอยู่ อำนาจรัฐบาลไม่ใช่ของรัฐประเทศ คำว่ารัฐบาลกับรัฐประเทศ รัฐที่คุณอภิบาลอยู่ รัฐที่คุณบริหารอยู่กับพฤติกรรมของคุณ รักษาฐานะของคุณ คุณรักษาความมั่นคงของฐานะของอำนาจบริหารของคุณ กับรักษาอำนาจของรัฐประเทศ มันคนละเรื่องกัน อย่าเพี้ยนนะ ต้องแม่นยำประเด็น คมลึกให้ได้

คุณออกกฎหมายมารับรองป้องกันว่า นี้มารบกวน รัฐบาลคุณจะล้ม ไม่ใช่มาป้องกันความมั่นคงของรัฐประเทศ มันคนละอัน ต้องคมลึก แม่นประเด็น แล้วออกกฎหมายมารับรองรับอำนาจรัฐบาลของคุณ คุณผิดแล้ว เราชุมนุมกันอย่างสันติ อหิงสา ทำตามกฎหมาย มาค้นแทบตาย เจอมืดเขาตัดไม้มาอันหนึ่ง เจอเสือเกราะที่เขามาใช้ประโยชน์ที่เขาไม่หน้าของเขา เขาไม่ได้พกปืน เขาพกเสือเกราะมากขึ้นคนยิ่งต่างหาก คุณก็มาค้นแล้ว ก็ไม่ได้ผิดอะไรอย่างสุภาพเรียบร้อยทุกอย่าง แล้วคุณยังจะมาสลาย

คุณผิด คุณละเมิดอำนาจหน้าที่ อาตมา มารักษาช่วยความมั่นคงของรัฐ แต่คุณก็จะไปเพี้ยน มาจับ โดยเบียด “รัฐ” ไปคนละความหมาย จะมาทำลายกฎหมายรักษาความมั่นคง มันคนละอะไรของคุณ? รัฐอะไร?

นี่คือนัยยะที่คมลึก แม่นประเด็นให้ชัดๆ สิ่งนี้ ขณะนี้ เสียงสะท้อนมาจากคนนั้นคนนี่ ผู้รู้ทั้งหลายแหล่ เขาก็ไม่หลับหูหลับตา เขาก็เห็น เขาก็สุดทนแล้ว เขาก็ออกเสียงมาแล้วตอนนี้ มีเสียงมาจากต่างประเทศ คนไทยจากต่างประเทศ เสียงจากที่นี้ เสียงอะไรๆบ้าง จะเกิดขึ้น นี่คือการยืนยันลัจจะ ลัจจะยืนยันลัจจะด้วยกัน

เพราะฉะนั้น คนที่รู้ที่มีปัญญาที่เข้าใจอยู่ มาออกเสียง มารวมคะแนนเสียง มาชุมนุม มาร่วมกันได้หลายนัย บางคนเอาสตางค์มารวม บางคนเอาตัวเองมารวม มานั่งร่วมทุกวันๆ

จะนอนก็มีที่นอนอย่างเรานอนๆกันนี้ แหละ มาอาศัยนอนไป ไม่มีบรรจกรณอะไรหรอก ก็อย่างนี้แหละ เราก็นอนกันได้ มาลองดูสิ คุณแข็งแรงพอ คุณไม่ติดไม่ยึดพอมั้ยละ? ถ้ายังติดยึดเท่านี้เท่านี้ ก็ยาก เป็น activity ของสังคม ซึ่งมันจะต้องมีในสังคมมนุษยชาติ

เรามาทำสิ่งนี้ เราไม่ได้มาทำสิ่งที่เรียกว่า ไม่มีปัญญา ไม่รู้ว่ามาทำอะไร ไม่เข้าเรื่อง มันในเรื่องเลย หากคนอย่างนี้มากหรือน้อย ทุกวันนี้พูดอยู่ นี้ ยังมากหรือน้อยเลย แล้วนี่มีความเดือดร้อนของประชาชนมาก จนจะต้องมาทำอย่างนี้มั๊ย เดือดร้อนมาก โดยเฉพาะคนระดับล่าง

คนระดับบนส่วนใหญ่เขามองไม่ออกหรอก จะมีบ้างก็ส่วนน้อย น้อยเหลือเกิน

ส่วนคนระดับกลางที่มีฐานะบ้างก็ที่พออยู่พอกิน ที่เห็นแก่ตัว ส่วนใหญ่เขาก็มองไม่ออก จะมีบ้างก็เท่าที่เห็นนี้แหละ เขานึกว่า พวกเรามา รบกวนส่วนนั้นส่วนนี้บ้าง แม้อำบาก ไม่มีถนน จะวิ่ง ถนนมีตั้งไม่รู้ก็ร้อยแปดสาย วิ่งไปบ้างสิ หลบเอาเสียงบ้าง แค่นี้ ขอมาท่างานที่เป็น ประโยชน์แก่สังคมมากกว่าความเดือดร้อนส่วนตัวของคุณ เขาก็ไม่มีกะใจจะรู้บ้างหรอก

จะรักษาดินแดน จะรักษาอธิปไตย จะรักษาสิทธิมนุษยชนนี้ยิ่งใหญ่ นะ คุณไม่รักษา ก็ช่างคุณเถอะ คุณใจดำ แต่เราจะรักษา พอรู้เรื่องกันบ้างไหม?"

(ทำวัตรเช้า ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
บางท่าเพียงฯ)

หมายเรียก ๑๐ แกนนำพันธมิตรฯ

“โพธิรักษ์”ติดไฟฟ้าฝืนพ.ร.บ.

ความมั่นคงฯ “เทือก”ส่งซิกตร.ใช้

ไม้แข็ง ขอคืนพื้นที่จรรยายังเหลว

พล.ต.ต.ประวุฒิ ธารศิริ โฆษกศูนย์ อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย(ศอ.รส.) แถลงเมื่อเย็นวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ว่า ที่ประชุม ศอ.รส.ได้อนุมัติตามข้อเสนอของกองบัญชาการ ตำรวจนครบาล(บช.น.)ให้ออกหมายเรียกแกนนำกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่ขึ้นเวทีปราศรัยและมีพฤติกรรมฝ่าฝืนข้อกำหนด พ.ร.บ.ความมั่นคงในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑

ทั้งหมด ๑๐ คน ประกอบด้วย ๑.พล.ต.จำลอง ศรีเมือง, ๒.นายสนธิ ลิ้มทองกุล, ๓.นายประพันธ์ คุณมี, ๔.นายปานเทพ พัวพงษ์พันธ์, ๕.นายรัก รักพงษ์ หรือสมณะโพธิรักษ์, ๖.นายสุริยะใส กตะศิลา, ๗.นายเทิดภูมิ ใจดี, ๘.นายพิภพ ธงไชย, ๙.นายอมร อมรรัตนาพันธ์ หรือรัชต์ยุตม์ ศิริโยธินักดี และ ๑๐.นายทศพล แก้วทิมา

ทั้งนี้ให้ผู้ที่ถูกหมายเรียกทั้งหมด เข้ามารายงานตัวและรับทราบข้อกล่าวหากับพนักงานสอบสวน ที่บช.น. ในวันที่ ๒๒ ก.พ. โดยเบื้องต้นเจ้าหน้าที่จะแจ้งข้อหาฝ่าฝืนประกาศ

และข้อกำหนดที่ห้ามบุคคล เข้าหรือให้ออกจาก บริเวณพื้นที่ อาคารหรือสถานที่ที่กำหนด ตาม พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ มาตรา ๑๘ และ ๒๔ ที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒ หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าเบียดเบียนขอยกหมายจับ

พล.ต.ต.ประวุฒิ กล่าวว่ ถ้าผู้ถูกออกหมายเรียกไม่มารายงานตัวตามที่กำหนดแล้ว เราก็จะออกมาเรียกอีกครั้งโดยอาจใช้เวลาประมาณ ๓-๗ วัน จากนั้นถ้ายังปฏิเสธที่จะเข้ามา รับทราบข้อกล่าวอีก เจ้าหน้าที่ก็จะขออำนาจ ศาลเพื่ออนุมัติหมายจับกุมต่อไป

นอกจากนี้ทางบช.น.ยังเตรียมประสาน แกนนำกลุ่มพันธมิตรฯและกลุ่มคนไทยหัวใจรักชาติ เพื่อขอเข้าไปร่วมตรวจสอบอาวุธและตรวจค้นบริเวณจุดผ่านเข้าออกพื้นที่การชุมนุม แต่ก็ยังอยู่ระหว่างการประสานงานและยังไม่ได้ข้อสรุปในเรื่องนี้

(จากข่าวแนวหน้า ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕)

‘จำลอง-สนธิ’ นำทีมแกนนำ พันธมิตรฯ เข้ารายงานตัว

...เมื่อ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. วันที่ ๒๒ ก.พ. พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายสนธิ ลิ้มทองกุล สมณะโพธิรักษ์ หรือนายรัก รักพงษ์ นายปานเทพ พัวพงษ์พันธ์ นายประพันธ์ คุณมี นายเทิดภูมิ ใจดี นายอมร อมรรัตนาพันธ์ นายพิภพ รงค์ไชยแกนนำพันธมิตรประชาชน เพื่อประชาธิปไตย(พธม.) ได้เข้ารายงานตัว ที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตามหมายเรียก ใน

ข้อกล่าวหาฝ่าฝืน พ.ร.บ.ความมั่นคงภายในราชอาณาจักร โดยทั้งหมดปฏิเสธที่จะให้สัมภาษณ์ สื่อมวลชน ซึ่งขาดเพียง นายสุริยะใส กตะศิลา และนายทศพล แก้วทิมา ซึ่งจะมารายงานตัวในช่วงบ่าย

พล.ต.ต.อำนาจ นิ่มมะโน รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในฐานะหัวหน้าชุดพนักงานสอบสวน ได้เตรียมพนักงานสอบสวนไว้ ๒๕ คน เพื่อสอบสวนแกนนำ ๑๐ คน พร้อมเตรียมกำลัง ๑ กองร้อยดูแลสถานที่

(จากข่าวไทยรัฐออนไลน์ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕)

นักต่อสู้โลกตระ

พ่อท่านได้ให้แง่คิดแก่พวกเราหลังจากที่พ่อท่านและแกนนำพันธมิตรฯได้ไปรายงานตัวที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลว่า

“เราได้เข้าใจว่าอุปสรรค สิ่งที่ต้องต้าน สิ่งที่ค้านแย้ง สิ่งที่จะมาลบล้างเรา หักล้างเรา อย่างนั้นอย่างนี้ เป็นเรื่องก่อให้เกิดปัญหา ก่อให้เกิดความอดทน แข็งแรงดีด้วย

เราตั้งใจรับอุปสรรคให้ดีๆ เพราะว่าอุปสรรคเป็นโจทย์ โจทย์ที่แท้จริงสำหรับมนุษย์ ไม่ใช่เรื่องทำให้เราเศร้าสร้อย ทำให้เราอ่อนแอ ทำให้เราถดถอย ท้อแท้ ทำให้เรากลัว ไม่ใช่!

ต้องคิดพิจารณาใช้ปัญญาดีๆ เราจะเข้าใจว่า อุปสรรคหรือสิ่งที่ต้านทาน สิ่งที่ตั้งใจจะมาแย้ง มาค้าน แม้ที่สุดมาถล่มทำลาย มาด่ามาทออะไร มันเป็นเรื่องที่ทำให้คนเราได้ฝึกอย่างยิ่ง

ได้ฝึกปรือทั้งในด้านปัญญา ทั้งในด้านกำลังใจ เนื้อแท้ของจิตใจ มีอื่นๆอีก

อาตมาเคยถูกตำรวจจับที่สถานีดุสิต ตั้งแต่ก่อนโน้น อาตมาไปขึ้นโรงพัก มีนักศึกษาพอสมควร แต่ปรากฏว่าน้อยกว่าคราวนี้ คราวนี้นักชวามากมายเป็นร้อยๆ ซึ่งกันถ่ายทั้งภาพ กล้องนิ่ง กล้องโทรทัศน์ กล้องมือถือก็มี ถ่ายกันน่าดู สมัยนี้สมัยชวาวจริงๆจังๆ

การที่เราได้ทำงาน ได้อยู่กับสังคม อยู่กับมนุษยชาติ จะมีเรื่องราว มีอุปสรรค มีเรื่องที่เราจะต้องดำเนิน เรียกโดยภาษาศัพท์ง่ายๆว่า “ต่อสู้” เราเลิกแล้ว ที่จะไปชกต่อยตีรันฟันแทง ฆ่าแกงอะไรกัน เราเลิกแล้ว เราต่อสู้ด้วยสัจจะ ต่อสู้ด้วยความรู้และความจริง พยายามที่จะใช้ความรู้ใช้ความจริง เป็นเนื้อหาในการต่อสู้ถ้าใช้คำว่าต่อสู้

เพราะฉะนั้นถ้าจะถือว่าเป็นแพหรือชนะ

ก็แพหรือชนะกันด้วยความรู้และความจริง อันนี้เป็นความเจริญของมนุษย์ อาตมาพากเพียรทำจุดนี้อันนี้ เพราะฉะนั้น จะให้เกิดความรุนแรงที่จะต้องฆ่ามาแกง มาทำร้ายทำลายกันในประการนั้นประการนี้อาตมาเห็นว่าเป็นสิ่งไม่ควรถึงยุคนี้แล้ว น่าจะพ้นจากยุคป่าเถื่อน ยุคดึกดำบรรพ์ ฆ่าแกงกัน ทำร้ายกัน ยังมีเชื้อของสัตว์เดรัจฉาน ที่มันต้องการจะล้มล้างกัน ก็ใช้เรี่ยวใช้แรงใช้เขี้ยวใช้งา กัดกันทำร้ายทำลายกันด้วยเรี่ยวด้วยแรง เป็นธรรมชาติธรรมชาติของสัตว์เดรัจฉาน

คนแรกๆที่ยังไม่มีปัญญา ยังไม่เจริญ ก็จะเป็นเช่นนั้น ก็จะมีการใช้เรี่ยวใช้แรงใช้กำลัง เช่นฆ่าทำร้ายทำลายกัน แต่พอเจริญขึ้นมาแล้วพัฒนาขึ้นมาถึงวันนี้ ทั้งโลกแหละเข้าใจอันนี้แล้ว เข้าใจว่าลักษณะของเดรัจฉานกับลักษณะของมนุษย์ มันต่างกันแน่นอน

เราจะไม่เอาชนะกันด้วยการทำร้ายทำลายกันแบบนั้น แต่มีชั้นเชิง ไม่ทำลายทำร้ายกันด้วยทำให้ร่างกายบาดเจ็บ ร่างกายแตกสลายถึงตายกันไป ไม่ใช่วิธีนั้น แต่ก็ใช้วิธีซับซ้อนทางเชิงปฏิภาณปัญญา จริงๆไม่ใช่ปัญญาหรอก ใช้ความฉลาดแบบโกง ภาษาวา เฉกา ไม่ใช่ใช้ปัญญา ปัญญาเป็นความฉลาดที่ซื่อสัตย์ที่ดี แต่คนเขาไปนิยมคำว่า“ปัญญา”กัน

ทั้งๆที่เป็น“ฉลาดแกมโกง” เขายังมาใช้คำว่า“ปัญญา”กัน ก็ไม่รู้จะทำยังไง

คนเราใช้“ความฉลาดแกมโกง”ใช้“ความฉลาดที่มีกิเลส”ใช้“ความฉลาดที่เอาชนะคะคานกัน ด้วยเหลี่ยมด้วยเล่ห์” เหลี่ยมเล่ห์นี้แหละมากมายซับซ้อน จนกระทั่งน่ากลัวน่าเกลียด คนรู้ทันก็รู้ทัน คนไม่รู้ทันก็นิยมชมชื่นด้วยนะ นิยม

ชมชื่นในเรื่องของเล่ห์ของคนที่เราเห็นว่า เป็น “ความฉลาด” ถือว่าเป็นความเฉลียวฉลาดที่ น่านับถือ น่าชื่นชอบ ยกย่องเชิดชูกัน

มนุษย์ที่ไม่พยายามจับเหตุที่มันพาใช้เล่ห์ ใช้เหลี่ยมใช้ความโกงความทุจริตความที่ไม่ดี เรียกว่าอกุศลต่างๆ มันต้องใช้ มนุษย์ที่มีกิเลส เป็นเจ้าเรือนอยู่ในจิตเป็นตัวประธานเป็นธรรมดา กิเลสมีอำนาจในจิตมนุษย์ มนุษย์ไม่รู้เท่าทัน กิเลส มนุษย์ที่ทำให้บ้านเมืองเดือดร้อนก็ดี ทำให้ สังคมมนุษยชาติ แม้แต่ตัวเองเดือดร้อนก็ดี ก็ เพราะกิเลสตัวร้าย เป็นตัวบงการ เป็นตัวอำนาจ เป็นใหญ่

ซึ่งพระพุทธเจ้าตรัสรู้เรื่องนี้ จึงนำมา ประกาศอย่างสำคัญเพื่อที่จะได้เรียนรู้และทำลาย เหตุตัวนี้ให้แก่คน ตนเองก็ไม่ใช่ภัย สังคม ประเทศชาติ มนุษยชาติในโลกก็ไม่ได้รับภัย จากตัวเรา ผู้ที่ลด“ตัวอำนาจเลว”ตัวนี้ได้

เพราะฉะนั้น การศึกษาหรือการประพฤติ ในชีวิตของมนุษย์ ถ้าผู้ฉลาดจริง รู้จริงแล้ว จะ รู้ว่านี่คือเป็นจุดสำคัญของความเป็นมนุษย์ที่จะต้องทำให้ได้ คือเรียนรู้กิเลส และกำจัดกิเลสให้ จริง ให้สำเร็จ จนเป็นอรหัตต์คือเจริญสูงสุด

มันเป็นตัวร้ายจริงๆในชีวิตมนุษย์ ไม่ว่า ชาติไหนๆ เกิดมาถ้ามีตัวร้ายตัวนี้ มันเลวทุกชาติ มันพาชั่วสร้างบาปสร้างกรรมเป็นสมบัติติดตัว ไปเลย มันเป็นเรื่องจำเป็น เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งจริงๆ ซึ่งในศาสนาพุทธมีทฤษฎีที่กำจัดกิเลส ได้จริง มีผลได้แล้วได้เลย เป็นโสดาบัน ได้ข้าม ชาติไปอีก ไปต่อเป็นสกิทาคามี เป็นอนาคามี ตามบารมี จนกว่าจะหมดสิ้นสูงสุดเป็นอรหัตต์

คนเราจะต้องศึกษาแล้วปฏิบัติตัวนี้ให้ได้ กำจัดกิเลสให้ได้ พุทธกำจัดกิเลสได้อย่างเป็น วิทยาศาสตร์จึงเป็นเรื่องยอดเยี่ยม เป็นเรื่องวิเศษ

ที่สุด เป็นเรื่องประเสริฐที่สุดที่มนุษย์จะพึงทำได้
ทำเป็น ถ้าทำได้แล้ว สูดยอด!”

(ธรรมาสังกัสมสูตร วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์
๒๕๕๔ ปีพหุมาศ)

สมณะรุดงค์

เรามักได้ยินว่า พระรุดงค์ ออกป่าฝ่าดง
บำเพ็ญเพียรอยู่ตามป่าเขาลำเนาไพร แต่พอท่าน
ใช้คำว่า “สมณะรุดงค์” ซึ่งมีลักษณะหรือแตกต่าง
จากพระรุดงค์ ดังนี้

“คนเราพวกเราศึกษาได้ลุล่วงตามธรรมะ
ของพระพุทธเจ้าจริง รู้จักงานแล้วเข้าไปทำงาน
รับใช้ประชาชน โดยไม่ต้องมีสวัสดิการขนาดนี้
มันก็พอ เพราะเรามักน้อยอยู่แล้ว ไม่ต้องมากถึง
ขนาดนี้ เอาเถอะ! คุณจะมากเราก็ไม่ต่างกัน เพื่อ
คนนั้นคนนี้เล็กน้อยแต่ก็ไม่จำเป็นมากถึงขนาดนั้น
แต่มากก็เถอะ เราไม่ได้ไปเรียกร้องอะไร คุณพอ
ทำได้ ถือว่าเป็นงานคนนั้นคนนี้บ้าง แบ่งกัน คน
นั้นมารับหน้าที่นี้ เป็นผู้บริการอันนั้น บริการ
อันนี้ ก็ไม่ต่างกัน จะได้เลี้ยงชีพเลี้ยงชีวิตด้วย
ก็มีสิ่งที่เป็นรายได้หรือว่าเป็นสิ่งที่มาเลี้ยงชีพ
เป็นช่วงๆต่อกันไป ก็ไม่ต่างกัน

เสร็จแล้ว ผู้ที่ยิ่งสูง ยิ่งเก่ง ยิ่งสามารถ
ยิ่งมักน้อย สันโดษ ยิ่งเป็นผู้มีอารยธรรม มี
โลกุตระธรรม ก็ยิ่งเป็นคนเลี้ยงง่าย เป็นคนบำรุง
ง่าย เป็นคนมักน้อย พอ ไม่เปลือง ไม่พลาญ
ไม่เรียกร้อง ไม่มาก เป็นคนสบาย

เป็นคนขยันหมั่นเพียร เป็นคนไม่สะสม
(อุปจยะ) เป็นคนที่ขยันอยู่เสมอ(วิริยารัมภะ)
ทำงานสร้างสรรค์ อนุเคราะห์โลกเกื้อกูลสังคม

รับใช้สังคมมนุษยชาติ มีปัญญามีปฏิภาณ
รู้ทั้งรัฐศาสตร์ รู้ทั้งเศรษฐศาสตร์ รู้ทั้งศาสตร์อะไร

ก็แต่ละแขนง ตามบารมีของแต่ละคน

แม้ไม่ถนัดก็พอมีความรู้พอสมควร ก็ทำ
ไปตามโอกาส ใครถนัดอะไรก็ทำ รู้จักใช้คน ให้
คนทำ ไปทำหน้าที่นายกฯ ไปทำหน้าที่รัฐมนตรี
กระทรวงนั้นกระทรวงนี้ ไปรับผิดชอบในกรมนั้น
กรมนี้ เป็นอธิบดีกรม เป็นอะไรต่าง ๆ นานา
ไม่เห็นมีปัญหาอะไร ทำได้ และไม่ต้องมาก แต่
ก็ไม่ได้หมายความว่า เราจะเก่งจะสามารถไม่ได้

เพราะฉะนั้น ลักษณะของคนที่มา
กำลังอธิบาย กำลังยืนยันให้ฟังนี้ เป็นคน
ประเสริฐที่แท้จริง ที่โลกทุกวันนี้ลืมนแล้ว และ
ไม่เชื่อว่าจะมีได้ เพราะมันใกล้เกินไป โดยเฉพาะ
ศาสนา มันเสื่อมมากจนไม่มีอารยบุคคลจริงที่
สัมมาทิฐิ มันจึงไม่มีตัวอย่างมานาน

แต่เราก็พยายามทำคนชนิดนี้ขึ้นมาให้
แก่โลก ดูเป็นขวัญตาขวัญใจสุดท้ายของยุคให้
มาช่วยเอาตมาหน่อย

เป็นคนจริง ไม่ใช่คนพูดปากเปล่า
พระอารยบุคคลคือคนชนิดนี้เขาเรียกว่าพระรุดงค์
เราไม่เรียก พระรุดงค์ เราเรียกสมณะรุดงค์ก็ได้

นี่แหละสมณะรุดงค์ สมณะคือผู้สงบ
พระเป็นภาษาไทย แปลมาจากคำว่า พระหรือ
วระ แปลว่าประเสริฐ “พร” อ่านว่า พระ ตามบาลี
ถ้าอ่านว่า “พร” อ่านอย่างไทย ก็มาจากภาษาบาลี
แปลว่าผู้ประเสริฐ สมณะก็เรียกว่า ผู้ประเสริฐ
ผู้สงบ ก็เลสสงบ รุดงค์คือ องค์คุณเครื่องกำจัด
กิเลสได้สูงได้มาก สมณะรุดงค์คือ ผู้สงบด้วย
องค์คุณที่ได้กำจัดกิเลสได้สูงได้มาก

พระรุดงค์ สมณะรุดงค์ ที่ถูกที่แท้นั้นคือ
ผู้ประเสริฐที่มีศีลสูงได้แล้วจริง จึงสามารถอยู่กับ
“ป่าโลกีย์” ได้อย่างสงบจริง ช่วยความสงบให้
“ป่าโลกีย์” ได้แท้ นี่คือนิยามสมณะรุดงค์แท้ๆที่ถูก
พุทธธรรม ไม่ใช่ผู้หลงป่า ผู้ที่ยังมีจิตทิฐิ คนละ

ทาง ขอยกยี่ห้อที่ต้อพาดพิง เช่น พระรุดงค์ที่ออก
ป่า ยังไม่ลั้มาทักฎฐิ จึงไม่สามารถมีพหุชนหิตายะ
พหุชนสุชายะ โลกานุกัมปายะ

สมณะรุดงค์ออกป่าคอนกรีต แล้วมาช่วย
คน ช่วยสิงสาราสัตว์ ช่วยเสื่อสิงห์กระทิงแรดใน
ป่าโลกิย์ ให้หายเป็นเสื่อสิงห์กระทิงแรดในป่า
โลกิย์ นีคือสัจจะ ไม่ใช่พูดเล่นลัน ไม่ใช่เป็น
ปรัชญาลอยลม เป็นเรื่องจริง

อาตมามั่นใจที่จะพิสูจน์ัจธรรมของ
พระพุทธเจ้า ผู้มั่นใจแล้วต้องมาช่วยกันให้มากๆ
สังคมน่าสงสารมากเหลือเกินทุกวันนี้

(ทำวัตรเช้า ๒๔ ก.พ.๒๕๕๔ บังทำเนียบฯ)

บทสรุป

การชุมนุม neo-protest มีได้มุ่งหมาย
ชนะหรือแพ้ แต่มุ่งเสนอความรู้และความจริง
เป็นบทบาทที่สำคัญอันหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งพ่อท่าน
และชาวกองทัพธรรมจะต้องออกมาทำงาน เพื่อ
ชาติบ้านเมือง ตามพระพุทธประสงค์ของศาสนา
พุทธ ที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของมหาชน(พหุชน-
หิตายะ) เพื่อความสุขของมหาชน(พหุชนสุชายะ)
และเพื่ออนุเคราะห์แก่อุญโลก(โลกานุกัมปายะ)

แม้ปัจจุบันดูเหมือนว่า แทบจะไม่เห็น
ฟากฝั่ง แต่พวกเราที่ไม่ท้อแท้ สังคมเลวเพราะ
คนดีที่ท้อแท้ สังคมแย่งเพราะคนดีที่หดหู่ สังคม
น่ากลัวเพราะคนชั่วครองเมือง สังคมรุ่งเรือง
เพราะคนดีออกมารวมพลังให้มากๆ แล้วพึง
ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของในหลวงที่ว่า

“ในบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดีและคนไม่ดี
ไม่มีใครจะทำให้คนทุกคนเป็นคนดีได้

ทั้งหมด

การทำให้บ้านเมืองมีความปกติสุข
เรียบร้อย

จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี

หากแต่อยู่ที่การส่งเสริมคนดีให้คนดี ได้

ปกครองบ้านเมือง

และควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจไม่ให้
ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้”

(พระบรมราชาวาทะในพิธีเปิดงานชุมนุม
ลูกเสือแห่งชาติ ณ ค่ายลูกเสือวชิราวุธ จังหวัด
ชลบุรี เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๒)

☆ กองงานประชาสมณะ:

๘ มีนาคม ๒๕๕๔

“คำพรแห่งชีวิต”

ปีน้อมอวยพรให้คุณ

จงประสบความสำเร็จมาอย่างเพียงพอ..... จนเป็นคนที่ยั่งยืนมีชีวิตชีวา

จงผ่านพบเส้นทางวิบากในชีวิต..... จนพอที่จะทำให้เป็นคนเข้มแข็ง

จงลิ้มชิมความเศร้าโศกมาพอ..... ที่จะทำให้เป็นผู้เป็นคนธรรมดา

จงมีความหวังอยู่อย่างเพียงพอ..... ที่จะทำให้เป็นสุขได้ทุกทิวารา

✧ จาก www.kaneeclub.com

“เป็นมนุษย์”

ก่อนจะเป็นอะไรในโลกนี้

ก่อนจะสวมหัวโขนละครชุด

คุณจะต้องรู้จักการเป็นมนุษย์

ไม่ใช่ยศตำแหน่งเกรงฉไร

ใจที่มีมโนธรรมสำนึก

ใจที่ไม่ประมาทไม่ขาดเกรง

เมื่อนั้นคุณจะเป็นอะไรก็ได้

มโนธรรมสำนึกรู้สึกตน

ทั้งเลวทรามต่ำตึงที่สุด

คุณต้องเป็นมนุษย์ก่อนอื่นใด

ไม่ใช่ชุดเครื่องแบบที่สวมใส่

หากแต่เป็นหัวใจของคุณเอง

ใจที่รับรู้สัจธรรมตรงเผง

ใจที่ไม่วังเวงการเป็นคน

เป็นผู้น้อยผู้ใหญ่ได้ทุกหน

ต้องตั้งตนให้เป็น คือ เป็นมนุษย์!

✧ *เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์*

“ความสุขอยู่ที่ใจ”

ความสุขอยู่ที่ใจไซ้ใหม่แล้ว

แล้วโยเจ้าเฝ้าดินรนวังคันทา

จนหลงทิศผิดทางห่างมรรคา

จงย้อนมาหาสุขในใจเราเอง

✧ *อ.ทอง ธรรมดา*

อุทกขังเข็ญวราก
 ล้ำล้นหลากบนโลกหล้า
 เคลื่อนข้มแรงไกรธา
 ทำลายล้างบางลุ่มครึน
 ภูธรทุกท้านสู้
 ทุกอณูเตรียมใจตื่น
 ธรรมช่าดีเอาคืน
 เหนืออื่นใดโปรดทำใจ

รับเคราะห์กรรม น้ำนอง เต็มท้องทุ่ง
 มั่นไหลพุ่ง เขี้ยวกราก มาจากไหน

★ ลุงชิ่ง
 ๑๘ ก.ย. '๕๕

วิปโยคทุกหย่อมหญ้า โศกโศกาน้ำตาไหล
 พิโรธโกรธผู้ใด ปล่อยธาราซัดธานี
 ไร้ซึ่งความสงสาร น้ำพัดผ่านทุกแห่งที่
 หรือฟ้าสิ้นปรานี จึงไม่มีความเมตตา
 ทรัพย์สินต้องวอดวาย ไปกับสายของคองคา
 เอ้อล้นด้วยน้ำตา พสุธาจวมวาริ
 โทษทัณฑ์ผิดใดเล่า ลงทัณฑ์เราด้วยนที
 ขอฟ้าจงปรานี พระคงคาเมตตาเอย

★ โดง...leornroom (internet)

เรียกสวนไร่ นาพับ พังยับไป
 เข้าเมืองใหญ่ กระชั้นชิด มิถหลังคา
 โกลาหล อลหม่าน ทั้งหลานลูก
 คิดไม่ถูก ช่วยใครก่อน ตอนนั้นหนา
 สงสารยาย ตกใจ วัยชรา
 ดิ่งหลานมา กอดครอง ร้องระงม
 ปากก็พร่ำ ร่ำหา เทพาเจ้า
 ตั้งแต่เข้า ยันสาย ให้ชื่นชม
 ด้วยห่วงหลาน มากไป ได้เป็นลม
 ทั้งยามม ยาหม่อง ต้องดูทา
 มีเรือเข้า มาเทียบ เสียขานเรือน
 ไม่แซเชือน รีบไป ใจโหยหา
 หันดูบ้าน หายวับ ไปกับตา
 น้ำซัดมา พาหาย กับสายชล
 ได้ขึ้นฝั่ง เต็มท่งทาง วางเป็นแถว
 มีสองแนว พื้นกว้าง ข้างถนน
 พยาบาล คุณยาย ไม่กววน
 มีหลายคน พักกาย พอหายชม
 ฝั่งน้ำดื่ม อาหาร นั้นมีมาก
 ผู้บริจาค จัดให้ ได้เหมาะสม
 น้ำใจคน ไทยหนอ ขอชื่นชม
 มือพนม ก้มกราบ ทราบขอบคุณ.

★ ที่มา <http://www.klonthaiclub.com>

ชื่อใหม่ **ลُبแสงบุญ สอนจันทร์**
ชื่อเดิม สุพัตรา สอนจันทร์
เกิด ๓๐ มกราคม ๒๕๓๔
พี่น้อง ๗ คน เป็นคนที่ ๕
ภูมิลำเนา สมุทรปราการ
สถานภาพ โสด
การศึกษา จบม.ศ.๓ และม.ศ.๖ จากโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ
ปริญญาตรี การศึกษาระดับบัณฑิต เอกวิทยาศาสตร์ ม.ศ.บางแสน
ปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต เอกจิตวิทยาควรรู้ให้คำปรึกษา ม.ศ.บางแสน
อาชีพเดิม รับราชการครู
สถานที่ทำงาน โรงเรียนพานทานทองชลบุรี และย้ายมาที่โรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์
สมุทรปราการ

พบอโศกปี ๒๕๒๗ จากการอ่านหนังสือ
โลกทิพย์ ก่อนพบอโศกจะศึกษาเรื่องเกี่ยวกับจิตและ
พลังงานจิต **เมื่อพบอโศกมีความรู้สึกได้พบสิ่งที่เราค้นหา
รอคอย เพราะชีวิตก่อนพบอโศก มีความรู้สึก ชีวิตกำลังแสวง
หา รอคอย บางสิ่งบางอย่างอยู่** แต่เมื่อได้อ่านเรื่องราวของ
ชาวโศก จึงรู้สึกว่ **ใช่เลย นี่แหละคือสิ่งที่เราแสวงหา**

หลังจากพบ ถือศีล ๕ กินมังสวิรัตินแบบ
เจเจีย เข้าพรรษาปี'๒๗ กินมังสวิรัติน ๓ เดือน พอออก
พรรษาช่วงกลับบ้าน บางครั้งก็กลับไปกินเนื้อสัตว์อีก
จนกระทั่งวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๘ จึงกินมังสวิรัติน
บริสุทธิ์ตลอดมา ธรรมดาก็แต่งกายเรียบง่ายอยู่แล้ว
ชุดสวยๆก็เลิกใส่

พบอโศกใหม่ๆ ไฟแรง แต่งตัวมอซอ
ไม่ใส่รองเท้ามาวัด ทางบ้านก็ไม่เห็นด้วย ปี ๒๕๓๑ ขอ
ทางบ้านเข้าวัด พ่อโกรธมาก ถึงกับตัดพ่อตัดลูก แม่ก็
ปลอบใจ ให้อยู่ไปก่อน ก็อยู่รับราชการต่อ จนปี ๒๕๔๖

ไปช่วยราชการที่โรงเรียนผู้นำ และถือ
โอกาสลาออก อยู่ต่อที่โรงเรียนผู้นำ
ตั้งใจว่าจะเข้าวัด กรกฎาคม ๒๕๕๑
พอดีมี protest ตั้งแต่มีนาคม ๒๕๕๑
จึงมาอยู่ที่ข้างท่าเทียบ ประมาณ ๑๖๐
วัน หลังจากนั้น ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๑
จึงตามคุณร่มเย็น ไปอยู่ที่ชุมชน
ราชธานีอโศก

ได้แรงบันดาลใจจากอาหมอฟากฟ้าหนึ่ง ช่วงมาร่วมงานปีใหม่ ปี'๕๑ ได้กราบข่าว
อาหมอเสียชีวิต ทำให้เห็นว่าชีวิตไม่แน่นอน ควรจะรีบเข้ามาอยู่วัดได้แล้ว

วันแรกที่เข้าไปชุมชนราชธานีโอศอก ได้ทราบว่าอุทยานบุญนิยมขนาดคน ก็ไปช่วยงานที่
อุทยานบุญนิยม ช่วงแรกช่วยงานในครัว ช่วงหลังขึ้นไปช่วยขายของแห้ง ประมาณ ๑ ปีจึงเข้ามารับ
งานเอกสารของสหกรณ์คนของแผ่นดิน และไปช่วยงานเกษตร (ปลูกผัก) อยู่พักหนึ่ง ช่วงปะไบลาน
ไปอยู่นครปฐมก็ได้เข้าไปช่วยงานการเงิน เมื่อเปิดโรงปุ๋ยก็เข้าไปประจำฐานโรงปุ๋ยเป็นหลัก จึงขอลา
ออกจากการเงิน เพราะต้องสอนทั้ง ปวช. และ ปวส. ทำงานเอกสารและบัญชีของสหกรณ์คนของ
แผ่นดิน รวมทั้งรับผิดชอบด้านเอกสาร และเป็นแรงงานของวิสาหกิจชุมชนโรงปุ๋ยพลังชีวิตด้วย

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานและการปฏิบัติธรรม

ในด้านการงานไม่ค่อยมีปัญหาเพราะ
ทำงานเป็นที่มียกเว้นการทำงานโรงปุ๋ยมีฝุ่นมาก
และงานหนัก บางครั้งลืมนัดประมาณอายุตนเอง
ทำให้เจ็บป่วยบ้าง

การปฏิบัติธรรม ช่วงแรกๆได้ฟังธรรม
ทุกวัน การปฏิบัติก็พัฒนาได้เร็ว มาช่วงปีที่ ๓ เริ่ม
พัฒนาได้ช้าลง สาเหตุขาดตัวเองจริงและหย่อนใน
การฟังธรรม

แนวทางแก้ไข

ตรวจสอบสัปปะกายะของตนเอง ตั้งศีล
ลงมือปฏิบัติประการสำคัญ ต้องเอาจริง ตั้งใจฟัง
ธรรมให้มากขึ้น หาเวลาอ่านหนังสือธรรมะให้มากขึ้น

ข้อปฏิบัติที่ดีว่ายากที่สุด จับเวทนาทุกครั้งที่เกิดผัสสะ แล้วจัดการกิเลสให้ได้ในทันที
ดดีประจำใจ อย่าเพลินใจ อย่าห่างใจ
เป้าหมายชีวิต ลดกิเลสให้ได้มากที่สุด จนหมดกิเลส

ข้อคิดข้อฝาก:

อโศกเราเจริญได้ก็เพราะการหมั่นประชุม การฝึกความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพในความคิดเห็นต่าง และ
ยอมรับมติที่ประชุม ไม่ว่าเราจะเห็นด้วยหรือไม่ เราต้องปฏิบัติตามมติที่ประชุม

* เวื้อพัง คำตรัส ศาสดา
 เล็กลา การไป อยู่ป่า
 บำเพ็ญ กับหญ่ สัมมา
 ไวก้า ได้ผล นิพาน

ในอดีตชาติของ พระอุบาลีเถระ ได้เคยเกิดอยู่ในยุคสมัยของพระพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ ท่านเป็นพราหมณ์ชื่อว่า สุชาติะ ร่ำรวยอยู่ในกรุงหงสวดี มีทรัพย์มหาศาล ๘๐ โกฏิ (๘๐๐ ล้าน) เล่าเรียนทรงจำนต รู้จบไตรเพท (พระเวท ๓ อย่าง เป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์สูงสุดของศาสนาพราหมณ์) และตำราทำนายลักษณะ

มหาชนทั้งหลายพากันห้อมล้อม เคารพในสุชาติพราหมณ์เป็นอย่างยิ่ง ด้วยความคิดว่าเป็นพราหมณ์ที่มีชื่อเสียง มีความรู้มาก ชนเป็นอันมากจึงบูชาเขา แต่เขากลับไม่บูชาใครๆเลย เพราะไม่เห็นใครที่ควรบูชา

อยู่มาวันหนึ่ง มีโอกาสได้ฟังธรรมของพระพุทธเจ้าองค์ปทุมุตตระ ซึ่งเสด็จมาประทับอยู่ที่กรุงหงสวดี ฟังแล้วบังเกิดศรัทธาอย่างแรงกล้า โดยเฉพาะได้เห็นพระศาสดาทรงแต่งตั้งภิกษุองค์หนึ่ง ซึ่งชำนานูยิ่งในบาลีทั้งปวง ให้เป็นผู้เลศยอดในฝ่ายวินัย ทำให้สุชาติพราหมณ์ปรารถนาได้ฐานะเช่นนั้นบ้าง จึงได้บำเพ็ญบุญซื้ออาราม(สวนที่รื่นรมย์)ชื่อ โสภณ ด้วยทรัพย์ ๑๐๐,๐๐๐ ถวายเป็นสังฆาราม

แล้วสร้างกุฎิ(ที่อยู่ของนักบวช) ๗,๐๐๐ หลัง
ไว้ในสังฆารามนั้น พระศาสดาก็ทรงรับ
มหาทานนั้น แล้วทรงพยากรณ์ว่า

“ **ผู้ใดถวายสังฆารามแด่
พระพุทธเจ้า** ผู้นั้นจะมากด้วย**จตุรงคเสนา**
คือ พลช้าง พลม้า พลรถ พลราบ

จะมากด้วย**นางงาม** ดนตรี
และเครื่องประดับ

จะได้เป็น**จอมเทพ**(หัวหน้าของ
ผู้มีจิตใจสูง) เสวยเทวสมบัติ(สมบัติอัน
ประเสริฐแท้) ๑,๐๐๐ ครั้ง

จะได้เป็น**พระเจ้าจักรพรรดิ** ๑,๐๐๐ ครั้ง

จะได้เป็น**พระราชา**ครองแผ่นดิน นับครั้งไม่ถ้วน

ในกัป(ชาติ)ที่ ๑๐๐,๐๐๐ จะได้เป็น**สาวก**ของ**พระศาสดา**พระนามว่า **โคดม** โดยมีชื่อว่า **อุบาลี**
ชำนาญในพระวินัย ฉลาดในฐานะและมีฐานะ พระโคดมศากยบุตรจะทรงแต่งตั้งไว้ในตำแหน่ง
ภิกษุผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ทรงวินัย”

สุชาติพราหมณ์ได้ฟังพยากรณ์นั้นแล้ว ก็ให้รู้สึกปีติยินดียิ่งนัก ได้กระทำบุญกุศลตลอด
ชีวิต แล้วเวียนตายเวียนเกิดอยู่ในภพของเทวดา(คนที่มีจิตใจสูง) และมนุษย์(คนที่มีจิตใจประเสริฐ
ทั้งหลาย)

กระทั่งถึงยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม อุบาลี**เกิดอยู่ในเรือนของกัลบก(ช่าง
ตัดผม) เติบโตแล้วได้เป็น**ภูษามาลา**(เจ้าหน้าที่เครื่องฉลองพระองค์) **พนักงานแต่งพระองค์กษัตริย์ของ
เจ้าศากยะ**

ครั้นถึงคราวที่เจ้าศากยะทั้ง ๖ พระองค์ คือ **พระเจ้าภัททิยศากยะ เจ้าชายภัคคุ เจ้าชาย
อนุรุทธะ เจ้าชายอานนท์ เจ้าชายกิมพิละ และเจ้าชายเทวทัต** ประรณนาพากันออกผนวช จึงทำให้เสด็จ
ประพาสราชอุทยาน พร้อมด้วยอุบาลีกับเสนา ๔ เหล่า พอเสด็จได้ไกลแล้ว ก็รับสั่งให้พวกเสนาทั้งหมด
กลับไป แล้วทรงเปลื้องเครื่องประดับออกเอาผ้าห่อไว้ ตรัสกับอุบาลีว่า

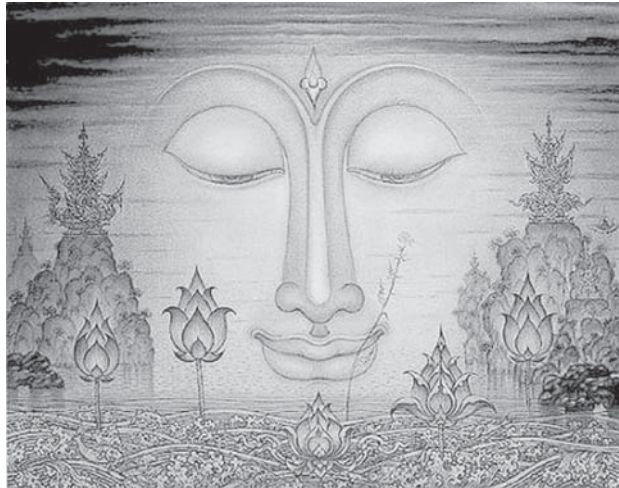
“อุบาลี ทรัพย์เท่านี้พอเลี้ยงชีวิตท่านได้ จงกลับไปเถิด”

อุบาลีรับห่อผ้าแล้ว ก็กระทำตามนั้น แต่ขณะที่เดินจากไป ได้บังเกิดความคิดขึ้นมาว่า

“พวกเจ้าศากยะเหี้ยมโหดนัก หากกลับไปอย่างนี้คงจะฆ่าเราเสียเป็นแน่ ด้วยเข้าพระทัยว่า
เรานี้ให้พระกุมารทั้งหลายออกบวช ก็ที่ศากยกุมารเหล่านี้ยังทรงผนวชได้ ไฉนเราจะบวชไม่ได้เล่า”

คิดอย่างนี้แล้ว เขาจึงแก้ห่อผ้า เอาพวกเครื่องประดับทั้งหมดแขวนไว้บนต้นไม้ แล้วประกาศว่า
“ของเหล่านี้เราให้แล้ว ผู้ใดได้พบเห็น ผู้นั้นจงนำไปเถิด”

จากนั้นก็เดินกลับไป พวกศากยกุมารทอดพระเนตรเห็นอุบาลีเดินมาแต่ไกลๆ ก็

ประหลาดพระทัย พอมาถึงจึงรับสั่งถาม

“อุบาลี ทำไมจึงกลับมาเล่า”

อุบาลีจึงทูลตอบตามจริงอย่างที่ตนคิด เหล่าศากยกุมารก็ทรงเห็นด้วยตามนั้น

“ใช่แล้วอุบาลี ท่านได้ทำถูกต้องแล้ว หากท่านกลับไป เจ้าศากยยะทั้งหลายที่ยืมโหนดัก คงจะให้ฆ่าท่านเสีย ด้วยเข้าพระทัยว่า ท่านให้พระกุมารทั้งหลายออกบวช”

เมื่อเหตุการณ์เป็นดังนี้ พวกศากยกุมารจึงพาอุบาลีไปด้วย ได้เข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า ณ อนุเปยยัมพวันของพวกเจ้ามัลละ ในแคว้นมัลละ แล้วได้กราบทูลพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า

“พระพุทธเจ้าข้า พวกหม่อมฉันเป็นเจ้าศากยยะปรารถนาจะออกบวช แต่เพราะยังมีมานะ(ความถือตัว) ฉะนั้นจึงขอพระผู้มีพระภาคทรงให้อุบาลีผู้เป็นภูษามาลาที่คอยรับใช้ พวกหม่อมฉันมานานนี้เป็นผู้บวชก่อนเกิด พวกหม่อมฉันจะได้ทำการอภิพ(กราบไหว้) การลูกรับ อัญชลีกรรม(ประนมมือไหว้) สามีจิกรรม(แสดงความเคารพตามธรรมเนียมของพระผู้น้อยต่อพระผู้ใหญ่ที่บวชก่อน) แก่อุบาลีที่เคย

เป็นผู้รับใช้ หากได้ทำเช่นนี้แล้ว ความถือตัวว่าเป็นเจ้าศากยยะของพวกหม่อมฉันจะได้เสื่อมคลายลง”

พระศาสดาทรงสดับอย่างนั้นแล้ว ทรงโปรดให้อุบาลีได้บวชก่อน แล้วให้พวกศากยกุมารได้ผนวชตามในภายหลัง

ครั้นได้บวชแล้วภิกษุอุบาลีก็พากันเพียรในธรรมเรียนรู้ในกรรมฐาน(วิธีปฏิบัติลดละกิเลส

อย่างเหมาะสมกับฐานะของตน)แล้ว

ก็ปรารถนาไปพำนักฝึกฝนตนในป่า

จึงเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า

กราบทูลขออนุญาตไปอยู่ป่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์

ปรารถนาช่องเสฟเสนาสนะ (ที่อยู่)

คือ ป่าและราวป่าอันสงัด”

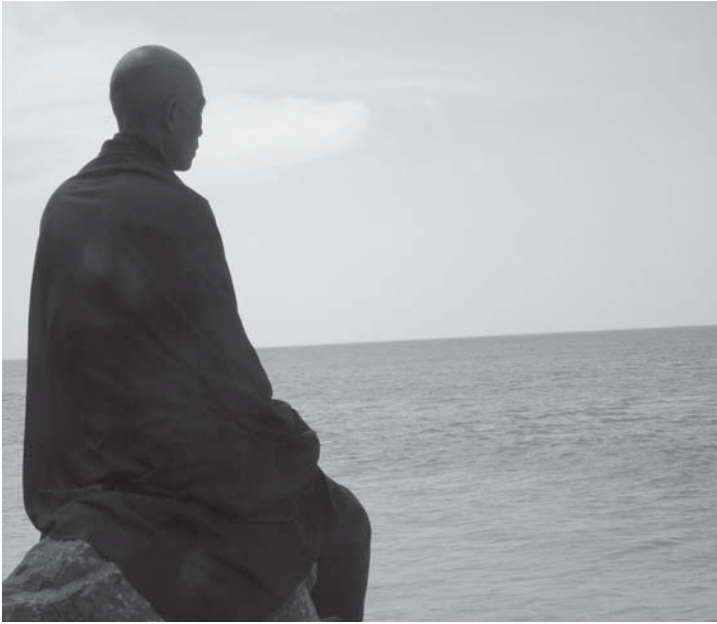
พระผู้มีพระภาคเจ้า

ทรงสดับแล้ว ก็ตรัสห้าม

“ดูก่อนอุบาลี ที่อยู่คือ

ป่าและราวป่าอันสงัดนั้น อยู่ลำบาก

ท่าความวิเวก(สังัดจากกิเลส)ได้ยาก
ยากที่จะอภิมรย์ในการอยู่ผู้เดียว
**ป่าทั้งหลายจะนำใจของภิกษุผู้ยัง
ไม่ได้สมาธิ(จิตตั้งมั่น)ไปเสีย**

หากมีผู้ใดกล่าวอย่างนี้
ว่า เราแม้ยังไม่ได้สมาธิ ก็จะชอง
เสฟที่อยู่คือป่าและราวป่าอันสังัด
ผู้นั้นจำต้องหวังข้อนี้คือ จะจม
ลง(คิดไปในกาม) หรือจะฟุ้งซ่าน
(คิดไปในพยาบาทและการ
เบียดเบียน) ฉะนั้นอุบาสิ **เธอจง
อยู่ในหมู่สงฆ์เถิด เมื่ออยู่ในหมู่สงฆ์
ความสำราญจะมีแก่เธอ”**

ภิกษุอุบาสิฟังแล้ว ก็น้อมรับพระดำรัสของพระศาสดา ได้บำเพ็ญเพียรอยู่กับหมู่
เจริณวิปัสสนากรรมฐาน(พิจารณาให้เห็นแจ้งตามจริงในสิ่งที่กระทำ) ไม่นานนักก็ได้บรรลุเป็น
พระอรหันต์องค์หนึ่งในโลก

พระอุบาสิเถระมีคุณวิเศษเหล่านี้คือวิชา ๓ (ความรู้แจ้งอันพาสู่ความพ้นทุกข์ ๓ ประการ)
ปฏิสัมภิตา ๔ (ความรู้แตกฉาน ๔ ด้าน) วิโมกข์ ๘ (ความหลุดพ้นจากกิเลส ๘ ชั้นตอน) และอภิญญา
๖ (ความรู้อันวิเศษยิ่ง ๖ อย่างที่ทำให้กิเลสหมดไป)

ที่สำคัญยิ่งคือ พระอุบาสิเถระ เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ เชี่ยวชาญในพระวินัยมาก
วินัยจรรยาต่างๆได้อย่างดีเยี่ยม พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงทรงยกย่องว่า

“อุบาสิเลิศกว่าภิกษุสาวกของเราทั้งหมดในความเป็นผู้ทรงวินัย”

ครั้นเมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าปรินิพพานไปแล้ว พระอุบาสิเถระก็เป็นกำลังสำคัญ ในคราวทำ
ปฐมสังคายนา(การประชุมตรวจสอบชำระสอบทานและจัดหมวดหมู่คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าให้เป็นแบบ
แผนอันหนึ่งอันเดียวกัน) โดยพระอุบาสิเถระเป็นผู้ตอบคำถามในเรื่องเกี่ยวกับพระวินัย

 นามกฤต

เสาร์ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๔

(พระไตรปิฎกเล่ม ๗ ข้อ ๓๔๐

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๔ ข้อ ๙๙

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ ข้อ ๘

อรรถกถาแปลเล่ม ๓๐ หน้า ๕๘๒)

สันติอโศก

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕

เสร็จจากงานกู้ชาติปกป้องแผ่นดิน พวกเราก็กลับคืนสู่ถิ่นฐานบ้านวัดโรงเรียนของเราตามเดิม พร้อมเพรียงกันปิดกวาดเช็ดถูดูแลพุทธสถานบ้านเรือนชุมชน ปลุกพืชผักต้นไม้ให้มีชีวิตชีวา พร้อมกับการพัฒนาจิตใจให้เจริญในธรรมยิ่งขึ้น

❀ สรุปกิจวัตรกิจกรรม

ศ.๑ พ่อท่านพาสวดมนต์ทำวัตรเช้า เป็นวันสุดท้ายของการชุมนุมที่เวทีกองทัพธรรมข้างท่าเรือบริเวณศาล

ส.๒ กลุ่มพันธมิตราและกองทัพธรรมยุติการชุมนุมและมีการทำบุญใส่บาตรฟังธรรมที่เวทีพันธมิตรที่สะพานม้ฆวาน

อา.๓ มีการเลือกตั้งส.ส.ทั่วประเทศ พรรคเพื่อฟ้าดิน ส่งผู้สมัครส.ส.แบบบัญชีรายชื่อ ๑ คน คือ คุณณแก่นฟ้า แส่นเมือง

จ.๔ คุณแอน จินดารัตน์ จาก ASTV มาสัมภาษณ์พ่อท่าน

อ.๕ หม่อมคณะประชุมอภิธานิยธรรม ครั้งที่ ๑๐/๕๕

พ.๖ ไปร่วมงาน “กระชับสัมพันธมิตร” ที่บ้านราชา

อา.๑๐ รัฐบาลให้เด็กอายุตั้งแต่ ๗ ขวบขึ้นไป ทำบัตรประชาชนได้

อ.๑๒ หม่อมคณะประชุมอภิธานิยธรรม ครั้งที่ ๑๑/๕๕

พ.๑๓ ประชุมคนวัดหญิงและคนวัดชาย

พฤ.๑๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชนฯ

ศ.๑๕ วันอาสาฬหบูชา ตอนค่ำมีพิธีเวียนธรรม และกลุ่มอุโบสถศีลจัดกิจกรรม มาพักค้างวัดปฏิบัติธรรม ๓ วัน หม่อมคณะ และพระอาคันตุกะร่วมทำสังฆกรรมสวดปาตีโมกข์

ส.๑๖ วันเข้าพรรษา หลังกลับจากบิณฑบาต หม่อมคณะและพระอาคันตุกะ ทำพิธีอธิษฐานพรรษา

อา.๑๗ สมณะฉันทโส ไปประชุมกลุ่มจันทร์บุรี

จ.๑๘ ประชุมสมณะและฆราวาสฝ่ายการศึกษา

อ.๑๙ หมุ่สมณะประชุมอธิทานิยธรรม ครั้งที่ ๑๒/๕๔ ตอนเย็นไปร่วมงานฌาปนกิจศพนางประนอม ทองแผ่ ที่วัดบางเตย กทม.

พ.๒๐ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพนายดี กรรณเทพ ที่ จ.ชุมพร ซึ่งเป็นบิดาของคุณสุรเดช(ไพโรเมือง)

พฤ.๒๑ ประชุมบริษัทแต่ชีวิต

ศ.๒๒ ประชุมชมรม. สันตือโศก

ส.๒๓ ประชุมนิสิต ม.วช.

อา.๒๔ สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ แสดงธรรมก่อนฉัน ช่วงบ่ายสมณะร้อยดาว ปัญญาจุฑา แสดงธรรมที่ลานทราย

จ.๒๕ นักเรียนสันติบาลไปทำกิจกรรมที่สวนบุญผักพืช คลอง ๑๓

อ.๒๖ หมุ่สมณะและสิกขมาตุ ประชุมอธิทานิยธรรมร่วมกันเป็นครั้งที่ ๑๓/๕๔

พ.๒๗ ประชุมคนวัดหญิงและคนวัดชาย

พฤ.๒๘ พ่อท่านสัตตาทะจากบ้านราชมาที่สันติฯและไปเยี่ยมสิกขมาตุจิตรา แซ่ลี ที่โรงพยาบาลสิรินธรในช่วงเช้า ช่วงเย็นสิกขมาตุก็มีรณภาพ

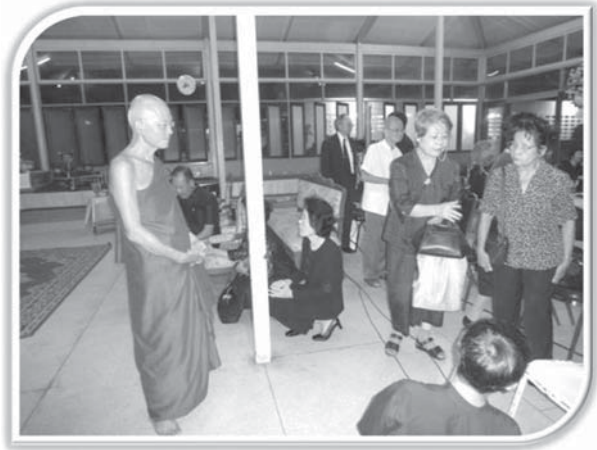
ตอนค่ำพ่อท่านไปเทศน์ที่วัดธาตุทอง กทม. ในงานศพของคุณป้าส้มจิ้น พรหมพิทักษ์ และวันนี้ที่ทะเลธรรม จังหวัดตรัง ก็มีงานฌาปนกิจศพ อาจารย์กัลยา ชูทอง

ศ.๒๙ งานฌาปนกิจศพสิกขมาตุจิตรา แซ่ลี ที่พุทธสถานปฐมอโศก

ส.๓๐ พลเอกกิตติ รัตนฉายา และแกนนำพันธมิตรบางท่านมาพบพ่อท่าน

อา.๓๑ ประชุม ๘ องค์กร และตอนเย็นพ่อท่านไปเทศน์ที่วัดธาตุทอง ในงานศพคุณป้าส้มจิ้น พรหมพิทักษ์

ตลอดเทศกาลเข้าพรรษา มีฝึกนั่งเจโตสมณะทุกวัน นำโดย สมณะหม่อม มุฑกัณโธ

หมุ่สมณะ สิกขมาตุ และญาติธรรมตลอดจนนักเรียนสัมาสิกขาพากันตั้งตบะ เพื่อลดละกิเลสอย่างพร้อมเพรียงกัน

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔

บรรยากาศสันตือโศก อบอุ่น คึกคัก มีผู้คนมากมายมาจับจ่ายซื้อสินค้าผลิตภัณฑ์คุณภาพ ราคาประหยัด เน้นชนิดเกือบทุกวัน

✽ สรุปเหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑ พ่อท่านเดินทางไปปฐมอโศก

พ.๓ พิจารณานาคกวี ปริกัมศีลขึ้นเป็นสามเณร

ส.๖ ผู้ปกครอง ครู นักเรียนร่วมจัดงานวันแม่

จ.๘ พิธีบวชสามเณรกีwitz ปริกัมศีล

พ.๑๐ นักเรียนนม.ปลาย ไปเข้าค่าย “สามัคคีวิริยพูนชา” ที่บ้านไร่เคียงขวัญ จ.สระแก้ว เป็นเวลา ๕ วัน

พ.๑๑ พ่อท่านไปปฐมมโศก และเนินพอกิน จ.กาญจนบุรี เป็นเวลา ๓ วัน (๑๑-๑๓ ส.ค.'๕๔)

พ.๑๗ พ่อท่านเดินทางกลับบ้านราชฯ จ.อุบลราชธานี

ศ.๑๙ นักเรียนไปชมสัปดาห์มหกรรมวิทยาศาสตร์แห่งชาติที่ศูนย์ไบเทค บางนา กทม.

ส.๒๗ พ่อท่านสัตตาทะมาสันติ มีการประชุม “สัมมาสิกขาวิชชาธรรม” (๒๗-๒๘ ส.ค.'๕๔)

อา.๒๘ พ่อท่านเป็นประธานการประชุม ๘ องค์การ

จ.๒๙ พ่อท่านเป็นประธานการประชุมชุมชน

พ.๓๑ พ่อท่านไปพบหมอตระกูลสายตา มีคณะอาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในเกาหลีมาเยี่ยมชม (๑๗ คน)

ของฝากจากพ่อท่าน “ไม่จุกจิกจู้จี้กับตัวบุคคล แต่จุกจิกจู้จี้กับเนื้อหา”

★ สมณะแต่ธรรม อัมมรักขิตโต

ปฐมมโศก

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔

เดือนนี้กรกฎาคม เป็นเดือนเข้าพรรษา วันอาสาฬหบูชา มีรายการเวียนธรรมตอนเย็น เข้าของวันที่ ๑๖ สมณะและพระอาคันตุกะร่วมกันอธิษฐานเข้าพรรษา ตอนเย็นก็มีรายการ **อนุสสา** เพื่อความเจริญในธรรม กิจกรรมในเดือนนี้ ก็มีการแสดงธรรมแบบหมุนเวียน เวียนธรรมะกระดานดำ ตอนเที่ยงเสาร์-อาทิตย์ ตอนเย็นเวลา ๑๗.๐๐ น. ฝึกเจต ต่อด้วยการชมรายการ “สงครามสังคม-ธรรมะการเมือง”

นับเป็นนิมิตใหม่ของหมู่สมณะปฐมมโศกอีกก้าวหนึ่ง ได้ตกลงกันจัดจรรยาการออกทีวีชื่อ “กัณฐมโศก” เวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. ทุกวันพุธ

✿ สรุปเหตุการณ์ทั่วไป

พ.๖ สมณะเสียงศีล รับนิมนต์เข้าร่วมประชุมโครงการจัดการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงกับคณะทำงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.๗ สมณะเสียงศีล เข้าร่วมสัมมนากับชมรมเกษตรอินทรีย์ในฐานะเป็นที่ปรึกษา ที่กรมส่งเสริมการเกษตร

ศ.๘ สมณะเสียงศีลรับนิมนต์ให้ไปบรรยายเรื่องความมหัสจรรย์ของน้ำสกัดชีวภาพที่กรมประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อ.๑๒-พ.๑๓ คุณแก้ว กมลพร วรกุล พิธีกร

ชื่อดังจากASTV และทีมงานมาศึกษาพักค้าง ๑ คืน เพื่อทำรายการโทรทัศน์ เกี่ยวกับวิถีชีวิตของชาว ชุมชนปทุมมอโคก โดยไปถ่ายทำรายการที่ฐานแหลมพู ศาลาค้า ในช่วงเช้า จากนั้นได้ร่วมเดินแถวขึ้นศาลา (ศาลาฉัน) เพื่อรับประทานอาหารเช้าร่วมกับนักเรียน และชาวชุมชน รายการก่อนนั้น คุณเก๋ได้พูดคุย กับนักเรียนและชาวชุมชนด้วยช่วงบ่ายถ่ายทำรายการ ที่โรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน แล้วจึงเดินทางกลับ

อ.๑๒ คณะอาจารย์และนักศึกษา จากคณะ บริหารธุรกิจชั้นปีที่ ๔ จากมหาวิทยาลัย Dayton รัฐโอไฮโอ และจากวิทยาลัย Marist รัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา จำนวน ๒๔ คน มาศึกษาเกี่ยวกับ แนวคิดทางพุทธศาสนาและศึกษาเยี่ยมชมวิถีชีวิต ของชาวปทุมมอโคก

สตรีชาวไต้หวัน ชื่อ คีวา ชื่อจีนว่า **ยัง อี้ เจน** มาจากมูลนิธิขวัญข้าว จังหวัดสุพรรณบุรี (เป็น หน่วยงาน NGO) มาเยี่ยมชมและพักค้าง ๑ สัปดาห์ เพื่อศึกษาในเรื่องพระพุทธศาสนากับวิถีชีวิตชาวชุมชน

พ.๑๓ อาจารย์และนักศึกษาคณะพยาบาล-

ศาสตร์ ชั้นปีที่ ๔ จาก มหาวิทยาลัยคริสเตียนนครปฐม จำนวน ๑๗ คน เยี่ยมชมชุมชนปทุมมอโคก

พ.๑๔ อาจารย์และนักศึกษาคณะพยาบาล- ศาสตร์ ชั้นปีที่ ๔ จากมหาวิทยาลัยคริสเตียน นครปฐม จำนวน ๑๗ คน มาทำกิจกรรมชุมชนและให้ความรู้ เรื่องการดูแลสุขภาพจิตให้กับนักเรียน ชั้น ม.๒-๖

อ.๑๗-พ.๒๐ นางสาว **Irem Verdon** ชาว ตุรกี อายุ ๓๔ ปี การศึกษาจบปริญญาโทด้านการ ก่อสร้าง อาชีพสถาปนิก มาศึกษาดูงานและเยี่ยมชม ชุมชนปทุมมอโคก คุณ Irem สนใจด้านการใช้ชีวิต พอเพียง เรียบง่าย สันโดษ และเรื่องกิจกรรมธรรมชาติ ไร่สารพิษ กิจกรรมที่คุณ Irem ทำคือ ๑. กวาดหญ้า ทำ ความสะอาด ๒. กวาดใบไม้ ๓. ช่วยสอนภาษาอังกฤษ ๔. พบเด็กนักเรียนสส.ฐ.หน้าเสาธงตอนเช้า ๕. ช่วย งานในครัวตอนเช้า ๖. ขุดดินและถากหญ้า คุณ Irem ประทับใจปทุมมอโคกมากตั้งใจว่าจะกลับมาอีก

จ.๒๕ ประชุมชุมชน นับเป็นเวลาร่วม ๘ เดือน ที่ขาดการประชุมเพราะร่วมประท้วงที่ชุมชนไทยคู่ฟ้าดิน ข้างธรรมเนียบรัฐบาล

บ้าย ครูจรัสจิ่ง ศิริผล และครูปะใบลาน นาวา บุญนิยม ไปพักค้างหอพักครูสภาเพื่อเข้าอบรมการวิจัย ใหม่ห้องเรียน ในวันที่ ๒๖-๒๘ ก.ค.'๕๔ ณ โรงแรม แกรนด์พาวเวอร์อินทร์ ถ.พระราม๖ กรุงเทพฯ

พ.๒๘ นักเรียนชั้นม.๑ จากโรงเรียนนักบุญ เปโตร อ.สามพราน จ.นครปฐม จำนวน ๒๔๐ คน และครู ๑๐ คน มาศึกษาดูงานวิถีชีวิตของชาวปทุม มอโคกและนักเรียนสัมมาสิกขา ฟังธรรมเทศนาจาก สมณะหินเพชร ธรรมธีโร

ศ.๒๙ พ่อท่านเป็นประธานฌาปนกิจศพ

สิกขมาตุจิตรา แซ่ลี อายุ ๗๘ ปี

พ.๒๘-๓.๒๙ คุณช่วยบุญ จันทรรักษา และ
 ชาวชุมชน ๖ คน ไปร่วมงานศพ อ.กัลยา ชูทอง
 ที่ทะเลธรรมอโศก จ.ตรัง

พ.๒๗-๑๑.๓๑ สมณะ สิกขมาตุ และชาว
 ชุมชนปทุมอโศก ไปร่วมงานศพคุณป้าส้มจิ้น ซึ่งเป็น
 คุณป้าที่เลี้ยงพ่อท่านมา ที่วัดธาตุทอง กรุงเทพฯ

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔

๑๐๘

อ.๙ คณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช(ม.สธ.) ติดตามผลงานตามโครงการเรียน
 รู้ทางไกลเศรษฐกิจพอเพียง ที่เนินพอกิน สมณะ
 เสียงศีล ให้การต้อนรับ

พ.๑๐ ทวีรัชอง ๙ ถ่ายทำที่เนินพอกิน

มสธ. ดูงานที่เนินพอกิน

ศ.๑๒ จัดงานบูชาพระคุณแม่ที่นาแรงรัก
 และรำลึกถึง หมอปากฟ้าหนึ่ง คุณแม่พวงนาค
 น้อยโสภณ จัดฉลองศาลา-ลานตากข้าว พร้อมกัน
 เลย มีผู้มาร่วมงานประมาณ ๓๐๐ กว่าคน

ส.๑๓ **อ.วิวัฒน์ ศัลยกำธร** ประธานมูลนิธิ
 กลีกรรรมธรรมชาติ ร่วมรายการเพื่อฟ้าดินกับสมณะ
 เสียงศีล สดทางFMTV และเลยไปพักค้างที่เนินพอกิน

จ.๑๕ ป้ายโหม่งพ่อท่านเป็นประธานประชุม
 ชุมชน เย็นแสดงธรรมถ่ายทอดสดรายการสังคม
 สงคราม-ธรรมะการเมือง

อ.๑๖ สมณะเสียงศีล ชาตวโร รับกิจนิมนต์
 ไปบรรยายเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียนท่าม่วง
 ประชาราษฎร์ จ.กาญจนบุรี

จ.๑๕-อ.๑๖ คณะครูสัมมนาวิชาพุทธศาสนา
 และฐานงาน

อ.๑๖-พ.๑๘ อบรมสัมมนาการประเมินผล
 หลักสูตร ๒๕๕๑ ที่โรงแรมราชพฤกษ์แกรนด์ไฮเต็ล

ศ.๑๙ เกษตรจังหวัดนครปฐมนิมนต์ให้สมณะ
 เสียงศีลบรรยายที่โรงแรมเวล

ศ.๑๙-๑๑.๒๑ อบรมสัมมนาวิจัยในชั้นเรียน
 ที่โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ไฮเต็ล โคราช

- ไปร่วมงานมหกรรมเกษตรอินทรีย์ที่ central
 world

ส.๒๐-๒๑.๒๑ สัมมนาครูวิชาการ ปรับปรุง เอกสารหลักสูตร เตรียมรับการประเมินใน หลักสูตรฐานงานอาชีพ โดยอาเจียบ จริงจังเป็นที่ บริการให้คำแนะนำ

จ.๒๒ สมณะเสียงศิลป์ รับนิมนต์ให้ไปร่วม ประชุมที่กรมส่งเสริมการเกษตรในฐานะที่ปรึกษาชมรม

พ.๒๔-พ.๒๕ สมณะเสียงศิลป์เข้าร่วมลงนาม ความร่วมMOU ที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในโครงการเรียนรู้ทางไกล เศรษฐกิจพอเพียง และ เลย์ไปสัมมนาต่อที่จังหวัดสมุทรสงคราม

๒๑.๒๘-๒.๓๐ ผู้ปกครองมอบตัวนักเรียน เพื่อเปิดเทอมภาคการศึกษาต่อไป ฟังตนเองให้ได้ และเป็นที่พักของสังคม

ศิระะอโศก

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕

เลือกตั้ง ลงนา เข้าพรรษา ตั้งตบะธรรม งานประจำ ดูแลสุขภาพและความสุภาพ พร้อมทั้ง ตั้งหน้าทำ๕ ส. สู้กับความรกละเอระอระกรัง เพื่อ ความอยู่เรียบง่าย สบาย ทั้งเหมาะแก่การต้อนรับ ผู้มาอยู่ร่วมศึกษา ผู้มาเยือน สวนผลไม้ไว้สารพินช ข้าตาโตงถึงเวลาทยอยสุกจึงได้ต้อนรับแขกหลายคณะ พวกเรายังตั้งตนบนความลำบาก ตั้งมั่นในธรรม ทำกิจตน กิจท่าน เพื่อเดินไปสู่ความฝันที่จะช่วยกัน

สร้างสรรค์สังคมบุญนิยม และพัฒนาจิตใจให้เป็น ผู้รู้ ตื่น เบิกบาน

✿ กิจวัตร-กิจกรรม-กิจการ ในรอบเดือน

การบ้าน การเมือง

ส.๒ ชาวชุมชนและนักเรียน ไปร่วมไหวตโน ที่ จ.สุรินทร์ เย็นสรุปการไหวตโนทั้งหมด

๒๑.๓ เลือกลงตั้งส.ส.

๒๑.๑๒, ๑๙, ๒๖ ประชุมชุมชน

๒๑.๑๘ เลี้ยงส่งนักเรียนกาหลี

๒๑.๑๘, ๒๕, ๒๘ ประชุมร้านค้า

ส.๒๓ เลี้ยงส่ง Mr. Jerry

✿ การศึกษา

๒๑.๓, ๑๗, ๒๔, ๓๑ ประชุมตรวจศีล

สัปดาห์สุดท้าย ชี้-ชม ให้ชุมชนทรัพย์

๒๑.๕-๒๑.๑๔ ปิด ดำนา

พ.๖, ๒๗ ประชุมครู

๒๑.๑๗ ศิษย์เก่ารุ่นจบปี ๒๕๕๒ รุ่นโคไฟร ๘ คน กลับมาเยี่ยมโรงเรียน

พ.๖ นักเรียนอาชีวะปวช. ๑-๓ กลับจากไป ช่วยงานเก็บบุญที่ชุมชน

และเดือนนี้เป็นเดือนของการฝึกซ้อมการแสดง งานวันแม่และการเตรียมผลงานส่งประกวดของนักเรียน

การต้อนรับผู้มาอยู่ศึกษาและผู้มาเยือนเพื่อ ศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

ศ.๑ นักเรียน ๑๔ คน ครู ๒ คน จากประเทศ เกาหลี มาอยู่ถึงวันที่ ๒๕ ก.ค.

๒๑.๕ แม่ของโยฮันเนสมาเยี่ยมลูกชาย

พ.๒๑ Mrs.Cannie Hui และ ด.ช. Woody Cheung ลูกชาย ชาวฮ่องกงมาอยู่ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕

พ.๒๑ เกษตรกร และผู้นำหมู่บ้านจากจังหวัด มหาสารคาม ๙ คน นำมาโดยอาจารย์จาก ม.ศว. มหาสารคาม

ศ.๒๒ นักเรียน ป.๒-ม.๓ จำนวน ๑๕๗ คน จาก ร.ร.การุญวิทยา ต.เสมิง อ.สำโรงทาบ จ.สุรินทร์

๒๑.๒๔ เจ้าหน้าที่ที่ดินจากจ.สุรินทร์ และเพื่อน ๓ คน

❀ **กิจของสมณ:**

ศ.๑ สมณะพันเมือง ภทันโต กลับจากไปเยี่ยมอาการอาพาธ สมณะพอจริง สัจจาสโก ที่บ้านพีชผัก จ.เชียงใหม่

ส.๒ สมณะดินดี สันตจิตโต มาจากที่ชุมชน

พ.๖ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร และชาวชุมชนชุดแรกเดินทางไปร่วมงานกระชับพันธมิตรที่บ้านราช

พฤ.๗ สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน นำชาวชุมชนและนักเรียนนม.ต้นไปบ้านราช ส่วนม.ปลายไปกับครูวันที่๘ ไป-กลับ

ส.๙ ทั้งสมณะ ชาวชุมชน นักเรียนเดินทางกลับ

อา.๑๐ สมณะ ๓ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป นำโดยสมณะผืนฟ้า อนุตตโร ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ นางประชิด บุตรดี(ครูดี ดินหนอง) อายุ ๗๐ ปี ที่วัดศรีบุญเรือง ปุตุตาราม บ้านหนองเหมือดแ่ต.หนองเรือ อ.โนนสัง จ.หนองบัวลำภู

จ.๑๑ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะผองไทรัตนบุญโญ ไปกทม.

ศ.๑๕,ส.๓๐ ฟังสวดปาตีโมกข์

ศ.๑๕ วันอาสาฬหบูชา เข้าทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์ คำ เวียนธรรมโดยสมณะ-พระทุกรูป พรรษานี้มีสมณะจำพรรษา ๖ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป

ส.๑๖ สมณะอธิษฐานพรรษา ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมก่อนนั้น คำรายการตบะพรรษา ๒๕๕๔

จ.๒๕ ประชุมอธิษฐานธรรม

พฤ.๒๘ สมณะ ๕ รูปนำโดยสมณะผืนฟ้า อนุตตโรไปเยี่ยมโยมดั่ง สายเบาะ ที่รพ.กันทรลักษ์

ศ.๒๙ ประชุมวิสามัญพิจารณการอุทธรณ์ของนักเรียน

สมณะ ๔ รูป โยม ๘ คน นำโดยสมณะผืนฟ้า อนุตตโร ไปเยี่ยมโยมทอง-โยมหนู ชาวชุมชน หลังเผาศพลูกสาวที่เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง(เผาจ.๒๕ก.ค.) ที่บ้านด่าน ต.ภูพานมอก อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

❀ **เบ็ดเตล็ด**

จ.๔ เจ้าหน้าที่จากโครงการเพื่อเด็กและเยาวชนของปตท.ประจำปี ๒๕๕๔ มาถ่ายทำโครงการ "หม้อหุงข้าวพลังงานแสงแดด ชนิด ๘ แผ่น

สะท้อนความร้อน" ของนักเรียนม.๑-ม.๒ ๔ คน ซึ่งมีอาจารย์บุญรุ่ง สีดำ เป็นที่ปรึกษา

อ.๕-ส.๙ คอร์สสุขภาพ จำนวน ๔๒ คน

ศ.๑๕-อ.๑๙ คอร์สสุขภาพ จำนวน ๖๑ คน

พฤ.๒๑-อา.๒๔ คอร์สสุขภาพ จำนวน ๓๐ คน

นอกจากนี้ยังมีคอร์สพิเศษสำหรับบุคลากรภายในและไปจัดคอร์สนอกสถานที่ที่บ้านราช ๒ ครั้ง

❀ **ข้อคิดก่อนจาก** "ประเทศของเรากำลังประสบภาวะวิกฤติ นักปฏิบัติธรรม จะช่วยกู้วิกฤติชาติได้ โดย เชื่อผู้นำ ทำตามหมู่ สู้แต่ตาย"

☆ สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔

เงินทองเป็นของมายา ข้าวถั่ววงาเป็นของจริง เพราะข้าวมีประโยชน์ต่อร่างกาย ขาดเงินไม่ตาย ถ้าร่างกายขาดอาหารตายแน่นอน พระพุทธองค์ตรัสว่า "ข้าวเปลือกเป็นทรัพย์อย่างยิ่ง" "อาหารเป็นหนึ่งในโลก" และ "สัตว์โลกอยู่ได้ด้วยอาหาร"

นักเรียนสัมมาสิกขาศิระะอโศก ได้ส่งโครงการเข้าแข่งขัน จัดโดยสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ประเภททีม โรงเรียนที่ส่งเข้าแข่งขันทั้งหมด ๔๖ โรงเรียนจากภาคอีสาน นักเรียนสัมมาสิกขาฯ ได้รับรางวัลถึง ๔ โครงการ ดังนี้

๑. โครงการเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตข้าวเจ้าหอมนิล จากการใช้ปุ๋ย ๙ ชนิดในการทำนาปรังในเขตพื้นที่ชุมชนศิระะอโศกแข่งขันกัน ทีม.ขอนแก่น ได้รับรางวัลชนะเลิศ

๒. โครงการ ๑๒ ครกกระต๋องพลังลมปั่น ได้รับรางวัลชนะเลิศ ผ่านการคัดเลือกระดับภาค ส่งเข้าแข่งขันในระดับประเทศต่อไป

๓. โครงการเตาหุงข้าวพลังแสงแดด ชนิด ๘ แผ่น สะท้อนความร้อน จัดโดยบริษัท ป.ต.ท.จำกัด ได้ผ่านเข้ารอบ ๓ ทีมสุดท้ายระดับประเทศ จะชิงชนะเลิศในวันที่ ๓๐ ก.ย.

๔. โครงการสื่อเรียนรู้ชุดทดสอบการออกแบบใบพัดกังหันลม ขนาดเล็กโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น

เป็นการแข่งขันในระดับประถม(นกระดับ) แข่งที่ ม.สารคาม ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๑

โครงการที่ส่งเข้าแข่งขันไม่ได้หวังรางวัลลาภชื่อเสียงอะไร แต่เพียงเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ รางวัลนี้ได้ถือว่าเป็นลาภที่ได้รับโดยธรรมชาติ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการคือ อ.บุญรุ่ง สีดำ โครงการที่ส่งล้วนเกี่ยวข้องกับอาหารทั้งสิ้น

✿ หมายเหตุประจำวัน

จ.๑-ศ.๕ จัดคอร์สสุขภาพจำนวน ๔๐ คน

ศ.๕-อ.๙ จัดคอร์สสุขภาพจำนวน ๒๐ คน

จ.๘ สมณะประชุมอภิธานิยธรรม

อ.๙ ศิษย์เก่ารุ่นหกเบ็ดเตล็ดนำมาเลี้ยงอาหารรุ่นน้อง เยี่ยมชุมชน พบสมณะ

- ผู้ปกครองนักเรียนเดินทางมาร่วมงานวันแม่

พ.๑๐ นักเรียนเล่นโปงลาง ให้ผู้ปกครองดู และผู้ปกครองแสดงละครให้ลูกๆได้ดู อบอุ่นตามประสาพ่อ แม่ ลูก

พ.๑๑ ผู้ปกครอง นักเรียนร่วมกันทำบุญ ตักบาตร ประชุมผู้ปกครองและทำกิจกรรมกราบแม่

ศ.๑๒ ร้านหนึ่งน้ำใจเปิดขายของเก่าหุ่ญ แจก โรงบุญมังสวิวัติ

ส.๑๓ จัดคอร์สสุขภาพให้กับผู้ปกครองนักเรียน

อ.๑๔ กิจกรรมตรวจศีลของนร.และชาวชุมชน

จ.๑๕ สมณะร่วมฟังปาติโมกข์และอภิธานิยธรรม

อ.๑๖ ประชุมบวร(บ้านวัดโรงเรียน)

- เจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจโรงเรียน สัมมาอาชีวะได้ชี้แนะข้อบกพร่องแนะนำในการพัฒนา

พ.๑๗ สมณะวินยโรเดินทางไปเยี่ยมคนป่วย ที่พุทธสถาน ศาลีโคก

- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน(แชนดาว)ป่วยเข้ารับ.พ.กันทรลักษณ์

- นร.ชั้นม.ปลาย๓ คน แข่งขันโครงการที่ม.ขอนแก่น

พ.๑๘ นักเรียนม.ต้น ๔ คน แข่งขันโครงการที่ม.อุบล - นักเรียนจากโรงเรียนตามาง อ.สำโรงทาบ จ.สุรินทร์ จำนวน ๑๐๐ คน พร้อมคณะครู ๑๑ คน มาศึกษาดูงานด้านเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๑๙ นักเรียนชั้นประถมปลายแข่งขันโครงการที่ ม.สารคาม ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๑

ส.๒๐ นักศึกษาจาก ม.สารคาม มาหาข้อมูล เกี่ยวกับผลกระทบชายแดน

- คุณแก่นฟ้า แสนเมือง เดินทางไปประเทศ ภูฏาน กลับ ๒๖ ส.ค.

- ข้าราชการบำนาญ จ.มหาสารคาม มาศึกษา ดูงาน คู่มือชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

- นักเรียนโรงเรียนกระเซิงวิทยามาศึกษาเรียนรู้ เรื่องแซมพูและการสานตะกร้า จำนวน ๓๐ คน

อ.๒๓ ประชุมชุมชน (วัด บ้าน โรงเรียน)

พ.๒๔ จัดคอร์สสุขภาพให้เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต. และ อ.ส.ม. ตำบลกระเซิง

ศ.๒๖ คุณแก่นฟ้ากลับจากประเทศภูฏานมา รายงานให้ชาวชุมชนรับทราบ

ส.๒๗ คณะเกษตรกรจากอ.ปรางค์มาศึกษาดูงาน

อ.๒๘ สมณะร่วมฟังปาติโมกข์และอภิธานิยธรรม

จ.๒๙ คณะครู นักเรียนจากเกาหลีมาศึกษา วิถีชีวิตอยู่พักค้างเป็นเวลา ๑ เดือน

✿ บิดก่อนจบ

ปุณฺณ ดิโตนมิกิเลสหนา มีความโงก โกรธ หลง อย่างจัดจ้าน กิเลสเพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้น มากขึ้น

กัลยาณชน ดิโตนดิธรรมดา ทำดี ไม่ทำชั่ว ปฏิบัติธรรมเบื้องต้น ขยัน เสียสละ สุภาพ เรียบร้อย แต่ไม่สามารถลดกิเลสได้ กิเลสเกิดก็ไม่รู้

อารยชน ดิโตนไม่ธรรมดา เป็นผู้ปฏิบัติที่อดิ ลดละกิเลสให้เบาบางลง จนถึงขั้นหมดกิเลส เป็นคนไม่ธรรมดา

ใครจะเลือกเป็นคนชนิดไหนก็ตามใจ เพราะทุกคน เลือกที่จะเป็นได้

สีมาอโศก

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕

อ.๕ คุณนันท ภัคดี มาสาธิตการใช้พลังงานแสงอาทิตย์(Solar cell) แก่นักเรียนสส.ม.

- ส.กล้าดี, ส.ชาติติน, สม.เป็นหญิง และญาติธรรมไปเยี่ยมโยมท้วง ศรีสุขวัฒน์ ที่ อ.คง

พ.๖-พ.๗ ครูและนักเรียน สัมมาสิกขาไปร่วมกันหว่านข้าวที่นา อ.ขามสะแกแสง

พ.๗-ศ.๘ ญาติธรรมไปร่วมงานกระชับพันธมิตร ที่บ้านราชฯ

อา.๑๐ ส.สร้างไท, ส.ชาติติน, ส.ดินทอง, ส.ยังดิน, ส.คมเย็น และญาติธรรม ไปเยี่ยมโยมท้วง ศรีสุขวัฒน์ ที่อ.คง

ศ.๑๕ สมณะ ๕ รูป ลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

- ๑๘.๐๐น.รายการเวียนธรรมวันอาสาฬหบูชา, ญาติธรรม และนักเรียนสส.ม. ตั้งตบะพรรษา เพื่อเผาภิเษกตนเองในช่วงเข้าพรรษา

ส.๑๖ สมณะ ๕ รูป ที่อยู่จำพรรษาร่วมกันทำพิธีอธิษฐานพรรษา

- ๑๓.๐๐น. ประชุมชาวชุมชนและมีการเลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ทั้งหมด ๙ คน คุณอัมพร เรียวชัยภูมิ เป็นประธานชุมชน

อา.๑๗-จ.๑๘ ชาวชุมชน, ครูและนักเรียนสส.ม. ไปทำนาโยนที่ อ.ขามสะแกแสง

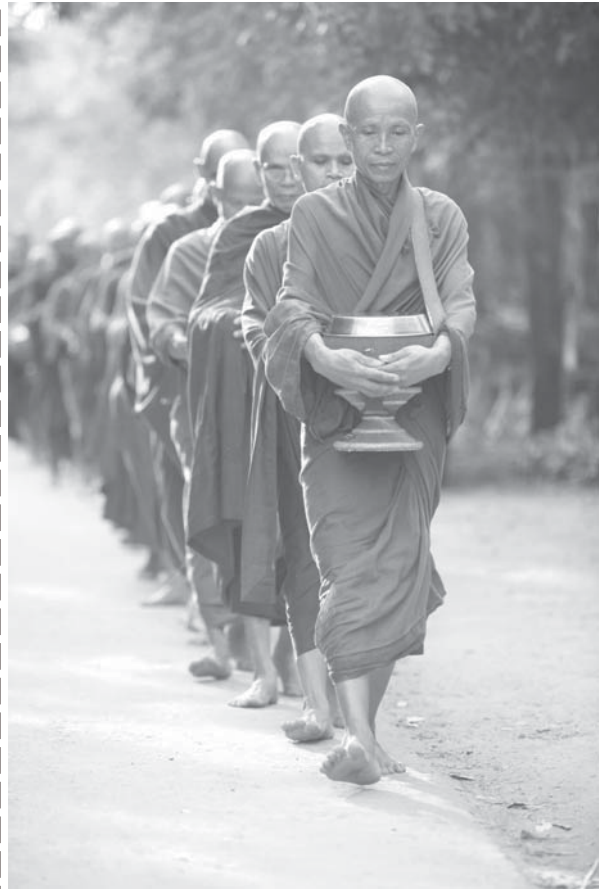
ศ.๒๒-อา.๒๔ ส.กล้าดีและส.ดินทอง สัตตาหะ ไปงานอบรมนักเรียนจิตอาสาระดับม.ปลาย ๓๗ คน มาจากรร.โนนเจริญวิทยาคม อ.บ้านกรวด โดยใช้สถานที่เมฆาอโศก

- มีการเลือกตั้งผู้รับใช้กลุ่มเมฆาอโศกชุดใหม่ คุณประสงค์ เงามามและทีมงาน เป็นผู้รับใช้คนใหม่

ศ.๒๙ ส.กล้าดีและส.ดินทองไปร่วมงานศพ ครูกลิ่นบุญ ชูทองที่ทะเลธรรม จ.ตรัง

ส.๓๐ ชาวชุมชน,คนวัด,ครูและนักเรียนสส.ม. ไปช่วยกันทำนาที่อ.ขามสะแกแสง

อา.๓๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

❀ ข้อคิดก่อนจบ

ผู้รู้จริงจะเห็นความผิดของคนผิดเป็นความถูกต้องแล้ว ส่วนผู้ยังไม่รู้จริงเท่านั้น จะเห็นความถูกต้องของคนถูกเป็นความผิดอยู่

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕

เดือนนี้ความเป็นอยู่ร่วมกันของชาวชุมชนสีมาอโศก มีความอบอุ่น ผาสุกดี มีคนใหม่ที่เป็นพันธมิตรแวะเวียน มาพักค้าง เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของชาวชุมชนฯ และมา ทำบุญตักบาตร-ฟังธรรม ทุกวันเสาร์

การทำนาโยนปีนี้ ชาวชุมชนฯ, พันธมิตรฯ และ นักเรียนสส.ม.ไปรวมพลังกันทำนาแบบโยนกล้าที่โป่งแดง อ.ขามทะเลสอ ต้นข้าวเจริญเติบโตแตกกอออกงามดี แต่ไม่ทราบว่า ปีนี้ น้ำจะหลากมาท่วมเหมือนปีที่แล้ว หรือไม่?

ส่วนกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ ญาติธรรม และเด็กนักเรียนไปช่วยกันปลูกป่า(ต้นสะเดา)รอบๆ พื้นที่ ๔๐ ไร่ เป็นของสมาคมผู้ปฏิบัติธรรมที่อ.โนนไทย

❀ เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๒-ศ.๕ งานเข้าค่ายคุณธรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนชั้นป.๓-๖ ร.ร.บ้านหนองอีเหลอ อ.ปากซอ้ง จำนวน ๓๕ คน ครู ๔ คน

อ.๓.๗ สมณะกัลยาดีและญาติธรรมไปงานฌาปนกิจศพ นายสวี่ อันแสนอายุ ๖๙ ปี เป็นพ่อของ ศิษย์เก่าสส.ม.อัญชลี อันแสน(อัน) ที่จ.หนองบัวลำภู

อ.๙ หมุ่มสมณะประชุมอภิธานิยธรรม

ส.๑๓ จัดงานวันแม่ โดยขึ้นป้ายว่า “รักใคร่ในโลกละไม่รักของแม่”

- บ่ายประชุมผู้ปกครองนักเรียน

อ.๑๔,๒๔ หมุ่มสมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

- บ่ายประชุมคณะกรรมการชุมชน

อ.๑๖ สมณะกัลยาดี, สมณะสร้างไท, สมณะชาติติน ไปเยี่ยมโยมท่วง ศรีสุขวัฒน์ ซึ่งป่วยอาการหนัก ที่อ.คง

พ.๑๗-พ.๑๘ นักเรียนสัมมาสิกขาไปชมงานสัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติที่ ม.ราชภัฏนครราชสีมา

พ.๑๘ ประชุมนักเรียนสัมมาสิกขา

ส.๒๐ ประชุมชาวชุมชนสีมาฯ และประชุมกลุ่มเมฆาอโศก

อ.๒๑ สมณะสร้างไท, สมณะดินทอง ชาวชุมชนฯ, พันธมิตรฯ และนักเรียนสส.ม.ไปปลูกต้นไม้สะเดา ที่ อ.โนนไทย ประมาณ ๒๐๐ ต้น

อ.๒๓-พ.๒๕ สมณะและญาติธรรมไปตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพศูนย์อนามัยที่ ๕ ต.โคกกรวด อ.เมืองนครราชสีมา

ส.๒๗ สมณะกัลยาดี, สมณะสร้างไท, สมณะชาติติน และญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจศพ **นายเสวย ศิลปะ**(น้องชายแม่เมือง ศิลปะ) ที่เมรุวัดบัลลังก์ อ.โนนไทย

อ.๒๘ สมณะสร้างไท, สมณะดินทอง และญาติธรรมไปเยี่ยม โยมท่วง ศรีสุขวัฒน์ ที่ห้อง I.C.U ที่ร.พ.ค่ายสุรนารี

จ. ๒๙ ได้รับแจ้งข่าวจากโยมเพียรบุญว่าพ่อท่วง

ศรีสุขวัฒน์ เสียชีวิตแล้ว เมื่อเวลา ๐๗.๔๕ น. ที่ ร.พ.ค่ายสุรนารี

พ.๓๐ สมณะ, ญาติธรรมสีมาฯ และพันธมิตรฯ เข้าคอร์สสุขภาพ ๔ วัน งานนี้ อ.ขวัญดิน จากศิระะอโศกมาบรรยายให้ฟังด้วย

❀ พระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า

“ชีวิตของสัตว์ทั้งหลาย

มนุษย์ถึงเด็ก ผู้ใหญ่

โง่และฉลาด ทั้งหมด

ย่อมไปสู่อำนาจของความตาย

มีความตายสักต้องอยู่เบื้องหน้า ”

(พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๙

“ชราสุตตนิเทศ” ข้อที่ ๑๘๕)

✧ สมณะสร้างไท ปณิโธ

ศาลือโสก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕

เดือนนี้มี ๒ บรรยากาศ คือวันแม่กับคอร์สสุขภาพ สำหรับวันแม่เป็นวันแม่ของเด็ก นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้า น้ำ ลูกไก่ของแม่ไก่ ใจจริง ชาวหินฟ้า ที่พาลูกไก่มาฝึกอยู่ที่พุทธสถานและชุมชนศาลือโสก จัดก่อนวันแม่แห่งชาติ ๑ สัปดาห์ คือวันที่ ๗ สิงหาคม เลี้ยงวันเพื่อให้แม่ๆของเด็กๆ มีเวลามาร่วมกิจกรรมร่วมฟังธรรม ทำบุญใส่บาตร ทำงาน

ทำอาหารร่วมกับลูกๆ นักเรียนอ่านบทเรียงความ
วันแม่ แต่งโคลงและ ร้องเพลงวันแม่ และได้กราบ
แม่ บรรยายกาศซาบซึ่งประทับใจกันทั่วหน้า

สำหรับคอร์สสุขภาพ คุณเล็กคะนอง กับคุณ
คำพิมพ์ เทพสุรินทร์ มาจัดคอร์สล้างสารพิษจาก
ลำไส้เล็ก ลำไส้ใหญ่และจากตับ ใช้เวลา ๔ คืน ๕ วัน
อาจารย์ขวัญดิน ลิงห์คำ มาให้ความรู้ ๒ วัน คาดว่า
น่าจะมีคนมาเข้าคอร์สลัก ๓๐ คน แต่ปรากฏว่ามี
ทั้งหมด ๗๔ คน จากหลายจังหวัด

❁ การทักท้วง

อ.๗ วันแม่ของนักเรียนล้มมาลิกษาภูผาฟ้าหน้า

ศ.๑๒ วันแม่แห่งชาติ ชาวชุมชน และนักเรียน
ล้มมาลิกษาภูผาฟ้าหน้า ไปวางพานพุ่ม และจุดเทียน
ถวายพระพร ร่วมกับเทศบาลตำบลไพศาลี

อ.๑๔, ๒๔ สมณะและพระอาคันตุกะลงอุโบสถ
ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุม
อภิปรายนิยธรรมต่อ

อ.๑๖-ส.๒๐ อบรมคอร์สสุขภาพล้างพิษจาก
ลำไส้เล็ก ลำไส้ใหญ่ และตับ

อ.๒๑ ชาวชุมชนศาลือโคกประชุมสรุปงาน
คอร์สล้างพิษบุญนิยม

พฤ.๒๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม
เศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

ส.๒๗ สมณะลือคคม ชัมมกิตติโก สมณะ
หนึ่งดี สุยัญฐิ และอาโก้ ใจจริง ชาวหินฟ้า ไป
ร่วมประชุมการจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา
“สัมมาสิกขาราม” ที่พุทธสถานสันติอโศก

จ.๒๙ โยมน้อย อังคณา ทำบุญระลึกถึง
ลูกชาย สมณะทุกรูปเทศน์ก่อนฉัน

❁ บัณฑิตสุดท้าย

การทำงานศาสนาเป็นงานที่ประเสริฐสุด

ที่พวกเราต้องช่วยกันสืบสาน

✧ สมณะเน้นแก่น พลาณีโก

ภูผาฟ้าหน้า

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕

เดือนนี้เป็นเดือนที่มีวันสำคัญของพุทธศาสนา
๒ วัน คือ วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา
ที่ภูผาฟ้ามีสมณะอยู่จำพรรษา ๑๔ รูป มาเข้าพรรษา
ที่ลานนาอโศก ๔ รูป อากาศที่ภูผาฟ้าปีนี้ยังไม่หนาว
เหมือนปีก่อนๆ ทำให้มีตัวลัก ตัวลื่น ตัวเหลือง
พอสมควร กิจวัตรในพรรษานี้ ๐๓.๓๐ น.
สมณะนวกะศึกษาพระวินัยที่โบสถ์ดิน คนวัดและ
ชาวชุมชน ทำวัตรเช้าที่ศาลาเสียงธรรม

๐๖.๐๐ น. สมณะบิณฑบาต ๐๙.๐๐ น.
แสดงธรรมก่อนฉัน ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. ชาวชุมชน
คนวัด นักเรียนสส.ภ. พบสมณะ ๑๔.๐๐ น.
สมณะสรุปสภาวะที่ศาลาบรรพชน ทุกวันอาทิตย์
สมณะซ้อมแรง ช่วงบ่าย ๑๗.๔๕ น. ทำวัตรเย็น
ดูรายการสงครามสังคมธรรมะการเมืองในช่วงพรรษา
นี้ก็มีนวกะ ตั้งตบะบำเพ็ญเพียร เช่นนอนเตียงน้อย
ตื่นเคาะระฆังทุก ๑ ชั่วโมงเป็นต้น

❁ การทักท้วงในรอบเดือน

ส.๒,๙,๒๓,๓๐ กลุ่มผู้อายุยาวมาร่วมทำกิจกรรม
ที่ลานนาฯ

พ.๖,๑๑ สมณะบินบน ถิรจิตโต พร้อมปัจฉา
และสมณะแสนดิน ภูมิพุทธะ ไปทำฟัน ที่ศูนย์ฟัน
BIDC กทม.

พฤ.๗ สมณะ ๔ รูป นำโดย สมณะพอจริง
สัจจาสร่วมงานวันไหว้ครูที่บ้านพีชผัก จ.เชียงใหม่

พ.๑๓ สมณะ ๕ รูป นำโดย สมณะหินมัน
สีลาปาภาโรเดินทางจากสันติมาร่วมจำพรรษาที่ภูผา

พฤ.๑๔ สมณะยังดิน ภูมิคิตโต สมณะคมเย็น
ถามวโร ประชุม ชมร.ชม.

ศ.๑๕ อ.๑ และปัจฉา ประชุมคณะกรรมการ
ชุมชนภูผาฟ้า ที่ศาลาชาวนาปี อ.๒ (สมณะร่วมเมือง
ยุทธวโร) แสดงธรรมกับผู้อายุยาวที่ศาลาญะกิน

วันนี้เป็นวันอาสาฬหบูชา ช่วงคำสมณะเวียนธรรมที่ ศาลาเสียงธรรม

ส.๑๖ สมณะ ๓ รูป พระถักร้อย นำโดย สมณะหินมัน สีสลาปากาโร ประชุมชาวภูผา วันนี้ เป็นวันเข้าพรรษา หมู่สมณะอธิษฐานพรรษา

พ.๒๐ สมณะสู่บุญ สุญญคโต ลาลิกขา

อ.๒๖ สมณะ ๓ รูปนำโดย สมณะโพธิสัทธิตี โพธิสัทธิตีมากิจนิมนต์งานเปิดร้านแจกันยาเพื่อสุขภาพ ที่ตลาดธานีนท์พลาซ่า ซึ่งเป็นร้านของผู้ปกครองนร. สส.ภ.ห้อง ๒ น.ส.จิตตวดี อินโสที่อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ทุกวันพฤหัสบดี ที่ห้อง ๒ บ้านพีชผักประชุม คณะกรรมการบริหารสวนชายดอย ส่วนวันศุกร์ ประชุมครู

ขอฝากคำคม ก่อนจาก จาก อาจารย์๑

“คนทมนบุญ คือ คนที่ใครว่าใครดีไม่ได้”

✧ สมณะโพธิสัทธิตี โพธิสัทธิตี

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕

ลานนาฯ น้ำท่วมครั้งนี้ท่วมระดับสูงกว่าทุกครั้ง ที่ท่วม ครั้งนี้ท่วมเลยอาสนสงฆ์ ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้น สาเหตุก็เกิดมาจากกิเลสของคน คนมากด้วยความโกรธ ความโลภ ความหลง ตัดไม้ทำลายป่า เบียดเบียนธรรมชาติ จึงทำให้ ภัยธรรมชาติเกิดบ่อยครั้งขึ้น

✧ เหตุการณ์ในรอบเดือน

อ.๒ สมณะ ๑๒ รูป พระถักร้อย ธัมมธโร สามเณรชาวดี พุทธชาตินิยม นำโดยท่านอาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) ร่วมงานครบรอบ ๑๙ ปี ของชมร.เชียงใหม่ ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านโพนอิน มาโปรดชาว ชมร.เชียงใหม่

จ.๘ นางทองธรรม เจนชัยและชาวชุมชนภูผา ไปร่วมงานทำความดีเพื่อแผ่นดิน ปลอ่ยสัตว์คืนสู่ ธรรมชาติ มีกวางผา ๙ ตัวและนายพรานมอบปืน เพื่อเป็นกุศล ๑๐๐ กระบอก ที่ดอยม่อนเหลี่ยม ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

- สมณะชูปดิน วิชชานันโต ไปหาหมอที่ รพ.แม่และเด็ก เนื่องจากปวดหลัง ปวดขา

อ.๙ นางทองธรรม เจนชัย และชาวชุมชน ไปร่วมประชุมกับชาวบ้านแม่เถา

ส.๑๓ สมณะ ๑๒ รูป และสามเณร ๑ รูป นำ โดยอาจารย์ ๑ ไปร่วมงานวันแม่ที่บ้านพีชผัก สวนชายดอย

อา.๑๔,๒๘ สมณะฟังพระปาติโมกข์

จ.๑๕ สมณะสามรูปนำโดย สมณะชูปดิน วิชชานันโต ไปทำพื้นที่ จ.เชียงใหม่

พ.๑๗ ทิดมหาประจวบพาชาวมาเลเซีย ชาย ๒ คน หญิง ๑ คน มาเยี่ยมลานนาฯ

- นางทองธรรม เจนชัย และชาวชุมชนไปทำ บุญร่วมกับชาวบ้านบ้านแม่เถา ที่โรงเรียนบ้านแม่เถา

พ.๑๘ ทิดมหาประจวบพาชาวชุมชน ๒๕ คน มาเยี่ยมชุมชนภูผาฟ้า

ส.๒๐ คุณลมบุญ เสนาะเสียง พร้อมนักเรียน ปฐมวัย ๕ คน นำแผงโซล่าเซลล์ไปติดตั้ง ปรับ ระบบและเดินสายไฟให้ชาวภูผา

อา.๒๑ สมณะ ๗ รูป นำโดยท่าน อ.๑ บินบน ธิรจิตโต ไปร่วมงานทำบุญบ้านคุณครูยุพา ชมชื่น ที่บ้านโป่ง ต.สันทราย อ.แม่แฝก จ.เชียงใหม่

พ.๒๔ สมณะ ๒ รูปและศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ที่ลานนาอโศก ไปเยี่ยม นายเทอดศิลป์ จริยา อายุ ๒๙ ปี ซึ่งป่วยเป็นโรคคลื่นหัวใจตีบ ทำบอลลูน ที่ รพ.สวนดอก จ.เชียงใหม่

ส.๒๗ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะโพธิสัทธิตี โพธิสัทธิตีแสดงธรรมกับกลุ่มผู้สูงอายุ ที่ลานนาอโศก

- ทุกวันพุธ สมณะไปกิจนิมนต์ ตามบ้านใน ชุมชนภูผา เป็นการสัมพันธ์ชุมชน

- ทุกวันพฤหัสบดี ประชุมผู้บริหาร ของบ้าน พีชผัก

- ทุกวันศุกร์ ประชุมครูรวมที่บ้านพีชผัก

✧ ข้อฝากข้อคิดจากอาจารย์๑

“ยารักษาโรค รสขมรักษาทุกข์”

✧ สมณะคมเย็น ถามวโร รวบรวม

สมณะโพธิสัทธิตี โพธิสัทธิตี เรียบเรียง

ราชธานีโสภ

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕

ชาวบ้านราชได้มีโอกาสไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ส.ส. ในวันที่ ๓ ก.ค. ที่หน่วยเลือกตั้งที่ ๑๐ หมู่ ๑๐ เขต ๔ ในหมู่บ้านของตนเอง หน่วยเลือกอยู่ที่ บริเวณชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ การเลือกตั้งครั้งนี้มีจำนวนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ๒๗๒ คน มีผู้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั้งสิ้น ๒๓๖ คน คิดเป็น ๘๖.๗๖ %

* เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๑ คณะ สต.นน. ไปรณรงค์โหวตโนที่อำเภอเมือง จ.อุบลฯ วันที่ ๒ ไปรณรงค์โหวตโนที่อำเภอวารินชำราบ โดยมีนักเรียนสส.ธ.ไปเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาช่วยด้วย

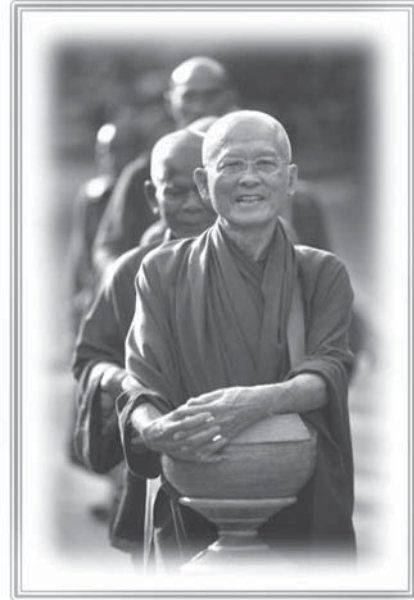
อา.๓ ชาวบ้านราชไปเลือกตั้ง ส.ส. ที่หน่วยเลือกตั้งที่ ๑๐ หมู่ ๑๐ เขต ๔ บริเวณชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ

จ.๔-๑.๕ ชาวบ้านราชและนักเรียน สส.ธ. ช่วยกันเตรียมงานกระชับพันมิตร

อ.๕ พ่อท่านและปัจฉาฯ เดินทางมาถึงบ้านราช

พฤ.๗-๘.๙ งานกระชับพันมิตร

งานกระชับพันมิตร

พฉ.๗ เจ้าหน้าที่รัฐวัดตรวจสอบที่ดิน จังหวัดอุบลฯ และตำรวจที่มารักษาความสงบเรียบร้อย จำนวน ๓๑ คน มาปฏิบัติหน้าที่ที่หน้าของชาวบ้านราชฯ ที่อยู่บ้านค้ำกลาง

พฉ.๗-ศ.๘ คุณขวัญดิน สิงห์คำ จัดคอร์สสุขภาพ มีผู้เข้าร่วม ๙๖ คน

อา.๑๐-จ.๑๑ คุณขวัญดิน สิงห์คำ จัดคอร์สสุขภาพมีผู้เข้าร่วม ๑๐๔ คน

พ.๑๓ งานฌาปนกิจศพ คุณถวิล สุทธิพรมา พนม. ที่ป่วยมารักษาตัวที่บ้านราชเสียชีวิตเมื่อวันที่ ๑๐ - สม.เป็นหญิง สม.แสงฝน ปะสร้อยฟ้า และญาติธรรมรวม ๑๐ คน เดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณแม่ของคุณวันชัย โคตรพันธ์ ที่ อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ

พฉ.๑๔ ผอ.บ.และ ส.อบต. ไปร่วมงานฝังศพ พ่อของนายวิชัย คำแผ่น ผู้ใหญ่บ้านค้ำกลางหมู่ ๖ ที่โบสถ์คริสต์บ้านค้ำกลาง

ศ.๑๕ เวลา ๐๓.๓๐-๐๕.๑๕ น. เริ่มต้นพิธีกรรมทำวัตรเช้าวันอาสาฬหบูชาเป็นวันแรกในรอบปีนี้

เวลา ๐๘.๐๐-๐๙.๐๐ น. พิธีไหว้ครูของนักเรียนสัมมาสิกขา, สัมมาอาชีวศึกษา, สัมมาสิกขาลัย วัชชีวัต ๓ ชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ

เวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. ฟังการแสดงธรรมจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ เนื่องในวันอาสาฬหบูชาที่ศาลาเฮือนเฝือกัน (ถ่ายทอดสดทางเอฟเอ็มทีวี)

พฉ.๑๖ เวลา ๐๓.๓๐-๐๕.๑๕ น. พิธีกรรมทำวัตรเช้าและเวียนธรรมตั้งตบะวันเข้าพรรษา

อา.๑๗ เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๓๐ น. ประชุมชุมชน พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

ศ.๒๒-ส.๒๓ คุณขวัญดิน สิงห์คำ จัดคอร์สสุขภาพมีผู้เข้าร่วม ๓๐ คน

อา.๒๔-จ.๒๕ คุณขวัญดิน สิงห์คำ จัดคอร์สสุขภาพ ถวายพ่อท่านและสมณะ ๔ รูป

จ.๒๕ เวลา ๑๙.๐๐-๒๑.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชนเรื่องที่มา ที่ศาลาเฮือนโสเหล่

พฉ.๒๗ ประชุมคณะกรรมการชุมชน เรื่องที่มาค้ำกลาง ที่ศาลาเฮือนโสเหล่

ศ.๒๘ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางกลับกทม. เพื่อไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณยายส้มจิ้น(คุณป้าของพ่อท่าน)

ส.๒๙ สม.รินฟ้า สม.กล้าข้ามฝัน สม.ผาแก้ว สม.สร้างฝัน สม.เป็นหญิง และสม.ศิริพร เดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพ สม.จิตรรา แซ่ลี้ ที่ปทุมมอโคก

อา.๓๐ สม.รินฟ้า สม.สร้างฝัน และสม.ศิริพร เดินทางกลับบ้านราช

✿ งานอบรม

ศ.๒๒-อ.๒๖ อบรมเกษตรกรหลักสูตรการกรรรมไร่สารพิษเศรษฐกิจพอเพียง รุ่นที่ ๓ จำนวน ๑๘ คน

✿ ศึกษาดูงาน

อา.๓ เจ้าหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในการเลือกตั้ง ส.ส. อำเภอวารินชำราบ มาตรวจเยี่ยมหน่วยเลือกตั้งที่ ๑๐ หมู่ ๑๐ เขต ๔

ส.๙ นักศึกษา ม.อุบลฯ คณะนิติศาสตร์มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๑๒ คน

อา.๑๔ คณะอาจารย์จาก ม.ขอนแก่นจำนวน ๗ คน นำทีมโดย อ.สมพงษ์ เอี่ยมวิริยาวัฒน์ มาประเมินผลศูนย์เรียนรู้ปรัชญาชาวบ้านราชธานีอโศก

พฉ.๒๑ เจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรและสหกรณ์มุกดาหารนำเจ้าหน้าที่ และเกษตรกรจากแขวงสุวรรณเขต ประเทศลาว มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน ๔๐ คน

สุดท้าย ขอฝากคำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ความว่า

“จงเป็นคนรับใช้คน อย่าเป็นคนรับใช้คน”

✧ สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า
ปะตงเตือน นาวาบุญนิยม

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕

ตลอดเดือนสิงหาคมฝนตกอย่างต่อเนื่องทำให้บรรยากาศของบ้านราชกลายเป็นบ้านราชเมืองเรือ เพราะระดับน้ำเริ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งสิ้นเดือนสิงหาคมน้ำท่วมถนนที่อยู่ระหว่างบึงใหม่บ่อยและ

บุงหนองหัวคน ท่านสมณะจะต้องพายเรือมาที่ศาลา การสัญจรออกนอกพื้นที่ใช้เส้นทางบ้านกุดระงุม ก่อนหน้านั้นใช้เส้นทางนี้ไม่ได้เพราะมีการสร้างบล็อก คอนกรีต เมื่อเส้นทางอื่นน้ำท่วมการก่อสร้างก็ เสร็จสิ้นทันได้ใช้งาน

❀ ๓๓.๓ การณ์ทั่วไป

๑.๒ ประชุมครูสัมมาสิกขาและสัมมาอาชีวะศึกษา

พ.๓ พ่อท่านและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช

- คุณพรตะวัน ธนะโภค ไปร่วมประชุม สัมมนาเรื่องการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา พยาบาล ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพ

สิทธิประสงค์ ในฐานะอาจารย์พิเศษสอนและรับ นักศึกษาฝึกงานเรื่องการบำบัดทางเลือก

พ.๓.๔ เจ้าหน้าที่สหกรณ์จังหวัดเดินทางมา ตรวจสอบบัญชีประจำปี ของสหกรณ์คนของแผ่นดิน

จ.๘-๑๓.๘ ปะตรงเตือน ผอ.ข้าดิน ครูเป็น เมฆ ไปประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องหลักสูตรประกัน คุณภาพภายในเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก ที่สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา อุบลฯ เขต๑

๑๓.๗ ผญบ. นำอาหารมังสวิรัตินำไปร่วมทำบุญที่ โบสถ์คริสต์ หมู่บ้านค้ำกลาง

๑๘.๐๐น. ประชุมชุมชนโดยมีพ่อท่านเป็นประธาน

จ.๘ ครูสัมมาอาชีวะเดินทางเข้าร่วมประชุม ปฏิบัติการ V-NET ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ ที่ โรงแรมดิเอ็มเมอริลด์ กทม.

พ.๓.๑๑ พ่อท่านและปัจฉาฯเดินทางไปปฐมอโศก

- ปะตรงเตือนไปร่วมประชุมปฏิบัติการพัฒนา ทักษะการสอนภาษาไทย ณ ร.ร.อนุบาลบ้านเด็ก

ศ.๑๒-๑๓.๑๓ กิจกรรมวันแม่ ร.ร.สัมมาสิกขา ราชธานีอโศกและร.ร.สัมมาอาชีวะสิกขา ราชธานีอโศก

ศ.๑๒ เวลา ๐๙.๐๐ น. ผญบ. นำชาวบ้านราช และนักเรียนระดับประถมไปร่วมกิจกรรมปลูกต้นไม้ริมถนนร่วมกับหมู่บ้านกุดระงุม

- เวลา ๑๓.๐๐ น. ประชุมผู้ปกครองนักเรียน

ศ.๑๓ ๘.๐๐ น. พิธีบูชาบุพการี ๑๓.๐๐ น. โสมแวงแม่ลูก ๑๗.๓๐ น. การแสดงบนเวทีวันแม่

จ.๑๕ ส.หินกลั่นนำนักศึกษาปวส.ไปศรัทธอโศก เวลา ๑๒.๐๐ น. ประชุมคนวัด และผู้พักค้าง เวลา ๑๔.๐๐ น. ประชุมครู

๑.๑๖ ครูสัมมาอาชีวะฯ เดินทางไปร่วมอบรม ประกันคุณภาพการศึกษาระดับอาชีวะ ที่โรงเรียน สันตพล จ.อุดรธานี

-เวลา ๑๖.๐๐ น. ประชุมผู้ปกครองนักเรียน ที่ห้องยิมมุลและสมุนพระราม

พ.๑๗-๑๓.๒๑ ครูอนุชานฎ ครูสัมมาสิกขา และครูหนึ่งแสงธรรม ครูสัมมาอาชีวะศึกษา ไป ร่วมประชุมการผลิตสื่อการเรียนการสอน(CAI) ที่ ม.การจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น จ.อุบลฯ

พ.๑๗-พ.๑๘ สต.นท. ดำเนินการส่งเอกสารการบัญชีค่าใช้จ่ายผู้สมัครรับเลือกตั้ง ที่ สนง. กกต.

พ.๑๗ พ่อท่านและปัจฉาฯ เดินทางบ้านราช

ส.๒๐ นำเรือท่อมถนนไปหมู่บ้านค้ำกลาง ต้องเดินทางด้วยเส้นทางบ้านท่ากกเสี้ยว

อา.๒๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

จ.๒๒ ๐๘.๐๐ น. พิธีบวชสามเณรพื้นพิบล้านป่าโลกีย์ ณ แพ้โบสถ์

- ผู้ใหญ่บ้านไปนำอาหารมังสวิรัตไปทำบุญที่วัดสวนสวรรค์

- ๑๒.๐๐ น. ประชุมคนวัดและ ผู้พักค้าง

- ๑๔.๐๐ น. ประชุมครู

ในวันนั้นนำท่อมถนนบ้านท่ากกเสี้ยวต้องเปิดถนนที่ก้างถมดินบล็อกคอนกรีตที่บ้านกุดระงุม แม้การเดินทางไม่สะดวกนัก โดยให้ใช้เส้นทางเป็นเวลาแล้วเปิดถนนถมหินมูลค่าให้เสร็จสิ้น

- ส.หินกลั่นนำนักเรียนชมรมชาวนา ไปทำนาที่ ม.อุบลฯ

พ.๒๔-ศ. ๒๖ ครูณรงค์ฤทธิ์ ครู ร.ต.สาคร ครูรักษ์ศิลป์ ครูสัมมาอาชีวะศึกษา เดินทางไปอบรมเชิงปฏิบัติการครูจิตวิทยาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่โรงแรมบางกอกพาเลซ กทม.

ศ.๒๖-ส.๒๗ คุณคำพิมพ์ และคุณเล็กคะนอง จัดคอร์สสุขภาพผู้มีผู้เข้าร่วม ๕๕ คน

ส.๒๗-อา.๒๘ คุณคำพิมพ์ และคุณเล็กคะนอง จัดคอร์สสุขภาพถวายพ่อท่านและสมณะจำนวน ๗ รูป ประ ๑ คน

อา.๒๘-จ.๒๙ คุณคำพิมพ์ และคุณเล็กคะนอง จัดคอร์สสุขภาพผู้มีผู้เข้าร่วม ๑๐ คน

อา.๒๘ ทนายรินไทและคุณสุขแสงบุญ ร่วมประชุม ๘ องค์การ ที่สันติอโศก

จ.๒๙ ประชุมสัมมนาครูสัมมาศึกษา และครูสัมมาอาชีวะศึกษา

- สมณะคมคิดนำนักเรียนชั้น ม.๒ ม.๓ ฝ่ายชาย ม.๕ และปวช.ป ๒ ไปตัดไม้ไผ่ที่ศิระชอโศก

อ.๓๐ เวลา ๑๖.๐๐ น. ประชุมครูผู้ปกครองนักเรียนสมุนพระรามและอนุบาลหิงห้อยริมมูล

✿ การศึกษาดูงาน

พ.๓ นักเรียนโรงเรียนเทพพิทักษ์ ระดับอนุบาล ๑-อนุบาล ๓ จำนวน ๒๗๐ คน และครู ๑๑ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๖-จ.๘ คณะนักศึกษาม.ขอนแก่น ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวต่างชาติ มีพม่า กัมพูชา ลาว มาศึกษาดูงาน จำนวน ๖ คน

จ.๒๑ อาจารย์กรีชชัย ศิลประายะ และนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ ม.อุบลฯ จำนวน ๓๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ เมื่อวันที่ ๙ ต.ค. ๒๕๕๐ ดังนี้

“ เรื่องใหญ่ เรื่องยากที่สุดที่ปุชณะเกือบรอบโลกทำไม่ได้ ก็คือ “การเป็นปุชณะ”

ถ้าเขาทำได้ เขาก็จะคือ “ปุชณะรอบโลก” อย่างแท้จริง”

✧ สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า
ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม

สังขสถานหินผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕

อา.๒๗มิ.ย.-ศ.๑ก.ค. เปิดคอร์สสุขภาพล้างพิษมีผู้ร่วมล้างพิษจำนวน ๓๔ คน โดยทีมงานหมอปวรธน ชำกรม และคุณแรรณี งามผ่อง

ศ.๑-ส.๒ เป็นวันสุดท้ายของการไปรณรงค์โหวตโนของชาวชุมชนและนักเรียนสส.ผ.

อา.๓ ชาวชุมชนไปลงคะแนนโหวตโนในวันเลือกตั้ง ส.ส.

จ.๔ ครูแผนผา คงนาวัง นำนักเรียน สส.ผ. ลงทำนาเป็นวันแรก

พ.๑๓ ครูม่านพร และชาวชุมชนนำนักเรียน สส.ผ. บางส่วนไปร่วมออกร้านนิทรรศการสินค้าชุมชนที่เทศบาล ตำบลนาหนองทุ่ม ตามโครงการจังหวัดเคลื่อนที่ผู้ว่าฯพบประชาชน

ศ.๑๕ กิจกรรมเข้าพรรษาพร้อมกันตั้งตบะธรรม มีญาติธรรมกลุ่มชัยภูมิมาร่วมด้วย

ศ.๑๕-อา.๒๔ ครูจำนวน ๖ คน นำโดยครูฤทธิธรรม สุนทรียานนท์ไปร่วมประชุมสัมมนาการศึกษาที่สำนักงานพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต๑๑.เมืองจ.ชัยภูมิ

อ.๒๖ สมณะ ๓ รูปนำโดยส.ดินดี สันตจิตโต และญาติธรรม ๑ รถตู้เดินทางไปเยี่ยมอาการป่วยของคุณแก้ว ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

✧ ส.แก่นผา สารูปไป

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕

ส.๓๐-อา.๓๑ ตัวแทนชาวชุมชน ๓ คน นำโดยคุณแรวลี งามผ่อง ไปร่วมประชุมเพื่อเตรียมงานตลาดอารีเยะที่พุทธสถานสันตือโศก

พ.๓ คณะผู้บริหารจากสพท.เขต ๓ อ.บำเหน็จณรงค์ จ.ชัยภูมิ มาศึกษาดูงานด้านเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๒๐ คน

ศ. ๑๒ ครู ชาวชุมชนและผู้ปกครองนักเรียน จัดกิจกรรมวันแม่ ให้กับนักเรียนสส.ผ. และประชุมผู้ปกครองนักเรียน

จ.๑๕-ศ.๑๙ คอร์สล้างพิษชีวิตพอเพียง นำโดย คุณปางธราไพโร นราพงษ์พุทธ และคณะ มีผู้เข้าคอร์ส ๕๐ คน

ศ.๑๙ คณะครูและน.ร.จากรร.สวนวิทยาอ. เกษตรสมบูรณ์ จ.ชัยภูมิ จำนวน ๑๕๐ คน มาศึกษาดูงาน

อา.๒๑ ครู ชาวชุมชน นำนักเรียนสส.ผ.ไปทัศนศึกษาที่ทุ่งดอกกระเจียว อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ

จ.๒๒ คุณนันท์ ภักดี มาให้ความรู้การใช้ไฟฟ้าจากแผงโซลาร์เซลล์และพาปฏิบัติจริงให้กับน.ร. สส.ผ.

พ.๒๔ ประชุมเชิงปฏิบัติการ “โครงการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพรรคการเมืองและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทางการเมือง” โดยคณะกรรมการเลือกตั้ง จ.ชัยภูมิมีสมาชิกเข้าร่วมเกิน ๕๐ คน

อา.๒๘ ญาติธรรมสุขสวรรค์ นันทเมธิน จากอ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ ได้มานิมนต์สมณะและเชิญชาวชุมชน น.ร.สส.ผ.ไปร่วมงานด้วย

✧ ส.แก่นผา สารูปไป

สังฆทานทะเลธรรม

ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕

ศ.๑ รณรงค์โหวตโน แจกเอกสาร พูดคุย อธิบายความคิดทางการเมืองที่ตลาดเซ็นเตอร์พอยท์ มีประชาชนกลุ่มหนึ่งให้ความสนใจ คุณสมบุญรังจึงเปิดปราศรัยย่อยที่นั่น

ส.๒ สมาชิกชาวชุมชนจัดรณรงค์โหวตโน ด้วยการเรลลี่ในงานตลาดเทศบาลนครตั้งและปริณทล โดยได้รับความร่วมมือจากพันธมิตรพัทลุงและสตูล ในขบวนมีรถยนต์ ๖ คัน จักรยานยนต์ ๗ คัน

คุณแดงดิน ไพรเย็น พักค้างในชุมชนเพื่อใช้สิทธิ์เลือกตั้งในวันรุ่งขึ้น

อา.๓ คุณกัลย์บุญญออกจากรพ.ตอนเที่ยง ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งแล้วกลับเข้าวัด โดยจะต้องไปฉีดยาที่รพ.ต่ออีกทุกวัน หลังบ่ายสามโมง สมาชิกชุมชนออกไปสังเกตการณ์หลังปิดหีบเลือกตั้ง

พฤ.๗ เย็นช่างซ่อมสายไฟฟ้าหน้าเขตสงฆ์ โดยมี สมณะพอแล้ว สมาชิกโต คอยดูแล

ส.๙ ครอบครัวยุคุณสนิท พรรณราย ญาติธรรม หาดใหญ่และเพื่อนพันธมิตรฯ ๒ คน และญาติธรรม นครศรีธรรมราชจำนวน ๙ คน ร่วมกันเก็บกวาดทำความสะอาดพื้นที่เขตสงฆ์ ป้ายสามคณะจากนครศรีธรรมราชกลับ ชาวหาดใหญ่พักค้างอีก ๑ คืน

คุณสัมพันธ์มารับส.พอแล้วไปร่วมประชุมกลุ่มชลขวัญ หนึ่งในผู้มาพักค้างปฏิบัติธรรม ชาวชุมชนร่วมรายการสนทนาธรรมะกับการเมือง

อา.๑๐ ญาติธรรมและพันธมิตรหาดใหญ่ ช่วยเก็บกวาดทำความสะอาดเขตสงฆ์ต่อตั้งแต่เช้าอย่างเต็มกำลังความสามารถ ตอนสายพันธมิตรฯ พัทลุงมาสมทบอีก ๒ คน

จ.๑๑ คุณสุตจริง ศรีสุตาและพี่สาวไปเยี่ยมญาติธรรมแฉล้มซึ่งป่วยพักรักษาอยู่รพ.ท่าโรงช้าง อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี

เย็น ส.พอแล้ว คุณสัมพันธ์กลับมาจากชลขวัญ

พ.๑๓ คุณกัลณ์บุญจิตยาเข็มสุดท้าย อาการป่วยทุเลามาก เทียง สมณะเลื่อนฟ้าและญาติธรรม จ.เลยมาถึงสังฆสถาน

ยายจันทร์พี่สาวคุณกัลณ์บุญมาเยี่ยม และอยู่ดูแลคุณกัลณ์บุญ

พ.๑๔ คุณเทพไพรกลับมาจากทม. สมณะดาวดินกลับเข้าสังฆสถาน

ศ.๑๕ สมณะนาไทกลับเข้าสังฆสถาน เย็นมีรายการเวียนธรรม

ส.๑๖ หลังฉันญาติธรรม จ.เลย ลากลับ
- เครื่องส่งวิทยุไม่สามารถส่งกระจายเสียงได้
- คุณเทพไพรและคณะช่วยกันซ่อมแซมรั้วลาดหนามรอบนา

จ.๑๘ เครื่องส่งวิทยุสามารถส่งกระจายเสียงได้ ช่วงบ่ายประชุมชุมชนสมัยวิสาขบูชา

อ.๑๙ คุณกัลณ์บุญอยู่ระหว่างพักฟื้น แต่ก็ยังคงไปช่วยคัดแยกขยะ

วิทยุชุมชนสามารถกระจายเสียงได้

พ.๒๐ คุณอนันตยากลับไปดูแลแม่ที่ทม.

พ.๒๑ สมณะดาวดิน สมณะนาไท คุณเทพไพร ไปร่วมเผาศพคุณพ่อของคุณไพรเมืองที่ฌาปนสถานบ้านปากทรง อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร

คุณยอมจริง วราภรณ์ เป็นตัวแทนคุณอนันต์ ซึ่งเป็นสมุห์บัญชี ไปพบกต. จ.ตรังเพื่อรับฟังการชี้แจงการทำบัญชีค่าใช้จ่ายของผู้สมัครส.ส.

คุณฟ้าเย็นกลับชุมชน

จ.๒๕ บ่ายประชุมเตรียมงานอบรมสุขภาพพึ่งตนเองฯ

อ.๒๖ คุณอนันตยากลับจากทม.

พ.๒๗ หลังจากสมณะพิจารณาอาหารแล้ว คุณสุดจริงซึ่งกลับไปทำธุระในชุมชน กลับมาแจ้งว่าคุณกัลณ์บุญสิ้นลมเสียแล้ว ต่อมาได้นำร่างของคุณกัลณ์บุญส่งรพ.ตรัง แพทย์ผู้ตรวจอาการยืนยันในเวลาต่อมาว่าเสียชีวิตเสียแล้ว แต่ต้องพักศพไว้กับแพทย์ตามกฎระเบียบอย่างน้อยสองชั่วโมง

บ่ายสามโมง ญาติพี่น้องและชาวชุมชนจัดให้มีพิธีรดน้ำศพ

๑๘.๐๐ สมณะแสดงธรรม

พ.๒๘ ทำวัตรเช้า ญาติธรรมร่วมรำลึกถึงคุณกัลณ์บุญ

เย็น ส.พอแล้ว ส.เลื่อนฟ้า ส.ดาวดิน ส.นาไท แสดงธรรมหน้าศพ

ศ.๒๙ ทำวัตรเช้าให้ญาติพี่น้องคุณกัลณ์บุญที่มาจากต่างจังหวัดร่วมรำลึกถึงคุณกัลณ์บุญ

สมณะจากสันตือโศก ปฐมโศก รวม ๗ รูป เดินทางมาถึงสังฆสถาน ตัวแทนจากปฐมโศกมาร่วมงาน ๔ คน

ทำวัตรเย็น สมณะจากสันตือโศกและสีมาโศก แสดงธรรม ทำวัตรเย็น

ส.๓๐ สมณะเิกนบเดินทางกลับสันตือโศก หลังรับประทานอาหาร ญาติพี่น้องคุณกัลณ์บุญร่วมรำลึกถึงคุณกัลณ์บุญ

๑๔.๐๐ น. โดยประมาณ รถจาก รพ.มอ. หาดใหญ่มารับร่างของคุณกัลณ์บุญ

สมณะและคณะที่มาจากสันตือโศก สีมาโศก เดินทางต่อ เพื่อไปร่วมงานศพคุณพ่อของคุณเทียนแก้ว ที่อ.ปานาเระ

ส.พอแล้ว ส.เลื่อนฟ้า ไปเยี่ยมญาติธรรม แฉล้มซึ่งป่วยพักรักษาอยู่ที่บ้าน อ.เมือง จ.ยะลา ก่อนจะไปสมทบที่งานศพอ.ปานาเระ

บ่ายวิทยุชุมชนไม่สามารถส่งกระจายเสียงได้

อา.๓๑ ส.พอแล้ว ส.เลื่อนฟ้า และคณะที่ไปร่วมงานศพที่ อ.ปานาเระ กลับถึงสังฆสถาน

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔

พ.๔ มีผู้มาเข้าค่ายสุขภาพพึ่งตนเองฯ มา ร่วมทำวัตร ๓ คน หลังทำวัตร สมาชิกค่ายสุขภาพพึ่งตนเองฯ ประกอบอาหารสุขภาพ เพื่อไปเผยแพร่ที่บ.น้ำผุด

ชาวชุมชนร่วมแรงเตรียมพื้นที่ ๕ ส. ตลอดทั้งสังฆสถานเพื่อจัดงานค่ายสุขภาพพึ่งตนเองฯ

ศ.๕ หลังฉัน สมณะนาไท คุณเทพไพรไป ความธรรม อ.หลังสวน จ.ชุมพร เพื่อร่วมงานเปิดโรงปุ๋ยอินทรีย์

เย็นประชุมเตรียมงานค่ายสุขภาพ ส.พอแล้ว
ส.เลื่อนฟ้า เป็นที่ปรึกษา

ส.๖-จ.๑๕ งานค่ายสุขภาพพึ่งตนเองฯ
แฟนพันธุ์แท้ มีผู้สนใจเข้าร่วม ๑๕๐ คน วันแรก
นายชาติ กางอิม นายกเทศมนตรีเทศบาลนครตรัง
เป็นประธานในพิธีเปิดงาน

อา.๗-อ.๙ คุณเทพไพโร คุณยอมจริง และคุณ
ฟางฝน เข้าอบรมโครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพ
การดำเนินงานของสาขาพรรคการเมือง ประจำปี
๒๕๕๔ ซึ่งจัดโดยกกต.กลางที่ อ.เมือง จ.กระบี่

ศ.๑๒ จัดพิธีกรรมบูชาพระคุณแม่ที่ศาลาฉัน
โดยสมณะทั้งสี่รูปแสดงธรรม ชาวชุมชนและผู้
เข้าค่ายฯรวม ๒๐ กว่าคน ฟังการแสดงธรรม
หลังแสดงธรรมให้ลูกๆกราบยายแ้วซึ่งเป็นผู้อายุยาว
ที่สุดในชุมชน

อ.๑๖ เข้าประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค
เพื่อฟ้าดิน ลำดับที่ ๑๒ สาขาจ.ตรัง และประชุม
ชุมชน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔

ศ.๑๙ อาจารย์โรงเรียนนาโยงวิทยา นำนร.หญิง
ชั้นม.๔ จำนวน ๖ คน ศึกษาวิธีการทำน้ำยาอเนก
ประสงค์ โดยสมณะพอแล้วแสดงธรรม ปฐมนิเทศ
บาย ส.พอแล้ว ส.นาไท ไปกิจนิมนต์ สวน
ปานาโพธิ์ ซึ่งเป็นสถานที่ซึ่งอยู่ในเครือข่ายสุขภาพ
พึ่งตนเองฯ ต.เขาบก อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช
กำนัน ต.บ้านควน มาเยี่ยมร้านค้าชุมชนฯเป็น
ครั้งแรก

อา.๒๑ ส.พอแล้ว ส.นาไท กลับจากกิจนิมนต์

จ.๒๒ เที่ยงประชุมทบทวนความเข้าใจในการ
จัดค่ายสุขภาพแพทย์แผนไทยบุญนิยม ซึ่งดำเนิน
การโดยหมอชัยวัตรร่วมกับชาวชุมชนทะเลธรรม

พ.๒๔ ชาวชุมชนร่วมกันคัดแยกขยะ

ศ.๒๖ อ.ชวลิตซึ่งเป็นข้าราชการเกษียณอายุ มา
ช่วยซ่อมรถยนต์

คุณเทพไพโรไปร่วมประชุมสัมมนาสิกขาวิชา
รวมที่สันตือโศก

ส.๒๗ คุณสุดจริงแจ้งยอดเงินที่คุณกลั่นบุญ
ได้บริจาคให้กับชุมชน โดยก่อตั้งเป็น “กองทุน
สวัสดิการกลั่นบุญ”

ชาวชุมชนร่วมกันเตรียมดินเพื่อเพาะกล้าข้าว
สำหรับใช้ในการทำนาในฤดูกาลนี้

อา.๒๘ สมณะพอแล้ว คุณบรรจง อ.ชวลิต
จัดเตรียมสถานที่ที่จะใช้ซ่อมรถ“ตุ๊กแดง” บริเวณ
โรงเขี่ยเชื้อเห็ดเดิม

ชาวชุมชนเตรียมพื้นที่ทำนา

จ.๒๙ เพาะกล้าข้าววันแรก โดยความร่วมมือ
ร่วมใจของสมาชิกชุมชนสำหรับปีนี้เปลี่ยนแปลงวิธีการ
โดยทำดินให้เป็นโคลน ก่อนที่จะนำมาเทใส่ใน
กระบะเพาะ ซึ่งหยอดเมล็ดข้าวไว้แล้ว

อ.๓๐ ส.เลื่อนฟ้า บิดตบาตไปฉันที่บ้านของ
ญาติธรรมบ้านน้ำผุด

คุณเทพไพโร กลับจากการประชุมการศึกษาที่
สันตือโศก

พ.๓๑ คุณเทพไพโร แจ้งผลการประชุมสัมมนา
การศึกษา รวมถึงภาระหน้าที่ของชาวชุมชนซึ่งเป็น
ผลจากการประชุมสัมมนา

★ สมณะดาวดิน

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

รายงานการประชุมคณะกรรมการ มูลนิธิธรรมสันติ

✽ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ (๓๑ ก.ค. ๒๕๕๔)

- กรรมการไม่มาประชุม ๖ คน
- โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.)
 - ๙ ก.ค. ครู ๒ คน ฟังการประชุมเรื่อง
 - ครูธุรการและครูทำหน้าที่นายทะเบียนของโรงเรียนที่
 - ร.ร.พัฒนศึกษาบริหารธุรกิจ อ.เมือง จ.นครปฐม
 - ๑๐ ก.ค. ครู ๒ คน ฟังการประชุมเรื่อง
 - การเงินการบัญชีของโรงเรียน ที่ ร.ร.พัฒนศึกษา
 - บริหารธุรกิจ อ.เมือง จ.นครปฐม
 - ๑๖-๑๗ ก.ค. ครู ๒ คน เข้ารับการ
 - อบรมเสริมสร้างทักษะ เรื่องการสอนวิทยาศาสตร์
 - และการสร้างห้องเรียนคุณภาพ ที่ ร.ร.สุคนธ์วิทย์
 - อ.สามพราน จ.นครปฐม
 - ๑๖-๒๐ ก.ค. นักเรียนชั้น ม.๑ ไป
 - ฝึกฝนเรียนรู้แบบบูรณาการด้านการเก็บข้าว ที่ทุ่ง
 - นาแรงรัก-แรงฝัน อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี
 - ๖-๒๐ ก.ค. มีอาจารย์จากภายนอก

- ชุมชน มาสอนภาษาจีนและภาษาอังกฤษให้นักเรียน
- ๒๒ ก.ค. นักเรียนชั้น ม.๖ โรงเรียน
- ราชินี กรุงเทพฯ มาศึกษาเรียนรู้ชุมชนเพื่อทำ
- โครงการชีวิตที่พอเพียงและสาธิตการทำเต้าหู้
- ๒๘ ก.ค. นักเรียนโรงเรียนนักบุญเบีโต
- อ.สามพราน จ.นครปฐม ๒๔๐ คน มาศึกษาดูงาน
- ชุมชนปฐมอโศก และฝึกงานฐานต่างๆ
- ๑๐-๑๒ ส.ค. จัดกิจกรรมวันแม่ ที่
- ทุ่งนาแรงรัก-แรงฝัน อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี
- กำหนดวันปิดภาคเรียนที่ ๑ ในวันที่
- ๑๒ ส.ค. และเปิดภาคเรียนที่ ๒ ในวันที่ ๒๘ ส.ค.
- โรงเรียนสัมมาสิกขาลันตืออโศก (สส.สอ.)
- นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง
- ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง
- เป็นประมุข ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม
- ๒๕๕๔ ในการชุมนุมประท้วงที่ข้างท่าเนียบรัฐบาล
- นักเรียนชั้นม.๕ เข้าค่ายบูรณาการทำ
- ขบวนการกลุ่มร่วมกับนักเรียนสัมมาสิกขาทุกสาขา
- ในงานอโศกรำลึก ระหว่างวันที่ ๙-๑๑ มิถุนายน
- คณะกรรมการสถานศึกษา มีมติให้นัก
- เรียนชั้นม.๔ จำนวน ๒ คน พ้นสภาพการเป็น
- นักเรียน เนื่องจากกระทำผิดศีลขั้นร้ายแรง
- ปฐมอโศก หน่วยงานบุญญาภิบาล มีผู้รับ
- บริการ ๑๗๐ ครั้ง
- อาคารตะวันงาย ๑ มีการรณรงค์ให้ผู้พัก

อาศัยแยกขยะสด-ขยะแห้ง

-ปัญหาสายโทรศัพท์ภายในเสีย อยู่ในระหว่างการรอซ่อม

-อาคารตะวันงาย ๒ ยกเลิกตำแหน่งประธานการบริหารจัดการให้เป็นคณะทำงาน ซึ่งประกอบด้วยกรรมการแต่ละชั้น กำหนดการประชุมทุก ๒ เดือน และให้ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ TRUE เท่านั้น

✻ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ (๒๘ ส.ค. ๒๕๕๕)

-กรรมการไม่มาประชุม ๕ คน

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก(สส.ฐ.)

-๑๑-๑๒ ส.ค. ผู้ปกครอง ครู และนักเรียน ร่วมกันโยนกล้า ดำนา และจัดงานวันแม่ ที่ทุ่งนาแรงรัก-แรงฝัน อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

-๑๒ ส.ค. วันปิดภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๕

-๒๐-๒๑ ส.ค. สัมมนาครูวิชาการ

-๒๒-๒๕ ส.ค. สัมมนาครูฐานงานครูวิชาการ และครูฝ่ายปกครอง

-๒๓-๒๔ ส.ค. นักศึกษา ม.ราชภัฏนครปฐม คณะรัฐประศาสนศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ ๔ คน มาศึกษาดูงานโรงเรียนและเยี่ยมชมชุมชน

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก (สส.สอ.)

-๖-๗ ส.ค. จัดงานวันแม่

-๑๐-๑๔ ส.ค. จัดค่ายมัธยมปลาย ที่ จ.สระแก้ว เน้นการเอาภาระน้องๆ และงานโรงเรียน

-๑๙ ส.ค. นักเรียน ร่วมงานมหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ที่ไบเทค บางนา

-๒๓ ส.ค. ประชุมจัดทำโครงการวิจัยและพัฒนาสร้างมาตรฐานและตัวชี้วัดเพื่อรองรับการประเมินภายนอกรอบสาม กรณีศึกษากลุ่มโรงเรียนทางเลือกแบบท่ามาหากิน ที่สถาบันอาศรมศิลป์ บางขุนเทียน กรุงเทพฯ

-หน่วยงานบุญญาภิบาล ปฐมอโศก มีผู้รับบริการ ๑๒๕ ครั้ง

-อาคารตะวันงาย ๑ มีผู้เข้าพักอาศัยใหม่ ๓ ราย แต่งตั้งกรรมการเพิ่ม ๒ คน

-การไฟฟ้านครหลวงแจ้งว่าหนังสือสัญญาค่าประกันฯ ธนาคารที่มูลนิธิวางไว้เป็นหลักประกันการใช้ไฟฟ้ากับการไฟฟ้านครหลวงจะครบอายุ ให้นางสาวบุสดี เผ่าพงษ์ เป็นผู้ดำเนินการ ให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) สาขานนทวมินทร์ ออกหนังสือสัญญาค่าประกันการใช้ไฟฟ้าเลขที่ น ๐๑๐๐๕๒ ในวงเงิน ๔๑,๗๐๐ บาท (สี่หมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน)

-ขอเปลี่ยนแปลงและแต่งตั้งผู้ลงนามแทนผู้รับใบอนุญาต ร.ร.สัมมาสิกขาปฐมอโศก จากนายฝนไท ชาวหินฟ้า เป็น นายทิวเมฆ นาวาบุญนิยม

รายงานการประชุมคณะกรรมการ กองทัพนวมูลนิธิ

✻ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (๓๑ ก.ค.๒๕๕๕)

-กรรมการไม่มาประชุม ๕ คน

-ชุมชนราชธานีอโศก จะสร้างอาคารเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก บริเวณตลาดอารียะ ซึ่งจะใช้เป็นอาคารเรียนของนักเรียน และเป็นที่พักของผู้มาร่วมงานในโอกาสต่างๆ ขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดหาดินถมที่ โดยเอาดินจากที่ของกองทัพนวมูลนิธิที่อยู่ใกล้กับหมู่บ้านคากกลาง

-การแต่งตั้งคณะกรรมการกองทัพนวมูลนิธิชุดใหม่ ๑๔ คน ขณะนี้ได้รับการอนุมัติแล้วจากนายทะเบียนมูลนิธิ กรุงเทพมหานคร

-การจัดตั้งสถาบันการศึกษาสัมมาสิกขาวิทยาลัย ขอเสนอเปลี่ยนชื่อ เนื่องจากสถาบันการศึกษาที่ตั้งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยทั่วไป แต่สถาบันฯนี้จะขอจัดตั้งนี้เป็นการศึกษาทางเลือกระดับอุดมศึกษาที่ไม่เคยมีมาก่อน ที่ทำเต็มรูปแบบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เป็นวิถึพุทธ เศรษฐกิจพอเพียง ระบบ

บุญนิยม มีการเรียนการสอนบูรณาการของชุมชน วัด โรงเรียน/มหาวิทยาลัย จึงขอเปลี่ยนชื่อจาก “สัมมาสิกขาวิชชาลัย” เป็น “สัมมาสิกขาวิชชาราม” ซึ่งมาจากคำว่า สัมมา + สิกขา + วิชชา + อาราม เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าเป็นการสอนแบบบวร และเพื่อโลกุตตระ ซึ่งตรงกับจุดประสงค์ในการตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่มากกว่าชื่อเดิม

-ได้รับแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.) ให้แสดงหลักฐานทางการเงิน และบัญชีทรัพย์สินที่จะเป็นหลักประกันได้ว่า เมื่อสถาบันฯขาดสภาพคล่องทางการเงิน จะสามารถช่วยเหลือทางการเงินกับสถาบันฯได้

-ที่ผ่านมามีหน่วยงานหลายแห่งได้รับบริจาคเงิน สดรวมเป็นจำนวนเงิน ๘ ล้านบาท เพื่อเป็นทุน ประเดิมในการดำเนินงานของสถาบันสัมมาสิกขา วิชชาราม จึงขอโอนเงินส่วนนี้เข้าบัญชีการเงินของ กองทัพนครธรรม

✿ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ (๒๔ ส.ค. ๒๕๕๔)

- กรรมการไม่มาประชุม ๕ คน
- ชุมชนราชธานีโอศก

-เรื่องน้ำท่วมชุมชน เนื่องจากชุมชนได้ยก ระดับพื้นถนนโดยรอบชุมชนให้สูงขึ้น จึงเกิดภาวะ น้ำท่วมขัง ต้องระบายน้ำออกด้วยการสูบน้ำทิ้ง ซึ่งปีนี้คาดว่าระดับน้ำท่วมจะสูงกว่าหลายปีที่ผ่านมา

-การก่อสร้างถนนสายกุดตระกุ่ม-บ้านราช ใช้เวลาประมาณ ๑๐ วัน งบประมาณ ๕๕๐,๐๐๐ กว่าบาท เป็นค่าใช้จ่ายในการซื้อหินและบรรทุกหิน มาถมถนน ซึ่งทำให้การสัญจรไปมาสะดวกขึ้น

-โรงปุ๋ย ในช่วงเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา เป็นช่วงที่คนไม่ค่อยได้ใช้ปุ๋ย ยอดสั่งซื้อลดลง

-เรื่องการสร้างโรงพยาบาลที่ชุมชน ราชธานีโอศก มีผู้เสนอให้นำงบประมาณบางส่วน จากโครงการขยายชุมชน มาเป็นทุนเริ่มก่อสร้าง เพื่อให้การก่อสร้างโรงพยาบาลดำเนินไปได้เร็วขึ้น ที่ประชุม ให้จัดทำร่างผังชุมชนและรายละเอียด เพิ่มเติมมานำเสนออีกครั้ง

รายงานการประชุมคณะกรรมการ บุญนิยมบุญนิยม

✿ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ (๓๑ ก.ค.๒๕๕๔)

-กรรมการขาดประชุม ๒ คน

-การก่อสร้างเสาสถานีโทรทัศน์ชุมชนที่ชุมชน บุญนิยมปฐมอโศกดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว

-ปีนี้ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นประเทศ แรกให้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมนานาชาติ หัวข้อ “นโยบายการควบคุมแอลกอฮอล์ (Global Alcohol Policy)” ๒๘-๓๐ พ.ย.๕๔ ในแผนงานของการ จัดประชุมดังกล่าวจะให้ผู้เข้าร่วมประชุมไปดู ตัวอย่างชุมชนที่สามารถควบคุมชุมชนให้ปลอด จากแอลกอฮอล์ได้ และมีการติดต่อขอมาดู ตัวอย่างที่ชุมชนบุญนิยมสันติอโศกวันที่ ๒๙ พ.ย.

-ขอเปลี่ยนชื่อสถาบันสัมมาสิกขาวิชชาลัย เปลี่ยนเป็น “สถาบันสัมมาสิกขาวิชชาราม”

-FMTV ระยะเวลาหลังมีการถ่ายทำรายการนอก สถานที่เป็นจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นต้องซื้อ เครื่องมือเพิ่ม มีผู้มาช่วยงานเพิ่ม ๒ คน โรงเรียนสัมมาสิกขาสันติอโศก ส่งนักเรียนมาฝึกงาน ๔ คน นอกจากนี้ทางสถานีโทรทัศน์ไอทีทีวี (ITTV) ซึ่งเป็นรายการโทรทัศน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ได้มาติดต่อเพื่อขออนุญาตของทางสถานีฯ ไป ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไอทีทีวีด้วย

รายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตโศก

❁ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ (๒๒ ก.ค. ๒๕๕๔)

- ผู้ร่วมประชุม ๑๒ คน
- วันอาทิตย์พฤษภาคมที่ ๑๕ ก.ค.'๕๔ นี้จะมีลูกคำเหมาถวายเตี๋ยวและน้ำเต้าหู้แจก
- แม่ครัวชมรม.ขาดแคลน จึงเปิดขายเฉพาะแผนกที่พร้อม
- ข่าวของขึ้นราคาให้ดูว่าเราสามารถอยู่ได้หรือไม่ หากเราตริราคาไว้ไม่อยู่ ค่อยปรับราคาทีเดียว
- เสนอให้มีสมุดจดเบอร์โทรศัพท์ผู้จองเหมาเลี้ยง ที่ประชุมเห็นด้วย
- มีมติให้มีผู้รับใช้เพิ่มอีก ๒ คน คือคุณเพียรตรงและคุณธารรุ่ง เพื่อให้มีผู้รับใช้ครบ ๕ คน

❁ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ (๒๙ ก.ค. ๒๕๕๔)

- ผู้ร่วมประชุม ๖ คน
- คุณบุญมีเสนอจะนำข้าวมันไก่มาที่ทำจากบ้านโดยใช้วัตถุดิบจากชมรม.มาให้ใส่ถุงขายที่ชมรม.
- เสียวินูลย์ทำน้ำข้าวกล้องงอกให้ โดยใช้วัตถุดิบจากชมรม.

โอวาทจากประธาน สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช
การตั้งตบะทำให้เจโตเราแข็งขึ้นเช่นยกตัวอย่างสมณะพุทธชาโต และสิกขมาตุที่ป่วยเป็นมะเร็งหนักต้องทนกับทุกข์เวทนาหลายๆ แต่ท่านยังปลอบใจคนที่มาเยี่ยมได้ โดยพูดอย่างยิ้มแย้มได้ พวกเราจึงควรตั้งตบะธรรมไว้ เจโตเป็นด้านกำลังได้ฝืนตัวเอง ถึงแม้สู้แล้วแพ้ แต่เจโตยังเพิ่ม เจโตจะต่ำเพราะเราไม่สู้กับกิเลส มีตบะเจโตจะเข้มแข็งขึ้น

❁ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ (๕ ส.ค. ๒๕๕๔)

- ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๒ คน
- คุณบุญมี คุณต่าย หนูพิน มาช่วยเป็นแม่ครัวประจำ
- คุณบุญมีไม่ได้ทำข้าวมันไก่มาทำให้ เพราะไม่มีแรงงาน และสถานที่ทำไม่สะดวก แต่จะมาช่วยทำอาหารที่ชมรม.ในวันเสาร์-อาทิตย์

โอวาทจากประธาน สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช
เข้าพรรษาให้ฝึกฝนตัวเองให้มาก อย่าเอาแต่ประโยชน์ท่าน โดยลืมประโยชน์ตน อย่าเป็นเพียงกรรมกรศาสนา ใครทำให้ตัวเองสูงขึ้นได้ ในทางธรรม เป็นการเลื่อนฐานะตัวเองได้

❁ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ (๑๒ ส.ค. ๒๕๕๔)

- ผู้ร่วมประชุม ๘ คน
- หาคนตัดอาหารให้ลูกคำแทนบุฟเฟ้ที่ แก้ปัญหาลูกคำตักกับข้าวมากจนไม่เหลือคนอื่น ที่ประชุมรับจะไปหาคนตัดกับข้าวให้ลูกคำ พร้อมทั้งให้มีอัดเทปคำพูดชักชวนให้ลูกคำได้รับทราบสาเหตุที่เปลี่ยนแปลงจากบุฟเฟ้ที่เป็นให้คนขายตักกับให้แทน

-คุณวิฑูรย์แจ้งว่าจะไปหาหมอ ในวันอังคารหน้า โดยจะตรวจสุขภาพด้านคลื่นหัวใจ

-คุณมิ่งบุญเป็นผื่นคันตามตัวดีขึ้นแล้ว เพราะไปรพ.พระมงกุฎฯ ส่วนคุณบัวบุญสุขภาพดีขึ้น

-คุณสุนีย์บริจาคข้าวหมาก ที่ห่อติดชื่อและโทรศัพท์ด้วย จึงให้แกะสติเกอร์ที่ระบุชื่อโทรศัพท์ออก เพราะที่ชมรม.มีนโยบายขายสินค้าของส่วนกลาง

โอวาทจากประธาน สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช
ให้รู้จักคุณค่าชีวิต ได้ปฏิบัติธรรม ลดกิเลสของเราได้หมด ก็เป็นพระอรหันต์ เป็นมนุษย์สูงสุด

❁ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ (๑๙ ส.ค. ๒๕๕๔)

- ผู้ร่วมประชุม ๑๐ คน
 - หาคนตัดอาหารยังไม่ได้พอ
 - คุณวิฑูรย์ไม่ไปหาหมอ กินน้ำมันรำข้าวแทน
- เพราะเป็นภูมิแพ้ คิดว่าจะได้ผลกว่า

โอวาทจากประธาน สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช

ร้านค้าเรามีมากมาย คนไม่พอ ไม่ใช่เฉพาะ
ชมร.เท่านั้น ทุกจุด งานเยอะ คนไม่พอ ลูกค้าเ
ยอะขึ้น ธรรมชาติคนลูกค้าก็เยอะขึ้น มีผลจากที่ไป
ชุมนุมประท้วง ๑๗๐ วัน มีทั้งคนปกติ และไม่ปกติ
เราไม่มีสิทธิเลือก แล้วแต่เขาตัวเอง ฝึกชั้นติดทน
จะบอกเขาอย่างไรโดยเขาไม่โกรธ ไม่ถือสา

มีผัสสะเป็นปัจจัย ฝึกอย่างมาก ทำงานไป
ไม่โกรธ ไม่ถือสาเขา ให้มีกุศลจิตไม่มักน้อยใน
กุศลธรรม พยายามคิดอย่างนี้ให้ได้ ผู้ที่เจอผัสสะ
แล้วเสียใจ ท่อเหี่ยวมีแต่เสีย ไม่ได้อะไรเลย
บริษัทแต่ละบริษัท มีลูกค้าแบบสุดๆ มาผัสสะทุก
วัน ต้องขอบคุณเขา ที่เพิ่มมรรคผลให้กับเรา เรา
จะเก่งขึ้นเรื่อยๆ จิตก็จะละกิเลสได้ในที่สุด

✽ **ครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ (๒๖ ส.ค. ๒๕๕๔)**

-ผู้ร่วมประชุม ๑๕ คน

-ให้คุณชุกจิตต์แจ้งที่ประชุมชุมชน เรื่องรับอาสา
สมัครตักข้าวราดแกงแทนแบบเดิมที่ให้ลูกค้า
บริการตนเอง เริ่มวันที่ ๖ ก.ย.'๕๔ และแจ้งเรื่อง
ขาดแม่ครัว ชมร.รับสมัครแม่ครัว

-การรณรงค์ใช้ถุงผ้าไม่ประสบความสำเร็จ
เท่าที่ควรเนื่องจากร้านตู้ดินฟ้ายังใช้ถุงหิ้วพลาสติกอยู่
แต่ก่อนคุณขวัญพุดดูและอยู่ก็ใช้ถุงผ้าได้แล้ว
อนุโลมเฉพาะกรณีที่พักเปียกเท่านั้น คุณชุกจิตต์รับ
ว่าจะรณรงค์ลูกค้าใช้ถุงผ้าเหมือนชมร.

-คุณชลลดาแจ้งว่าหมอบอกว่ากระดูกเสื่อม
เกิดจากขาดแคลเซียม หมอให้กินยาและงดการยก
ของหนัก ห้ามเดินบ่อย ห้ามยืนนานๆ ตอนนี้มี
คุณงามใจมาเป็นผู้ช่วย

-หากแม่ครัวคนใดปรุงอาหารสจัดจ้าน ขอ
ให้บอกกัน เพราะเราปรุงรสแบบกลางๆ รสไม่จัด

-ให้ส่งน้ำต้มถั่วขึ้นศาลาก่อน แล้วจึงค่อยนำ
มาแจกลูกค้าในภายหลัง

-ให้คุณทองแก้วจัดทำซีดีรณรงค์เรื่องเหล่านี้ ;
ล้างจานล้างใจ, ตักอาหารแต่พอดี หากรับ
ประทานเหลือห้ามนำกลับบ้าน(ยกเว้นถ้วยเตี๋ยว)
ใช้ถุงผ้าและภาชนะแทนถุงพลาสติก, ห้ามนำสัตว์
เลี้ยงเข้าร้าน, ใช้ภาชนะใส่อาหารขณะเลือกอาหาร

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนก.ค.-ส.ค. ๒๕๕๔

ธรรมปฏิกรรม

	ก.ค.	ส.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๖๘	๕๕๕
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๕๕	๑๐๐
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๓๑	๕๒

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [ฉลองงาน ๓๐ ปี วิสาขบูชา มี ปัญญาสมโภช]

๑๐,๐๐๐ เล่ม

ดอกหญ้า [คนดีของสังคม]

๒๔,๐๐๐ เล่ม

ดอกบัวน้อย [รู้รักษา]

๕,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโศก

กรกฎาคม ๒๕๕๔

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี ๓	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๓	๑๓	๕	๔	๕ ราย
จำนวนที่ยืม	๑๑	๔๐	๑๕	๘๔	๕๕ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	๑	๑ ราย
สื่อออกใหม่	-	๑๓	-	-	- แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๔

ขึ้น

สิงหาคม ๒๕๕๔

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี ๓	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๒	๑๑	๔	๘	๓ ราย
จำนวนที่ยืม	๘	๓๓	๒๐	๑๓๒	๑๐ แผ่น/ม้วน
สื่อออกใหม่	-	-	๒๑	-	- แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๓

ขึ้น

ใต้ร่มอโศก

สารอโศก ฉบับที่ ๓ ปีที่ ๓๑(๓๔)
ประจำเดือน ก.ค.-ส.ค. ๒๕๕๔

ศูนย์รวมข่าวสารของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้ภรรยา
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

หลังชีวิต ๖๐...

ภาระทั้งหลายย่อมลดลง
ลูกหลานโต ทำงาน
หมดห่วง หมดโย
วุฒิภาวะ เต็มพร้อม

หลังชีวิต ๖๐...

จึง เริ่มทุ่มเทแห่งการงาน
ลุยงาน เพิ่มงาน เพิ่มเหน็ดเหนื่อย
วัยทอง นักธรรมะ
จึงหมายถึง วัยแห่งนาที่ทอง
วัยที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม
ให้กับหมู่กับชาติบ้านเมือง

เมืองอโศก---ยังต้องการบุคลากรอีกมากมาย

Welcome ๗ ยินดีต้อนรับ!

โอกาสสร้างคน คนสร้างเมือง

“เมื่อก่อนเป็นคนใจร้อน คิดมาก ฟุ้งซ่าน
แต่เดี๋ยวนี้ ใจเย็นขึ้นมาก ไม่ถือสา สบายใจ
สบายกายขึ้นมากเลยคะ”

ญาติธรรม ปรีคณีย์ ใจสุข (อ.สันกำแพง ด.เชียงใหม่)

ผลงานระดับ ดีมาก!

สำนักประเมินมาตรฐาน คุณภาพการศึกษา หรือ
สม.ศ. มาประเมินโรงเรียนมัธยม และอาชีว
ระดับปวช. กับ ปวส. ที่ชุมชนศิระชะเอโก
สรุปว่า ได้ระดับ “ดีมาก”

✿ สาธุๆ นี่เป็นที่อื่น เขาชั้นป้ายโฆษณายาว ๑๐ เมตร
แน่ๆเลย

จึงจก กลัวพวกเราตกข่าว จึงขอแจ้งไว้ ณ ที่นี้
เพื่อเป็นเกียรติประวัติแก่การศึกษาของชาวโศก! จุ้ยๆ

บุคลิกต้องดีศีล ๕ อาริยะต้องมีศีล ๕ !

รายงานผลการปฏิบัติธรรมมา ญาติธรรม กิม สาธุภาพ (อ.วังทอง ด.พิษณุโลก)

“ตอนนี้กระผมมาได้ปฏิบัติธรรมคือไม่ลักทรัพย์ และก็ไม่ผิดศีลในข้อ ๒ ข้อ ๑
ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ กระทำได้ทั้ง ๕ ข้อ ได้บ้างไม่ได้บ้างตอนนี้ผมกระทำตามที่หนังสือ
บอกในศีล ๕ ข้อ บางครั้งรู้สึกว่ามันยังหลุดปากคือ คำโกหก...”

✿ ไม่ว่าจะใครมาจากไหน แรกหรือสวรรค์ ยาจกหรือเศรษฐี

สิ่งเริ่มแรกคือ ยืนอยู่บนฐานคุณธรรมศีล ๕

แล้วทำให้แข็งแกร่งขึ้น มากขึ้นๆๆๆ

ใครยึดมั่นในศีล ๕ นั้นแหละมนุษย์

ใครปฏิบัติศีล ๕ จนถึงจิต นั้นแหละอาริยะ ! จุ้ยๆ

งานของญาติธรรมที่มีดังค์ !

“พร้อมจดหมายนี้ ข้าพเจ้าได้ฝากเงินมาทำบุญด้วย เป็นจำนวน ๓๐๐ บาท
ลงชื่อ นางทองสุข นิตตะโย (อายุ ๘๗ ปี)”

“ยายแพงศรี เณลิมรัตน์กุล (อายุ ๘๔ ปี) ก็อยู่บ้านใกล้กัน ก็ส่งเงินมาให้ ๒๐๐ บาท”

“เด็กหญิง จำเริญลักษณ์ ทองล้วน ๒๖๒๘๗๖-๐๑๑๑๐ (วันนี้เป็นนางสาวจำเริญลักษณ์
ทองล้วน แล้วค่ะ) ส่งเงินมาร่วมบุญเป็นค่าเสตมป์ ค่าส่ง ๕๐๐ บาทนะคะ”

สัมมาทิฐิ...ใจยกคือแบบฝึกหัดสร้างบารมี

จากญาติธรรม สุตา อุเทน (ลำปาง เกาะคา)

“เจอสิ่งไม่ดีสารพัด ขอบอกว่า คนเราทุกวันนี้ เห็นแก่ตัวมาก...”

❀ สิ่งแรกของนักปฏิบัติธรรมก็คือ “มองโลกในแง่ดี” “มองทุกอย่างเป็นเครื่องมือฝึกฝน”
“ชีวิตไว้ผัสสะย่อมไร้ความสำเร็จ”

เพราะเหตุนี้ “สัมมาทิฐิ” จึงเป็นประธานของชีวิตที่ต้องเดินทางข้าม “สังสารวัฏ”

มนุษย์ทุกคน เทพเบ็องบน แจก “ไฟ” เพื่อเรียนรู้และต่อสู้

บางคนเอาไฟมาเผาตัว บางคนก็เอาไฟมาหุงข้าว มาทำให้อบอุ่น ทั้งนี้ขึ้นกับ “ปัญญา”

เตือนตนเตือนจิต “เมื่อเจอสิ่งถูกใจนั้นแหละกินบุญเก่า” “เมื่อเจอสิ่งไม่ถูกใจ นั้นแหละกำลัง
สั่งสมบารมี” จุ๊ยยยย

เทคนิคลดความโกรธ

“ถือศีล ๕

พยายามไม่โกรธ โดยใช้พรหมวิหาร ๔

เดินทางไปจัดตั้งกองทานหลายแห่ง---”

จาก วาริธัน เก่งการธรรม (อ.ทับสะแก จ.ประจวบฯ)

❀ สาธุๆ ความดีเชิงรับก็ทำแล้ว ความดีเชิงรุกก็ทำอยู่ ความดีเชิงบรรลุมก็พากเพียรอย่าหือ

ฝึกไม่โกรธ ต้องมีใจหทัยมีคนมาเหย่มากจนให้โกรธ

โกรธเขาอาจมีบ้าง แต่ก็ตีใจที่โกรธไผ่ลมมาให้พิจารณา !

แอบขอบคุณเงียบๆ ขอขอบคุณผู้เหยให้เราโกรธ

เพราะเหตุนี้ คนทั้งแผ่นดิน จึงเป็นครูบาอาจารย์ของเรา ! จุ๊ยยยย

คิดก่อนจาก ความโกรธของเราสำคัญกว่าความชั่วของคนอื่น !

เป้าหมายชีวิตของโบฟ้า รัททะกาล

“สำหรับดิฉันเองระยะนี้ ใช้ชีวิตกับครอบครัว ภาระหลักคือ ดูแล ผู้มีอายุยาว อายุ ๘๒ ปี ซึ่งช่วยเหลือตัวเองได้ระดับหนึ่ง ใช้ล้อเข็นประจำ

การกินอยู่-หลับนอน : การกินยังควบคุมมือ ไม่ได้คงที่ ๒-๓ มื้อ ส่วนใหญ่ ๒ มื้อ ๑ มื้อ วาระสำคัญๆ การนอนต้องชดเชยให้ครบ ๖ ชม. ในช่วงกลางวันบ่อย ถือว่ายังไม่ลงตัวอีก แต่มีล้มมากมั้นตะ - ล้มมาอาชีวะ อยู่ทั้งวัน จิตให้ทาน - เสียสละ ยังไม่ตก การฟังธรรม ยังสม่ำเสมอ FM.TV. คือ มิตรแท้ที่ประเสริฐเลิศสุดๆ ของชีวิต รวมทั้งหนังสือ ๒ เล่มนี้ค่ะ

เป้าหมายในอนาคตยังคงเป็น ๑ ใน ๑,๐๐๐ คนที่ไม่คลอนแคลน พร้อมเมื่อไรไปเมื่อนั้น”

✿ สาธุๆ จุ้ยๆ

จากใบเลี้ยงสู่ใบแก่

จากคนนอกสู่คนใน

จากดาวหาง มาเป็นดาวฤกษ์

“เป็นสมาชิก **เราคิดอะไร** มา ๒ ปีกว่าแล้ว กลายเป็นญาติธรรม ของชาวอโศกไปแล้ว เป็นญาติธรรมทางหน้าจอ FMTV และได้รับเอกสาร อื่นๆ เป็นประโยชน์มาก ทำให้ใกล้ชิดกับชาวอโศกมากขึ้น...”

คุณเปรม นวลละออง (อ.เมือง จ.สงขลา) รายงานความเป็นไปของตัวเองมา

✿ พวกเราอนุโมทนา สาธุพร้อมกันสาธุๆ จุ้ยๆ

ตะวันยอแสง...ชีวิตเริ่มใกล้เชิงตะกอน !

จากญาติธรรมเก่าแก่ ชาญ ปฏิภากรณชัย

“ชีวิตเราล้านนิดเดียว เผลอแผลบเดียว ผมอายุย่างเข้า ๖๒ ปีแล้ว ปีนี้ผ่านไปแล้ว ๑๒ วัน เกือบ ๑/๒ เดือนแล้ว ถ้าเราจะทำอะไรต้องรีบทำก่อนจะหมดเวลา

วันนี้เดินทางไปทำธุระโดยรถไฟฟ้าและรถเมล์ ถือกระเป๋า ๑ ใบ ขวดน้ำ ๑ ขวด หนังสือ สารอโศก ๑ เล่ม ระหว่างอยู่บนรถเมล์และรถไฟฟ้าได้อ่านสารอโศก อ่านถึงข้อคิดพ่от่านที่ว่า

ผีในป่าช้าไม่เท่าไรร่ ต้องสามารถไล่ผีในตัวตนได้ก็จะประเสริฐยิ่ง...”

✿ ญาติธรรมเก่าๆ ก็ยังอยู่ ญาติธรรมใหม่ๆ ทะยอยมา พ่อท่านสร้างคน เพื่อให้คนไปสร้างสังคม จุ้ยๆ

ฝากข่าวถึง นักอบรมสุขภาพ

“...ยาดีๆ เอลงในสารอโศก เป็นวิยาทานด้วยจะเป็นบุญยิ่งครับ และเรื่องเวรกรรม ผมเชื่อมากครับ...”

ญาศีธรรม นำ ธรรมวิธี อดหมายมาคุยกับกองบก.

- ✿ จัจจกนักได้ฝากนักสุขภาพชาวอโศกทั้งหลายอบรมสุขภาพ อย่าลืมิวิชา“กฎแห่งกรรม” ศีลข้อ ๑ ควรกินมังสวิรัต จะได้ไม่สร้างกรรมต่อเนือง มังสวิรัตไม่ใช่เพื่อสุขภาพอย่างเดียวให้เขาเห็นบาปเห็นบุญด้วย จึงจะครบพร้อม จุ้ยๆ

ชมรมคนจริงเกษตรอินทรีย์

จาก ญาศีธรรม สมบัติ มั่งคำ (อ.พร้าว จ.เชียงใหม่)

“อยากฝากถึงสมณะชัดแจ้ง บอกท่านว่า ตอนนี้คนที่ท่านฝากคุณมนตรีไปส่งที่สวนบุญๆ คลอง ๑๓ ก็คือ ผมและภรรยา กลับมาที่บ้านก็ทำนา-สวนอินทรีย์มาตลอด อยากทราบที่อยู่ของคุณมนตรีมาก เห็นว่าตอนคุยกันบอกว่าจะมาอยู่เชียงใหม่ ไม่รู้ว่าตอนนี้มาอยู่ที่เชียงใหม่หรือยัง...?? ”

✿ อ่านจดหมายแล้ว พาดพิงถึงใคร ก็ตอบกันเอง แต่ที่น่ายินดีก็คือ เรากำลังเพิ่มมวลสมาชิกเกษตรอินทรีย์ให้ทั่วทั้งแผ่นดิน! จุ้ยๆ

ก้าน-ก้าน-ย้อมได้พล

“ขอบคุณที่มอบสิ่งดีให้แก่ข้าพเจ้า และญาติของข้าพเจ้า ทุกคนอ่าน โดยเฉพาะคุณแม่ที่เป็นครูนำไปสอนนักเรียนด้วย ข้าพเจ้าอ่านตั้งแต่เด็กๆ ทุกวันนี้ข้าพเจ้าเป็นวิศวกร ทำงานอยู่เครือซีเมนต์ไทย SCG”

ขอขอบคุณอย่างสูง

กาญพจน์ พุนศรี (อ.เมือง จ.อุตรฯ)

ความนิยมแห่งโปรดโมสะ-โยนิโสมนสิการ

จากภาควิชาธรรม ภาควิชา อภิบาล (อ.สัดหีบ ด.ชลบุรี)

“ปัจจุบัน มีคนที่กล้าวิจารณ์ดิฉันตรงๆ ก็มีแต่แม่
ญาติ พี่น้อง ส่วนวิจารณ์อ้อมๆ มีเยอะค่ะ
ขอบคุณที่ยังมีคนติติง ว่ากล่าว และเตือนสติค่ะ...”

✿ “คนมีบุญ” ก็เพราะคนอื่นกล้าวิจารณ์

“คนมีกรรม” ก็เพราะคนอื่นเลิกวิจารณ์หรือไม่กล้าแตะ !

“ช่างเถอะ-อีกหน่อย มันก็ตายแล้ว!” ประโยคนี่สุดเศร้า!

ใครวิจารณ์ น้อมรับฟัง แม้เด็กก็ด้อมหัวรับฟัง นี้อือ “โปรดโมสะ”

ฟังแล้ว ทำให้ใจ นี้อือ “โยนิโสมนสิการ”

โปรดกับโยนิโส ต้อง เดินไปด้วยกันจึงครบพร้อม จุ๊ยยๆ

ทีวี FM ที่ไทย ทำอย่างไร

นิพนธ์ วสุตส เขียนมาว่า “FMTV ภาพเสียงไม่ชัด = ไม่ได้ติดตามดาวเทียม...ไร้เงิน”

✿ ความนิยมก็คือ ไม่มีตังค์ ก็ยากจะดู FMTV ใครอยู่แถวสันติ ไม่ต้องใช้จานก็ดูได้ด้วยเสา
อากาศ ระบบธรรมดาๆ

หากเรามีเครือข่าย FMTV โดยมีกล่องรับคลื่นและแปลงคลื่น อยู่ห่างเป็นระยะๆ
ดาวเทียมก็ไม่จำเป็น ฟังว่า ๑ เครือข่าย ใช้เงินประมาณแสนกว่าบาท ก็ทำเป็นสถานีรับส่งได้
จึงจากบอกบุญมาเพื่อใครบ้างไต่เต๋ย ! จุ๊ยยๆ

แผนๆของลุงจำลอง

“ฉบับที่ ๓๑๗ ได้อ่านเรื่องราวของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง
รักท่านมากขึ้นครับ”

กัมวฒน์ มฤคพิทักษ์

✿ การทำงานเพื่อส่วนรวม เป็นเรื่องยากที่จะทำได้

“ถูกใจ” เขาก็รัก “ขัดใจ” เขาก็เกลียด

เราได้แค่เจริญพรหมวิหารเท่านั้นเอง จุ๊ยยๆ

จดหมายจากสมรภูมิทะเล !

จากญาติธรรม ดชธรม แซ่ตั้ง

“ส่วนเรื่องการปฏิบัติธรรมอาจไม่เคร่งครัดนัก แต่ก็ปฏิบัติอยู่ครับ แต่ทั้งนี้เหตุการณ์ทำให้เคร่งครัดที่ตนเอง แต่เพื่อนปรนที่คนอื่นครับ จะพยายามต่อไป แต่ชอบปวดใจในเรื่องที่เขาไม่เข้าใจ เช่น

กรณีเขาพระวิหาร การประท้วงของพวกเรา บางครั้งก็เครียดครับ และปวดใจตนเองไม่สามารถมาช่วยได้ครับ แต่ผมก็สร้างตนเองให้แข็งแกร่งมากขึ้น และพัฒนาลูกศิษย์ให้เป็นคนดีของประเทศและรักชาติ...”

☸ ดูหนังดูละครแล้วย้อนดูตัว

ดูเหตุการณ์รอบบ้านรอบเมือง แล้วถอดบทเรียนนำมาเป็นอุทาหรณ์ เตือนจิต

นำมาเป็นหลักคิดของชีวิตได้หลากหลาย

ขณะนั้นจริงๆแล้วก็คือปุ๋ยชั้นดีของชีวิต ใช่มะๆๆๆ ? จุ้ยๆๆ

☸ จังจกั

คติก่อนจาก ประจำฉบับนี้

“เรื่องใหญ่โตแค่ไหนในโลก
ก็เล็กแคใจเรานั่นเอง”

เก็บเล็กผสมน้อย

แก้อาการไอง่ายๆ ด้วยสูตรสมุนไพรใกล้ตัว

อาการไอ เป็นส่วนหนึ่งของกลไกของปอด ที่ใช้ในการสกัดสิ่งแปลกปลอมเข้ามา โดยทั่วไป อาการไอ เกิดจากหลายสาเหตุ เช่น ฝุ่นละออง ควันต่างๆ ฝุ่นละออง หรือสิ่งแปลกปลอมอื่นๆ แต่สาเหตุสำคัญ คือ การติดเชื้อจากแบคทีเรีย ไวรัส หากมีอาการเจ็บคอ ไอแห้งๆ หรือมีเสมหะเล็กน้อย มักเป็นอาการร่วมของโรคหวัด ได้แก่ ไข้หวัด โรคติดเชื้อทางเดินหายใจ เสมหะอุดตันที่คอ ไข้หวัดใหญ่ หรือติดเชื้อไวรัสอื่นๆ

วิธีรักษาอาการไอที่ดีที่สุดคือ การรักษาที่ต้นเหตุของการไอ แต่ไม่ใช่การกดอาการ เพราะการไอจะช่วยขับเอาเสมหะ และฝุ่นละอองที่สูดหายใจเข้าไปออกจากปอด หลอดลม และหลอดคอออกมา

รักษาไอให้ถูกวิธี

เมื่อเริ่มมีอาการไอ คนส่วนใหญ่มักรีบหายาแก้ไอสารพัดยี่ห้อ มากิน ซึ่งนอกจากจะไม่ได้ผลแล้ว บางครั้งยังส่งผลข้างเคียงอื่นๆตามมา ทางที่ดีที่สุดควรแก้ด้วยวิธีที่ปลอดภัยดังนี้

๑. ควรปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมรอบตัว โดยพยายามอยู่ในบริเวณที่มีอากาศไม่เย็น ไม่มีฝุ่นละออง
๒. อาการไอแบบมีเสมหะ จะเป็นการดึงมูกออกจากเนื้อเยื่อ ควรนอนหนุนหมอน

ให้ศีรษะสูงกว่าลำตัว หรือในลักษณะกึ่งนอนกึ่งนั่ง เพื่อช่วยให้การหายใจคล่องขึ้น เมื่ออาการดีขึ้นแล้วจึงค่อยนอนราบตามปกติ

๓. ถ้ามีอาการไอแบบแห้ง จนไม่สามารถนอนหลับพักผ่อนได้ ควรใช้ยาสมุนไพรที่มีลักษณะขื่น เพื่อเป็นการเคลือบคอ และบรรเทาอาการปวด

บรรเทาอาการไอด้วยสมุนไพร

ขิง รสหวานเผ็ดร้อนจะช่วยขับเสมหะ

โดยนำเอาส่วนเหง้าขิงแก่ฝนกับน้ำมะนาวหรือใช้เหง้าขิง สด ตำ

ผสมน้ำเล็กน้อย คั้นเอาน้ำและเติมเกลือชนิดน้อย ใช้กวาดคอ หรือจิบบ่อยๆหรือใช้ขิงแก่สดขนาดเท่าหัวแม่มือทุบให้แตกต้มกับน้ำให้เดือดจิบเวลาไอ

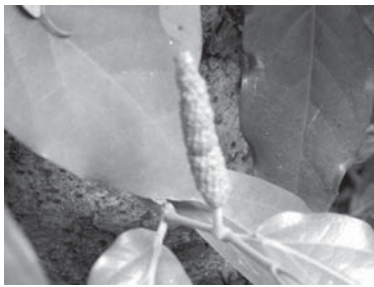
เพกา

เมล็ดเพกาเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่งใน “น้ำจับเลี้ยง” ของคน

จีน ใช้ต้มแก้ร้อนใน เมล็ดเพกามีสรรพคุณเป็น ยาแก้ไอและขับเสมหะ โดยใช้เมล็ดเพกา ประมาณ ครึ่งถึงหนึ่งกำมือ (หนัก ๑.๕-๓ กรัม) ต้มกับ น้ำประมาณ ๓๐๐ มิลลิลิตร ตั้งไฟอ่อนๆ ต้ม ให้เดือดนานประมาณ ๑ ชั่วโมง ใช้ดื่มเป็นยา วันละ ๓ ครั้ง

ติปลี รสเผ็ดร้อนมีสรรพคุณช่วยขับ เสมหะ ใช้ผลแก่ของติปลีประมาณครึ่งถึงหนึ่งผล

ฝนกับน้ำ - มะนาว เติม เกลือ นิด หน่อย กวาด ลื่นหรือจิบ บ่อยๆ

มะขามป้อม ผลสดของ มะขามป้อม มีรสเปรี้ยวอมฝาด มีสรรพคุณรักษาอาการไอ ช่วยขับ เสมหะ โดยใช้เนื้อผล แก่สด ๒-๓ ผล โขลกให้แหลก เหยาะเกลือเล็กน้อย ใช้อมหรือเคี้ยว วันละ ๓-๔ ครั้ง

มะขาม รสเปรี้ยวของมะขาม สามารถ กัดเสมหะให้ ละลายได้ เมื่อมีอาการ ไอระคายคอบ จากเสมหะ ให้ใช้เนื้อใน

ฝักแก่ของมะขามเปรี้ยว หรือมะขามเปียก (ที่มี รสเปรี้ยว) จิ้มเกลือกิน พอสมควร หรืออาจ คั้นเป็นน้ำมะขามเหยาะเกลือเล็กน้อย ใช้จิบ บ่อยๆ ก็ได้

มะนาว รสเปรี้ยวของน้ำมะนาว มี สรรพคุณแก้อาการไอ และขับเสมหะ โดยใช้ผล สดคั้นเอาแต่น้ำ จะได้น้ำมะนาวเข้มข้น และใส่ เกลือเล็กน้อยจิบบ่อยๆ หรือจะทำเป็นน้ำมะนาว ใส่เกลือและน้ำตาล ประจุให้มีรสจืด จิบบ่อยๆ ตลอดวัน หรือหั่นมะนาวขนาดเท่าปลายนิ้วก็เอาย จิ้มเกลือ นิดหน่อย ใช้อมบ้างเคี้ยวบ้าง

มะแว้งเครือ รสขมของมะแว้ง มี สรรพคุณเป็นยาแก้ไอ และกัดเสมหะ โดยใช้ ผลแก่สดประมาณ ๕-๑๐ ผล โขลกพอแหลก คั้นเอาแต่น้ำ ใส่ เกลือ จิบบ่อยๆ หรือจะใช้ผล สดเคี้ยว แล้วกลืนทั้งน้ำและเนื้อ จนกว่าอาการ จะดีขึ้นก็ได้

★ แหล่งที่มา nmmr.yourhealthyguide.com

ฉบับนี้เป็นการรายงานสมาชิกสารอโศก
มาให้ทราบนะคะ

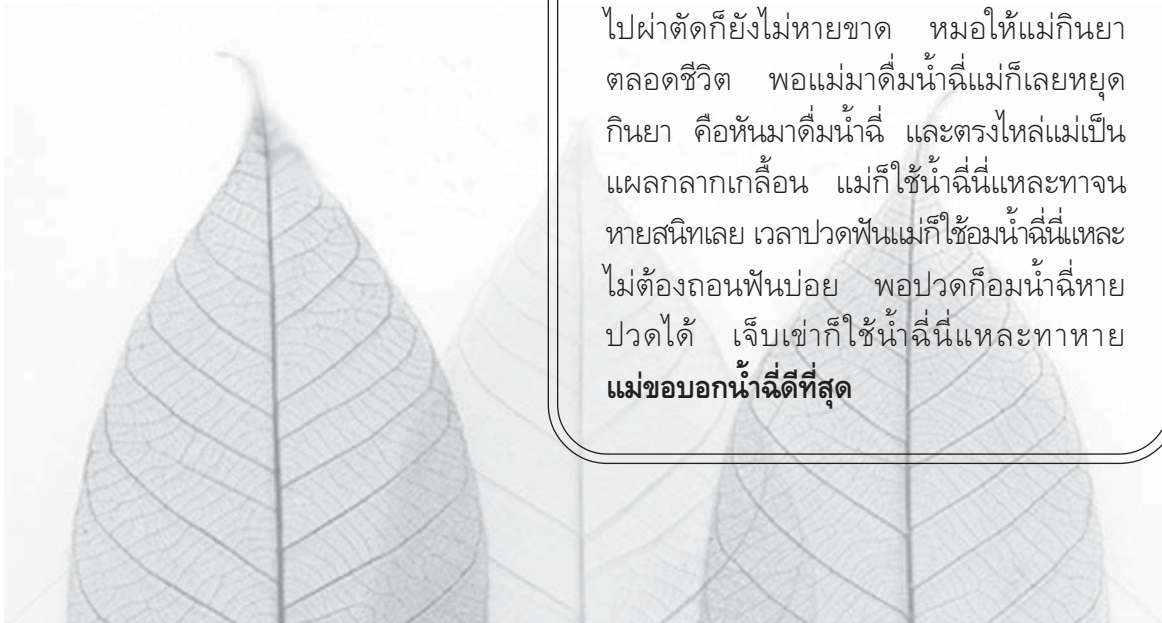
ท่านแรกมาจาก พระมหาอุทัย
เจ้าอาวาสวัดเกาะนิยง จ.สุพรรณบุรี

น้ำจืดนั้นยังมีประสิทธิภาพในเรื่อง
แก้หวัดลงคอ สมัยก่อนๆ กระทบเป็นหวัดลง
คอทุกปีเวลาหนาว บัดนี้ไม่เคยมี **เริ่มหายใจ
แต่รับวารสารสารอโศกนี้แหละ** วิธีป้องกันไม่
ให้เป็นหวัด คือหั่นต้มทั้งสดเข้าจุ่มกวันละ
ครึ่งหรือทุกครั้งที่เข้าห้องน้ำ

ท่านที่ ๒. คุณแม่ไพโรสนีย์ จ.เชียงใหม่
หมายเลขสมาชิก ๒๕๕๐๗๘

แม่ขอเล่าเรื่องน้ำจืด **ขณะนี้แม่อายุ ๗๘
ปีคะ สุขภาพดีมาก แม่เริ่มดื่มน้ำจืดมาตั้ง
วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จนถึงเดี๋ยวนี้
๑๒ ปี** ก่อนที่แม่จะดื่มน้ำจืด แม่เป็นไทรอยด์
ไปผ่าตัดก็ยังไม่หายขาด หมอให้แม่กินยา
ตลอดชีวิต พอแม่มาดื่มน้ำจืดแม่ก็เลยหยุด
กินยา คือหันมาดื่มน้ำจืด และตรงไหนแม่เป็น
แผลกลากเกลื้อน แม่ก็ใช้น้ำจืดนี้แหละทาจน
หายสนิทเลย เวลาปวดฟันแม่ก็ใช้น้ำจืดนี้แหละ
ไม่ต้องถอนฟันบ่อย พอปวดก็อมน้ำจืดหาย
ปวดได้ เจ็บเข่าก็ใช้น้ำจืดนี้แหละทาหาย
แม่ขอขอบคุณน้ำจืดที่ดีที่สุด

หลักการ ดูหนังดูละคร

๑. เกตอริยาณ (เห็นทุกข์)

☸ เห็นทุกข์อะไรบ้างจากหนังเรื่องนี้ ?

การเปลี่ยนแปลง(ไม่เที่ยงของสังขารร่างกาย) เมื่อเกิดขึ้นมันก็เสื่อมไป เช่น กรณีของ **อายะ** เห็นค่อนข้างชัดเจน ที่ตอนแรกก็แข็งแรง พอเกิดอาการเจ็บป่วยก็เปลี่ยนไป จากที่เดินได้ก็เดินไม่ได้ ควบคุมระบบกล้ามเนื้อไม่ได้ กินอะไรนิดหน่อยก็ล้าล็ก สุดท้ายก็ตาย ส่วนทางจิตใจนั้น ยิ่งเห็นทุกข์ค่อนข้างชัดเจน เพราะเมื่อเป็นไปอย่างที่ต้องการก็เป็นสุข เมื่อไม่เป็นไปอย่างที่ต้องการก็ทุกข์ (มีรักหนึ่งก็ทุกข์หนึ่ง มีรักร้อยก็ทุกข์ร้อย เรื่องนี้ชัดเจนมาก)

☸ แล้วสาเหตุของทุกข์นั้นมาจากอะไร?

ในกรณีของอายะ สาเหตุก็คงจะเป็นเรื่องของวิบากกรรม ตามที่ได้ศึกษาตามแนวทางของศาสนาพุทธ คงจะไปทำวิบากในเรื่องของศีลข้อ ๑ ค่อนข้างรุนแรง ถึงได้เจอเรื่องราวเจ็บป่วยอย่างนี้

ชื่อเรื่อง จิมรับน้ำตา ๑ ลิตร
(บันทึกน้ำตา ๑ ลิตร)
ชื่อต้นตอ นิธิพิณพลังปัญญา คำดั่ง

การที่ไม่ยอมรับความจริงในตอนแรก(อายะบอกว่าทำไมต้องเป็นหนูด้วย, แม่ของอายะก็บอกว่าทำไมต้องเป็นลูกด้วย) ทำให้ต้องเสียน้ำตาและทุกข์ใจอย่างมากในช่วงต้นๆ เพราะไม่ฝึกจิตใจให้อยู่เหนือความรักมิติต้นๆ

๒. ทำการปฏิบัติ (สู้กับผัสสะ)

☸ ดูจากรัก,ริชยา,รุนแรง,เศร้า ฯลฯ มีวิธีทำจิตใจพิจารณาสุกเสสนั้น ๆ อย่างไร

เรื่องนี้มีฉากเศร้าเป็นส่วนใหญ่ เวลาต้องพยายามฝึกสติในการดู ต้องพยายามไม่ปล่อยใจให้ไหลไปกับละคร มีบางวันที่ขาดสติก็มีน้ำตาคลอ ในฉากที่เศร้ามากๆ ตามความรู้สึกของเรา พอได้สติกลับมา ก็บอกกับตัวเองว่าต้องเข้มแข็งไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์เศร้าขนาดไหนก็ตาม นี่ขนาดในละครยังขนาดนี้ ถ้าเกิดกับเราจริงละจึงต้องฝึกสติไว้เสมอ เพราะเหตุการณ์ทุกอย่างมันไม่แน่นอน ดูอย่างหนังเรื่องนี้ ไม่มีใครคาดคิดเมื่อเกิดอะไรขึ้น เราต้องยอมรับตามจริง จะได้ไม่ร้องไห้ฟูมฟาย ทุกข์มากอย่างหนังเรื่องนี้

๓. อดพลังกุศล(ขาดซึ่งในคุณความดี)

❖ **ประทับใจความดีหรือแง่คิดดี ๆ ะไรบ้าง**

การที่หมอที่ดูแลอายะมีจิตที่ดีงาม แม่โรคที่อายะเป็นจะไม่มีทางรักษาให้หายได้ หมอก็ให้กำลังใจ ไม่ทอดทิ้งคนไข้ และได้ทดลองศึกษาหาวิธีการรักษาอย่างไม่ย่อท้อ

ประทับใจจิตใจที่เข้มแข็งของอายะ ซึ่งฝัดกับทางด้านร่างกาย เมื่อสามารถยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเป็น สิ่งไหนที่ตัวเองทำได้ก็พยายามทำอย่างเต็มที่ เพื่อไม่ให้เป็นการของผู้อื่น โดยเฉพาะเรื่องการเขียนบันทึก อายะเขียน จนสุดท้ายไม่สามารถจับปากกาให้ตกลงไปบนสมุดได้ ตรงจุดนี้รู้สึกประทับใจมาก เพราะแม่เรื่องเล็กน้อยแค่นี้ ในชีวิตประจำวันของเราแค่เขียนบันทึกยังขี้เกียจ ดูหนังเรื่องนี้ทำให้มีจิตที่จะทำกุศลเพิ่มขึ้น

❖ **มีสำนวนดี ๆ หรือคำคมอะไรไว้จดจำ**

- ตอนที่อายะบอกกับหมอว่า หนูอยากเป็นคนมีประโยชน์ ถึงแม่หนูตายไป ก็ขอบริจาคร่างเพื่อให้หมอได้ศึกษา หาสาเหตุของโรค เพื่อจะได้หาวิธีการรักษาโรคนี้นี้
- ตอนที่พ่อของอาไซคุงพูดกับแม่ของอายะว่า

เขาเคยสูญเสียลูกชายคนโตไป โดยไม่ได้รู้เวลาพูดเพื่อให้แม่ของอายะได้สติ เห็นค่าในสิ่งที่ยังไม่สูญเสียไป ด้วยประโยคที่บอกว่า จงให้ความสำคัญกับสิ่งที่เหลืออยู่ ดีกว่ามัวสนใจกับสิ่งที่สูญเสียไปแล้ว ตอนที่หมอยามาโมโตะมาเคารพศพของอายะจัง แล้วพูดว่า **“อายะเยี่ยมยอดมาก เธอเข้มแข็งจนวินาทีสุดท้าย”**

๔. พักฟูโลกวิฏ เพิ่มพหูสูต (รู้เท่าทันโลกกว้าง)

❖ **ได้เรียนรู้โลก รู้สังคมตรงไหนบ้าง**

ดูหนังเรื่องนี้ เห็นได้ชัดเจนว่า **“จิตวิญญาณ”** เป็นเรื่องที่สำคัญมาก โรคทางด้านร่างกายนั้น ดูแล้วก็รู้สึกว่าถึงแม่จะมีเทคโนโลยีก้าวหน้าขนาดไหน โรคมันก็พัฒนาได้เก่งเหมือนกัน ดูหนังเรื่องนี้จะสุขหรือทุกข์ มันก็อยู่ที่จิต โดยเฉพาะอายะ อาศัยการฝึกใจ จนสามารถยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเป็นและสามารถอยู่กับมันได้ ถึงแม้ทางด้านร่างกายมันก็ทรมาณตามโรคที่เธอเป็น แต่ทางด้านจิตใจนั้น ไม่ได้ทุกข์ทรมาณตามร่างกายเลย วิบากกรรมมีจริง ทำอะไรไว้ก็ต้องชดใช้ด้วยตัวเราเอง คนอื่นก็ให้ได้แค่ทางวัตถุภายนอก และให้คำแนะนำเท่านั้น เราเท่านั้น ที่จะทำจิตใจของเราให้สุข-ทุกข์ได้

เพลง ยอมรับน้ำตา ๑ ลิตร

ปากหนึ่งของความเศร้า
จะมีฝั่งที่มีความสุขรออยู่
แต่หนทางข้างหน้าจะไปถึง
ไม่รู้จะมีอะไรอยู่
ไม่ใช่เพื่อต้องการวิ่งหนี

แต่เพื่อต้องการวิ่งตามความฝัน

จึงเดินทางในวันหนึ่ง

ในฤดูร้อนที่ผ่านมาสแสนนาน

ถ้าได้เห็นแค่เพียงพวงนี้

คงไม่ต้องทอดถอนใจ

ตั้งเรือที่ลอยทวนสายน้ำ

ตอนนี้มีเพียงแต่ต้องก้าวเดินไปข้างหน้า

เมื่อเมฆฝนจางหายไป

เส้นทางที่เปียกก็จะส่องสว่างแวววับ

มีเพียงความมืดที่ช่วยนำทาง

สอนให้ฉันเข้มแข็ง

เข้มแข็งจุดดั่งแสงแรงกล้า

ให้ฉันมีแรงก้าวไปข้างหน้า

อย่างเข้มแข็งต่อไป...

ฮางะโนะชิชิฮารุ

ตามฝัน

ตามฝัน

กรรมตามสนองตอนนี้เกิดกับคุณสมพร จันทรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งคุณสมพรได้เล่าให้ฟังว่า เมื่อหลายสิบปีก่อน ในตอนที่คุณสมพรยังเป็นสาวรุ่น อายุราว ๑๗-๑๘ ปี ที่บ้านมีอาชีพทำนา ซึ่งตอนนั้นพ่อของคุณสมพรไปทำงานต่างประเทศ เธอจึงต้องช่วยแม่ทำนา

วันหนึ่งคุณสมพรไถนาตั้งแต่เช้าจนสาย ซึ่งเธอเล่าว่าแดดร้อนจัดมาก เธอเองก็หิวข้าวและอยากเร่งไถนาให้เสร็จเร็วๆ แต่ควายที่เธอใช้ไถนานั้นเป็นควายแก่ มันจึงไม่เร็วอย่างที่เธออยากให้เป็น คุณสมพรเกิดอาการโมโหอย่างมาก เธอจึงหยิบก้อนดินก้อนหนึ่งขว้างขึ้นฟ้า แล้วก็ขว้างควายไป โดยไม่ได้ตั้งใจว่าจะให้ถูกส่วนไหน แต่ขว้างไปด้วยความโมโห แต่ปรากฏว่าก้อนหินนั้นไปถูกตาข้างซ้ายของควายแก่เข้าอย่างจัง ทำให้ควายเจ็บปวด มีน้ำตาไหลออกมา คุณสมพรเองก็รู้สึกสงสารควาย เลยรีบไปหาน้ำมาล้างตาให้ ด้วยคิดว่าล้างดินออกจากตา

ควายแล้ว และจะได้ไม่มีบาปกรรมติดตัว แต่ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ตาของควายแก่ก็มีน้ำตาไหลมาตลอดเวลา

เมื่อคุณสมพร อายุ ๒๖ ปี เธอก็ได้แต่งงานออกเรือน และพอแต่งงานได้หนึ่งปีเศษ คุณสมพรก็ตั้งท้องและคลอดบุตรสาว ซึ่งตอนคลอดออกมา ก็สุขภาพดี รูปร่างหน้าตาน่ารัก และมีอวัยวะครบ ๓๒ ประการ เมื่อบุตรสาวมีอายุครบ ๑ ขวบก็ป่วยเป็นตาถุ้งยิง ขึ้นเป็นตุ่มก้อนแข็งอยู่บนเปลือกตาดำด้านซ้าย

ซึ่งเป็นด้านเดียวกับตาของควายที่เคยถูกเธอขว้างด้วยก้อนดินเมื่อครั้งนั้น เธอจึงพาบุตรสาวไปหาหมอ เมื่อหมอมตรวจดูอาการก็ให้ยากินและยาหยอดตาประมาณครึ่งเดือน ตุ่มก้อนแข็งก็ไม่ยุบลง เธอจึงพาบุตรสาวไปพบหมออีก

คุณสมพรพาบุตรสาวเวียนไปพบหมอ เพื่อรับยาทานและยาหยอดตาอีกประมาณสี่ครั้ง

ก้อนแข็งๆที่อยู่บนเปลือกตาก็ไม่ยุบลงเลย ทุกครั้ง我去พบเธอต้องเสียด่าใช้จ่ายทุกครั้ง จนกระทั่งเมื่อหมอเห็นว่าอาการไม่ดีขึ้น และหมอกังวลว่า ก้อนแข็งนี้มันจะโตขึ้นและที่มลูกตาตาของเด็ก และบอกว่าต้องผ่าตัดก้อนแข็งนี้ทิ้ง

หมอใช้เวลาสองชั่วโมงในการวางยาสลบและผ่าตัดบุตรสาววัยหนึ่งขวบของคุณสมพร เป็นช่วงที่คุณสมพรระวนระวายใจที่สุด สาเหตุหนึ่งเนื่องจากบุตรสาวของเธอไม่ฟื้นจากยาสลบตามเวลาที่หมอกำหนด เธอเรียกชื่อบุตรสาวตลอดเวลา เพื่อปลุกให้ลูกน้อยตื่น และเมื่อลูกเธอฟื้นก็ร้องไห้และพยายามกระซอกผ้าขาวที่หมอบิดตาไว้ทิ้ง คุณสมพรแทบจะร้องไห้ตามด้วยความสงสารลูก

หลังผ่าตัด คุณสมพรก็ต้องพบกับความทุกข์อีกครั้ง เมื่อก้อนเนื้อแข็งบนเปลือกตาของบุตรสาวกลับมาใหม่ เธอจึงพาบุตรสาวไปพบหมออีกครั้ง ซึ่งเมื่อหมอตรวจดูอาการแล้ว ก็บอกว่าจำเป็นต้องผ่าตัดซ้ำอีกครั้งหนึ่ง มิเช่นนั้นก้อนเนื้อนี้จะที่มลงตาตาของบุตรสาวเธอ หลังการผ่าตัดครั้งที่สองนี้บุตรสาวก็ต้องกินยาและหยอดยาอีกระยะหนึ่ง ถึงหายเป็นปกติ

การป่วยเป็นตากุ้งยิงของบุตรสาว ทำให้คุณสมพรอดคิดไม่ได้ว่า คงจะเกิดจากกรรมวิบากที่เธอขวางก้อนดินถูกตาของควายแก่ จนได้รับความเจ็บปวดในครั้งนั้น

พระท่านว่า **“วิบากกรรมเป็นของต้องมีต้องเป็น บุญญ์ผู้ลดละยอมไม่หยุดสังขมาดี เพราะการเกิดเป็นคนนั้น ปรารถนาหรืออาริยะ:แก่ยอมรู้ว่า คือการเกิดมาเพื่อสังขมาดี มิใช่เกิดมาเพื่อทำชั่วหรือแม้ถกถอยในการทำความดีเลย”**

* โดง...ก้อแก่น (ซึ่งน้องนอนแก่น)

The Private Me เรื่องส่วนตัว(แงๆ)ของฉัน

- คุณมีคนของตัวเองรู้สึกไม่ชอบใจไหมคะ พวกเขาเป็นคนแบบไหนกันหรือ
- ฉันเองก็มีคนที่ตัวฉันไม่ชอบใจเหมือนกันคะ มันแย่มากเลย เพราะเราต้องทำงานอยู่ที่เดียวกัน
- ฉันไม่รู้จะหนีไปไหน และมันก็ไม่ถูกต้องนัก ถ้าเราต้องหนี เขาไม่ใช่ใครร้ายอะไร
- แต่ฉันเคยคิด...มันยังเป็นแค่ความคิดนะคะ ว่า..ฉันอยากยื่นจิ้งก่าจิ้งจี้หน้าแขกปากตะโกนบอกเขาว่าฉันไม่ชอบจิ้งจี้หน้าเขา ฉันไม่ชอบบุคลิกนิสัยของเขาเรื่องไหน...เพียงไร
- ความรู้สึกไม่ชอบเนี่ย...มันยังไม่ชอบมากขึ้นเรื่อย ๆ..มันดึงหูดึงตาฉันให้ไปรับรู้ ได้ยิน.. ว่าเขาชอบทำนิสัยอย่างนั้นนะ... เขามักพูดอย่างนี้ หัวเราะเลียนๆอย่างนั้น ...
- เลยกลายเป็นว่าฉันมีเรด้าจับความเคลื่อนไหวของเขาไปแล้ว อึดอัดใจมาก ทุกข์ทรมานเสียจริง ยิ่งฉันทำเป็นไม่มอง ยิ่งเหมือนฉันมีดวงตาที่สาม มีหูพิเศษระดับซูเปอร์คอยตามดูเขา ว่าเขาเข้ามาใกล้อาณาเขตของฉันหรือยัง ว้ากๆ โอ...แยจ้ง เป็นความแ่ง ที่มันไม่ได้ทำให้ฉันพ้นทุกข์เลย
- ถ้าคุณไม่รู้สึกอึดอัดใจร่วม คุณก็คงบอกฉันว่า **“นี่มันเรื่องเล็กน้อย เรื่องหุยมหิมนี่นา”**

แต่มันเกาะหนึบที่จิตวิญญาณนะคะ คุณพอจะรู้ถึงศักยภาพของความถือสาในระดับนี้ไหม

ฉันเองก็รู้สึกเสียใจที่ตัวเองไม่ชอบเขามากขนาดนี้

ถ้าเขารู้ เขาก็คงจะสลดใจเหมือนกัน เพราะเขาไม่มีความผิดอะไร...

รวมไปถึง..ถ้าเขารู้ แล้วเขาเกิดหายไปจากที่ทำงาน ต้องเปลี่ยนวิถีชีวิตไป...มันยิ่งเป็นบาดแผลในใจที่รับไม่ได้ทั้งเขาและฉันเข้าไปใหญ่

เฮ้อ...อกุศลระดับความคิดกำลังจะเติบโตเป็นอกุศลระดับวาจาและการกระทำ! ...

ฉันต้องหยุดตัวเองให้ทัน ก่อนจะทำเรื่องบ้า ๆ ลงไป

---ใคร ๆ ก็ไม่ยอมทำให้คนอื่นเกลียด---ฉันเข้าใจค่ะ ฉันจึงยืนยันใจคะว่าเราไม่ได้ทำอะไรผิด

ฉันเองก็เคยโดนคนอื่นเหยียด เหยียดออกไปจากชีวิตเขาเลยใจคะ

ตอนนั้นฉันร้องไห้เสียใจตั้งเยอะ แต่ก็ไม่คาดคิดเลยว่า ตอนนี้ตัวเองต้องมามีบทชีวิตที่เกลียดคนอื่นเขาเข้าบ้างแล้ว

ฉันเข้าใจขึ้นมาเลย ว่าห้วงของคนที่ไม่ชอบชู้หน้าคน มันทรมาณแค่ไหน และขีดความอยากไปจัดการชีวิตคนอื่นนั้นเพิ่มระดับสูงขึ้นมากเท่าใด

แต่! ความทุกข์อย่างนี้ก็ทำให้ฉันถามหาอาริยะสมบัติค่ะ เผ่าตริภักถาหมากับตัวเอง

ฉันฉลาดน้อยเกินไปกว่านี้ไม่ได้แล้ว เพราะฉันได้พิสูจน์ให้ตัวเองรู้แล้วว่า การสร้างกำแพงไว้สภาพนั้น ไม่สามารถกั้นความทุกข์ไม่ให้จุใจเราได้ เพราะมันสามารถข้ามมาท่วมใจ และขังเนาอยู่ในจิตวิญญาณได้อย่างสุดเศร้า

อาริยะสมบัติที่ฉันต้องการคือ ความเมตตาค่ะ และการเป็นผู้ให้ที่แท้จริง

ฉันเริ่มอ่านตัวเองออกเพิ่มเติม ว่า ฉันกลัวความวุ่นวายที่จะตามมาเมื่อเขาเข้ามาสมาคมด้วย ฉันจึงให้ความเชื่อมั่นกับตัวเอง ว่าเราทำตามจริงก็พอ ช่วยเหลือตามสถานการณ์ ไม่ต้องมาก ไม่ต้องน้อย ไม่ต้องกังวล

ฉันจะทำสำเร็จไหม ฉันยังให้คำตอบไม่ได้ทั้งหมดค่ะ

แต่ฉันรู้สึกปลอดภัยขึ้น เข้มแข็งขึ้น และมีความคิดอยากจัดการเขาน้อยลง

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ และมันวิเศษมากถ้าเกิดเรามีใจกว้างได้ถึงกว่าที่เราเคยแสดงต่อกันไว้

ฉันอยากขอบคุณหนังสือเล่มหนึ่งด้วยค่ะ ชื่อ “ The Private Me เรื่องส่วนตัว” ผลงานของ Jimmy Liao สารระไม่มาก แต่มากไปด้วยเรื่องราวความบกพร่องของผู้คนมากมายที่เกิดมาบนโลกใบนี้ ที่กำลังใช้ชีวิตร่วมกันอยู่ หนังสือเล่มนั้นแต่งขึ้นมา และแสดงออกให้เราเห็นอย่างนั้น

ให้เห็นว่า ธรรมดาเหลือเกิน ที่คนจะมีนิสัยต่าง ๆ นานา ทำเรื่องเหลวไหลได้อย่างคาดไม่ถึงกันได้อย่างมากมาย มีชีวิตอย่างธรรมดาและบางครั้งก็แสนเศร้า

คุณรู้มั๊ยว่า โลกขาดความเข้าใจกัน เห็นใจกัน และวางใจต่อกัน มานานมากแล้ว

โดยเฉพาะโลกในใจของฉันนั่นเอง

ฉันเริ่ม“วางมือ”จากการเอาเรื่องเอาราวเขา

ฉันเริ่มทำสำเร็จแล้วนะคะ .

 กระแตข้างวิหาร

เรียนรู้จากน้ำ

วันนี้ ที่เร่ร่อนมาต วังน้อย ไม่มีอะไรเหลือเลย เราอยู่ก่อนถึงคลองระพีพัฒน์นิดเดียว เขาทำคันกั้นคลองระพีพัฒน์ **น้ำเลยไม่ไปไหน อยู่กับเราทุกวัน** น้ำลึกเกือบ ๔ เมตรแล้ว

น้ำสูงมิดหลังคารถคนงาน น้ำท่วมบ้านคอนเทนเนอร์ทั้ง ๑๐ หลัง ซึ่งอยู่บนที่ถมสูง และมีขาสงูอีก ๑ เมตร ไม่มีผักเหลือสักต้น ไม่มีข้าวเหลือสักกอ

แต่อะไรๆ ก็ของนอกกาย เราทำดีที่สุดแล้ว **ชีวิตและจิตใจ** ดงงาม สำคัญกว่า

นั่งดูข่าวน้ำท่วมทุกวัน พยายามเอาน้ำมาเป็นบทเรียน อยากพัฒนาตัวเองให้มีจิตวิญญาณเหมือนน้ำ

น้ำปรับตัวเก่ง อยู่ได้ทุกสถานะ อยู่ในกล่องพลาสติก อยู่ในกล่องโฟม อยู่ในแม่น้ำ อยู่ในแก้ว และภาชนะอะไรสารพัด **ตัวเราเองเสียอีก ยังเลือกที่นอน ห้องต้องสวย เตียงต้องสบาย**

น้ำไม่เรื่องมาก แม้ไม่มีภาชนะถาวร อยู่ในถุงพลาสติก ก็ยังได้ **ใช้เรารี แต่ไม่มีแอร์ ไม่มีทีวีดู ไม่มีรถวันสองวัน ก็อึดอัด** บ่นแล้วบ่นอีก

น้ำสู้ยิบตา ขอให้เห็นทาง แม้จะเป็นเพียงรูเล็กๆ น้ำก็สู้และบุกฟันฝ่าเข้าไป **เราเองเสียอีก** **ที่เมื่อเห็นโอกาสรอดน้อย ก็มักถอดใจ ไม่สู้**

น้ำขยัน ทำงานทุกวินาที ไม่มีการขอพักผ่อน จนกว่าจะถึงเป้าหมาย

น้ำยุติธรรม และให้ความเสมอภาค ความสำเร็จกับทุกคน ไปทุกหนทุกแห่ง ไม่เลือกรวยจน **ผิดกับคนบางพวก** **ที่มักชื่นชม ให้เกียรติเฉพาะ** **คนมีสตางค์**

น้ำรักพวกพ้องเสมอ ไปไหนไปกัน พากันมาเป็นสายยาว **โดยไม่ทิ้งกัน**

น้ำรู้จักรอ อยากกินกันไป ปลาตเมื่อไหร่เป็นที่ของมัน

น้ำทำงานโดยยึดเป้าหมาย

ทุกวัน เป็นพวก goal oriented โดยจะต้องตั้งหน้าตั้งตาไหลจากที่สูงสู่ที่ต่ำ จนกว่าจะได้ระดับสมดุล

ขอบคุณน้ำ ที่ในวันนี้ท่วมทั้งบ้านใหญ่และบ้านเล็ก อย่างเท่าเทียมกัน นับแต่วันนี้ไปประเทศไทย และโลกนี้จะไม่เหมือนเดิม

น้ำท่วมครั้งนี้ มีเวลาอยู่บ้านนาน มีโอกาสคิดทบทวนเกิดแนวทางและแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิต ตั้งใจจะบริโภคให้น้อยลง จะคิดให้มากกว่าก่อนซื้อ จะคำนึงถึงธรรมชาติให้มากขึ้นอีก **ถือว่าคุ้ม**

กบ อมาต
(อยู่เฝ้าโรงเรียนอมาตยกุล
ทุกวัน) ๒๑ ต.ค. ๕๕

